

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были отданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HN VAS1 0

C
9088
9F(4)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF

JOHN HARVEY TREAT

OF LAWRENCE, MASS.

(Class of 1862)

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκεσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΤΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ἈΔΕΙΑ

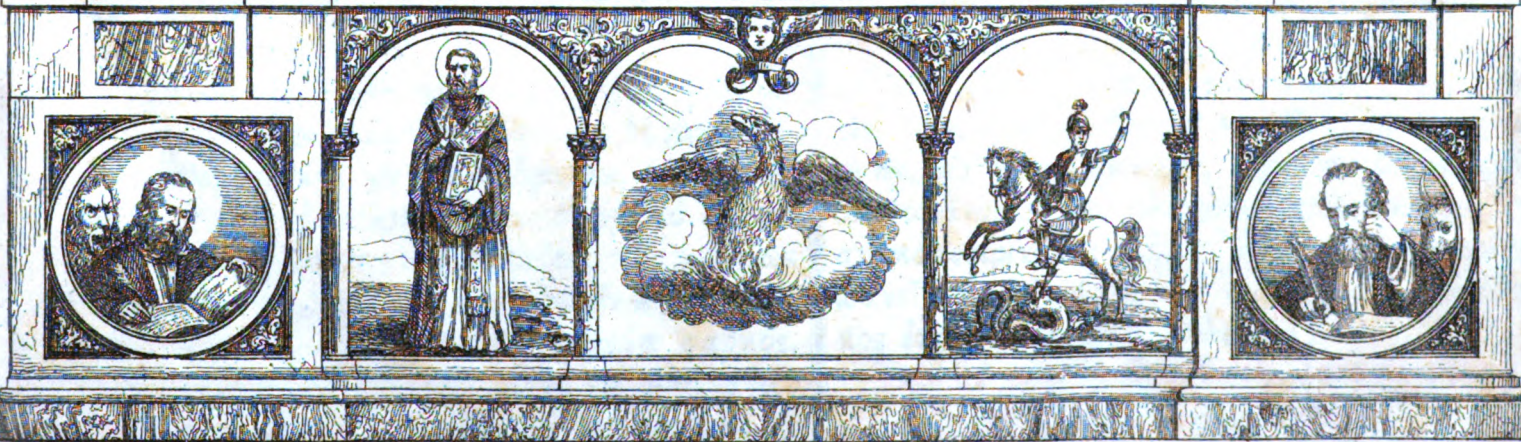
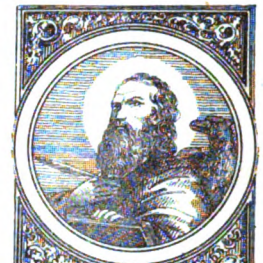
Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ Νῦν ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1863

C 9088.9 F

Treat fund

M H N

A P P R I L I O S

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας
τῆς Αἰγυπτίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ' ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'.
καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῆς Ἀγίας
Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας,
μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον
μιαστήριον· ἢ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ Θεό-
φρον, πεπραγμένων ἢ συνειδήσις, τὴν πρὸς τὰ
κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· εἰκὼν
γάρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαι-
δος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σε πα-
νεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Ἐύ-
λον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀ-
γίους ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέξατον ἐν-
θεν εἴληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν
πορείαν· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδά-
κειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως
κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα,
διὰ πολικτείας, ἡμέρωσας λεπτύνασα σαρκὸς,
δι' ἐγκρατείας ἀείμνηστε, Μητερ τὰ οἰδήματα·

Εῖρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰ-
κόνας, εὐσεβῶς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέ-
ξατον ἐξεϊκόσμημα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν

ἰδέαις· καὶ τοσῶτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς
ὑδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ γῆ-
θεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐν-
τεύξεσι· καὶ νῦν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μα-
ρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ ὄξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο γάμος ἡτρέπισται, τοῦ οὐρανοῦ Νυμ-
φίου, οἱ κήρυκες κρίζουσι· τί βραδυ-
νεις μέλανα, ἐκουσίως ψυχή; ῥυπαρὰ πάντα
σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια,
καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο
πρόσπεσον, πρὸ τέλος ἐκ καρδίας σου, τῇ Ἀει-
παρθένῳ κραυγαῖζουσα· Ὑσσώπῳ πρεσβείας,
ῤαντίσασα καθάρισον Ἀγνή, καὶ τοῦ νυμφῶ-
νος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆ-
ναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε εἴ-
σαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρίνοντα,
καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ παριστώ-
σί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ!
οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ
συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω,
θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν· ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτό-
κος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλσε.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ ἐξῆς
Ἰδιόμελον. Δ ὄξα, Ἦχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς
σαρκὸς, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες·

τά τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ρείθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην Ὅσια ἐορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ τε, ἐκ τῆ ξύλης σε νεκρόν.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα· τύπτω δὲ τὸ στῆθός μου, κράζων τὸ, Ἡ μ α ρ τ ο ν, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνώσθαι· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν περιπειρόμαι. Οἴμαι τῇ κακῇ συνηθείᾳ ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' ἐικόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διό καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀ ἰ ὁ λ' ἀρετῆς Μαρίας ἀγλαόφρονος, ἄσματος μέλι πα
Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραῶν
• νίτιδα, πανστρατιάν, ἢ ὑπέροπλος δύναμις·
• σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον
• ἁμαρτίαν ἐξῆλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
• Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Αγλαίας τῆς πλκσιφραυῆς, καὶ τῆς φωτόδοτιδος, μαρμαρυγῆς, νῦν εὐρούσα τὴν ἔλλαμψιν, τὴν ψυχὴν μου δέομαι φωταγωγήσον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἐνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατοῦσα παλαι τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τῆς τοῦ ὄφους, ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ πρὸς βίαιον ἀπώλειαν ἐμπίπτουσα, τὰ κρείττονα εἶλε, καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας.

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα τὸ πρότερον, τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς καὶ ἀδύλωτον, καὶ τὸ δυσωδέστατον, περιβολαῖον τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, τῆς ἀκαταλήπτου δόξης, ἡμνημόνευς τοῦ Ποιήσαντος.

Ακρασία τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῇ ματαιότητι, τῶν ἡδονῶν, τοὺς ἐρεστάς φαυλίζουσα, μετουσίας κρείττονος, ἀπετείχισας σεαυτὴν Ἀξιάγαστε, ἀντιβαλλομένη, πάσης ἁμαρτίας τὴν δρασύτητα. Θεοτοκίον.

Ρυπθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, καὶ τοῖς παραπτώμασι, μωλωπισθέντα καὶ δεινῶς κλονούμενον, ἢ τὴν ἐνουπόστατον, καὶ ζωήρρυτον ἀφθαρσίαν κηύσασα, Κεχαριτωμένη, κάθαρσον καὶ ρῦσαι τῶν πταισμάτων με.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα με ἐπ' ἐχθρούς με·
• νῦφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλ-
• λειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Επερωθήσῃ τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορράγεισα, προσήγγισας κραυγαζούσα τῷ Δεσπότη· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Τῷ ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ γνῶσιν μυθεῖσα θανατηφόρον, προσέδραμες τῷ Ξύλῳ τῷ ζωηφόρῳ, Χριστῷ κραυγαζούσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ηράσθης τῆς ἀρρήτου φωτοχυσίας, καὶ πάντων τῶν προσκαιρῶν ὑπεριδύσα, ἀνέδραμες πρὸς αὔλον θωρίαν, ἐν πίστει κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Συνήφθημεν τῷ τόκῳ σε Θεοτόκε, ταῖς θείαις τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις· τὸν Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως, καὶ ἐσωμάτωσας τὸν ἀκατάληπτον· ὅθεν Θεοτόκον σε πάντες σέβομεν. Ὁ Εἰρμός. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκευήματα πάντα τὰ τῆς σαρκὸς, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρείον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρόν ποθήσασα, Κυρίου θείασασθαι, ἐρωῶς αἰοῖδιμε, τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εἰς ἑλὴν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κτεπέον-

τισε, καταγίς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἡ τε-
κοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, ἐπ' ἐμέ
ἐπίβλεπον, Παρθένε καὶ ρῦσαι με, πάσης ἀμαρ-
τίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κα-
κώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω
γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς κατα-
φεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀ-
μναῖς θεωρῶσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδίκως κρε-
μάμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλ-
τατον τέκνον! τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ φρι-
κτὸν καὶ ξένον, ὃ βλέπω μυστήριον; κόπτομαι
τὰ σπλάγχνα, καὶ στεναρίζειν οὐ σθένω, καὶ φέ-
ρειν οὐ δύναμαι, καθορᾶν σε νεκρούμενον· ἀλλὰ
Δέσποτα Κύριε, οἴκτειρον Μητρός στεναγμῆς,
καὶ χαρᾶς με ἐμπλησον, ὡς ἔφησας, ἐξαναζαῖς
ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰμῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
• καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
• ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
• ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμέ δοξαζῶ πολυέλεε.

Μετήχθης, ἐκ πατρίδος ἐνδοξε, τῇ προνοίᾳ
πλωϊζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῶ ἔρωτι, Σω-
νιτῶν Ὁσία Μητὲρ, ἐν ἣ δια τῆς ἐξαγορεύσεως,
τῶν πεπραγμένων εὗρες τὴν διαλύσιν.

Αδῆλως, ὠθουμένη Ἐνδοξε, καὶ βελτίονος ἐ-
ποπτείας, μὴ προσεχῶς βλέπουσα, τὴν
ἄφραστον φωτοδοσίαν, τὸν νοῦν ἐπιστάτην κα-
ταστήσασα, τῆς ἀδηλίας ἐγκως τὰ ἀπόκρυφα.

Ρῶσθεισα, σωτηρίῳ χάριτι, καὶ τὴν θείαν
καὶ φωτοφόρον, κατιδοῦσα ἔλλαμψιν, τὰ
ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, Σταυρῷ τῷ πανσέ-
πτῳ προσεπέλασας, καὶ σωτηρίας ἐνθεν ἐκοι-
νώησας.

Γῶσα, τὸ φωτειδέστατον, τῆς Παρθένης καὶ
Θεοτόκου, χαρμονικῶς ἴνδαλμα, προσέδρα-
μες μετὰ δακρῶν, αὐτῇ ταῖς συνθήκας Παμ-
μακάριστε, παραθεμένη πάσης τῆς βιώσεως.

Θεοτοκίον.

Ηνώθη, ἀπορρήτῳ νεύματι, ἀσυγκρίτῳ τε
προμηθείᾳ, οὐσιωδῶς Πάναγνε, καὶ ὄλον
με ἀνακαινίζει, ἐκ σοῦ σαρκοφόρος προερχόμε-
νος, ὃ οὐσιώσας ἅπαντα βουλήματι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ
• σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστῆ
• Σωτῆρ μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς

• εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου ἄλλον
• γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Συμβολικῶς ἐκδημοῦσα τῆ βίβη, καὶ πρὸς τὴν
θείαν, κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας, τρίβον
Θεόφρον, διαδέθηκας πόθῳ, Ἰορδάνου τὰ περι-
βόητα, νάματα, καὶ δόξης ἀρρήτου τετύχηκας.

Αρῥενωπὸν, τὴν ψυχὴν κεκτημένη πρὸς τῆς
ἀγῶνας, ὠρμησας ἀθλοῦσα διαφερόντως,
τῶν ἐναντίων, τὴν δυσκαθέκτον πλάνην, καρ-
τεροῦσα νεανικώτατα, τὸ τῆς ἐγκρατείας Μα-
ρία ἀγλαῖσμα.

Γνώμη στερρᾶ, ἐκτινάξασα Μητὲρ τὴν γυναι-
κίαν, φύσιν καὶ τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας,
σὺ λουσαμένη, ὡς ἐν θείῳ λειμῶνι, ἐν ἐρήμῳ
περιπολεύουσα, ἔχαιρες ὄρωσα τὸ κάλλος τοῦ
Κτίστου σου.

Λόγοις ὃ πρὶν, ὑποφθείρας τὴν Εὐαν ἐν Πα-
ραδείσῳ, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς ἐκείνης,
ἐξωστρακίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις, νῦν πα-
τεῖται καὶ καταβέβληται, τοῖς ἀνδρικωτάτοις
σου Μητὲρ παλαιίσμασιν. Θεοτοκίον.

Ανατολὴν, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, καὶ φωτο-
φόρον, ὄχημα Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν
ᾧ ἐπέβη, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, κιβωτόν τε τῆς
ἀγαθότητος, φέρουσαν ἐν κόσμῳ Χριστὸν ἐπί-
στάμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὃ Θεὸς
• με ἀνάγαγε.

Ολοτρόπως ἐθέλθης τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπι-
φανείας Χριστῆ Παμμακάριστε, καὶ τῶν
παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπεκρούσω ῥωσθεισα τῷ
Πνεύματι.

Φαιδρυνθεισα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σε, τὰς
ἐπαναστάσεις τοῦ σκότους διέλυσας, καὶ
τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωσας πό-
νοις ἀσκήσεως.

Ρῶμαλέως τὸ ὄμμα ἠτένιζες, ἐπικαλουμένη
τὴν μόνην Πανάμωμον, καὶ πρὸς αὐτὴν
ἐκάστοτε, προσεπερειδομένη Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ούρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος, θρόνος Πα-
ναμώμητε τοῦ Βασιλεύοντος, σωματικῶς
χωρήσασα, τῆς αὐτοῦ θραρχίας τὸ πλήρωμα.
Ὁ Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ηπορνείαις πρότερον, μέμειστομένη παν-
τοίας, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετα-

νοία εδείχθη, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιπο-
δοῦσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταπα-
τοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας, ἐφάνης νύμφη
Μαρία πάνσεμνε. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα ἄσμα-
σιν εὐφημῶμεν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε,
τὴν τῶν Αἰγυπτίων μὲν ἀναφανείσαν θρέμμα,
τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ
καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστη-
μα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκή-
σασα ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως·
διὸ καὶ ὑψώθη ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πρά-
ξεως, βασιλείας οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη, Μα-
ρία πάνσεμνε.

Τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἀγίας,
εἰ τύχη ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγονται, εἰμὴ
ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ· εἶδ' ἐν, τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Μὴν Ἀπρίλιος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.
Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ὁσίας Μη-
τρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἄπῃρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρύη παλαί.

Τὸν ὄστινον γῆ κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Πρώτη Ἀπριλίῳ Μαρίῃ θάνατον εὐχος ἐρήμη.

Αὕτη ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῇ ἀκολασίᾳ τὸ πρότερον ζήσα-
σα, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ψυχὰς διὰ τῆς κατὰ μίξιν
ἡδονῆς πρὸς ὄλεθρον ἐκκαλουμένη. Ἐπὶ χρόνοις οὖν δε-
καεπτὰ τῇ ἀσελγείᾳ προσμείνασα, διὰ τὸ εὐθὺς ἐκ παιδός
πρὸς τὴν πονηρὰν ἐξολισθῆσαι πράξιν, ὕστερον ἐπέδωκεν
ἑαυτὴν τῇ ἐγκρατεῖᾳ καὶ ἀρετῇ· καὶ τοσοῦτον ὑψώθη δι'
ἀπαθείας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου κούφως ἐπι-
βαίνειν, καὶ κατὰ γῆν εὐχομένην, μεταρσίον αἰρεσθαι.
Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἦν αὕτη.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσκυνή-
σεως, πολλῶν ἀπανταχόθεν συντρεχόντων ἐν τοῖς Ἱεροσο-
λύμοις, ἀκολάστοις νεοῖς καὶ αὕτῃ συνεξωρμήθη. Κατὰ
τὸν τόπον δὲ γενομένη, καὶ ἀοράτως τῆς τῶν σεπτῶν εἰσ-
όδου κωλυομένη, τὴν Θεομήτορα Παρθένου ἀγνὴν ἐγγυη-
τὴν ἔθετο, εἰ τὴν εἴσοδον συγχωρηθεῖν, σωφροσύνην μὲν
εἰλεσθαι, μηκέτι δὲ βίῳ πονηρῷ καὶ ταῖς σαρκικαῖς δου-
λεύειν ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις. Καὶ μὲν τοι τῆς εὐχῆς
τυχοῦσα, καὶ περαιωθεῖσα τὸν Ἰορδάνην, καὶ γενομένη
κατὰ τὴν ἔρημον, ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἡγωνί-
σατο, μηδένα μὲν ἀνθρώπων, μόνον δὲ τὸν Θεὸν ἔχουσα
θεατὴν· δι' οὗ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν φύσεως ἀπάνευσεν,
τὴν δὲ ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς ἀγωγήν καὶ πολιτείαν ἐκτέησατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μακαρίου, Ἠγουμένου τῆς
Πελεκητῆς.

Στίχ. Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,

Μακαρίως νῦν γῆ ἐνοικεῖ Μακάρων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Μακάριος, ἐν [Κων-
σταντινουπόλει γεννηθεὶς, καὶ νήπιος ἀπορφανισθεὶς,
ἀνάγεται παρὰ γυναικὸς αὐτοῦ Ζεῖς. Παραδοθεὶς δὲ εἰς τὴν
τῶν ἱερῶν γραμμάτων παιδείαν, δεξιᾶς τε φύσεως ὢν, καὶ
ἐπιμέλειαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, συντόμως τὸ πᾶν τῆς
Γραφῆς διεξιών, ἐπέγνω, τὴν τε τῶν ἐπικήρων εὐτέλειαν
καὶ ταχῆαν φθορὰν, καὶ τὴν τῶν οὐρανίων αἰδιότητα.
Τούτου χάριν τῆς πόλεως ἐξιών, κατηύτησεν εἰς Μονα-
στήριον Πελεκητῆν προσαγορευόμενον· καὶ καταμίξας
ἑαυτὸν τοῖς ἐκεῖσε Μοναχοῖς, τὸ Χριστοφόρος ἀποβα-
λὼν, (οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο) Μακάριος παρὰ τῶν
ἐκεῖσε μετονομάζεται. Οὗτος μικροῦ δεῖν ἐν πάσαις ταῖς
τοῦ Κοινοβίου χρείαις ὑπηρετήσας, καὶ τὰς ἀρετὰς κα-
τορθώσας ἐν πολλῇ ταπεινώσει, γέγονεν ἀρχηγὸς ὁμοῦ τε
καὶ θαυματουργὸς ἐξαισίος· καὶ γὰρ ἀνιάτα πάθη ἐθερά-
πευσεν ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ, καὶ ὑπερὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ γῆς
δι' εὐχῆς κατήγαγε· καὶ μεγάλου καὶ ἐξακουστοῦ αὐτοῦ
γεγονότος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πολὺ πλῆθος συνέρ-
ρει πρὸς αὐτὸν, οἱ μὲν, ψυχικὰ ἐγκλήματα δι' αὐτοῦ ἀ-
ποσηχόμενοι, οἱ δὲ, σωματικὰς θεραπείας ἀπολαύοντες·
ἕτεροι δὲ, ψυχικῶς ὁμοῦ καὶ σωματικῶς βρυννύμενοι, ὁ-
καδὲ ἐπορεύοντο.

Τῆς φήμης δὲ ταύτης Ταράσιος, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρ-
χος Κωνσταντινουπόλεως, κατ'ἴκος γεγονώς, μετεστεύλατο
αὐτὸν διὰ τοῦ πατρικίου Παύλου, παλαί μὲν παρ' αὐτοῦ,
ἀπηγορευμένη νόσῳ κατεσχημένου, θεραπευθέντος, τότε δὲ
τῆς συμβίου αὐτοῦ ὁμοίως παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀπαγορευ-
θείσης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναρρώσθεισης· ὃν καὶ εὐλογήσας,
ἱερούργον Κυρίου πεποίηκεν· οὐ γὰρ παρακοὴν ἐνόησε, ὡς
οἱ πολλοί, ἀλλ' ὑπακοὴν ἐπετήδευεν, ὡς εἰς ζωὴν εἰσάγου-
σαν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν Μοῦνην αὐτοῦ, τὴν ταπεινω-
σιν, ἣν εἶχε, πολλαπλασίονα εἰργάσατο.

Τότε ὁ σκανδαλοῦργος διάβολος καθίδρυσε ἐν Βυζαν-
τίῳ Βασιλεῖα τύραννον, ὃς τὰς σεβασμίους εἰκόνας τῷ πυρὶ
παρεδίδου. Λέων ὁ Ἀρμένιος οὗτος ἦν, ὃς τὸν ἀγιώτα-
τον Πατριάρχην Νικηφόρον ἐξορία παρέπεμψε, τοὺς δὲ
Ἀρχιερεῖς καὶ Ἀρχιμανδρίτας ἐξορίαῖς τε καὶ φυλακαῖς
καὶ δειναῖς μάστιξι κατήκτιζε. Τότε καὶ ὁ θαυμασιος
οὗτος ἀνὴρ, εἰς ὧν ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἁγίων Πα-
τέρων, ποικίλως βασανίζεται, καὶ ἐν φυλακῇ διάγων ἦν,
μέχρι τέλους τοῦ ἀλιτηρίου ἐκείνου Βασιλείως.

Βασιλεύσας δὲ μετ' ἐκείνου Μιχαὴλ ὁ Τραυλός, καὶ
αὐτὸς τῆς αὐτῆς βδελυρᾶς θρησκείας ὑπάρχων, ἐξαγαγὼν
τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ πολλὰ δὲ ἑαυτοῦ καὶ δι'
ἐτέρων κολακεύσας, καὶ ἀπελήσας, ἦννε πλέον οὐδὲν· διὸ
καὶ ἐν Ἀφουσίᾳ τῇ νήσῳ τούτου ἐξορίας, ἐν ἀσφαλείᾳ
ἐφύλαττεν. Ὁ δὲ ἅγιος πάντα γενναίως φέρων, νύχαρι-
σται τῷ Θεῷ. Χρονίως δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξορίᾳ, καὶ
πλεῖστα ἀγωνισάμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Γεροντίου καὶ Βασιλείδου.

Στίχ. Σὺν Βασιλείδῃ Γερόντιος ἐκ ζίφους

Γερῶν μετέσχε παμβασιλείως Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου
Ἀ'χαζ.

Στίχ. Ἄχαζ Θεοῦ πέφυκεν ἐστὼς πλησίον,

Ἄχαζ, ὃς εἶπεν· Οὐ Θεόν μου πειράσω.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ικόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειραῖ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτῃ προστάγματι· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νικῆσαι ζητῶν, ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γῆν, ἀν-
» τενικῆθη, ὑπὸ γυναιίου ὁ καυχώμενος, καὶ
» φρυαττόμενος ἄμετρα, καὶ νενεκρωμένος ὁρά-
» ται, ὁ νεκρώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς
» τῆς ζωῆς ἀποβαλλόμενος.

Οὐδρέφας ποτέ, παραδόμενος τὸν λαὸν ἐν
» τῇ ἐρήμῳ, οὗτος Θεόφρον σοὶ γεγένηται,
» ἀναψυχή καὶ παράκλησις, τρέφων ἀπορρήτω
» δυνάμει, καὶ ποτιζὼν κραυγαῖζουσαν· Εὐλογη-
» τὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ κραταιῶς, πεφραγμένη τῶν παθῶν
» τὰς τρικυμίας, ἀπειτινάξω ὡσπερ θαλάσ-
» σαν, θεοπτικῶς διατέμνουσα· τῆς ἐπαγγελίας
» πρὸς γῆν δὲ, ἀπαθῶς διαβαίνουσα, κληροδοσίαν
» κατοικεῖς τὴν ἀδιάρρηστον.

Απείροις ὀρμαῖς, τὸ ἐδραῖον καὶ στερρόν
» τῆς καρτερίας σου, καταπαλαῖσαι ὁ ἐπί-
» βούλος, τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν ὅθεν τῆς
» αὐτοῦ ἀπώλειας κατεπαίρου κραυγαῖζουσα·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐκ σοῦ, Μητροπάρθενε σεμνή ὁ
» ἀκατάληπτος, καὶ ἀναπλάττει ἐν τῇ μή-
» τρα σου, ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν τῶν
» φρικτῶν ὡς μεσῖτιν, ἀνυμνοῦντές σε λέγομεν·
» Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῖσασα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
» τοὺς αἰῶνας.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν, ἀκτινοφωτοειδῶς
» ἠγλαῖσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον,
» διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων
» σου ὅθεν σου τὴν μνήμην πιστῶς δοξολογοῦμεν.

Ανεκλαλήτου τῆς χαρᾶς, ὁ Θεόφρων Ζωσι-
» μᾶς κατηξιώθη, σὲ σαφῶς ἐν ἐρήμῳ, τετη-
» ρηκῶς καὶ βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
» καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχαῦσα τῶν γερῶν, καὶ τῆς Δείας
» ἀμοιβῆς ἠξιομένη, Θεοφόρε ἐμνήσθης, τοῦ
» Ζωσιμᾶ τῆς ὁρμῆς, καὶ τούτῳ, συμψάλλουσα
» ἔλεγες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τὸν ἄνθρωπον Σωτῆρ, ἐξαρπάσῃς ὁ Θεὸς
» τοῦ βροτοκτόνου, σαρκοφόρος ὠράθης, ἐπὶ
» τῆς γῆς ἀληθῶς, φυλάξας ἀγνὴν τὴν τεκούσαν
» σε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
» Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἡ** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
» νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
» σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Μακαριωτάτης καὶ Δείας, ἠξιώθης μεταστά-
» σεως, τῶν μυστηρίων πόθῳ κοινωνήσασα,
» καὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγῆς, πλησθεῖσα Παμ-
» μακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἠξιο-
» μένη τοῦ νυμφίου σου.

Επὶ τῶν ὑδάτων ἀβρόχως, Θεοφόρε ἐπιθέ-
» βηκας, τῆς ἐκδημίας γνοῦσα τὸ ἀπόρρη-
» τον, καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, τὸ κάλλος τὸ
» ἀμήχανον, καταλαβοῦσα πάνσεμνε, καὶ τὴν
» τερπνότητα τοῦ Κτίστου σου.

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραῖσμένη τῇ
» λαμπρότητι, τῶν ἀρετῶν τὸν θρόνον τοῦ
» Παντάνακτος, ἐποπτεύεις καὶ τῆς αὐτοῦ, γλυ-
» κείας ὠραιότητος, κατατρυφᾶς Θεόληπτε, με-
» τὰ δικαίων συγχορευούσα.

Πόνων καὶ καμάτων πλουσίως, ἀπολαύου-
» τες τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ Μαρία σὺν
» Θεόφρονι, Ζωσιμᾶ ἅπασιν ἡμῖν, καὶ νῦν αὐτὸν
» ἐξιλεώσασθε, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, πα-
» ρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀνωτέρα ἀπάντων, ποτημάτων Κόρη
» Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην πάντων ἐν
» κοιλίᾳ σου, ὑπὲρ λόγον σωματικῶς, βαστάσα-
» σα· καὶ γάλακτι, μητροπρεπῶς θηλάσασα· ὅ-
»θεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
» ἢ Α΄. Ὄρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ
Θαυματουργοῦ Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε θεόφρον Πατήρ ἡμῶν, τὸν σὸν βαστάσας σταυρόν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ δώκειν πνεύματα ὄθεν τὴν σὴν, μνήμην ἑορτάζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμακάριε Πατήρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, ἱερώς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νῦν μεθέξει, θεῖκαῖς φωτιζόμενος, ἱερωσύνης χρίσμα πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τῷ θεῷ Πνεύματος, ὄντως εἰσδεδειξαι, λειτουργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ θεῷ καὶ Κτίστη σου, καθάπερ Ἄγγελος.

Ὅσπερ τίτε θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας φωτὶ, τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἰρέσεως. τὴν ἀγλὴν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαεινότατος, ἀστὴρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα, θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε ὄθεν πιζῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ὠραίαν ὄψιν τὴν σὴν, ὃ μολύνεις τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάζωμαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων ὁ ἄσωτος; πῶς δὲ ἐκτείνω με, πρὸς τὴν θεῖαν χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἄς ἠχρείωσα; Δείσποινα σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε· τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ τῶν μοναστῶν στῦλος ὑμνεῖσθω Τίτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦγραν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκὸς, δεινῶς ἐμπαγέντα, καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς, θησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με τίτε διάσωσον.

Τῆ θεῖα τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, θεῷ προσήνεχθης, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν, καὶ τῆς ἀπειράνδρου Θεοτόκου, μύστης καὶ λάτρως ἐχημάτισας.

Ὅς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, δηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τὴν τῶν παθῶν ὄθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Νέσον ὡς τοῦ Παύλου σε φοιτητὴν, Τίτον εὐφημοῦμεν τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτῆς, ἀγῶνων ἐδείχθης θεομάκαρ, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους ἀπήλειψας.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομήτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι·
Σὺ Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Μύρον ἀγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ὄσπερ ἀρωμάτων, ὅπως συνετέθης, εἰς ὄσμην τῷ θεῷ ἡμῶν.

Ὅπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ θυρεὸν εὐχὴν ὄσπερ, ἔχων αἰεὶ, ταῖς ἀρχαῖς τοῦ σκότους, θριαμβεύσας κατήσχυνας.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιτιθεῖς σοφῶς ἔσβεσας, τὸν τῆς σαρκὸς, νόμον καὶ νομίμως, τῷ Κυρίῳ δεδούλευσας.

Ἀπασαν τὴν ἔφραση, καὶ τὴν διάνοιαν ὄσπερ, πρὸς τὸν Χριστὸν, πόθον προσερείσας, τῶν γηΐγων ἠλόγησας.

Θεοτοκίον.

Γλεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσωπῶ αἰεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δακρύων τοῖς ῥεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφῆ, αἰεὶ παινόμενος, δικαιοσύνης καρπὸς, πλουσίως ἐξήθησας ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ωραιότης· ἀλλὰ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περισώζε.

Ἔτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σου σοφῆ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκας θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθα σου ἐκτενῶς· Μὴ διαλίπης πρεσβεύσασα, τῷ φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε Δέσποτα, προσηλωμένον, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, κατανοοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον, ὑμῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Σηπεδόνα Μακάριε, τὴν τῆς ἀμαρτίας πᾶσαν διέπτυσας, καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως τῶν δαιμόνων σημῆος ἐτραυματίσας.

Τῆς ἀγνείας τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τρωθεὶς θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ, καὶ εἰσέλθυσας, εἰς νυμφῶνα δόξης Παμμακάριστε.

Ὡς λειμῶν εὐώδεις, καὶ τῶν ἀρετῶν παραδεισος ἔμφυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήθησας, δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα πραότητος, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυῖδ ἀληθῶς, κекτημένοι πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάμωμε· ὃν γὰρ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ἐν σαρκὶ ἐβάστασας ταῖς ἀγκάλαις σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλέ-

• τριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς ὁδοῦς μου κατευθύνον δέομαι.

Σθέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσω τῶν ἀγῶνων σου Τίτε μακάριε, καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας, θαψιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνος, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχηματίσας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυν, θεία θεωργία σου Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ ἐξέθλιψας πόνους ἀσκήσεως, καὶ κρατήρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποιμένης σου.

Γομείνας γενναίως, προσβολαῖς καὶ στίγματα δαιμόνων Ὅσιε, ἀνεδείχθης στύλος, καρτερίας στηρίζων τὴν ποιμένην σου, βακτηρία θεία, ἐπὶ νομαῖς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε. Θεοτοκίον.

Ὡς λιμένα σε πάντες, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα καὶ σκέπην Ἄχραντε, καὶ πρὸς βασιλείαν, ἀκαταίσχυντον εἴσοδον ἔχοντες, τῆς ἡμῶν ἐλπίδος, μὴ ἐκπνεῖν ἐκδυσωπόουμεν, μητρικαῖς σου πρεσβείαις πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λαίσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ αἰνομαίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπαύησόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λύσας παθῶν τὴν ἀγλύν, καὶ τὴν ζοφώδη σκοτόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐκ πολλῶν ἀγῶνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ὡς ἐξέστης Θεῷ, τῷ ἔρωτι τῆς ἀσκήσεως, καὶ κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ κοσμοκράτορος, ἐδράξω Θεόληπτε, τῆς ὑπερκοσμίας βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Συνέλεξας ἐν ψυχῇ, τὸν θείον πλοῦτον τῆς χάριτος, τὴν ἀμεμπτον προσευχὴν, ἀγνείαν, σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, δι' ὧν ἐγνωρίστης, οἶκος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γῆς τῆς κάτω Σοφῆ, παρεδραμες τὴν εὐτέλειαν, αὐτῷ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἀνω λήξεως, κληρονόμος ὠφθης, διὰ βίου τελειότητος. Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν Ἄδγον ἐν μήτρα σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας, ὃν λιταῖς ἐλιέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλαίσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίχοι.

Τί τοῦτο Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λεῖπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.

Δευτερίῃ Τίτου ἀπὸ ψυχὴν νόες ἦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Τίτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθεν εἰς Κοινόβιον, καὶ ἀπετάξατο· καὶ τσαούτον ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς ταπεινώσειν καὶ εἰς ὑπακοήν, ὡς μὴ μόνου τῶν ἀδελφότητά ὑπερβῆναι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον. Παιμὴν δὲ γεγονώς τῶν τοῦ Χριστοῦ λογικῶν προβάτων, τσαούτην πραότητα καὶ ἀγάπην καὶ συμπάθειαν εἶχεν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐν ἀνδράσι. Καθαρός δὲ τῆ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας διεφυλάχθη, ὡς Ἄγγελος Θεοῦ· διὸ καὶ θαυματουργὸς ἐξαισιος γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, στήλην ἔμφυγον, καὶ εἰκόνα ἀπαράγραπτον τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ καταλιπὼν τοῖς μαθηταῖς καὶ συνασκηταῖς αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀυταδελφῶν, Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου.

Στίχ. Σὼ συμβυθισθεὶς Ἀμφιανέ συγγόνῳ,

Ἐὐδῶρ θαλάσσης ἀμφιέννυμαι, λέγε.

Οἱ τοὶ ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοί, τῆς Λυδίας ὁρμώμενοι χώρας. Κατὰ δὲ τὴν Βηρυτὸν γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέθειαν, παρέστησαν τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ. Κηρύξας οὖν ὁ Ἀμφιανὸς Θεὸν τὸν Χριστὸν παρήρσια, κατὰ τοῦ προσώπου τύπεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται· καὶ ἐλαίῳ χροισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ ἀναρτηθεὶς, ὠρᾶτο ὅλως διωδηκῶς ὑπὸ τῶν λακτισμάτων, καὶ τὰς πλευρὰς διεφύργως, καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς. Ἐπιμένων δὲ τῆ εἰς Χριστὸν πίστει καὶ ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται.

Ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆ κατ' Αἴγυπτον τοῖς τοῦ χαλκοῦ μεταλλοῖς τάλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν ἄρχοντα Ἱεροκλέα τιμωρούμενον τοὺς Χριστιανὸς ἐθεάσατο, ἑαυτοῦ ἀφειδήσας, αὐτοχείρως τὸν ἄρχοντα ἔτυψε· καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς βασάνοις ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ῥιφείας, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαστο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.

Στίχ. Σεμνή, καλή τε ἡ Θεοδώρα οὔσα,

Δῶρον προσήχθη εὐάρεστον Κυρίῳ,

Αὕτη ἡ Ἁγία ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, ἑπτακαιδέκατον δὲ τὸν τῆς ἡλικίας ἄγουσα χρόνον, παρίσταται Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι Παλαιστινῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσασα, αἰκίζεται κατὰ τε τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μασθῶν, καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιζομένη, τῇ θαλάσῃ ἐκδίδεται, καὶ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρεβίετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυκαρπῶ.

Στίχ. Ὡς κλημα τμηθεὶς Πολύκαρπος Κυρίου,

Τὸν καρπὸν οὕτω πλείονα Χριστῷ φέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεὶς ἀμαρτίαις, ποταμὸς ἐγκρατείας Πάτερ εδείχθης ἡμῖν, τὰ πάθη κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βωόντων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν αὐλοῖς χορείαις, ὁμιλῶν Θεομάκαρ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἄνω βασιλείας, ἀλήκτως ἀπολαύων, ἐποπτεύοις τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆ τῆς πίστεως Πάτερ εμείνας ἀτρεπτος· Χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων, προσεκύνεις καὶ ἔκραζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιησοῦ τοῦ Δεσπότη, ἐν τῷ σώματι φέρων Πάτερ τὰ στίγματα, καὶ με καταστιχθέντα, τῷ βέλει τοῦ Βελίαρ, ἰατροῦσι κραυγαζόντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμαζόντα τράπεζαν· Ὁν ἐκτενωῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στήλην σε ἔμπνου ὡς ἀληθῶς, καὶ εἰκόνα, ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, Τίτε σου τὴν μνήμη, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐκομίσω.

Ωραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς, εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀρρήτου δόξης ἀνεκλήθης, ὕμνον ἀναμέλπων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοῖδα, τὴν ἱερὰν ἐστολίσω, καὶ τελῶν θυσίας ἀναιμάκτους, θῦμα προσήνεχθης Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρό σου συλλαβοῦσα, Θεομητορ ἄχραντε Παρθένε, τέτοκας ἀφραίστως, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμῶμεν, λαοὶ Θεο-
» τόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δε-
» ξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
» γαλύνωμεν.

Πατήρ νοσούντων ἐν πάθει, θεόθεν ἐδείχθης,
ἑλατήρ δὲ Μακαίριε, καὶ διώκτης πονηρῶν
δαιμόνων· διό σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες
Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας τῶν
πραίων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλῃ, θείας ἀπο-
λαύων τρυφῆς.

Ὅρον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγ-
κρατείας, ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σοὺς
πόνους ἀληθῶς, τὸν Κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Σήμερον ἡμέρα ἐόρτιος· συγκαλεῖ γὰρ Τίτος,
Μοναζόντων τὰ ποίμνια, εἰς χορείαν καὶ
κοινὴν ἐστίασιν, καὶ βρωσὶν ἀκηράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὅ ἐν σοὶ σκηνώσας Πανάμωμε, τὸν πρὶν τοὺς
γεννάρχας, κακοτρόπως πτερνίσαντα,
βροτοκτόνον καταβαλὼν ἐτέχθη, καὶ πάντα
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Εἰρμός. Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιομελὸν τῆς ἡμέρας, εἰς
τὸν Στίχον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ
Νικήτα, Ἠγούμενου τῆς Μονῆς τῆ Μηδικίῃ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τῆ
Ὁσίῃ Προσόμοια γ΄.

Ἦχος β΄. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λόγῳ, κυβερνώμενος ψυχῶν θεῖος οἰκονόμος
ἐδείχθης, μυσαγωγός τε πιστός· σπέρμα-
τα σωτήρια καταβαλλόμενος, καὶ θείων τὸν
ἄσταχυν, πολύχην θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπό-
τη σου, φέρεις γηθόμενος· ὃ νῦν παριστάμενος
μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιήνης σου ταύτης, τῆς
αἰεὶ τιμώσης σε θεόπνευστε.

Πρᾶος, πεφυκῶς καὶ προσηνής, τῆς ὀρθοδο-
ξίας τῷ ζήλῳ, ὡφθης μαχόμενος· πίστιν
γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ

ἐγκράτειαν, Νικήτα θεόφρον, ἀπάσαν τὴν βλα-
σφημον, αἵρεσιν ἠλεγξας, θείαν τοῦ Σωτῆρος εἰ-
κόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ὅροις πατρι-
κοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Ὅτε, ἐξορίαις σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτά-
τοις ἐν τόποις, ὁ σκοτεινότητος, τύραννος
κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσῃ τὴν οἰ-
κησιν, ἐν νῶ περιφέρων, χαίρωντε τῷ πνεύματι,
Πάτερ ὑπέμεινας· οὐ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέ-
πειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων
ἔπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω
μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ τὸ
στῆθός μου, κρίζων τὸ, Ἠμαρτον, καὶ προσ-
πίπτω σοὶ Δέσποινα, ζητῶν μεταγῶναι· πάλιν
δὲ ἠλίθιος ὢν, περιπείρομαι· οἴμοι! τῆ κακῆ συ-
νηθείᾳ. Ταύτης οὐν με λύτρωσαι τάχει, καὶ
πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτὲ, ἡλῖος ὄρων σε ἐν
ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον· ἐφρίξαν δὲ κα-
τώθεν τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν,
ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπεράνια πάντα ἐξε-
σησαν· σὲ δὲ τῷ Σταυρῷ παρεσῶσα, ἔκλαιεν ἡ
ἄχραντος Κόρη, ἀνυμνολογησάσα φιλόνηρωπε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἔ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ
τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν βιβλῷ κατέγραψε ποτὲ, τὴν Φαραωνί-
» τιδα, πανστρατιᾷ ἢ ὑπέροπλος δύνα-
» μιν· σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον
» ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
» ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, Πάτερ ἀνγα-
ζόμενος, σοῦ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας,
ἐκ παιδὸς ἐλόμενος, παρθενίας τὴν φωσφόρον
λαμπρότητα, δι' ἧς ὠμοιώθης, τῆ τῶν ἀσωμά-
των καθαρότητι.

Ὅδηγῷ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι χρη-
σάμενος, θεοειδεῖ τῶν μοναζόντων σχήμα-
τι, καθαρῶς ὠμίλησας, καὶ διεμεινας πολυφῶ-

τῶ πυρσούμενος, αἴγλη Θεοφόρε, βίον καθαρῶ-
τατον κτησάμενος.

Νευρωθεῖς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, πάθη κατε-
μάρανας, τὰ τῆς σαρκός, καὶ τὸν νοῦν
κατελάμπρυνας, ὡς Νικήτα πάνσοφε, τῆ μελέτῃ
τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Πνεύματος, Δείας Δευωρίας,
πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνη μακάρι λαμπρυνθεῖς, καὶ τῆ κα-
θαρότητι, πρὸς ἱεράν ἀνηνέχθης ἀκρότητα
τῆς ἱερωσύνης γὰρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμηθῆς
ἐνδύματι, Δείων μυστηρίων, Ὅσιε μεσίτης γνω-
ριζόμενος. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας ἀγνή, πάσης ἀοράτις τε,
καὶ ὁρατῆς Ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ
Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε σαρκωθῆναι ἐν
μήτρᾳ σου. Ὡς σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύσα, Ἐκκλησία τῆ
» παρουσίας σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ούρανιον κτησάμενος, πολιτείαν Ἐνδοξε, φω-
τοιδῆς καὶ ἔκλαμπρος, εὐσεβείας φωστῆρ
γεγένησαι, διαπρέπων ἐνθέοις σου χαρίσμασιν.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκός σου
Πάνσοφε, δι' ἀρετῆς ἐζώσας, Δευφρόνως
ψυχῆς τὸ ἐνθεον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου κα-
τηξίωσαι.

Γηθόμενος δῆνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πε-
ποικιλμένος κάλλεσι, καὶ ὠραίοις πλεθῶν
χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἑστερεώθη ἡ καρδιά σου.

Εξέλαμψας ὡς ἥλιος, μοναζόντων τείγμασι,
ταῖς ἀρεταῖς κοσμούμενος, ὡς Νικήτα Δευ-
φρον Ὅσιε· διό σε γεγηθότες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ος μήτηρ κεκτημένη σὺ, παρρησίαν Δέσποι-
να, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἴτησαι, ἐπαμῦναι
λαῶν καὶ ποιμνῆ σου, τῶν ἀνόμων δὲ Δραῦσαι
τὰ φρυάγματα.

Ὁ Εἰρμός. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ηυλίσθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἡσυχίας Σοφέ· ἐτρα-
φῆς ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς· ὑ-
ψώθης ἀμφοτέρωθεν· ἔλιπες χαμαιζήλου, ἠδονῆς
πολιτείαν· ἐφθασας οὐρανοῦ, τὴν μονὴν κατοι-
κίας, ἐν ἣ καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, τὸν
νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβοῶμαι τὴν σὴν,
βεβαίαν ἀντίληψιν· Φώτισον Θεοτόκε, τῆς ψυ-

χῆς μου τὰς κόρας· λάμψον μοι μετανοίας, τὸ
λαμπρότατον φέγος· καὶ ἐνδυσόν με ὄπλα τοῦ
φωτός Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄμω-
μος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, Δρη-
νῆσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τῆτο
Δαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμίλεις
τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας Δείλων
ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
» μένος, καὶ ἔσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον διό
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ριζοτόμος, τῶν παθῶν Δευφόρε δεικνύμενος,
ψυχῆς καθαρότητι, τῶν Δευμάχων ἀνέσπα-
σας, ἀπασαν ψυχόλοθρον, Ἱερομύστα ἀπάτην
πανσεβάσμιε.

Αράμενος, τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφανον
ἀσκηναῖς οὐρανόις νῦν, ἐπαναπαύῃ μακά-
ριε, πάθη τιναξάμενος, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πάτερ
ἐνδυσάμενος.

Γερεῖον, ὡσπερ ἄμωμον Πάτερ τὸν βίον σου,
Χριστῷ προσενήνοχας, Δείας ἀγάπης ἀνά-
πλεων, καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως, ὠραῖζόμενον καλ-
λει παμμακάριστε.

Ρητορείας, ψυχοφθόρου Παμμακάρι αἰρέσεως,
τρανώς, ἐξεφάυλισας, Χριστοῦ τιμῶν Δείαν
μόρφωσιν, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ τῶν Ἁγίων
ἀπάντων ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Σέ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκραδαντον,
Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστά-
μεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κιν-
δύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» **Μ**Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυ-
» κτός ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχῆκαμεν.

Οπρᾶος ἐν γῆ, τῶν πραέων ὠκησας, Νι-
κήτα σοφέ, μαχητῆς γενόμενος, ὑπὲρ ἀ-
ληθείας παναοίδιμε, καὶ τῆς ὁμολογίας, στέφει
λαμπρῶς κοσμούμενος.

Πρὸς ἐνθεον φῶς, νῦν μετέστης Ὅσιε, φωτός
γεγονώς, υἱὸς ἐνδιάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ τερπνότητι, σὺν χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χαρ-
μονικῶς γηθόμενος.

Αφράστου τρυφῆς, Παραδείσει γέγονας νῦν
ἀμέτοχος· λιμὴν γὰρ πανευδίας, τοῖς χειμα-

ζομένοις ἀναδέδειξαι, καὶ λιμώττουσι Μάικαρ, διατροφεὺς γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένη ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεπολιθῶσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπέτυχες, Πάτερ παμμακάριστε, μακαριότητος, δεσποτικῆς γενόμενος, κληρονόμος καὶ Δείας ἐλλάμφεως.

Φωτοφόρος λαμπαδάς κατέχων διπλᾶς, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς ἀσκήσεως, εἰς οὐρανούς ἐχώρησας, Θεοφόρε Νικήτα πανάρισε.

Α'πολαύων ἀλήκτου καὶ Δείας τρυφῆς, ἐν ἐπουρανίοις νῦν Πάτερ σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Κύριον. Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένη ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἠγυμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι.

Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης, Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.

Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶρα Θεοῖο.

Οὗτος ὁ αἰδίδιμος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας, ποθήσας ἐκ βρέφους τὴν ἐγκράτειαν καὶ παρθεῖαν, πύλισθη ἐν ὄρει, καὶ ἀνετράφη ἐν ἡσυχίᾳ, πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενος, δι' ἧς μέγας ἐγένετο καὶ ὀνομαστός. Λόγῳ δὲ Δείῳ κιδερνώμενος, Δεῖος οἰκονόμος ἐδείχθη καὶ πιστὸς ἱερεὺς. Ἐξωσθεὶς δὲ τῆς ποιμνῆς παρὰ τῶν εἰκονομάχων ὡς τῶν Δείων εἰκόνων προσκυνητῆς, ἐξορίτις πικραῖς ὑποβάλλεται· καὶ ἐν πᾶσιν εὐχάριστος ἀναδειχθεὶς καὶ δόκιμος ἀγωνιστῆς, ἀπασαν ψυχολέθρον ἀπάτην τῶν Θεομάχων κατέπτυσεν, καὶ πολλοὺς τῇ προτροπῇ καὶ ταῖς παραινέσεσιν αὐτοῦ μάρτυρας ἀπειργάσατο. Ὄθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπαδάς ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο, πρὸς αὐτὸν μεταστάς καὶ ἀναπαυοσάμενος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου (*).

(*) Τοῦ Ὑμνογράφου τούτου ἔχουσιν Ἀκολουθίαν τὰ χειρόγραφα κατὰ τὴν ἐξῆς Δ'. Τοῦ παρόντος μηνός· τὸ δὲ τῆς

Στίχ. Ζῶντος Θεοῦ σὺ Δεῖος ὑμνητῆς Πάτερ.

Ἐγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητῆς νέος.

Οὗτος τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας ὑπῆρχε, γεννητόρων Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης, ἐπιεικῆς καὶ εὐσεβῆς τὸν τρόπον, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Δείων Γραφῶν αἰεὶ σχολάζων. Ἀλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἔτος σὺν τῇ μητρὶ καὶ ἀδελφοῖς πρὸς τὴν τοῦ Πέλοπος ἀνήχθη· κἀκίθειν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἔνθα τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, καὶ πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνας ἀποδύεται· κλίνη γὰρ ἦν αὐτῷ ἔδαφος κωδίῳ καλυπτόμενον· χιτῶν ἀφελῆς· τροφή, ἄρτος βραχύς· ποτόν, ὕδωρ· εἶσις παννύχιος· γονάτων κατάκλισις· συνεχεῖς ὕμνοι ἐπὶ στόματος· ἐργόχειρον, καλλιγραφία· ἢ ἐκ ταύτης σχολῆ ἀνάγνωσις τῶν Δείων Γραφῶν. Ἐκ τούτων γέγονε πρᾶος, σεμνός, μέτριος, ἀπλοῦς, ἀκέραιος, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμεινα. Τούτοις πλουτῶν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος.

Χρόνος οὐχὶ συχνός, καὶ μετὰ Γρηγορίου, ᾧ τοῦ Δεκαπολίτου προσηγορία, ἀνδρὸς ἐλλογίμου, τῇ Κωνσταντίνου πόλει ἐπιδήμιε· μεθ' οὗ τῷ ναῶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντίπα ἐγκλείεται, σκληραγωγίαις καὶ ἀσκητικοῖς πόνοις ἐπαγαλλόμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ χριστομάχος αἵρεσις ἀνεφύη τῶν Εἰκονομάχων, καὶ ὁ μακάριος εἰς Ῥώμην ἀπέπλευν, εἰς τοῦτο τινῶν αὐτὸν ἀξιώσαντων, νῆες ἐπιστᾶσαι βαρβαρικαί, δεσμών τινος εἰς Κρήτην ἀπήγαγον, καὶ τῇ εἰρητῇ ἐναπέθετο. Πάντας δὲ ἐδίδασκε τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν, καὶ πολλὰς ἐκ τῶν τοῦ διαδόλου χειρῶν ἐλυτρώσατο. Ἐνθα ἱεροπρεπῆς τις ἀνὴρ αὐτῷ ἐπιστάς, Ἐκ Μύρων καὶ Λυκίας ἐν ταῦθα πάρειμι, ἔφη· ἀλλὰ δέξαι ταύτην τὴν κεφαλίδά. Ὁ δὲ, λαθῶν, ὁμοῦ τε ἀνεγίνωσκε καὶ ἔφαλλε: Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεῆμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· ὅτι δύναται βελλόμενος· καὶ τὸ ἀδόμιμον ἔργον πρῶτας ἐγένετο· τότε γὰρ τοῦ τῆς αἰρέσεως προμάχου ἐκ ποδῶν γινομένου, ἢ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῶν σεπτῶν εἰκονισμάτων ἀπέληψε τὴν εὐπρέπειαν· καὶ ὁ τίμιος Ἰωσήφ, ἐλευθερωθεὶς τῆς Κρήτης, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν διεσώζετο.

Ἐπεὶ δὲ λείψανον ἱερώτατον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου παρά τινος λαθῶν εἶχε, καὶ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τούτου συναμά τῷ κλεινῷ Γρηγορίῳ ἰδεύματο, καὶ ἐν φροντίδι πλείονι καθιστήκει καὶ μελωδήμασι τὰς αὐτοῦ πανηγύρεις κατακοσμήσαι, σὺν δάκρυσί τε καὶ στεναγμοῖς ἡεῖου τοῦ ποθουμένου τυχεῖν· τοιγαροῦν καὶ ἐπέτυχεν. Ὁρᾷ γὰρ ἄνδρα τινα φοβερόν, ἐν Ἀποστολικῷ τῷ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἱεράς τραπέζης Εὐαγγελίου ἀράμενον, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις ἐπιθέντα, καὶ εὐλογίας αὐτὸν ἀξιώσαντα. Τοῦτο δὲ ἦν ἀπαρχὴ τοῦ Δείου χαρίσματος· οὕτω γὰρ ἀπόνως μετ' εὐκολίας τὰς ἱεράς μελωδίας τοῖς αἰτουμένοις παρεῖχεν, ὡς νομίζειν τινὰς μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ταύτας γενῶν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν ἀλλαχοῦ πρότερον καὶ ἀποστοματίζειν, καὶ οὕτω τοῖς αἰτουμένοις παρέχειν· τὸ δὲ μὴ ταιαύτην εἶχεν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐκ Δείου χαρίσματος, καθὰ προέφημεν, ταῦτα προφέρειν, πεπίστευται.

Ἐντεῦθεν τοῖς ἀπάντων στόμασιν ἄδεται, καὶ πᾶσι ποσεινὸς καὶ ἐπέραστος, οὐ μόνον ἰδιώταις καὶ ἄρχουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Βασιλεῦσι γίνεται. Καὶ ὑπερορία μὲν παρὰ τὸ δῖον καταδικάζεται· ἀλλ' εὐθὺς ἀνακληθεὶς, τῶν ἱερῶν σκευῶν τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τὴν φυλακὴν

Κάλλης, καὶ δύο Δοξαστικά, καὶ Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον. Ὁ δὲ ἐκεῖ Κανὼν, ποίημα ὦν Ἰωάννου Εὐχαίτων, τοῦ καὶ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Μαυροπόδοε ἐπονομαζομένου, εἶρει τοιαύτην Ἀκροστιχίδα: Τὴν ὀρθόθην δέησιν ὁ Μάικαρ δέχου, ἐκ πένητος μοναχοῦ Ἰωάννου.

πιστεύεται, Ἰγνατίου πατριαρχούντος τοῦ Δεῖου· ἔδ' μετὰ τὴν ἐκδημίαν, παρὰ Φωτίου στέργεται καὶ ἐκθειάζεται. (οὗτος γὰρ μετὰ τοῦτον Πατριάρχης ἀναδείκνυται.) καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀγωνιζόμενος, ἐξωρίσθη εἰς Χερσῶνα. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ τυράννου, ἀναρρυσθεὶς ἐκ Χερσῶνος παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας, τῆς στηριξάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ πολλοὺς τῶν Ἁγίων αὐτίς ὑμολογήσας, ἐκοιμήθη, καὶ κατετίθη τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον ἐν τῇ μονῇ, ἐν ἣ κατακείται.

Ἀνθρώπος δέ τις, ἔχων δούλον χρήσιμον, ἐπίπερ ὁ δούλος ἔφυγεν, ἀπελθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Φανερωτὴν, παρακάλει αὐτὸν φανερῶσαι τὸν δούλον αὐτοῦ. Προσμίνας οὖν ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ τρισὶ νυκθημέροις, καὶ μηδὲν μαθὼν, λυπηθεὶς, ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι· Ὁρθρου δὲ ὄντος, καὶ ψυχοφελοῦς ἀναγινωσκομένου λόγου, μικρὸν ἀφύπνωσε, καὶ ὄρᾳ τὸν Μάρτυρα, λέγοντα αὐτῷ: Ἴνα τί λελύπησάι; Ἰωσήφ ὁ ποιητῆς, κοιμηθεὶς ταύτη τῇ νυκτὶ, ἐπισκέφθη παρ' ἡμῶν πάντων, ἕς κανόσιν ἐτίμησεν ἡ ἀγία αὐτοῦ ψυχή· καὶ νῦν παραγέγονα τῆ λοιποῦ δηλωσαί σοι· Ἀπελθε κατὰ τὸν δεῖνα τόπον, καὶ εὐρήσεις, ὃν ἐπιζητεῖς οἰκίτην σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδηφόρου.

Στίχ. Ἐίφους ἀληθῆς μάρτυς Ἐλπιδηφόρος,
Θεὸν φέρει ἄψευστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Δίης.

Στίχ. Βαλὼν κεράμῳ δυσσεβῆς Δίου κάραν,
Ὡς σκευὸς αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Στίχ. Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
Τὴν κλῆσιν εὖρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γαλύκου.

Στίχ. Δηχθεὶς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν θηρίων,
Θηρὸς νοητοῦ τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχ. Ἐκ Μυρσιῶνος Ἰλλυριὲ πρὸς πόλον,
Οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλαιῶνος, φέρη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄντιθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε·
» Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβῆσι παισὶ,
» δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὢν, εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ἡ σὴ ἐπεικεία διαφερόντως, εἰς χῆν ἔταπεινωσε, τυράννου τὴν ὠμότητα, συντόνας δεήσσει τοῦτον νεκρώσασα· οἶδε γὰρ τὸ θέλημα παιεῖν, τῶν φοβουμένων αὐτὸν ὁ Κύριος.

Βροντῆ τῶν δογματῶν σου, καὶ ἡ φωσφόρος, ἀστραπὴ τοῦ βίου σου, τὸν κόσμον κατε-

φαίδρυνε, πιστοὺς καταυγαζούσα θεοφγγέσι πυρσοῖς, λόγοις τε καὶ πράξεσι παιδραῖς, Ἱερομύστα θεομακάριστε.

Ἰσχυῖ νευρημένος τοῦ Παρακλήτου, δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ βρόχους τῶν αἰρέσεων, Θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς ἕράνιον, ὕψος ἀνεκλήλυθας, χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν αὐλιζόμενος. Θεοτοκίον.

Ἄγιον Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνη κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένη ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Δεῖῳ τόκῳ σου. Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προσταίματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, κρίζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὅλην ὑπερβάς, τὴν αἴσθησιν Τρισμάκαρ, τῷ νοητῷ νῦν προσωμίλησας, φωτὶ πανσεβάσμιε, θεοπτίας ἀξιούμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, κρίζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νέκρωσιν παθῶν, σαφῶς ἐνδεδυμένος, πρὸς ζωηφόρον ἐπεδήμησας, χορείαν Πανόλβιε, εὐσεβεῖα πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμπόμενος, κρίζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Πᾶσαν ἀρετὴν, ἐκ βρέφους ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγῶνων σου, στεφάνῳ κοσμούμενος, τῶν χαρίτων ἀναδεδειξαι, καὶ τὸ βραβεῖον εἴληφας, ψάλλων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄνωθεν ἡμᾶς, νῦν ἐποπτεύοις Πάτερ, τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος, Νικητὰ φερώνυμε, παρόρησία πολλῇ χρώμενος, καὶ ψυχικὴν αἰτούμενος, ἔνδοξε σωτηρίαν, ἱεροφάντορ τῇ Ποίμνῃ σου. Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννητορ ἄχραντε· ὄθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός. Κάμιμος ποτέ.

Ὡδὴ θ. Ὁ Εἰρμός

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύριος,
» Ἀσάρκωθεις ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε,
» τὰ ἔσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτάκων
» μεγαλύνομεν.

Τῆς Δείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἠξίωσαι, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις ἐξαστραπτόμενος, καὶ ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντὸς ἐκλελαμπρυσμένος· διὸ τὴν πανένδοξον, ἑορτὴν σου νῦν γεραίρομεν.

Εμφρόνως μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, προσταγαῖς τοῦ Σωτῆρος διευθυνόμενος· νῦν δὲ τῆς σκιαῆς παρηγμένης, περιχαρῶς ζωῆς αἰωνίου, ἀξίως τετύχηκας, Θεορρήμον ἰερώτατε.

Ρεόντων ὀξύτατα, παρέδραμες τὸν τάραχον· γαληνῶ δὲ Νικήτα τῆς βασιλείας Χριστοῦ, χαίρων προσωμίσθης λιμένι, πρὸς ὃν ἡμᾶς ὁδήγησον Πάτερ, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν μνήμην σου γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ος πόκος Παναίωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, πᾶσι βροτῆς αὐτὸν προσκυνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Ὁ Εἰρμός. Ἄ νάρχου Γεννήτορος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῶ (ἢ Μαλεῶ).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄.

Ἦχος β΄. Ὁ τε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ολος ἀνακείμενος θερμῶς, ὅλη τῇ ψυχῇ συνημμένος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, Δείης ἐγεώργησας καρποὺς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπίδεικνύμενος.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοί, ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πράῳ, κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἶδεσι, καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν καὶ γεώργιον, Χριστοῦ φερώνυμον, ὠφθης γεωργήσας ἐμφρόνως, αὐλακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιομακάρισε Γεώργιε.

Χαίρων τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τῇ ἐλπίδι τὴς πόνης, ῥᾶον ὑπήνεγκας, πρόθυμος

τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφε, ποιήμενος λήθην, ἕως τὸ μακάριον, τέλος κατέλαβες, πλήρης ἀρετῶν ἐργασίας, καὶ μακαριότητος Δείας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ὄντως Δρόνε τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε ζωῆς κιβωτὴ· χαῖρε ἀγιάσματος πηγὴ ἀκένωτε, μυροθήκη τῆ Πνεύματος, τρυφὴ Παραδείσου· χαῖρε ἡ ἀπόλαυσις, ἡ μυστικὴ τῶν ψυχῶν· χαῖρε, ἡ χαρὰ τῶν Ὁσίων χαῖρε ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεοτύμφευτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρήνοις κοπτομένη ἡ ἀμναῖς, δάκρυσι πικροῖς τε τὰς ὄψεις, καταρράντιζουσα, ξύλῳ ἐνητένιζε, Σταυρῷ ἡ ἄμεμπτος, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, Υἱέ μου, ἐβόα, ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; τίνα καλέσω Υἱόν; οἴμοι! πῶς μεμόνωμαι τέκνον! πῶς δέ με τὸ φῶς ἠμαυρώθη! ῥάγητε τὰ σπλάγχνα καὶ σπαράχθητε.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοὺς σοὺς προθύμως, ὦ Πάτερ, μέλπω πόνης. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
- » τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι,
- » τὸν λαόν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· Ὅτι
- » δεδόξασται.

Τρισσοφαεῖ, τῆς Θεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος Ὅσιε, κόσμον κατέλιπες, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ διέπρεψας.

Οδηγηθεῖς, Δεία προνοία Γεώργιε, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, τρίβον ἐβαδίσας, συνεργὸν κεκτημένος, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πανοικτίρμονα.

Υπὸ Θεοῦ, μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος, υἱοθεσίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διετέλεσας Πάτερ, ὀσίως καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος. Θεοτοκίον.

Σε στηριγμόν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον πάναγνον, ὁμολογοῦντές σε, τρικυμίας τοῦ βίου, παναίωμε Παρθένε, διασωζόμεθα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω, νε-
- » κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
- » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
- » ὑμνούντων σε.

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς τῆς εἰς ἀπέραντον, αἰῶνα, Παμμακάρο διαμενουσῆς, ἀκλινῶς χαίρων διώδευσας, καὶ μοναῖς αἰώνιας κατεσκηνώσας.

Ὁ βίος σου λαμπρὸς, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ θεῷ, καὶ χάριτι ἠρτυμένος, ἀναδεικνύται Γεώργιε, γεωργίας ἐνθέου θεῖον φύτευμα.

Υἱὸς σὺ τῆ Θεῆ διὰ Βαπτίσματος, γενέσθαι, Παμμακάρο ἠξιωμένος, πατρικὸν ἐκκληρονόμησας, θησαυρὸν διὰ βίου καθαρότητα.
Θεοτοκίον.

Στερέωμα γενοῦ καὶ καταφύγιον, καὶ σκέπη, Παρθένε Θεογεννήτορ, τοῖς ἐν πίστει σοὶ προστρέχουσι, καὶ Θεοῦ σε Μητέρα καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ὠραιότατον, Χριστὸν ἐπόθησας, καὶ τὰ τοῦ σώματος, πάθη ἐμίσησας, ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, Γεώργιε βιοτεύσας· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, ἐορτάζομεν κοίμησιν, καὶ περιπτυσσόμαθα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγαῖς ἰάματα, Πάτερ τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε.
Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, πόθῳ εὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνῆ, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐγένετο, ὅτι τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο. Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἄγνη καὶ Μητήρ σου, Χριστὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνηλογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶν σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς σικονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλήν-
- » θρώπε.

Πεποιικιλμένος κάλλεσι, τῆς ἀρετῆς, καὶ ἠθεσι φωσφόροις, πρὸς Θεὸν ἀνέπτῃς μάκαρ Γεώργιε.

Ρ'ευστῶν γῆς Πάτερ Ὅσιε, τὴν ταραχὴν, διέφυγες, γαλήνης, φιλοθέου βίου ἀντιποιούμενος.

Ὁ ἄνομίας χειμαρρῶν, σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ ἴσχυσαν ταραξάει· ὁ τρυφῆς χειμαρρῶν σε γὰρ κατήρδευσεν.

Θεῖα μελέτη πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέχων τῆς ἀστάτους, λογισμοὺς ἀπώσω Πάτερ Γεώργιε.
Θεοτοκίον.

Υμνολογοῦμεν Ἀχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῆ σῆ σωματωθέντα, καὶ σε εὐλογοῦμεν ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
- » ποιητῆς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
- » προσαγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ
- » ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βιοτῆς ἔτυχε, Πάτερ σοφέ, τὰς θεῖας ἀνόδους, ἀνύων παμμακάρο, ἐλπίδι ἀγάπῃ, καὶ πίστει ῥωννύμενος.

Ὁ ραιζόμενος, τῆ ταπεινώσει τῆ Χρισθ' Ὅσιε, πρὸς ὑψηλὴν, σαφῶς ἀνηνέχθης, θεόφρον ἀρετὴν, γεώργιον θεῖας, γενόμενος ἄλωνος.

Σώματος κένωσιν, δι' ἐγκρατείας ἀκριβοῦς ἔδειξας, καὶ καθαρὰν, καρδίαν ἐκτήσω, δι' ἧς ἠξιώθης, θεάσασθαι Πάτερ, τὸν πᾶσιν ἀθέατον.
Θεοτοκίον.

Ὁ ἀκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντὶ, Δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον Κόρη, τοῦ τόκου σου σαφῶς· τὸν ὄντως γὰρ, ὄντα, Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
- » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
- » ἀνάγαγε.

Πονηρίας πνευμάτων διώκτης θερμός, ὠφθῆς παναοίδιμε μάκαρ Γεώργιε, τῆ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνεργεία σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σωφροσύνης χιτῶνα Γεώργιε, περιφανῶς ἐνδέδυσαι, τῶν παθῶν κατευνάσας τὸν ταραχόν.

Τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διέβης σοφέ, καὶ τοῦ Παρσδεῖσου τρυφῆς κατηξίωσαι, τὸ τοῦ Σταυροῦ Γεώργιε, περιθέμενος ὄπλον τὸ ἀρρήκτον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μητήρ ἀειπαρθένε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σε

προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ο' Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλακίῳ.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως δίδως
Ψυχῶν γεωργῶ, καὶ φυτουργῶ σαρκίων.

Τῆ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλον εὐρύν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.

Στίχ. Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγαθόπους,
Ἔργοις ὑπῆρχε χρηστόπους Θεοδούλω.

Τούτων, ὁ μὲν Θεόδουλος νεώτερος ἦν, ὁ δὲ Ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιβητικῆς ἡλικίας· ὑπῆρχον δὲ ἀμφότεροι ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρέστησαν Φαυστίῳ, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτῷ ἀλλὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον τηρούσαντες, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδονται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. Ἐδηλώθη δὲ αὐτοῖς πρὸ τοῦ τέλους δι' ἀποκαλύψεως τὸ ἐσόμενον· ἴδοξαν γὰρ ἀμφότεροι προσβεβηκέναι νηὸς, ἧς ἐκ τρικυμίας κλύδωνος διαιρεθείσης, καὶ τῶν συμπλεκόντων ἀπολωλότων, αὐτοὶ μόνοι διασωθέντες τοῦ νεκροῦ, πρὸς ὄρος οὐρανόμηνες ἀνῆλθον· δηλοῦντος, ἰσμαι, τοῦ ὁράματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος, καὶ τὴν πρὸς οὐρανοῦ πορείαν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ Ἁγίῳ Θεοδούλῳ διὰ τῆς περιβολῆς τῷ δακτυλίῳ καθ' ὕπνου δεδόλωται, οἰοῖτις τινος ἀρραβῶνος δοθέντος αὐτῷ τῆς μελλούσης ἔνεκεν μαρτυρίας. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φερβούθας, καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Ἀπλήνμε πλάττεις, Χριστὲ διπλὴ τὴν φύσιν,
Ἔχεις δὲ πρισθεῖσάν με διπλὴν Φερβούθαν.

Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ δύο,
Δούλην τε καὶ δέσποιναν ἔπρισε πρίων.

Ἄγεται ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τῷ Ἁγίῳ Συμεῶν τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ χιλίων ἐτέρων μαρτυρήσαντος παρὰ Πέρσαις. Τῆς οὖν βασιλείσης ἐκ τινος νόσου μαλακίζουμένης καὶ ἀρρώστουσης, εἰς διαβολὴν φαρμάκων δηλητηρίων κατασκευῆς αὐταὶ κατίστησαν· ἔθεν καὶ συλληφθεῖσαι, ἄγονται πρὸς τὸν Ἀρχιμάγον· καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλουμένων ἀποδύόμεναι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγεν εἶναι, καὶ Χριστιανοῖς μὴ εἶναι θέμις τοιαῦτα δημιουργεῖν. Διπλὴν δὲ ἤδη δεξάμεναι τὴν κατηγορίαν, προστεθέντος τῆ φαρμακείας καὶ τοῦ Χριστιανὰς εἶναι, τὴν θανατηφόρον ἔλαβον ψῆφον· καὶ ἐκταθεῖσαι πάλοις κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ποδῶν, πρὶσι διηρέθησαν, καὶ ξύλοις ἀνεσκολοπίσθησαν μετὰ τὴν διαίρεσιν· καὶ διελοῦσα ὑπ' αὐτὰς ἡ βασίλισσα τὴν ἴασιν ἔλαβεν· οὕτω γὰρ σὶ διαβά-

λουτες εἶπον, μὴ ἂν ἄλλως ταύτην ἰαθῆναι, εἰμὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὑπέλθοι γυναικῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποπλίου.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς Πόπλιε μισθός σοι μέγας,
Πρὸς οὓς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κρότει μέγα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, Ἡγουμένου μονῆς τοῦ Στουδίου.

Στίχ. Πλάτων ἀρίστην εὐμετεπλάσθη πλάσιν,
Χριστῷ πλάσαντι συγκραθεῖς πλάσιν ξένην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ τρεῖς Ὁσίοι, Θεωνᾶς, Συμεῶν, καὶ Φερβίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκληιδωμένας,
Ψυχῶν ἀκκληιδώτε τῶν θείων τόπε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμά, τοῦ κηδεύσαντος τὴν Ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἴγυπτίαν.

Στίχ. Ζῶσαν προπέμφας Ζωσιμάς τὴν Μαρίαν,
Θανοῦσαν εὗρεν· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτῃ προσάγματος· μέσον δὲ πύρος ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρώσθεις τὴν ψυχὴν, τῆ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ Γεώργιε, τούτου τῷ κράτει κατεδίωξας, τῶν σὲ μισούντων ταῖς φάλαγγας, ταύταις τὸν Σταυρὸν ἐπισείσας, ὧ φρουρούμενος ἔφαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀγῶνων ἀντίδοσιν, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ Κυρίῳ Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εδείχθης παιδρὸν, ἐνδιαίτημα Θεοῦ, θρόνος αἰσθήσεως, Πάτερ γενόμενος καὶ φρονήσεως, ἀγίωσύνης ἀνάπλεως, πίσει τε καὶ χάριτι λάμπων, καὶ κραυγάζων Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυχνία φωτός, καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ ἀγιάσματος, τόπος εδείχθης Ἀπειρόγαμε· τῶν γὰρ Ἁγίων τὸν Ἅγιον, Λόγον ὑπέδεξω ἀφράσως, ὃν ὑμνῶντες βοῶμέν σοι· Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῖσασα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
» τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς ἀκατάλυτον ζωὴν, πρὸς ἀμάραντον
τρυφὴν Πάτερ μετέστης, πρὸς αἰδίου δό-
ξαν, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς· Θεοῦ γὰρ ἐδεί-
χθης γεώργιον· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὡς ὑπρέτης τοῦ Θεοῦ, ὡς διάκονος Χριστοῦ
καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς
ἀπλανῆς ὁδηγός, ἐγένου Γεώργιε Ὅσιε, πάθη
θεραπεύων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Πλήρης ἀσκήσεως καρπῶν, πρὸς τὴν ἄλωνα
Χριστοῦ Πάτερ προσήχθης, καὶ ὡς ὄριμος
βότρυς, τοῖς οὐρανόις ληνοῖς, παμμάκαρ θλι-
βεῖς, κατανύξεως, οἶνον ἀναβλύζεις, ἡμῖν τοῖς
σέ τιμῶσιν. Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς κοιλίας σου καρπός, τῆς ἀφθάρτου
μοι ζωῆς αἴτιος ὦφθη, καὶ τρυφῆς αἰ-
δίου, Θεογεννητορ ἀγνή· διό σοι κραυγάζω γη-
θόμενος, τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνὴν· Χαῖρε
Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ,
» ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει
» φθαρὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθέ-
» νου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ
» ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Νευρωμένοι τῇ πίστει, καὶ Χριστοῦ τῇ ду-
νάμει, Παμμάκαρ πεφραγμένοι ἀληθῶς,
βρόχους δαιμόνων διέλυσας· καὶ ταῖς τούτων
ἐνέδρας, καὶ μεθοδείας πάσας ἐκφυγῶν, τῷ
Δεσπότη τῶν ὄλων, καρέστης ἀγαλλόμενος.

Ὅλον τὸν πόθον σου Πάτερ, πρὸς Θεὸν μετα-
φέρων, καὶ θείας ἀπολαύων καλλονῆς, ἧς
πᾶσα φύσις ἐφίσται, θεωρία καὶ πράξει, καὶ
βίῳ λαμπροτάτῳ σεαυτὸν, κατεκόσμησας Πά-
τερ· διό σε μακαρίζομεν.

Ἦπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τὴν σὴν μνήμην
τελούντων, Χριστὸν καθικετεύων ἐκτε-
νῶς, Πάτερ μὴ παύσῃ σωθῆναι ἡμᾶς, πειρα-
σμῶν τρικυμίας, καὶ ζήτησιν καὶ κινδύνων καὶ
παθῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δοθῆναι ταῖς
πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον
ὄντα, καθὼ Θεὸς ὑπάρχει ἐκ Θεῶ, τέτοκας

μόνη Πανύμνητε, ἐπὶ ἀνακαινίσει, καὶ σωτηρίᾳ
πάντων τῶν βροτῶν· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ἐν
ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἰδιόμελ. καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Εἶτα ἡ Α΄. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώ-
ρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νι-
κηφόρου, καὶ Σεραπίωνος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριω-
δίου γ΄. καὶ τῶν Ἀγίων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτυλοὺς
κοπτόμενοι, καὶ πλευρὰς ξεόμενοι, καὶ
κρεμάμενοι, καὶ τὰ ἔστα συντριβόμενοι, καὶ
ξίφει τεμνόμενοι, μεληδὸν καὶ κεφαλὴν, τοῦ δο-
λίου συντρίψαντες, οὐκ ἠρνήσασθε, τὸν Σωτῆρα
τῶν ὄλων, οὐ ξεάνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως, Με-
γαλομάρτυρες ἐνδοξοί.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσωμεν, Νικηφόρον τὸν ἐνδο-
ξον, τὸν σεπτὸν Διοδώρον καὶ Οὐϊκτωρα,
Οὐϊκτωρίνον Παππίαν τε, καὶ τὸν Σεραπίωνα,
τὸν ἐπτάριθμον χορὸν, τὸ πανάγιον ἄθροισμα,
τὴν ὀλόκληρον, ἐκκλησίαν τὸν δῆμον τὸν ἀπά-
σας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει ἀνδρείας
συγκόψαντα.

Ὁὶ τὸ πάθος τὸ ἅγιον, τοῦ Χριστοῦ μιμη-
σάμενοι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι φυγαδεύον-
τες, πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, οἱ στύλοι οἱ
ἄσειστοι, οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν δό-
λιον κτείναντες, οἱ πανευδίοι, τῶν ἐν ζῆλῳ λι-
μένες, οἱ τὰ ἄνω, κατοικοῦντες ἐπαξίως, με-
γαλυνέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυτον, τὴν νεφέλην τὴν
ἔμφυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν σταίμνον
τὴν πάγχρυσον, τὴν ἀγίαν κιβωτὸν, τὴν μεταίρ-
σιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότη
χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου,
περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἐβλεψεν, ἡ ἀμναὶς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο,

καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀναρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σε Δόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ Ἀκροσυχίς.
Ἐν ἑπτάριθμον Μαρτύρων τιμῷ χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
- » ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
- » σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν
- » δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὸν δρόμον, τὸν ἱερόν τελέσαντες, Ἅγιοι Μάρτυρες, στεφηφοροῦντες θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ δόξης παρίστασθε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, κόσμον ἀκτίσι καταυγαίζοντες.

Η θεία, τῶν Ἀθλητῶν ἑπτάριθμος, χορεία σήμερον, μεγαλυνέσθω, θείαις καλλοναῖς, ἱερῶς ἐξαστράπτουσα, καὶ ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἐν οὐρανοῖς νῦν συγχορεύουσα.

Νομίμως, τὸ Μαρτυρίῳ σαῖδιον, διαδραμόντες σοφοί, καὶ αἰκισμῶν παντοίων προσβολαῖς, ἐνεγκόντες, στεργρότατα, τὴν κληρουχίαν χαίροντες, τὴν αἰωνίζουσαν εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, ὁ ἕξω χρόνων Κύριος, ἐκ σου σαρκούμενος, τὰ τῶν βροτῶν διέλυσεν Ἀγνή, πολυχρόνια πταίσματα. Ὅν ἐκτενῶς ἰκέτευσ, τοῦ οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐψφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
- » Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
- » καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Παντοίοις διὰ Χριστόν, προσομιλοῦντες αἰκισμοῖς Ἅγιοι, ὑπὲρ χρυσὸν χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου ἠστράφατε.

Τῷ νώτου σου συντριβὴν, Οὐϊκτωρῖνε, ὀφθαλμῶν σέρησιν, καὶ τῶν χειρῶν ἔνδοξε, Μάρτυς καὶ ποδῶν ἐκαρτέρησας.

Αγάπη τῇ εἰς Χριστόν, προσδεδεμένοι Ἀθληταὶ ἔνδοξοι, τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχαναῖς διέλυσάτε.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτούς, αἰχμαλωσίας νοσητῆς τέτοκα, τὸν τοῦ παντός Κύριον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός· Ἐψφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, ἐν αἰπότητῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίου λαίμπετε φαιδρότητα· ὅθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν, ἑορταζόμεν μνήμην, πίστει ἰκετεύοντες, ταῖς ἡμῶν μεσιτεῖαις, ἀμαρτημάτων λύτρωσιν λαβεῖν, καὶ αἰωνίων καλῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν δωρεῶν σου τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντες, οὐσιωπήσομεν ὑμνεῖν Θεοτόκα, τὰ σὰ ἐλέη πάντοτε οἰδοῦλοῖσού, κράζοντες καὶ λέγοντες Παναγία Παρθένε, πάντας ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε Σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἢ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱόν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλάνθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὖν οὐ σθένω Τέκνον μητρικᾶς, φέρειν ὀδύνας, Σταυρῷ καθορώσα σε.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- » Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
- » ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαίζουσα·
- » Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ισόβλον ἀπερράπισας πονηρίαν, τοῦ δυσμενοῦς ἐν χάριτι, Οὐϊκτωρ θεόφρον, γλώσσαν ἀφαιρούμενος, πλευράς τε ξέομενος, καὶ μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Θρεπῶ τῆς εὐσεβείας ἐμπεφραγμένος, τὴν συντριβὴν τοῦ σώματος, Μάρτυς Νεκηφόρε, σταθερῶς ὑπήνεγκας, βῶν τῷ Δεσπότησιν Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεγαλύνων τὸν τῶν ὄλων Θεὸν προθύμως, Κλαύδιος ὁ πανάριστος, χεῖράς τε καὶ πόδας, ἀφαιρεῖται θλώμενος, τυράννεσιν ὠμότητι, λίθοις σιαγόνας γηθόμενος.

Οὐκ ἐπτήξατε Πανεύφημοι τρικυμίας, πολυειδεῖς κολάσεων, οὐ θάνατον δόξης, αἰώνιου πρόξενον, ἐν πίστει κραυγαίζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νειρωῶς σε ὁ Προφήτης προθεωρεῖ, ὄρος Σεμνὴν κατάσκιον, ἐξ ἧς ὁ Δεσπότης, ἀληθῶς

ἐπέφανε, σαρκὸς ὁμοιώματι, σῶζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
- φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μεγάλους αἰκισμοῖς, ὁμιλήσας Διοδώρε, ὑπέφερες ὀβελίσκιων, πυρακτώσεις προθύμως, ἀνθρώπων τε κατάφλεξιν.

Ασάλευτος τὸν νοῦν, Σεραπίων διέμεινας, κρεμάμενος καὶ βασάνοις, ὁμιλῶν πολυτρόποις, καὶ ξίφει τελειούμενος.

Ρομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Παππία ἀπήμβλυνας, ξεόμενος καὶ τοῖς ἡλοῖς, καθηλούμενος Μάρτυς, καὶ ὕδασι ποντούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πτώσιν τῶν βροτῶν, ἐπηνώρθωσας Δέσποινα, κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τοὺς κατερράγμενους, ἐπανόρθοῦν δυνάμενον.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

- Ὅσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρε
- κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- σου ρεύσαντι αἵματι.

Υμνεῖσθω, Σεραπίων καὶ Θεῖος Διοδώρος, Οὐϊκτωρίνος Παππίας, Νικηφόρος Κλαύδιος καὶ Οὐϊκτωρ, ὡς τὴν πλάην, τοῦ δολίου τελείως νικήσαντες.

Ρομφαίαι, στομωθεῖσαι ὠράθητε Πνεύματι, καὶ διεκόψατε πάσας τοῦ ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας Ἀθλοφόροι, οὐρανοῦ, βασιλείας καλῶς ἀπολαύοντες.

Ωσαύμα! πῶς εἰς ὄλμον βληθέντες ἐθλάσθητε, καθάπερ σῖτος Οὐϊκτωρ, καὶ Οὐϊκτωρῖνε τῇ συντριβῇ τε, τῶν ὀστέων, τὰς παγίδας ἐχθροῦ συνετρίψατε!

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὸν τόνον Πανάμωμε, τῇ συνεχεῖ ἀμελείᾳ, καὶ τῇ ἀμαρτία κεχαυνωμένον· ἵνα πίστει, καὶ προθυμίᾳ μελπῶ σε πάντοτε.

Ὁ Εἰρμός· Ὅσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νικηφόρου.

Στίχοι.

Σπευδεῖς, ὀκλάζων Κλαυδίε πρὸς σὸν γόνυ,
Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεῖρ φονόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,
Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέρεις.

Αὕτη ἡ Ὁσία Θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ποθήσασα, ἀπετάξατο τῷ κόσμῳ· καὶ εἰς κοινόβιον ἀπελθοῦσα, ἀπεκάρη, καὶ ἀρετὰς ἀπάσας φυλάξασα, ὑφ' ἐν κατωρθώσατο. Τσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ τιμὴν ἐκτήσατο πρὸς πάσας τὰς ἀδελφάς, καὶ πρὸς τὴν Προεστῶσαν, ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἔδειξεν ὅτι ἦν ζωσα· καὶ γὰρ τὸν βίον αὐτῆς καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον φυλάξασα, ὡς στηλὴν ἔμψυχον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς κατέλιπε.

Μετὰ δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, τῆς Προεστῶσης πρὸς Κύριον ἀπελθούσης, καὶ αὐτῆς καθαρᾶς καὶ πνευματικῆς εὐσεύσεως, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν κηδείαν αὐτῆς οὐ μόνον εὐλαδῶν μοναχῶν, καὶ ἀνδρῶν ἐπιστήμων, ἀλλὰ καὶ λαοῦ πολλοῦ. Τοῦ πλήθους οὖν συναθροισθέντος, γέγονε καθ' εἰρμὸν ἡ Ἀκολουθία· καὶ τοῦ τάφου ἀνοιχθέντος, ἐν ᾧ ἡ Ὁσία Θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ χρόνον πολὺν, πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν Προεστῶσαν πλησίον αὐτῆς, γέγονε θαῦμα ἐξαισίον, τοῖς μὲν ὀρθοῖσι ἐκπληξιν φέρου, τοῖς δὲ ἀκούουσι κατάνυξιν. Τοῦ τόπου γὰρ ἐπιτηδείου τυγχάνοντος πρὸς Σεωρίαν, καὶ πάντων βλεπόντων, ἡ πρὸ πολλοῦ νεκρὰ κειμένη Θεοδώρα συνέσφιγξεν ἑαυτήν, καὶ ὡσπερ ζωσα τῇ μητρὶ τόπου δοῦσα, τὴν τιμὴν ἀπένευμε. Τοῦτο τὸ ἐξαισίον θαυμάζοντες πάντες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβόων τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς Ὁσίας ταύτης Θεοδώρας· δαιμονιῶντας γὰρ διαφόρους ἰάσατο, καὶ τυφλοὺς ὠμμάτωσε, καὶ ἀσθενεῖς ἀναριθμήτους ἐθεράπευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Διδύμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλῳ Δίδυμε τμηθεὶς φλέγη,
φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανῶ, Εὐστρατίου δὲ ἡγεμονεύοντος ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, διωγμὸς ἦν κακὰ τῶν Χριστιανῶν. Καὶ κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεοδώρα, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν ἐνώπιον πάντων· καὶ μετὰ τὸ τυφθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ παρελθουσῶν ἡμερῶν τινων, αὐτὴς ἀνακριθεῖσα, ἐγκλείεται εἰς πορνεῖον. Καὶ ἀποστείλαντος τοῦ Ἀρχοντος νέους ἀκολάστους πρὸς αὐτήν, οὗτοι μὲν ὡς ἵπποι Σηλυμανεῖς ὤρμουν κατ' αὐτῆς· ἡ δὲ Ἁγία εἶδετο τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ὠκονόμησεν εὐρεθῆναι ἐκεῖ ἄρχοντά τινα περιδοξότατον, τοῦνομα Δίδυμον, ὡς, στρατιωτικὸν ἐνδυσάμενος σχῆμα, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν παρθένον, ὡς εἰς τῶν ἀκολάστων· καὶ ἀποδυσάμενος ἦν ἐνεδεδυτο στολὴν, δίδωκε τῇ παρθένῳ σὺν τοῖς ὄπλοις· ἦν καὶ ἐνδυσάμενη αὐτῇ, ὡς ὁ Δίδυμος ὑπέθετο, μετὰ τῶν ὄπλων, ἐξῆλθε τοῦ πορνείου, καὶ διεσώθη, εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀμίλει καὶ τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνεῖῳ εἰσελθὼν, ὡς πρὸς τὴν παρθένον, καὶ εὐρὼν τὸν Δίδυμον καθιζόμενον

ἀντ' αὐτῆς, ἐξίστη, καὶ διανοεῖτο καθ' ἑαυτὸν, λέγων· Ἄρα ὁ Χριστὸς παρθένοισι εἰς ἀνδρας μεταβαλεῖν δύναται; Ὁ εἰσελθὼν ἐξῆλθεν· ἡ παρθένοισι δὲ ποῦ; Ἀκούων πάλαι, πῶς ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτο ἠγούμην· νῦν δέ τι μεῖζον ὄρω. Ταῦτα τούτου διανοομένου, ὁ Δίδυμος, ὁρῶν ἀπορία τοῦτον συνεχόμενον, ὡμολόγησε τὸ γεγονός, ὡς αὐτουργὸς τοῦ δράματος αὐτὸς καθεστῆκε, καὶ εἰ βούλοιο ἀναγγεῖλαι τῷ Ἀρχοντι, προσθεῖς, ὅτι καὶ ἐκεῖσε προσμένει ἐτι ὁ τὴν παρθένον ἀμείψας καὶ ἀπολύσας, τοῦ πορνείου μὴ ἐκστάς.

Οὕτως εἶπε· καὶ εὐθέως παρέστησαν τῷ βήματι τοῦ Ἀρχοντος τὸν Δίδυμον· καὶ ὁ Ἀρχων· Πῶς ἐτόλμησας, φησὶ, τοιοῦτον πρᾶγμα ἐργάσασθαι; Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπε· Χριστιανὸς ὢν, καὶ καλῶς εἰδῶς πραγματεύεσθαι, ἐν μίᾳ ὑποθέσει στεφάνους δύο ἑμαυτῷ προξένησα· ἓνα μὲν, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀθέων ὑμῶν χειρῶν, καὶ καθαρὰν φυλάξας· ἕτερον δέ, ὅτε καὶ γῶ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐφάνέρωσα, ὡς Χριστιανὸς εἰμι. Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Διὰ μὲν τὴν τόλμαν σου ταύτην, τὴν κεφαλὴν σου ὀποτηθῆναι κελεύω· διὰ δὲ τὸ πιστεύειν εἰς Χριστὸν, καὶ τοῖς θεοῖς μὴ θύειν, τὸ σῶμά σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προστάσσω. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός μου, ὁ μὴ παριδῶν μου τὴν ἐπίνοιαν. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν προκείμενον τόπον, καὶ προσευξάμενος, ἀπετημῆθη τὴν κεφαλὴν· καὶ ἡ μὲν ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὡς τινες θεάσαντο καὶ ἐμαρτύρησαν· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ παρεδόθη. Τότε τινὲς τῶν πιστῶν, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θέρμου.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,
Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψύξιν κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχ. Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρία τὴν δουλίδα,
Ἐκ γῆς ἰούση πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πομπηίου.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόβατον Πομπηῖε Κυρίου
Χεῖς, ἀμελχθεῖς ἀνχένα ξίφει, γαλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεῖς, καὶ εἰς πῦρ βληθεῖς, καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς τρωθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄθλος τριπλῆς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρου·
Οἶμαι δι' ἣν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στίχ. Ἴσθη μετέσχον καὶ σέφους, ὡς καὶ τέλους.
Τερεντίος Μαξίμος, αἷς τομῇ τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λεσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,
Μίαν δύο τρεῖς τέσσαρας πέντε, ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί,
• πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ,
• ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ταθεῖς Οὐϊκτωρ, τὰς πλευραῖς κατεξάνθησεν ἀπένδοξε· ὄλμῳ συνθλασθεῖς καὶ γλωτταν δὲ ἐκτμηθεῖς, ἀναμείλων τετελειώσασαι· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἰσχυῖ Μάρτυς, τῷ θεῷ Πνεύματος Κλαυδῖε, ἰνώτῃ καὶ κοιλίας μάστιγας ὑποσᾶς, σιαγόνας συντριβόμενος, χεῖρας καὶ πόδας τε, προσαφηρεθῆς, ὑμῶν τὸν Κύριον.

Μεγαλοφρόνως, ὦ Νικηφόρε δακτύλων σέρησιν, ὄντως ὑπομείνας Μάρτυς νεανικῶς, συντριβὴν τε παντὸς σώματος, νίκης διαδήμα, φερωνυμῖα σὺ ἀναδέδῃσαι. Θεοτοκίον.

Ὡς τῷ Ὑψίστῳ, θρόνον Παρθένης ὑψηλότατον, πάντες, καὶ χρυσῆν λυχνίαν καὶ κιβωτὸν, ἀγιάσματος ὑμνοῦμέν σε· Εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, βωῶντες Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσμα
• ἔσβεσαν, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
• ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
• ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
• πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἀνυψοῦντες πρὸς Θεόν, Θεομακάριστοι, σώζειν δυνάμενον, πόνους στρεβλώσεων φέροντες, πολυτρόπων ὑπεμείνατε, καὶ νικηφόροι πρὸς αὐτὸν βωῶντες ἤρθητε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνυμολογήσωμεν Πιστοὶ, Παππίαν σήμερον, καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν Διοδώρον Κλαυδῖον, Νικηφόρον καὶ Οὐϊκτωρα, Οὐϊκτωρίνον τε ὁμοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας, μελωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεύσαντα τὰ αἵματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες, τὴν γῆν ἠγίασαν· τῆς ἀπιστίας δὲ ἔστησαν, θεῖα χάριτι τὰ ρεύματα, καὶ τῶν βωῶντων τὰς ψυχὰς πλοσίως ἠρδευσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Γερολογίαις ἱεραῖς, Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον μέλψωμεν, ὁμοδύναμον Θεότητα, ὁμοβασιλεῖον ζωῆν, καὶ ἀνακραξώμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοός ὁ φρικτός σου τοκετός, νικᾷ καταλήψην,
Θεοχαρίτωτα· Θεός γάρ πέφυκεν ἀναρχος,
χρακκὴν ἀρχὴν δεξάμενος, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς
πιστῶς αὐτῷ κραυγάζοντας· Εὐλογαίτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Ἦϊρας ἐκπετάσας Δαυηλ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

* **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σε
* Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη, Χριστὸς
* συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλ-
* λόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιᾶχεσι σεπτῶν παθημάτων, ἀκολουθῆντες Ἀ-
θλοφόροι, πᾶσαν ὑπερβείνατε πείραν, κολα-
σηρίων στερόν φρονήματι· καὶ εὐκλεῶς τεθνή-
ξαντες, εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.

Ὡσπερ πρῶσφορὰ καὶ Δυσία, εὐδωδεστάτη
προσαχθέντες, τῇ ἐπουρανίῳ τραπέζῃ,
τῶν πρωτοτόκων κατεφαιδρύνετε, τὴν Ἐκ-
κλησίαν Μάρτυρες, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλαί-
ποντες.

Σήμερον Εἰσοὶ συνελθόντες, Οὐϊκτωρίνον τὸν
γενναῖον, Κλαυδίον, Παππίαν τε Δεῖον,
Διόδωρόν τε καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν σοφὸν
Οὐϊκτωρα, καὶ Νικηφόρον μακαρίζομεν.

Η πλησιφαῆς ἡμῶν μνήμη, ἐξανατείλασα φω-
τίζει, πᾶσαν τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, σε-
πτῶ Ὀπλίται, ἐν ἧ ἡ πρῶσβεύσατε, ἀμαρτημά-
των ἄφεσιν, ἡμῖν δαθῆναι ἀξιάγασται.

Θεοτοκίον.

Φῶρσα Χριστόν ἐν ἀγκαλίαις, σάρκα Δνη-
τὴν ἐκ σοῦ λαβόντα, τοῦτον ἐκδυσώπει
Παρθένε, ἀθανασίας τυχεῖν πανάμωμο, τοὺς
εἰς πιστῶς γεραίροντας, καὶ Θεοτόκου μεγα-
λύνοντας.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ Α'. ᾠρα,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου,
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὰ Κ ὕριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆ
Ἰριωδίου γ'· καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Κί ὕριε, εἰ καὶ κρητήριον.

Κ ὕριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς Δείας, τρυφῆς
Εὐτυχίου ἠθήσας, ναίμασι τῆς σῆς τε σο-

φίας, τῆτον ἐνθέως κατήρδευσας, καὶ διὰ τῆτο
καρπύς, ἐξήθησε τῆς γνώσεως, εὐσεβεία κατευ-
φραίνων, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κ ὕριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγε-
νώσκων τὰ κρύφια, σκεῦος προῖδων ἐκλο-
γῆς σε, τὸν Ἱεράρχην Εὐτύχιον, τῆς Ἐκκλησίας
τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέστησας· διὰ τοῦτο εὐ-
σεβείας, ἐπὶ χλόην ταύτην ἴθυεν.

Κ ὕριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, κατακοσμή-
σας τῇ χάριτι, καὶ ἱεραρχίας ποδήρει, κατα-
φαιδρύνας ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς,
εὐχαῖς αὐτῆ καταύγασον, τῆ ὕμνεῖν σε ὀρθοδό-
ξως, ἐν ἀγνεῖα καὶ σεμνότητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αᾶχεραντε, ἡ τὸν ἐν Ἁγίοις τεκοῦσα, ἀναπαυό-
μενον Κύριον, σὺ με μολυθῆντα ἀθλίως, ὑ-
πὸ παθῶν ἀποκαθάρον, καὶ τῆς ἀγνεῖας ὁδοῦς,
ὀδήγησον πορεύεσθαι· σὺ γάρ πάντων εἰ προ-
στάτις, ἀκαταίσχυτος τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κ ὕριε, εἰ καὶ ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας, ἐθε-
λυσίως ἀνέτεινας, ἀλλὰ πατρικὴν εὐδοκίαν,
ἐκπληρῶν πάθος ὑφίστασαι· καὶ γάρ τοῦ σῶσαι
βροτοὺς ἐλήλυθας ὡς εὐσπλαγχνος· ἡ πανάμω-
μος ἐβόα, Θεοτόκος, ἦν δοξάζομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὴν τάξιν,
καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν
Θεοτοκίων:

Τὸν Σταυματοεργὸν Εὐτύχιον Σταυράσω·
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

* **Ὡ**ς ἐν ἠπείρῳ πεζύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν αἰ-
* βύσσω ἴχνησι, τὸν δεικτὴν Φαραῶ, κα-
* Δορῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπιτίκιον ᾠδὴν,
* ἐβόα, ἄσωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχίσας καὶ λαμπρυνθεῖς,
φωτοβολοῖς λάμπησι, χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ
δυσυχίας ρύσαι με παθῶν, ταῖς πρῶσβείαις σου
Σοφί, ὅπως ὕμνησω σε.

Ὀὕρανοφύτευτον κληῖμα ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ
Θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθηνούμενον καρποῦς,
ἐναρέτων πράξεων ἁμοῦ, καὶ Σταυμάτων ἀληθῶς,
Πάτερ Εὐτυχίε.

Νοὖν ἡγεμόνα ποίησας τῆς τῶν παθῶν, τυραν-
νικός Ὄσιε, κατεκράτησας· διὸ ἀπαθείας
πτέρυξιν ἀρθεῖς, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἤχησε
σκηνώματα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐ-
τὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς,
ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων
ἀληθῶς εἰδείχθης δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
• ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Αἴγιου γέγονας ναὸς, Πνεύματος Θεοφόρε,
σεαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν,
δι' ἐμμελείας πολλῆς, Ἱεράρχα, ἐνδόξε Εὐτύχιε.

Υἰὸς ἡμέρας μετοχῆ, φρυκτωρίας αὐλῆς, ἀνε-
δείχθης καὶ φέγγει, ἰαμάτων ἀψευδῶν, τὴν
ἀγλυῶδη παθῶν, ἀπελαύνεις, λῶθην Παναοῖδμε.

Μαστοὺς θηλάσας ἐκ παιδός, ἐγκρατείας
εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀεναίοις, ἡλικίας
τοῦ Χριστοῦ, κατήνησας ἀληθῶς, Ἱεράρχα, ἐν-
δόξε Εὐτύχιε.

Ανοίξεις στόμα τὸ σεπτόν, εἴλκυσας Πάτερ
πνεῦμα, καὶ ἐνέφραξας ᾄσμα, ἀδικίαν εἰς
αὐτὸ, τὸ ὑψος τῆς τῆ Θεοῦ, μελετήσαν, πάνσο-
φε σαρκώσεως. Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνη, πᾶσαν φύσεως
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ
ὑπερφυῶς, συνελαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπαύθηνος.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος, ἀπεγύμνωσας
ἰσχὺν τοῦ πλάνου, θαυματουργῶν Θεοφό-
ρε ἐξαίσια. ἀπελαθεῖς δὲ ἀδίκως τῆς ποιμνῆς
σε, παλινδρομεῖς εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος. Πάτερ
Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα
Παρθένον σε, ὡς πρό τοῦ τόκου φυλάξας Πανά-
μωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐ δηρέθης, καὶ ἐκούσιον ὑ-
πέστης πάθος, ἀλλὰ σαρκὶ σταυρωθεῖς
ὑπεράγαθε, πᾶσαν κλονεῖς ὡς Θεὸς τὴν ὑψηλίον,
ἢ Θεοτόκος ἐβόα δακρύουσα. ἦν ὑμνήσωμεν,
ὡς μόνην Θεοῦ γεννήτριαν, αἰτέμεθα λαβεῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ
• ἐρτάζουσα.

Τῆ αἴγλη Πάνσοφε, τῆς θείας χάριτος, ἐλ-
λαμπόμενος πάσας αἰρετικῶν, δόξας ἀπη-
μαύρωσας, καὶ κατεφαιδρυνας λαῶν, ὀρθοδόξων
τὰ συστήματα.

Οὐ κατενάρκησας, ὑπὲρ τῆς πίστεως, διωγ-
μὸς ὑπομένων. καὶ γὰρ αὐτὸν, εἶχες συμ-
μαχοῦντά σοι, τὸν βλασφημούμενον Χριστὸν,
Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Υψώσας ἔστησεν, ἐν πέτρᾳ Κύριος, τῆς αὐ-
τοῦ ἀληθείας τῆς σῆς ψυχῆς, Πάτερ δια-
βήματα, καὶ ὑπεσκελίσειν ἐχθρῶν, ἐπαιρούμενα
φρονήματα.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν ἀνίσχυρον, ἐναν-
τίων τὸ δόγμα καὶ τὴν ἰσχὺν, Πάτερ ἀ-
πειργάσατο. τοῦ ὀρθοδόξου δὲ λαοῦ, τεῖχος
γένεον καὶ στήριγμα. Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκαταλήπτα, τὰ
τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπῆς, πέφυκε κη-
σεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπαύθηνε
μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
• ζόντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἶδέναι Δόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεὸν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Γενναίως φέρον τὸν χωρισμὸν, ποιμνῆς τῆς
λαχίστης σοι σοφί, Πάτερ ἀδίκως ἐκβέβλη-
σά. αὐθις δὲ πρὸς ταύτην παλινδρομεῖς ἐν χα-
ρᾷ, μεγάλως ὑπὸ πάντων ἀνευφημούμενος.

Οὐκ ἐν αἰνίγματι καθορᾶς, δόξαν ἦν ἐπόθη-
σας Θεοῦ, ἐκ βρέφους μάκαρ Εὐτύχιε,
πρόσωπον δὲ μᾶλλον νυνὶ πρὸς πρόσωπον, λυ-
θέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκὸς, Πατὴρ ἡμῶν.

Ναμάτων θείων σου ἡ ψυχὴ, μάκαρ πληρω-
θεῖσα, ποταμὸν, τῆ Ἐκκλησίᾳ ἀνέβλυσεν,
ὄντως διδαγμάτων σοφί Εὐτύχιε, καὶ ταύτης
καταρθεύεις Πάτερ τὰς αὐλακας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογοῦντας διάσωσον.
σὲ γὰρ προσάσιαν ἀκαταμάχητον, κεντήμεθα,
τὴν ὄντως θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
• θαρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ

» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βῶ σοι Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Εἴ σοι κατεσκήνωσεν, ἡ Τριάς ὡς καθαρῶ,
τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ χαρισμά-
των ἐπλησεν ἀληθῶς, θεόφρον Εὐτύχιε, δι' ὧν
ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις αἰεὶ.

Υψώθης κτησάμενος, ἐν καρδίᾳ ἀψευδῶς, ὑ-
ψοποιὸν ταπεινώσιν, καὶ τῶν δαιμόνων
πάσας τὰς μηχανάς, ὑφ' ἐν ἐταπεινώσας, Ἱε-
ράρχα Κυρίου παναοιδίμε.

Τῷ βίῳ τὴν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθὼν,
πρὸς τῆς λιμένας ἐφθασας, τῆς βασιλείας
Πάτερ τῶν οὐρανῶν, Θεῷ τὰ ἀγώγιμα, τῆς ψυ-
χῆς διασώσας ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βρο-
τοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν
μου τὸν ἄσπαστον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρτα-
ρον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ Σ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως.

Στίχοι.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,
Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρίνω.

Ψυχὴ Εὐτυχίου πύλη πόλου οἴγεται ἕκτη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς
Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ
μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας ὀρμώμενος, ἐκ χωρίου
Θείας κώμης προσαγορευομένου. Τραφεὶς δὲ παρὰ Ἡ-
συχίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ, (τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάπῳ, καὶ
διὰ θεοφιλίαν θαύματα ἐκτελεῖν καταξιοθέντι,) καὶ βαπτί-
σθεις παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀγρουστοπόλεως, ἐν ἣ
τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Πάππος ἐπέτελλε, τῶν ἱερῶν σκευῶν
ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερά ἐμελέτα λόγια,
καὶ ἐπὶ βάθῃ γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ Ἀ-
μασείας τριηκοῦτα προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίχας
κείρεται ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Οὐρ-
βικίου. Εἶτα Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος χειροτονεῖται, καὶ
τὸ ἐν Ἀμασειᾷ συστάν μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ
Σελεύκου τῶν Ἀρχιερέων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς
τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται· εἶτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης κα-
θίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτῃς συνόδου παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασι-
λέως συγκατονημένης, καὶ πανταχόθεν τῶν Ἀρχιερέων ἀ-
δραξομένων, ἐπὶ διά τινα συμβᾶσαν νόσου ὁ τῆς Ἀμα-
σειᾶς πρόεδρος τῆς ὁδοῦ κατατολμῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ
μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρώ-
σων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ
ἀρετῆς καὶ συνέσεως πείρασι δούς, ἐντε ταῖς ἀντιθέσει
τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀποκρίσει, καὶ λαμπρὸς φανείσ ἐφ' οἷς
τούτους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναθεματίζεσθαι πιστω-

σαίμενος, πάντα εἰς πόθον, καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα, διή-
γειρεν, ὡς καὶ Μηνᾶν τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην εἰπεῖν
ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἶη ὁ τούτου διάδοχος·
οὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμπεται
ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀμασειᾶς τὸν Ὅσιον, καὶ ψήφω τῶν Ἀρ-
χιερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας
πληρώματος, ἀναδείκνυται Ἀρχιερέα ταύτης τῆς λαμπρᾶς
μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορευς, τὴν εὐστάθειαν καὶ κα-
τάστασιν τῆς ἐκκλησίας μὴ φέρων ὄραν, σαθροῖς δόγμασι
ταύτην, ὡσπερ μηχαναῖς, παρασαλεύσαι ἐπειράτο· ἐνθεν-
τοι καὶ τινες βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπειθοντας, ὡς ἐν
εὐσεβείας προσήματι, ὅτι ἡ ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου προσ-
ληφθεῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σὰρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἀφθαρτος
ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῇ ἀσεβείᾳ τοῦ δόγματος ὑπαχθέν-
τος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελαύνεται ὁ μέγας
Εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προβλήματος ἐξελέγχων. Γε-
νόμηνος δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀμασειαν μοναστηρίῳ, (ἐκεῖ-
σε γὰρ ὑπερώριστο) ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἶχετο· καὶ πολλὰς
θαυμάτων ἐνεργείας ἐπιδειξάμενος, αὐθις ἐπὶ τὸν οἰκεῖον
θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἤδη χρόνον ἐν τῇ ὑπερορίᾳ
τελέσας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανοῦ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου,
Γουστίνου δὲ καὶ Τιβερίου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας
ἀναχθέντων.

Λαμπρᾶς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυχῶν τῆς δεξιῶσεως,
καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην
ἀναιροῦντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ
ἐπὶ χρόνοις εἴκοσι καὶ τέσσαρασι μηνσί, μετὰ τὴν ἐκ τῆς
ὑπερορίας ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνήσας, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμεσε, καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Τιβερίῳ περὶ
τῆς ἀρχῆς προθεσπίσας τῆς βασιλείας, καὶ ὕστερον, πρὸς
ἐπίσκεψιν αὐτοῦ γενομένη, περὶ τοῦ τέλους εἰπὼν· ὁ καὶ
συνέβη μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τέσ-
σaras γὰρ μῆνας ἐπιβίωσας, καὶ αὐτὸς ἀπανέστη τοῦ
σώματος. Κατετίθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος ἐν τῷ Συσια-
στηρίῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπίδα τῆς
Ἀγίας Τραπέζης, ἐνθα Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου καὶ Λουκά·
τὰ ἅγια κατακείνται λείψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύ-
ναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑκατὸν εἴ-
κοσι Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Στίχ. Ἄν ἐξαριθμῆς οὖς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει,
Ἐῦροις ἔχοντας τετράκισ τὸ τρις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Πλατωνίδος.

Στίχ. Πόλις πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα,
Ταῖς ἀρεταῖς λάμπασαν εἰς τὰ γῆς πλάτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δύο Μαρτύ-
ρων, τῶν ἐν Ἀσκαίλωνι ἄχρις ὀσφύος χωσθέντων
καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνηρότως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε.

Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρις ὀσφύος, δύο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βῶσιν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κτησάμενος, τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς Ἁγέλοις ὅθεν σὺν αὐτοῖς, χορευεῖς γηθόμενος βῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γερεῖον ὡσπερ ἄμωμον προσήγαγες, σαυτὸν ἐκ βρέφους Ὅσιε, τῷ Δεσπότη σου, ἠδονῶν νεκρώσει ἀληθῶς· διὸ ἀγαλλόμενος βῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ κρηνοὶ σὺ τῶν δακρῦν Πάτερ ἔσβεσαν, ἰαμάτων δρόσος τοῖς πιζῶς, κραυγαζοῦσι πάντοτε Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε καὶ Μητὴρ ἀειπάρθενε, ἔγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· ὁ γὰρ ἐν κόλποις τῆ Πατρὸς ἀχώριστος Υἱός, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται· διὸ, εὐλογημένη γενεαῖς γενεῶν πέφηνας.

Ὡδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσιαις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» πάντα γὰρ δρῶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλευσθαι.
» Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος, ἀρετῶν ἐμμελεία Πάτερ ἠγρύπνησας, ἕως τοῦ Θεοῦ, Ἰακώβ ὠφθης σκηνώμα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενος, καὶ ὡς δίστομον ξίφος ἀναλαβόμενος, δόγμα τὸ σεπτὸν, πάσας ὄντως συνέκοψας, τῶν αἰρετιζόντων τὰς φαλαγγας Θεόφρον.

Αναϊμάκτους θυσίας Θεῷ προσήγαγες, ταπεινώσει καρδίας, Πάτερ Εὐτύχιε, θύων διὰ σέ, τὸν τυθέντα ὡς πρόβατον· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υφαίρεισει τοῦ χείρονος ἀνυψούμενος, τοῖς σὺλοις Ἁγγέλοις ἐξομοιούμενος, ἔτι τῆ σαρκὶ ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ἔρωτι ἀσχέτῳ, πρὸς ὃν Χριστὸν ἐπόθει.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ τίκτειν διέδρας ὠδίνας Ἀχραντε, καὶ τεκῆσα παρθένος πάλιν διέμεινας· ἅπαντα γὰρ δρᾶ, Ἰησοῦς ὁ Θεάνθρωπος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιαις.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾶ Ἁγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ
» σὲ δὲ Πάναγε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρ-
» κωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ὑρανίαις
» στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Μικρῶν τὰ μέγιστα ἀντικτώμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθάρτα καλῶς ἀντωνούμενος, βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, τῆς μὴ παρερχομένης, δόξης ἐπέτυχες, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλοναῖς ὠραίζόμενος.

Αγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἀγνῆς Παρθένου, λάτρις ὠφθης Εὐτύχιε, ἱεράρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, στύλος ὀρθοδοξίας, ἔρεισμα πίσεως, τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτῆ Θεομακάριστε.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἄσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας Εὐτύχιε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις, θείαις Δυναμίεσι, πάντων τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Ως φῶς, ὡς ὄρθρος, ὡς μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐξέλαμψας, θεόφρον Εὐτύχιε· μεταξὺ δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεὸν, καὶ τὰς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσιν ἐπιπέμπεις, φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ρώσθεις δυνάμει τῆ σῆ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδιδουῖσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηραίων θησαυρῶν Θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ Α΄. Ὡρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου
εἰς τὸν εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχ. ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερρότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν σεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἰλασμὸν καὶ

(*) Ὅρα, μετὰ τὴν τοῦ Μάρτυρος τούτου Ἀκολουθίαν, καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυληνῆς, ἑορταζομένου καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν.

ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἐδραζούσι, τὴν
 θεῖαν μνήμην σου.

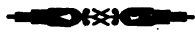
Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμασε, ὑπὲρ Χριστοῦ
 σταυρωθεὶς, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος,
 οὐρανόθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος,
 φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐ-
 κεῖθεν μοναῖς αἰοῖδιμε· ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βρα-
 βείων ἔτυχες, ὡς νικητῆς· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε,
 καὶ μακαρίζομεν.

Θεῖα ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον
 πῦρ, τῷ ἀγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ
 Πνεύματος, Ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὤ-
 φθης, λαμπρὰς πολύφωτος, πιμπρῶσα πᾶσαν,
 πλάην πολύθεον· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἀ-
 γίαν σήμερον χρεωστικῶς, πάντες ἐδραζόμεν,
 σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον:

Φῶς ἠ' τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκοτισθέντα
 με νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιοτήτος, ἀπὸ γνώ-
 μης Δέσποινα, τῇ σῇ αἴγλη καταύγασον, καὶ
 τῷ φωτί με τῷ σῷ σημείωσον, ὅπως τοῖς λύ-
 κοῖς ἀνεπιβούλευτος, ὅλως γενήσωμαι, ὑπὸ σοῦ
 σκεπόμενος, καὶ ἀσφαλῶς, σεμνὴ ὁδηγούμενος,
 πρὸς τρίβον ἔνθεον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλῖος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
 καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ
 ἠνοιγόντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ
 δὲ τεκῆσά σε, ἀπειράνδρως βλέψασα, μετ' οἰμω-
 γῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὡς σύνθητες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀ-
 κροστιχίς:

Καλὴς ἐπαινώ Καλλιωπίη (*) πόνης. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰσραὴν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
 » γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραη-
 » λῆτις ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
 » ἄσωμεν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηνυκῶς, Μάρτυς ἀθλο-
 φόρε, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκῶς, τῆς νίκης
 ἐδέξω τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, καὶ Θεῷ
 νῦν παρίστασαι.

Αγίας ἐκ ρίζης αἰθαλής, ἐβλάστησας κλά-
 δος, εὐκαρπία μαρτυρικῆ, πάντων ταῖς
 καρδίας διατρέφων, τῶν σὲ τιμώντων, σοφῆ
 Καλλιόπιε.

(*) Γράφεται διὰ τοῦ Ω μεγάλου ἐνταῦθα χάριν τοῦ μέτρου.

Λαμπρύνας καρδίας τὸ ὀπτικόν, γραφῶν
 ἀναπτύξει, καὶ μελέτη διηνεκεῖ, Μαρτύ-
 ρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀνδρικωτάτῳ νοῦ
 Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

Ονεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ σω-
 ματοῦται, ὑπὲρ λόγον Μητέρα Θεοῦ, ὁ τὸν
 Ἀθλοφόρον στεφανώσας, μετ' οὐ πιστῶς σε αἰεὶ
 μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς
 » Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον,
 » ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
 » τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ἤνεγκας,
 Μάρτυς ἀνδρικῶς, τῷ διώκτῃ ἀντιταττό-
 μενος· ὅθεν ἐπέτυχες, τῆς οὐρανίου γαλήνης,
 εὐπλοήσας ἐνδοξε, αὔραις τοῦ Πνεύματος.

Στρατιώτης γενναῖος, καὶ νικητῆς ἄριστος, ὤ-
 φθης ὁμιλῶν ταῖς βασάνοις, νοὸς σερότητι·
 καὶ γὰρ τυπτόμενος, καὶ τροχιζόμενος μάκαρ,
 τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες.

Επαίρομενον θράσος, τοῦ δυσμενεῖς ὤλεσας,
 Μάρτυς ἀναρτώμενος ξύλῳ, καὶ δαπανώ-
 μενος, πληγαῖς τὸ σῶμά σου, καὶ τῶν σιγμάτων
 τῷ κάλλει, χαίρων Καλλιόπιε, καλλωπιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τῶν ἀθλητῶν καύχημα,
 καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα,
 τοὺς ἐν αἰνέσει σε, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντας, ρύ-
 σαι ταῖς πρσβείαις σου, πάσης στενωπώσεως.

Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἀπεριτρέπτῳ νοῦ, Χρι-
 στοῦ τὸ σωτήριο, πάθος, σοφῆ Ἀθλητὰ,
 καλῶς ἐξεκόνισας· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, καὶ
 ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἰλασμόν
 τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν,
 καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Επακούσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνε ψυχῆς,
 βωῶντος τῆ δούλης σου, καὶ τῶν προτέρων
 πακῶν, παράσχου τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἐπικα-
 λοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαι με Θεοτό-
 κε, τῆ πυρὸς τῆς γενένης, καὶ σῆσον ἐκ δεξιῶν,
 τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μητέρα Χριστοῦ τῆ Θεοῦ,
 ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
 ἠδῖκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν
 Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσω-

πούσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ εὐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Αθλητῆς γενναιότατος, ὦφθης ἐν σταδίῳ ἀγωνιζόμενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, καταβάλλων, Μάρτυς Καλλιόπιε.

Ιερεῖον ὀλόκληρον, Μάρτυς τῷ τυθέντι Λόγῳ προσήνεξαι, εὐωδία συντηρούμενος, τῶν σεπτῶν σου πόνων Καλλιόπιε.

Νεκρωθέν τὸ σαρκίον σου, πόνοις ἀνευδότοις, Μάρτυς πανόλβιε, τὴν ζωὴν σοι προεξένησέ, τὴν ἐν τοῖς ὑψίστοις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ος κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν ἐγεώργησας ἀποστάζοντα, γλεῦκος θεῖον Παναμώμητε, τοῖς πιστῶς αἰεὶ σε μακαρίζουσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατευθύνον δέομαι.

Κλειζόμενος πόνοις, Μάρτυς ὑπεβλήθης τροχῷ γενναιότατε· καὶ πυρὸς λαμπάσι, φλογιζόμενος δρόσον οὐράνιον, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω, ἀγγελικαῖς ἐπιστασίαις, ἀθλοφόρε σοφὲ Καλλιόπιε.

Αοράτῳ δυνάμει, Μάρτυς Καλλιόπιε τῷ Λυτρωτῇ ἡμῶν, οἱ παρανομῆντες, παρελύθησαν σὲ καταικίζοντες, τῆς φλογὸς σβεσθείσης, καὶ σοῦ μηδόλως ἀψαμένης, ἐπινεύσει τοῦ πάντων δεσπότης.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς αἰκίαις, οἷά περ χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἀπήστραψας, καὶ ὡς θεῖος φυλαξ, τῶν σεπτῶν τοῦ Χριστοῦ διατάξεων, φυλακαῖς ἐβλήθης, τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς σου λύσας, πολυθέσω μανίας τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παρθένε, τῆς προγονικῆς διασοῦ καταπτώσεως, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, Γαβριὴλ σοι βοῶμεν πανάμωμε· Χαῖρε μόνη πάντων, ἀμαρτωλῶν ἡ σωτηρία. Χαῖρε πάντων Μαρτύρων κραταίωμα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λαίσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ιβουῶσά σε καλλοναῖς, στιγμάτων καλλωπιζόμενον, ἢ σὲ τεκοῦσα Σοφὲ, χαρᾶς οὐσα ἐμπλεως, Θεὸν ἐμεγάλυνε, περιπτυσσομένη, καὶ σεπτῶς καταφιλοῦσά σε.

Οράθη σοι ἐν φρουρᾷ, ἐγκεκλεισμένῳ φῶς ἄδυτον, καὶ οὐρανόθεν φωνή, ἠνεχθη σοι Ἄγιε, σὲ παραθαρόννουσα, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας, ἱερώς ἀνακηρύττουσα.

Παραδείσος νοητός, ὠραθῆς Μάρτυς πολυάσπελος, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν, ἐν μέσῳ κησαμένος, τὸν σὲ μετοικίσαντα, πρὸς τὰς αἰωνίου, καταπαύσεις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσόν με Ἄγνη, ψυχῆς τὰ ἄμετρα πταίσματα, καὶ φώτισόν με τὸν νῦν, αἰεὶ σκοτιζόμενον, πάσαις παραβάσειν, ὅπως ἐν αἰένῃ, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλαίσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Καλλιόπιου.

Στίχοι.

Καλλιόπιος ἔμπαλιν παγίς ξύλω,
τὴν ὀρθίως παγέντα δοξάζει Λόγον.

Ζῶν ἄγνηρω ἐβδόμη εὗρεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶ τοῦ Βασιλέως, υἱὸς γεγονὼς Θεοκλείας, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδραγμένης· ὥρμητο δὲ ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, τραφεὶς παρὰ τῇ μητρὶ εὐσεβῶς, καὶ ταῖς θεαῖς ἐμμελετήσας Ἰραφαῖς. Ἐπικειμένου δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, ἑαυτὸν ἐπιρρώσας, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς κραινέσις πρὸς τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου δεξάμενος, αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαξιμὸν εἰς Πομπηαίου πόλιν· καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα κηρύξας, εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας δεσμεῖται, καὶ μολύβδοις τύπτεται, καὶ ἐπὶ τροχῷ κατατίνεται, καὶ κάτωθεν πυρὶ κατακαίεται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστασία, ὅ, τε τροχὸς ἔστη, καὶ διεψυχράνθη τὸ πῦρ· φρικτὸς δὲ τοῖς ὀρώσι (διασπαραχθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν,) ὁ Ἅγιος φανείς, ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· ἐν ᾗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰσελθοῦσα, ἀπέματτε τοὺς ἐκ τῶν τραυμάτων αὐτοῦ καταρρέοντας ἰχώρας. Διαδοῦσα δὲ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἅπασαν πτωχοῖς, καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, παντήκοντα σύμπαντας ὄντας, ἀπαλλάξασα τῆς δουλείας, συνῆν καὶ συνέφαλλε τῷ Ἁγίῳ. Φωτὸς δὲ περὶ τὴν φυλακὴν ἐν τῷ μίσῳ τῆς νοκτὸς γενομένου, καὶ φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης, δὲ ἧς ἡ τοῦ Μαρτύρου παρρησία καὶ ὁμολογία ἐμακαρίζετο, ἔτι μᾶλλον ἐπιτερώθη πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Ὅθεν ἐπὶ τούτοις ἀνεύδοτος μίνων, σταυρωθῆναι κατεδικάσθη. Ἐκοινῶνει δὲ πάντως τῶν δεσποτικῶν παθῶν, οὐ τῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ καιρῷ, καθ' ὃν ταῦτα συνέβαινε, τῆς μεγάλης καὶ ἀγίας Πέμπτης ἐπισταμένης πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως. Σταυρωθεὶς τοῖνον κατὰ κεφαλῆς, (τοῦτο τῆς

μητρός αἰτησαμένης, καὶ πέντε χρυσίνους ἐπιδοῦσας ἐπὶ τούτου τοῖς διώκταις,) ἐπιγνομένης τε τῆς Παρασκευῆς, παρὶ τρίτην ὥραν τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέτετο. Κατενχθῆντι δὲ αὐτῷ, ἡ μήτηρ περιχυθεῖσα καὶ λιποψυχήσασα, ἀφῆκε καὶ αὐτὴ τὴν ψυχὴν, καὶ συγκατετίθη τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι καὶ υἱῷ αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Στίχ. Ἐχει Μιτυλήνη σε καὶ τεθνηκότα,
Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστατήν μέγαν.

Οὗτος, τὸν Χριστὸν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ποθήσας, τὸν μοναστήν ὑπέρχεται βίον. Πᾶσαν δὲ ἀρετὴν ἐξασκήσας, παπαιοφροσύνην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, ἐξησκῆσατο. Ἐλεγμῶν δὲ πανυ γινόμενος, εἰς τὸν Ἔρνον Μιτυλήνης ἀναγεται· ἐν ᾧ καλῶς διαπρέφας, καὶ τοὺς εἰκονομάχους τῷ περιόντι τῆς σοφίας ἐγκαταπλήξας, καὶ τὴν ἰδίαν πλάνην ἐπιγνώωναι τούτους ποιήσας, καὶ ἐν σώματι τελῶν, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἐγκρατείας, Ἄγγελος ἀμιλληθεὶς, τοῦ βίου μεθίσταται, διὰ Θεοῦ ἀστέρος τῆς ἐξόδου αὐτοῦ, οὐ μόνον αὐτῷ μνηθεύσας, ἀλλὰ καὶ πάση τῇ αὐτοῦ πόιμνῃ. Πηγῆς δὲ Σαυμάτων ἐκ τῶν αὐτοῦ λειψάνων τοῖς προσιοῦσι χαρίζομενος, πᾶσιν ἐστὶν ἀξίεραστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρουφίνου Διακόνου.

Στίχ. Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ρουφίνος,
Σφαττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, ταῖς χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην,
Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Σινώπῃ ξίφει τελεωθέντων.

Στίχ. Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ὡς ἀνδρικός νοῦς, ἀνδρική καὶ καρδιά.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶν ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Οὕδαμῶς ἀπονείμας, ἀλογώτατον σέβας ξοἰ-
νοῖς ἐνδοξε, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ὑπήνεγκας ἀνδρείως, ἐκβοῶν Καλλιόπῃ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υψηλῇ διανοίᾳ, ἐκμιμούμενος Μάρτυς τὸν ὑψωθέντα Σταυρῷ, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου, Δελήσει ἀντιερόφως, τὴν πορείαν ποιούμενος, πρὸς οὐρανὸν ἐν χαρᾷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Πρλυτρόποις αἰκίαις, ὀμλήσας γενναίῳ Μάρτυς φρονήματι, πολλῶν κατηξιώθης, κραυ-

γάζων ἐν ὑψίστοις, ἀγαθῶν Καλλιόπῃ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντα· διό σε κατὰ χρεῖος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐ-
» ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμῳ Θεῷ σφαττόμενος, ἀθλητὰ Καλλιόπῃ, πᾶσαν πονηρίαν, τῶν ἀνόμων ἔφυγες· καιρῷ τοῦ τιμίου δὲ, πάθους Χριστὸς δοξάζει σε, Μάρτυς ἀντιερόφως, σαυρωθέντα Δελήσει, πρὸς Θεῖας καταπαύσεις, προσκαλούμενος ὄντως, τοῖς Θεῖαις ἀσωμάτοις, συντάττει σε Θεόφρον.

Ολολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἀνατείλας Πανεύφη-
με, τὴν ὑπ' οὐρανὸν, κατα φωτίζεις πάντοτε, ἀκτίσι τῶν ἄθλων σου, καὶ διεγείρεις ἅπαντας, νῦν ἐπιτελεῖν, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, βοῶντας· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπόμονῃ ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύμαστον, Μάρτυς ἀθλητὰ, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνδειξάμενος, ταῖς τῶν Ἁγγέλων ταῖξοι, νῦν συνηριθμηθῆς, εὐκλεῶς ἀναμέλων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκαλαῖς ἐθάξασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυναμῶ νεύματι· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνεῖμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τέτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθῆ
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἁγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ιστὶὼ πτερωθεῖσα σου ἡ ψυχὴ, τοῦ Ἁγίου Πανόλβιε Πνεύματος, τὸ χαλεπὸν, πέλαιος διήλθε τῶν αἰκισμῶν, καὶ τοὺς λιμένας ἐφθασε,

τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα τοῦ πλάιου, δολίας παρατάξεις, θεία πλημμύρα τῶν αἱμάτων σου.

Ωραῖος νεανίας ἀποφανθεῖς, καλλοναῖς τῶν ἀγῶνων ἐξήστραψας, ἠλιακῶν, πλέον ἀ-θλοφόρε μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν Πιστῶν ἐφώτισας, Μάρτυς Καλλιόπιδε τὰς ψυχὰς, τῶν πόθῳ τὴν ἀγίαν, καὶ ὄντως φωτοφόρον, ἐπιτελούντων σου πανήγυριν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικὴν, τὸν στέρρον ἀθλητὴν Καλλιόπιον, χαρμονικῶς, νῦν ἀνευφημοῦντες, καὶ τοῖς αὐτοῦ, κατατρυφῶντες σήμερον, πόνοις, οἷς ὑπέστη διὰ Χριστὸν, γενναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς πολυθείας, καταστρεψάμενος τὸ ἄθεον.

Πθήκη σε πηγάζει μύρα ζωῆς, καὶ ἐκβλύζει ὡς νάματα θαύματα· ἦν οἱ Πιστοί, πάντοτε κυκλοῦντες περιχαρῶς, καὶ πόθῳ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμόν, ἀντλοῦσι τὴν ἀγίαν, δοξαζόντές σου μνήμην, Μάρτυς Κυρίου Καλλιόπιδε. Θεοτοκίον.

Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι ταῖς μυστικαῖς, τοῦ νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, Μητέρα Θεῶ, καὶ τῶν λογισμῶν μου τὸ χαλεπὸν, κλυδώνιον κατεύνασον, καὶ πρὸς τοὺς λιμένας τοὺς γαληνοὺς, ὁδήγησόν με μόνη, ἢ πάντων σωτηρία, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ο Εἰρήμὸς. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός. Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, ὡς σύνθητες. Εἶτα ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

Ψάλλεται δὲ ἡ τούτου Ἀκολουθία, ὁπότεν βουλήται ὁ προεστώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἀχραντὸν, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα πάνσοφε, θεομαχὸν θράσος, μηδαμῶς πτοημένος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας, θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὐς καὶ τεθέα-

σαι, ὑπερυψωθέντας, θρασυβεί φρυάγματι, καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέστατα, τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμνην, τῶν ἀφρόνων, κινουμένης ἐνδοξε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῶ, συνεργὸς γενόμενος, ὡς ἱερεὺς καὶ γεωργίον, ἐκατοστεύοντα, καρπὸν τῷ Δεσπότη, τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, τὰς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν δυσώπησον, σπριχθῆναι τὴν ὀρθόδοξον, Ἐκκλησίαν, ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερ-κείμενον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενωχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυον, πανσθενεστάτη σου, προστασία· καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μητέρα, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρα ἢ ἄμνας, καὶ ἄμωμος Δείσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνηδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε; παῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀεραῖπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρήμὸς.

» **Α**ἴσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
» Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσ-
» ραὴλ ἐκ δουλείας, ὠδὴν ἐπαικίον, ἄδοντες
» καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Αἴγλην εὐσπλαγχνίας μοι Χριστέ, τῷ πρω-
» ζέντι πταίσμασι, καὶ ἀμαρτίαις δεικῶς,
» ἀνάτειλον οἰκτίρμον, καὶ γνόφον ἀπέλασον, τῆς
» ἐμῆς ἀβλεψίας, ταῖς πρεσβείαις τῆ σε Ἱεράρχη.

Πᾶσαν ἐγεώργησας σοφέ, τοῖς πόνοις καὶ
» ἰδρωσίν σου, τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν· καὶ
» σπείρας ἐν καρδίᾳ, τὸν σῖτον τοῦ Πνεύματος,
» εἶχον τῆς ἀπαθείας, ἐκομίσω Γεώργιε μάκαρ.

Ωμοῖς σὸν σαυρὸν ἀναλαβῶν, καὶ τὰ τῆς γῆς
» τερπνότατα, τῷ κοσμοκράτορι τῆ σκότους
» ἀπορρίψας, Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ θησαυ-
» ροὺς ἐκτίσω, τῆς αὐτοῦ αὐλοῦ βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Οπλον, καὶ λιμένα ἀσφαλῆ, καὶ τεῖχος καὶ
» ὄχυρωμα, καὶ θείαν ἀγκυραν, καὶ γέφυ-
» ραν καὶ σκέπην, τὴν σὴν Θεοσύμφευτε, ἔχοντες
» προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρήμεθα πάντων.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος καὶ ἐκ ἔστι
» δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶ-
» σα κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σε Κύριε.

Τῷ ὕψει μακαίριε, ἐπιθαῖς τῶν ἀρετῶν καὶ
τὰ βάθη τῆ Πνεύματος, ἀξίως κατοπτρεύ-
σας, καὶ θεωρίας δοχεῖον, γενόμενος Ὅσιε, ἀ-
λίξῃ σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας
Σοφεί, βασιλείαν τὴν αὐλόν, ἐν ἣ τῷ ποι-
μνίῳ σου, θησαυροὺς αἰωνίους, πιστῶς προητοι-
μάσας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὸ ἀπλαστον Ὅσιε, καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς,
ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σε, καὶ τοῖς κατορ-
θώμασιν, Ἰακώβ καὶ ἐδείχθης, καθάρσει τοῦ
Πνεύματος, Ἰσραηλίτης νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν.
Θεοτοκίον.

Α'πάτορα τέτοκας, τὸν ἀμήτορα πρὸ σοῦ,
καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας, τὸν τρέφοντα
ἅπαντα· ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς πιστεῖ ὑ-
μνοῦντάς σε, κυρίως Θεοτόκον ἀγνήν.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.
Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταπεινώσεως ὕψει περιφανῆς, γεγονῶς τὰς
ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ἠφάνι-
σας, ἀριστεύσας λαμπρότατα· ἐλεήμων δὲ Πα-
τερ, γενόμενος Ὅσιε, δαψιλῆι χορηγία, πεινῶσιν
ἐπήρησας· ὅθεν τὴν ἀγήρω, μετὰ τέλος κλη-
ροῦσαι, τρυφὴν ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας Γεώρ-
γισ, Ἰεράρχα μακαίριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐαρταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.
Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς παλυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχ-
θρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ
συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων με' ἀλλ'
ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε,
τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅ-
θεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπό-
ρως ἐκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σε, τῶν
ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, πρεσβεύουσα ἐν παρ-
ρήσιᾳ αὐτῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς προσκυνουῖσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου
ἄγραντε.
Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ
ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
κλαίουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐ-

λείους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πι-
στῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἀ-
γνή, καὶ πταισμάτων δωρήσαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
προσκυνουῖσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.
ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρ-
» κοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φό-
» βῳ, ἐδοξολογεῖ σου τὴν δύναμιν.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὀλκάδα διασώσας, ἐκ τῆς
τῶν παθῶν, ἐνύλου τρικυμίας, ἐπὶ λιμένα
καθώρμισας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας Πα-
τερ Ὅσιε.

Α'γγελοειδῆ, τὴν φρένα κερτημένος, τῆς τρια-
δικῆς, Ἀγγέλων ὑμνωδίας, ἐπηκροάσω γε-
νόμενος ἐν ἐκστάσει, ἔτι ἐν βίῳ ὢν Πανεύφημε.

Σὺ τῇ νοητῇ σφενδόνῃ ὠπλισμένος, ὡς ἄλ-
λον Γολιάθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους,
ὠφρυωμένον κατέβαλες Ἰεράρχα, Δαυϊτικῆ καὶ
θεοτοκίον,

Ελπίς καὶ προστασία, κόσμη Παναγία, δυ-
σώπει τὸν ἐκ σοῦ, ὑπὲρ τῶν αἰκετῶν σου
σὲ γὰρ φρικτὸν ἔλασθήριον κερτημένοι, τῆς αἵ-
μαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωτῆ φαιδρύ-
» νας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὄρθρῳ,
» τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Σὲ ὡς ἀγνεῖας σῦλον, καὶ σωφροσύνης κλει-
δοῦχον Ἀϊδίμε, κερτημένοι σε πάντες, τύ-
χοιμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεοπτικῆ προβλέψει, τὸ ἱερόν ἐνεδύσω ἀ-
ξίωμα, τῆς ἀμώμου Παρθένου, ὡς ἀμεμ-
πτον εἰς τοῦτο καλοῦσῃ σε.

Τὸν τοῦ ἐλέους οἶκτον, ἔμφυτον ἔχων καὶ
πάντοτε σύνοικον, γεγονός τὰς πένησι,
δαψιλοῦς τροφῆς ἐργαστήριον. Θεοτοκίον.

Τὸν οὐρανοῦ Δεσπότην, ἐν τῇ γαστρὶ σὺλ-
λαβοῦσα Πανάμωμε, γεγονός ἀνωτέρα,
οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον ἐν σοί, εὐρὸν κα-
τασκηνώσιν, πνευμάτων ἤλασε, λεγεῶ-
νας πονηρῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Γαλήνης ἀνεδείχθης ποταμός, καὶ ῥεῖθρον
πραότητος, οἷς ποτιζόμεθα, τὸν χειμαζό-
ρον τῆς τρυφῆς, Πάτερ Ὅσιε.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, τῷ πνεύματι ἐζήσας· καί με τοῖς πάθεσι, συμπτωθέντα, διανάστησον Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, χρόνῳ συνείληφας, Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον Παναύχραντε.

Ὁ Εἰρμός· Χητώνά μοι παράσχου.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** τοὺς Παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ
» παρθένον φυλάξας μετὰ τόκον, τὴν
» σὲ Τεκούσαν, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ ἐκλάμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντεῖθεν προέγνωσ πρὸς τὰ κρείττω, μετὰστάσιν σου· καὶ νῦν χορευεῖς Ὅσιε, εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονάς.

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἄνω βασιλείας, ἐστολισμένος εἰσηλθες ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ Ὅσιε, εἰς εὐχίαν τῆς αὐλοῦ τρυφῆς,

Ἀμοιβὴν σοι τῶν πόνων ἐτοιμάσας, Δεῦρο πρὸς με, προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων, μισθοποδοῦν· μεθ' οὗ ἀγάλλῃ Ὅσιε, εἰς αἰώνιους σκηναίς.

Θεοτοκίον.

Ὀὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ὡς μητέρα, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων κατὰ χρεός, δορυφοροῦσι, καὶ ἀνυμνοῦσί σε Δέσποινα, ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὀ** ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην καταπατοῦν-
» τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Θεοκυβέρνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὸν τῶν παθῶν μεζοφώδη, Πάτερ κατεύνασον κλύδωνα, καὶ λιμένι γαλήνης, τῆς σῆς με καθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταῖς θείαις διεξόδοις, τῶν τῆς ἀγάπης ὑδάτων, δένδρον ζωῆς ἀνατεθῆλας, καὶ καρποὺς εὐσεβείας, καιρῷ ἐναπέδωκας.

Ὡς ἰατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων, καὶ ἐλατὴρ ἀκαθάρτων πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, καί μοι τῆς ἀμαρτίας, τὴν νόσον θραύεισον.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐκλαλήσει τὸν Θεῖον τοκετὸν σου, Θεοκυῆτορ Μαρία; πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται, γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ σὲ μακαρίζουσι.

Ὁ Εἰρμός· Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βράτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-

» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν Πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοι ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ταῖς τῶν σῶν δακρύων, πηγαῖς τὸν τῆς ἀπαθείας, ἐγεώρησας Ὅσιε, παραδείσων ἀμέμπτως, καὶ πολύχουν τὴν εὐκαρπίαν προβάλλῃ, τρέφων ἀρεταῖς τὸ Θεῖον ποιμνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ, ἀνύσας λατρείαν, καὶ τῆς πίστεως Ὅσιε, τὸν δρόμον ἐκτέλέσας, νῦν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου σου.

Θησαυρὸν ἐκένωτον, καὶ πλοῦτον χαρισμάτων, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοσητῶν ἀρωμάτων, ἀξιωμακάριστε Γεώργιε

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεανδρικόν σου τόκον, πανάμωμε Κόρη, ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ Κτίστην τῶν αἰώνων, δυσωποῦσα μὴ διαλίπῃς ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν προδηλωθέντα.

.....

Τῆ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κ' ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀἔτοι ὡς ὑπόπτεροι πᾶσαν γῆν διεδράμετε, τὰ σεπτὰ διδάγματα, κατασπείροντες, καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες Πανεύφημοι, ὃν κατέχουσι, νοσηταὶ ἀποθήκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῷ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ἡρωδίωνα Ἀγαθόν, καὶ Ἀσύγκριτον Ρούφον τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίζωμεν, τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατὰ καρπα κλήματα, ἀποσταζόντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψώσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσημον.

Ὀὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος θραύματι, θεόπται Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας θραύμελοι, πύργοι ἀσειστοί, εὐσεβείας λιμένες, ἀπορρήτων,

μυστηρίων ὑπηρεταί, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ος Θεῷ Μητὴρ ἄφθορος, καὶ ἀγνή καὶ παν-
ἀμωμος, καὶ ἀγιοσύνη πάση ἀσύγκριτος,
τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκαθάρτον, καὶ πάσης αἰσχρό-
τητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρή-
σεως, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ εἰσῆς με ὄλως ἀπολέ-
σθαι, ἀλλὰ ρύσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέ-
φοντα σῶσόν με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πικροτάτως δακρύνουσαν, καὶ θρηνοῦσάν σε
πάνταγνε, ἐλεήσας ῥάκτειρεν, ὁ ἐκ σπλάγ-
χνων σου, σάρκα λαβὼν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ δρό-
σον ἐνσταλάξας σοι, ἐπεφάνει ὡς Υἱός· Παῦσαι
Μητὴρ δακρύνουσα· εἰ γὰρ πέπονθα, ἐκουσίως
Παρθένα, καὶ νεκροῦμαι· ἀλλ' ἐγείρομαι δα-
ξάσαι, τοὺς σὲ σεπτῶς μεγαλύνοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, ὁ Κανὼν τῶν Ἀπο-
σόλων, καὶ τὰ Τριῶδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποσόλων, ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς:
Α' ποστόλοις πλέξωμεν ἔνθεον μέλος. Ἰωσήφ.
Ἐδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὰ ὕδατα παλαί, νεύματι Δείω εἰς μίαν,
» συναγωγῆν συναθροίσας, καὶ τεμῶν Δά-
» λασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν,
» Ὅτι δεδοξασται.

Α' ποστόλων Ἀγίων, τὴν παναγίαν συμφῶ-
νως, πανηγυρίσωμεν μνήμη, καὶ αὐτοὺς
μέλψωμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τὸν γὰρ ὑπε-
ραίγιον, καλκικτεύουσι Λόγον, ἰλασμόν δωρήσα-
σθαι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθείου μαρίας, τὴν σηπεδόνα σοβοῦντες,
τοῦ λόγου ἄλατι Δείω, ταῖς ψυχὰς Ἐνδο-
ξοί, ταῖς μωρανθείσας ποτέ, πάσας ὑγιώσατε,
καὶ σεσωσμένας τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστί-
σατε· ὅθεν δοξάζεσθε.

Ο κλεινός Ἡρωδίων, Ραῦφος καὶ Ἄγαθος
Φλέγων, καὶ ὁ Ἀσύγκριτος ἄμα, καὶ Ἐρ-
μῆς ἄσμασι μακαρίζεσθωσαν, γνήσιοι γενόμε-
νοι, τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καὶ σοφοὶ Ἀ-
πόστολοι, καὶ Δεῖοι κήρυκες. Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε, τῶν Ἀποστόλων τὸ
κλέος, τῶν Ἀβλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Πι-
στῶν στήριγμα, στήριξον δέομαι, τὸν περιτρε-

πόμενον, ταῖς ἐπιηρείαις τοῦ πλάου, ναῦνμου
καὶ σκοτούμενον, ταῖς παραβάσει.

Ἐδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῇ στερέωσόν με.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολ-
λῶν διηνοίξατε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι,
κάλλος τὸ ἀμήχανον, Θεοειδεῖς Μαθηταὶ Θεοῦ
τοῦ Λόγου.

Οἶκος Τριαδος εἰδείχθης φωτειδῆς Ῥοῦφε
παναοίδιμε, καὶ ναοὺς Δεῖα χάριτι, τῆς
πλάνης ἠδάφισας, καὶ ἐδομήσω Κυρίῳ Ἐκ-
κλησίας.

Λόγῳ σου Δεῖω νεώσας Ῥοῦφε σοφέ, καρ-
δίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα,
καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων ἐ-
δρέψω σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Ο κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν Δεῖκην, ἀπρό-
σιτος Ἄχραντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε,
καὶ σαρκὸς προσλήμματι, ὄλως ἠνώθη δι' ἁ-
κραν εὐσπλαγχνίαν.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ακτῖνες νοητοῦ, γεγονότες Ἠλίμ, φαιδρύνε-
τε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτῖσι, καὶ
σκότος ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι· ὅθεν σή-
μερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμη, λαμπρυνόμε-
νοι, φωτειδεῖς Θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρίζομεν.
Θεοτοκίον.

Εγγίζει ὁ κριτής, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος· γρη-
γόρησον ψυχῇ, καὶ ἐκ βαιθους καρδίας,
στεναῖξασα βόησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασιάνων, καὶ
ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον, πανά-
χραντε Δέσποινα, Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ος εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σε τὸν ἄρνα,
κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν
μέσῳ, εἶδὼ δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζου-
σα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὀρώμενον ξένον;
Μητὴρ ἄνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέ-
φης, γνωσθήσεται.

Ἐδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ-
» ριε· τὸν μονογενῆ γάρ σε Υἱόν, ὑπὲρ ἡ-
» μῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κρημαζο-
» μεν, εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ Δυνάμει σου.

Ιᾶμα πιστοῖς δια γλώσσης Δεῖον προσφέρον-
τες, γῆν τῆς ἀσεβείας πονηρῶν, κατασροφή

Σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ὤκδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδέδεται, πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θείαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστὴν σε μέγαν ἐπλήτησε, μάκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιών τὴν ἄνω μετάγοντα, ταύτην ἀληθέστατα ὅθεν τιμᾶ σε, θείοις μελωδήμασιν.

Θεοτοκίον.

Λόγω ἱερῶ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, θεογεννητὸν Κόρη λυτροίμενον ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφῶκας, θείοις σε δοξάζομεν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὠφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφης, ὁ ἀκατάληπτος· καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τεῦ σῶσαι, τὸ πλανηθῆν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπῶς προφητείας σοι χάρις, παρα Θεοῦ ἐξεχύθη πλουσίως, θεόφρον Ἄγαβε· προφωνεῖς γὰρ δηλώσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανεστάτα.

Ωφθης ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλήν καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, προφήτα Ἄγαβε, ὀπηνίκα χειράς σου, τῇ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν γῆ τοκετὸν ἔσχεξ ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνῳ, τῷ προανάρχῳ Πατρὶ· διὰ τῆτο μόνην σε, ὡς Θεῶ Μητέρα σέβομεν.

Ῥοδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνσας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διασώσον.

Εθετο λαμπάδας ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ τὸ σκότος λύοντας, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι, καὶ φεικνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους, πρὸς ζωὴν προσηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ὑγκανίας τε, τὸ σοφὸν περιτείχισμα.

Εὐρέ σε Ἀσύγκριτε ποταμὸν, ναμαίων πλήρη, Ὑγκανία τῷ Πνεύματος, καὶ σεπτῶς

ἀρδείαις σε, καταρδευθεῖσα ἤνεγκεν, ὠραιότατα, τῷ Δεσπότη βλαστήματα. Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου ἡ κιβωτός, τὴν δεξαμένην, νόμου θείου τὸ πλήρωμα, καὶ σαρκὶ κνήσασαν, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν, ἀειπάρθενον, ὡς πρὸ τόκου Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός· Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγαβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου, καὶ Ἑρμοῦ.

Στίχοι.

Ἐναγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον, Ἡρωδίων κάλλιστον ἤρατο στέφος (*).

Ψυχὴν Ἀγαβου τοῦ προφηταποστόλου Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγμισαν ὁ Φλέγων φλόγα, Οὗς Δαυὶδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόσας.

Παῦλος καλεῖ σε, Ρούφ', Ἀπόστολος μέγας, Ἐκλεκτὸν ὄντως ὡ ἐπαινοῦ ἀξίου!

Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μαλα.

Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.

Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου, Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.

Ὀγδοατῆ μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελέες τε.

Τούτων ὁ μὲν Ἡρωδίων, οὗ ὁ Ἀπόστολος ὁ μέγας μνησκαι Παῦλος, τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις διακονεῖ ἁπασί. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπ' αὐτῶν χειροτονεῖται Προσβύτερος, εἶτα Ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν. Πολλοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων διδάσκων, καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, φθονηθεὶς, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὑπέστη πολλά· ἐπιστάντες γὰρ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, πρῶτον μὲν ἐτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ συνέτριψαν. Εἶτα ξύλοις κρουθεὶς ὑπ' αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς, ὑστερον μαχαίρᾳ κατασφάττεται.

Ὁ δὲ Ἄγαθος, ὁ τὴν ζώνην τοῦ Ἁγίου Παύλου λαβὼν, καὶ τὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας δέσας, τότε μὲν κρηπίτευσε, εἰπὼν· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω ἐήσουςιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ μαστιγώσουσιν· ὁ καὶ γέγονεν· οὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐδίεμισυσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνελεῖν ἐπεχείρησαν. Ὑστε-

(*) Ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου ἐκπονημιοῖ, ὅτι περιττῶς γράφεται ἐνταῦθα ἡ μνήμη τῶν Ἀποστόλων Ἡρωδίωνος καὶ Ἑρμοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ ἐορταζομένων· διὸ οὐδὲ Στίχους ἔχει εἰς αὐτοὺς, εἰμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς μόνον τίσσαρας. Καὶ ὅτι μὲν ἐορτάζονται καὶ ἀλλαχοῦ, οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ Ἱμνωδὸς ἐξάκις ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν παρούσαν Ἀκολουθίαν, καὶ προσίτε, ἐπειδὴ τὸ ἐξῆς Συναξάριον τὸν Ἡρωδίωνα πρῶτον ἀναφέρει εὐθύς ἐν ἀρχῇ, διὰ τοῦτο συνετυπώθησαν ἐν ταῦθα καὶ τὰ τούτων δίστιχα μετὰ τῶν λοιπῶν.

ρον δὲ ὁ Ἄγαθος οὗτος εἰς τὸ ἐπιλαχόν αὐτῷ μέρος τῆς οἰκουμένης ἐκήρυξεν.

Ὁ δὲ Ῥούφος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεως τῶν Θηβῶν ἐγένετο. Ὁμοίως καὶ ὁ Φλέγων, καὶ οἱ λοιποὶ, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν μεταγοντες. Ἐν μὲν τοῖσιν ἡμέραις διαφόρως οὗτοι τιμωρηθέντες ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου Παίπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμακάκαρ Κελεστίνε, Χοροῦ διστᾶ μὴ μεμακαρισμένου.

Ὁ ὅτις ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ βίου καὶ λόγου καλῶς ἀνατραφεὶς, δι' ὧν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἡξιώθη καθέδρας, Ζωοῖμου Παίπα τὸν βίον ἀπολείποντος, ὡς τὸν μακάριον Βονιφάτιον, ὁ δὲ τὸν μέγαν διεδέξατο Ἰννοκέντιον. Ὁ δὲ Κελεστίνος, ὑπὲρ τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων, συγκαθεῖλε τὸν ἀσεβῆ Νεοτόριον, δι' ἐπιστολῆς τὰς θεομισεῖς αὐτοῦ βλασφημίας ἐλέγξας τε καὶ ἀποκηρύξας, καὶ τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ συνεργῶς εἰς τὴν αὐτοῦ καθαίρεισιν γεγονώς. Πολλὰ τε ἄλλα κατορθώματα λόγου καὶ μνήμης ἀξία κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῶν τῇ δε ἀπανίσταται, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν μετετίθη ζωὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, περσικῶ σεβά-
- σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
- ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Τῶν Πατέ-
- ρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, τῶν ἐθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους παλαι τοὺς σεβομένους μάτην, κατεφώτισαν σοφῶς οἱ Θεηγόροι.

Ἐφλεξας Φλέγων ἱερεῖ, πυρὶ θείῳ ἄπασαν, τῆς ἀπάτης τὴν ἀκανθαν, καὶ καρδίας ἀθλίως ἐσβεσμένας, θέρμη Πνεύματος ἀνῆψας ἀριδῆλως.

Οἱ Μαραθῶνος οἰκισταί, προσταίτην σε μέγιστον, καὶ διδάσκαλον ἄριστον, καὶ φωστῆρα καὶ ποδηγέτην σχόντες, Φλέγων Ἐνδοξε, τιμῶσί σε ἀπαύστως. Θεοτοκίον.

Νεὸς Παραδείσος ἡμῖν, ζωῆς ξύλον ἄχραντε, κεκτημένος γεγένησαι· οὐ ἡ βρώσις, τοὺς βρώσει τεθηνηκότας ἀνεζώωσεν, ἀγνή Θεογεννήτορ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Βαβυλωνία κάμιμος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἔ-
- φλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
- Παρθένον διέφθειρε· διὰ μετὰ τῶν Παίδων πι-
- στοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου
- τὸν Κύριον.

Μακαρίζεσθω Ἄγαθος, Φλέγων καὶ Ἀσύγκριτος, Ῥούφος καὶ Ἑρμῆς ὁ εὐκλεῆς, καὶ Ἡρωδίων σήμερον, τοῦ Λόγου γεγονότες θεοὶ Ἀπόστολοι, καὶ φωστῆρες τοῦ κόσμου, καὶ ἐθνῶν διδάσκαλοι.

Ἐρμῆς ὁ παναοίδιμος, Δαλματίας γέγονε, πάσης ὁδηγὸς καὶ φωτισμὸς· ἐν ταύτῃ γὰρ ὡς ἥλιος, πολύφωτος ἐπέστη, τελῶν ἐξαισία, καὶ φωτιζὼν καρδίας, ἀβλεπτοῦσας πρότερον.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα, Ἑρμῆ φέρων ἔνδοξε, τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν, κατσημένους ἐφώτισας· ἰάσεις καὶ σημεῖα τελῶν δὲ μέγιστα, ἐφειλκύνω πρὸς πίστιν, ἀπίστων τὸ πλήρωμα.

Τριαδικόν.

Οἱ τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, μίαν Θεότητα ἠνωμένην τῇ φύσει, ἀπλῆν ἀδιαίρετον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἔχομεν, Ἄχραντε οἱ δοῦλοί σου, καὶ πρὸς τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεόν, μεσῖτιν ἀκαταίσχυντον· κινδύνων ἡμᾶς σῶζε, καὶ πειρασμῶν σεμνή, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Βαβυλωνία κάμιμος.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὴν ἐν βάτω καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν
- Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
- ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
- ὀλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν μόνην
- Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἰερώτατον χορὸν, συστησώμεθα πιστῶς, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, μακαρίζοντες θερμῶς, Ἑρμῆν καὶ Ἡρωδίωνα, Ῥούφον Ἄγαθον, Ἀσύγκριτόν τε τὸν μέγαν, καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον, τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ὡς ἐλαῖαι μυστικαί, δεδειγμένοι ἀληθῶς, οἱ Θεηγόροι ἡμῶν, καθιλάρουναν ψυχὰς, καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι, καὶ ἐρρύσαντο ἀθέου δυναστείας, καὶ σκότους ἀγνώσιαν· ὅθεν ἐπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καὶ δουλείας τοῦ Σέχθρου, καὶ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, ἐλυτρώσατε σοφοί, τοῦ Λυτρωτοῦ Ἀπόστολοι, καὶ ἐδείξατε τὰς τρίβους, τὰς φερούσας ἐνθέῳ πεποιθήσει, πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Ἡ ἐξάφωτος λαμπάς, τῶν ἀγίων Μαθητῶν, Ἡ ἰκέτευε ἐκτενῶς, τὴν Τρισήλιον αὐγὴν, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν τὴν πάμφωτον τε-

λούντων ὑμῶν μνήμην, καὶ ῥύσασθαι ἐκ σκότους, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρος ὡς λαβὶς, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, ἄνθρακα τὸν νοητὸν, καταφλέγοντα ἡμῶν, τὰ πάθη καὶ φωτίζοντα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ λύοντα τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, ἄχραντε Παρθένη πολυύμνητε.

Οἱ Εἰρμός. Τὴν ἐν βράτῳ καὶ πυρὶ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμ. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ο πάνσοφος Εὐψύχιος, κατεπαιρόμενον ἀλαζονία, τὸν ματαιόφρονα, πληγεῖς τῷ ξίφει, αἰσχύνης ἐπλησε πολλῆς, καὶ συνηριθμήθη τοῖς στρατεύμασι, τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι πᾶσι Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ὁ ἔνδοξος, στύλος γεγένηται τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἀσειστος τῆς εὐσεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι τοῖς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι, βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα. Αὐτῷ ταῖς ἱκεσίαις, Εὐσπλαγχνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ως κρίνον εὐωδίασας, πᾶσαν διάνοιαν ταῖς ἠδυπνόοις, ὁσμαῖς τῶν ἀθλῶν σου, γενναῖε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφῆ πλάνης τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμπας, ἥλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, ἅπασιν σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγνή Θεογεννήτρια, ἡ τὸν σωτήριον τεκέσα Λόγον, ῥύσαι τοὺς δούλους σου πειρατηρίων τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ· φώτισον ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια· ἴθυνον ἡμῶν τὰ διαθήματα, πρὸς τρίβους σωτηρίας, ὅπως σε πιστεῖ Κόρη πάντες δοξάζωμεν. Ἦ. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σέ τεκοῦσα, μόνε Μακρόθυμε, ὄδυρομένη, δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ πρὸς τὸν

ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει σου τὸ μακρόθυμον πολυεύσπλαγχνε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς Εὐψυχίου εὐψύχως ἄδω πόνους. Ἰωσήφ.

Ἰδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηραίν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραήλ ἰτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τοὺς ἀθλοὺς εὐψύχως μάκαρ τοὺς σοὺς, Εὐψύχιε Μάρτυς, ἀναμελῶν σέ δυσωπῶ· ἔχων παρρησίαν, τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παδῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ονοῦς σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, ἀνενευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ τερπνῶν, καὶ ὄλος ὠραῖος ἀπεφάνθη, κατὰ παθῶν βασιλεύσας Εὐψύχιε.

Υφάνας ἱμάτιον σεαυτῷ, ἐξ ἔργων ἀρίστων, καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς, ἐστόλισαι τούτῳ καὶ παρέστη, ὠραῖσμένος Κυρίῳ Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι γεννηθεῖς, ἐκ σοῦ ὁ Δεσπότης, ἐκαινούργησε τὴν ἡμῶν, πεπαλατωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς οὐρανίους εἰργάσατο.

Ἰδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι·
Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Εμφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἀφρονες, σέ δυσμενεῖ, ἄρχοντι ἀφρόνως, δαιμονίοις λατρεύοντι.

Υψει μαρτυρίου σοι, προσομιλήσαντι Ἄγγελος, ἐπιφανεῖς, σέ παραθαράρυνει, ἀθλοφόρε Εὐψύχιε.

Ψάλλων τῷ Κυρίῳ σε, πάσης χαρᾶς ὄντως πέπλησαι, Μάρτυς σοφῆ· ὅθεν καὶ εὐψύχως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας. Θεοτοκίον.

Υμνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἄδει σοι, Κόρη σεμνή, σοῦ ταῖς ὁδηγίαις, νικηφόρος γενόμενος.

Οἱ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐψύχως τὸν καλόν, διανύσας ἀγῶνα, ἐνίκησας ἐχθρόν, τὸν πολέμιον Μάρτυς, βρα-

βείον τὰ Δαύματα, ἐκ Θεῦ κομισάμενος ὅθεν ἅπανσα, ἡ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία, μακαρίζει σε, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, συμφώνως Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Συγχαίριτε βροτοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου· αἰνέσατε αὐτήν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις· δοξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύοντες· δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ ἄγγελοι, Χαίροις εἰπόμεν, τῇ Θεοτόκῳ συμφώνως, πιστῶς εὐφρανόμενοι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω Δαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ παναίμωνος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον. Ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρχοντα πενητεύουσι, μαρτυρίου ὄλβον ἄσυλον, καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος.

Γερῶς φωτιζόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστηλίτευσας, ἀναγκάζειν πειρωμένων σε, ὑπαχθῆναι πλάνῃ δεισιδαίμονι.

Οὐ λιμός οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ τῆς παρουσίας τρυφῆς ἀπόλαυσις, τῆς ἀγάπης σε τοῦ Κτίσαντος, διαστήσαι Μάρτυς ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοκίον.

Υπέρτερα Δυνάμειν, τῶν ἐπουρανίων σὺ χρηματίσασα, σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτερον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχε ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Εἴφερεις σαρκός, τὰς αἰκίσεις καρτερώτατα, ἀναρτηθεὶς Μάρτυς Εὐψύχιε, παραπλησίως, τῷ Δεσπότη πάσης κτίσεως.

Υμνεῖς τὸν Χριστὸν, τὰς πλευρὰς Μάρτυς ἔξομενος, καὶ τὴν δορὰν προσαφαιρούμενος, ἀνδρειοτάτης, διανοίας καρτερότητι.

Ψεῦδους τὴν ἀγλὺν, ἀληθεία Μάρτυς ἔλυσας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ τῶν λόγων σου, δείξας ἀσόφους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορευόντας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῶν εἰς σέ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέσποινα, κεκτημένων ἀπαύσως πρέσβευε, ὅπως μελλούσης, λυτρωθῶμεν κατακρίσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Χεἰλαίξει μὲν τῶν βασάνων ὁ ὄγκος, οὐκ ἰσχύει δὲ βυθίσει σε μάκαρ· τὸν γὰρ Χριστὸν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρρώγον ἐπιφέρεις ἰθύνοντα, λιμένα σε πρὸς γαληνὸν, τῆς αὐτοῦ βασιλείας Εὐψύχιε.

Ωραῖόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς ψυχῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὡφθῆς αὐτοῖς φοβερὸς καταπλήττων, ὑπομονῇ τὴν ἐκείνων κακόνοιαν, καὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ, τῶν ἀγώνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς σου ὑπελθὼν σε ἐντέχνως, ἐν δωρεαῖς, καὶ βασάνων ἰδέαις, ἀπεπειράτο τὸ εὐτονον λύειν σου, ὁ τύραννος· ἀλλὰ στερρώως, ὑπομείνας νενίκηκας ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ανόρθωσον συμπτωθέντα με ὄλον, ὡς τοῖς πάθεσιν ἀνοίξαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ σῇ, ἀγαθῇ μεσιτείᾳ, πρὸς μετανοίας εἰσόδου εἰσαγάγε, καὶ σῶσόν με ἡ τοῦ παντός, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἠγχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι.

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,

οὐ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.

Φόσγανον ἀμφ' ἐνάτην Εὐψυχίου ἔκταμε λαιμόν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Καππαδοκῶν χώρας (*). Ἀνεπίληπτον δὲ τὸν βίον κεκτημένος, γυναῖκα ἠγάγετο νομίμως. Ζήλω δὲ θεῶ πυρωθεὶς, καὶ Χριστιανῶν τὰς πλείονας προσλαβόμενος, καθέλειν ἐκ βάρων τὸν ναὸν τῆς Τύχης ἐπιλεγόμενον, εἰς ὃν ἦν προστετηκὸς ὁ παραβάτης Ἰουλιανός, τὰς σπονδὰς καθ' ἑκάστην προσφέρων. Καὶ ἐπειδὴ ἐγνώσθη τὸ γινόμενον, σχεδὸν πάντας τοὺς Χριστιανούς ἐκέλευσεν ἐξωρίαις καὶ κολάσεσι ποικίλαις παραδεδῆναι· τὸν δὲ Μάρτυρα Εὐψύχιον, ὡς αἴτιον γινόμενον τοῦ τοιοῦτου δράματος, ξίφει καθυποβλήθη· καὶ τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν πέρασ τοῦ βίου ἐδέξατο.

(*). Γραπτίον ἴσως: ἐκ Καισαρείας τῆς Φιλίππου, εἰς ἣν ἦλθεν ἀληθῶς ὁ Χριστός, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἱστορίαν (Ματθ 15· 13), καὶ τὴν τοῦ διστίχου Ἰάμβου περιλήψιν· ἄλλως δὲ ἀκολουθεῖ ἐναντιολογία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Βαδίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν ἑπτά μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπτάς μαθητῶν συντέμνεται Βαδίω,
Εἰς οὐρανούς δ' ἔφθασεν, ὃ Θεοῦ Δρόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα,
Ἡ χρισολατρῶν ἀυθενότμητος φαλαγξ.

Ο Βασιλεὺς Σαβώριος Περσῶν, κατὰ τὸ πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων χώρας ἰλθὼν, εἶλε πόλιν Βιζάντιον, οὕτω καλουμένην. Ἀνελθὼν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ στρατιώτας, καὶ τοὺς ὄπλα κινεῖν δυναμένους, τὸν ἀπόλεμον ὄχλον σὺν γυναίξιν καὶ γέρονσι καὶ παισὶ, τὸν Ἐπίσκοπον Ἠλιόδωρον, καὶ Δησαῖν καὶ Μαρσιὰς τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ κλήρῳ περιποιήσατο.

Ἐν αὐτῷ οὖν (τῷ χρόνῳ) μέλλων τελευτᾶν ὁ ἐπίσκοπος Ἠλιόδωρος, Δησαῖν τὸν πρεσβύτερον χειροτόνηκεν αὐτῷ. Τῆς οὖν εἰωθυίας δοξολογίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναφερομένης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδελφάρ τῷ Σαβωρίῳ ἀντίγγειλεν, ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ ἐαθόντες Χριστιανοί, Δησαῖν τινα προστησάμενοι, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἱερουσαλῆμ αὐτοῦ καταβλασφημοῦσι. Προστάξαντος δὲ αὐτοῦ, ἤχησαν τριακῶσι ἀνδρες, καὶ μὴ πεισθέντες σέβας προσενεγκεῖν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ἐξ ὧν πέντε φιλοφυγῆσαντες, ἐπ' ἀπολεία ἑαυτῶν, τῷ Βασιλεῖ, προσῆλθον, καταπειθεῖς αὐτῷ γενόμενοι. Εἰς δὲ τις, τὸ ὄνομα Αὐδισσοῦς, μὴ καιρίαν δεξάμενος τὴν πληγὴν, οὐ συνανήρηθ' ὄν ὑστερον, ἀνδρείως κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀσιδῆς τις ἐπιθέμενος, ἀνείλε μαχαίρα, οὐκ ἀνδρῶς δεξάμενος τὴν σφαγὴν· καὶ γὰρ προειδοφόρει καὶ ἔστινε, τῶν συμμαρτύρων ἀπολειφθεῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Αὐδισσοῦς μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Ὄν αἰχμαλωτος Αὐδισσοῦς τὴν τύχην,
Ἠλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδοὺς λύτρον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπατήσαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βωῶντες· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δήμοις Μαρτύρων ἠριθμήθης, ταῖς χορείαις τε τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀλογήσας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμάκαρ, καὶ ἀριστεύσας χάριτι, Ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! δρακὸς αἵματος ἠλλάξω γὰρ τὴν ἄνω, βασιλείαν Σοφῆ, ἐν ἧ καὶ ἀναμέλπει· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύλαι ἠνοίγησάν σοι πόλου, τετμημένῳ διὰ ξίφους ἀνιόντι, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ ὑπὲρ

των σοὶ Τρισμάκαρ, ἀναβωῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Ο ῥος Προφήτης Δανιὴλ σε, θείῳ Πνεύματι ἐκάλεσε Παρθένε· ἐξ οὗ λίθος Χριστὸς, ἄνευ χειρὸς ἐτμήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτος σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παιδες ἐβῶν· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευματῶν γέγονας τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων, τὰς καρδίας πάντοτε κατα φωτίζεις· ὅθεν εὐχαρίστως, σὲ ὑμνοῦντες Ἐνδοξε, πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἱ τῶν σῶν θαυματῶν, ποταμοὶ χεόμενοι, ἐξιώνται χάριτι θεοφρον Μάρτυς· ὅθεν σὺ τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξαζόντες, ἀνυμνολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπελθὼν ἀνδρείως, τὸ ἀγώνων σάδιον Μάρτυς ἐξέστης, μέχρις ἀρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἔνδοθεν οἰκονομίας· ἀλλ' ἐφάνης ὄλος, ἀκλινῆς ἀκράδαντος· ὅθεν τοὺς στεφάνους, ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Παρθένε, ἢ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεὰν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον, πταισμάσιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν ῥαθυμίας, τὸν βίον δαπανῶντα.

Ὁ Εἰρμός. Νικηταὶ τυράννου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ικρίῳ ἀνηρηθῆς, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀπαθῶς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν εὐσεβῶν εὐσπλαγχνία, Μάρτυς Εὐψύχιε.

Ω ράθη θαῦμα μέγα, σοῦ τῆ τελειώσει· ἀντὶ γὰρ αἵματος γάλα σὺν ὕδατι, τῆς κεφαλῆς σου τμηθείσης, Μάρτυς συνέρρευσεν.

Συνήφθης οὐρανίαις, Μάκαρ στρατηγίαις, καὶ συναγάλλῃ Μαρτύρων τοῖς τάγμασι, στεφανηφόρος· καὶ νῦν ἡμῶν πρόστηθι.

Η μῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανηγυρίαν μέμνησο, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Φωτί τῆς μετανοίας, αὔγασον Παρθένη, τῆς
αἰμαρτίας νυκτί με σκοτούμενον, καὶ ῥα-
δαίμιας ὀμίχλη συγκαλυπτόμενον.

Ὁ Εἰρμός: Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία. καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποίκιλα βάσανα, Ἀθλητῶν ὑπέμεινε, καρτερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν ἰερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὡς τῷ δρακόντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐνίκησαν, τῇ ἐξάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τῷ Πνεύματος χάριτι.

Ο περιδοξος Μαξίμος, καὶ ὁ μέγας Τερεντίος, ὁ κλεινὸς Πομπήιος, καὶ Μακάριος, Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμιάσθωσαν ἄσμασι, σὺν αὐταῖς καὶ ὁ λοιπὸς, τῶν Μαρτύρων κατάλογος, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Ο ὑλιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης Ἐνδοξοὶ τῷ παιήσαντος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὸ ἐκληρώσασθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην. Ἀλλ' αἰτείσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότης, τὸν ἰλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο'ς πηγὴν ἀγιάσματος, κιβωτὸν σε ὡς παύχρυσον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, ἀπασράπτουσαν, καθικτεύω καὶ δέομαι· τὴν πάθεισιν ἐκδοταν, καὶ ἀθλίαν μου ψυχὴν, φωταγωγῆσον Δέσπονα, ῥυομένη με, τῆς πικρᾶς τυραννίδος τῶν δαιμόνων, καὶ ὁδὸν μοι σωτηρίας, παρεχομένη πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο'ς ἀμνὸν σε ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν ἐκούσιον, καθαρῶσα Δέσποτα ἡ πανάμωμος, καὶ πολυύμνητος Μήτηρ σου, ἐβόα δακρύουσα· Τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; ποῦ ἀπέρχη

παμφίλτατε; συνδραμοῦμαί σοι, συνθανοῦμαι σοι Λόγε· μὴ εἰσῆς, τὴν ἀσπόρως σε τεκέσαν, μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πληθὺς με σώζεις καλλιπικῶν Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Πληθὺς Ἀθλοφόρων πανευκλεῶν, Χριστὸν ἐκδυσώπει, πλῆθος ἔχοντα οἰκτιρῶν, τὰ πλήθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν εὐφημήσω πανήγυριν.

Ατρεύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ, Θεῷ Ἀθλοφόροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας θείους, οὐδόλωσ ἐνείματε, καὶ ζῶσα, τῷ ζωοδότῃ θυσία προσήγθητε.

Η κύρωσαν δόγμα θεοστuges, καὶ μέσον σαδείν, τεσσαράκοντα Ἀθληταί, ἐκήρυξαν Λόγον σαρκωθέντα, τὸν ἀλογίας τὸν κόσμον ρυσάμενον.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς, τυράννη γενκαίως, ἀπεκρούσαντο οἱ σοφοί, ἀγάπη τηρούμενοι τῇ θείᾳ, καὶ πρὸς θυμὸν κινηθέντες τὸν δίκαιον. Θεοτοκίον.

Υμῶ σε Παρθένη, ὅτι Θεὸν, πανύμνητε μόνη, ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν, τιμίῳν αἱμάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοὶ Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοῖς ἰσραῖς αὐτῶν Κύριον, οἱ Ἀθληταί, ἐναντι τυράννων, ἐναθλοῦντες στερεώτατα.

Μίαν γνώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταί θανεῖν εἶλοντα, διὰ Χριστὸν, καὶ πολυθείας, πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Ελύσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς ματαιότητος δέσμοι, διὰ Χριστὸν, οἱ περὶ τὸν θείον, γεγιότες Τερεντίον.

Θεοτοκίον.

Σωσόν με κυήσασα, τὸν υπεράγαθον Κύριον,
Μήτηρ ἀγνή, παῦσον τῆς ψυχῆς μου, πο-
λυτάραχον κλυδωνα.

Ο' Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ αἱμάτων οἰκειῶν οἱ Ἀθληταί, ἑαυτοῖς
πορφυρίδα βράσαντες νῦν, ὠραῖοι τοῖς σίγ-
μασι, τῷ Χριστῷ προσπνέχθησαν, τρισηλίου δό-
ξης, φωτὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες,
αὐτοὺς μακαρίζοντας· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ
σεπτήν αὐτῶν μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν,
ἰαμάτων χάρισμα. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν·
Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι
ἄφεισιν τοῖς μέλπεσι, καὶ πισῶς ἐκτελέσει, τὴν
πάμφωτον μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Οτῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀ-
χράντη σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προσά-
την σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· δια-
τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἰλασμόν
πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνι-
ζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κα-
κώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυ-
μνοῦσί σε πόθῳ, καὶ πίστει πανύμνητε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη φόβῳ χορός· οἱ γνωστοί
δὲ μακρόθεν ἴστανται νῦν· μόνη δὲ συνέ-
χομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι, τὴν σφαγὴν
σου τέκνον, ὁρῶσα τὴν ἄδικον, ἡ Παρθένος
ἔλεγε, ταῖς ὄψεις σπαράττουσα. Δεῦρο πᾶσα
κτίσις, νῦν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα, συναλγησον,
Δρήνησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου, καὶ σὺν
φόβῳ ἀνάκραξον· Δόξα σοι τῷ πάντων Ποιητῇ,
ὅτι Δελῶν πάσχεις υπεράγαθε, καὶ ἐκουσίως
σταυροῦσαι, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἦ δ' ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἔδοξασά σου τὴν Θεότητα.

Ωραιώθητε Μάρτυρες, πόνων ἐπιδόσει φα-
δρυνόμενοι, ὑπὲρ σάπφειρον χρυσίον τε,
καρτεροῖς, ἀγῶσιν ἐλαμπρύνθητε.

Ζωηφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς Τριαδος
δεξάμενοι, πάντα πόνον, πᾶσαν νέκρωσιν,
ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελαύνετε.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον· δαίμοσιν ἀφρόνως
οὐκ ἐπιθύομεν, οἱ Θεόφρονες ἐκραύγαζον,
ἑμίλοῦντες πόνοις καὶ κολάσεσιν.

Γαμάτων χάρισμα, χάριν ἀδαπάνητον, ῥῶ-
σιν ἄπαυστον, ἀναβλύζοντες Μακάριοι, τῶν
ἀνθρώπων πάθη θεραπεύετε. Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, πειρασμοῖς κυκλή-
μενος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι· σπεύ-
σον σῶσόν με, τὸν Σωτῆρα Λόγον ἡ κυήσασα.

Ἦ δὴ εἶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρβρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον
» ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐ οἶδαμεν.

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἀθλοφόροι,
ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας πα-
νεύφημοι.

Αιμάτων ἐπιρροαῖς ξηραίναντες, τῆς ἀπά-
της, τὸν βυθὸν Μακάριοι, πᾶσαν ψυχὴν
κατηρδεύσατε.

Λογιῶν τῶν ἐνθέων πληρῆμενοι, Ἀθλοφόροι,
τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν ἐν
Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἐπέφανεν Ἀχραντε, τοὺς ἀν-
θρώπους, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἄνθρωπος
Κόρη γενόμενος.

Ἦ δὴ εἶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγεῶ μὲ ταῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δεομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ισχυῖ σου, Ἰησοῦ νευρέμενοι, ἐξενεύρισαν ἐχ-
θροῦ δυναστείαν, καὶ δυνατοί, ἀνεδείχθη-
σαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλαίον-
τες, καὶ ρίψαντες τὸν ἰσχυρὸν, οἱ σεπτοὶ καὶ
καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νικηκῆκας, τὸν πολύμορφον ὄφιν, καὶ τὴν
τούτου τοῖς ποσὶ σου συντρίψας, ὡς ἀλη-
θῶς, κεφαλὴν, κηφόρον, τῇ κορυφῇ σου διαδη-
μα εἴληφας, Τερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν ἀ-
γίων Ἀγγέλων συμμετοχε.

Γάματα, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει,
καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν ψυχῶν, ἀ-
ποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει
ταῖς φαλαγγας· ἀπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν, ταῖς
καρδίας ἀρδεύει τῇ χάριτι. Θεοτοκίον.

Κατάσκιον, προεώρα σε ὄρος, ὁ Προφήτης
Ἀββακούμ Θεοτόκε, ἐκ σοῦ Θεός, ὑπὲρ
λόγον προῆλθε, σεσαρκωμένος, καὶ κόσμον διέ-
σωσε, τῷ κλυδῶν τῆς χαλεπῆς, ἀμαρτίας δει-
νῶς συνεχόμενον.

Ο' Εἰρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανῆ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ· ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλεξάνδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι.

Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίῳ;

Ἄ μὴ προσέσχειν ὄψις, οὗς ἦ καρδία.

Ἴδωμεν οὗς τέμνουσιν ἀθλητὰς, ὄσοι.

Δεκάς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.

Ἄ σφάραγον δεκάτη γε Τερέντιος ἐξυπεκάρθη.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου βασιλείως, καὶ Φουρτουιανῶ ἡγεμόνος· ὤρμητο δὲ ἐξ Ἀφρικῆς. Καὶ φοιτήσαντος δόγματος ἐξόμνησαι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τοὺς δὲ ταύτης ἀντεχομένους, καὶ μὴ πειθομένους τῷ Βασιλεῖ, παντοίως κολάζεσθαι, ὀρῶντες οὗτοι οἱ τσαράκοντα πολλοὺς ὑποσκελιζομένους, καὶ πρὸς τὴν πλάνην αὐτομαλοῦντας, συνωμονόησαν ἀλλήλοις ἀνδρείως ἐνστῆναι, καὶ τῆ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος γενναϊότητι ὑπὲρ Χριστοῦ καλῶς ἀνδρῖσασθαι· ἀναμνήσαντες ἀλλήλους καὶ τῶν τοῦ Κυρίου ῥημάτων, ἃ πρὸς τὸ μαρτύριον τοὺς πισταὺς ἐπέληψε, μὴ δεδεικνῆναι, λέγοντος, ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τῆς δὲ ψυχῆς ἐπιλαθῆναι μὴ δυναμένων.

Ἐπεὶ δὲ, προσαχθίντες τῷ ἡγεμόνι Φουρτουιανῶ, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τιμωμένων ξοάνων διεξήλθον, τούτους μὲν ὁ ἡγεμὼν προσέταξε βληθῆναι εἰς φυλακὴν, τοὺς δὲ περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Θεόδωρον, μετασταλαμίμους, ἤδη καὶ πρότερον εἰς ἐξίτασιν ἐλθάντας, ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως παρήγει καὶ προσελθεῖν τοῖς εἰδώλοις. Ἐνοστάντων δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς πίστεως ἀτρέπτου ἐνδειξαμένων ἐξ ὧν εἶπεν καὶ ἔπαθον, ράβδοις ἀκανθώδεσι καὶ τραχείαις, καὶ νεύροις βοῶν ἐτύφθησαν, ἐκ διαδοχῆς τῶν τυπτόντων, ἐπὶ τσσαῦταν, ὡς διαδεικνύσθαι τὴν ἔνδοξον τῶν σπλάγγων αὐτῶν αἰκονομίαν. Εἶτα ὀθειλίκοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν νῶτων ἐπάρησαν, καὶ καταχυθέντες κράματι, ὄξει συντεθῆναι καὶ ἄλατι, τριχίνοις ὑφάσμασιν ὑπετίθεισαν. Ἀπογνοὺς ἔν τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, μᾶλλον δὲ περιαλγῆς γενόμενος, εἰς διὰ προσευχῆς οἱ ἄγιοι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ξόανα κατέβαλον, ἀποτμηθῆναι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν προσέταξεν.

Ἀχθίντες δὲ αἱ περὶ Τερέντιαν, καὶ παρόνταισάμενοι, αὐθις εἰς τὴν φυλακὴν ἐνεβλήθησαν, προσθεθέντες κλαυθῆς περὶ τὸν τράχηλον, καὶ πῆδαις ὑποβληθέντες τὰς χεῖρας, καὶ ταὺς πόδας ἀλύσαι περιδεθέντες, ὑπῆνεγκαν, ὑποκειμένων αὐτοῖς τριβῶν αἰδηρῶν, καὶ ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἄσιτοι διέμειναν· εἰσαγωγὴ γὰρ αἰτῶν ἀπαγορευθῆ παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς διαμοφύλαξι. Ἀλλ' ὁμοῦ ἐν αὐτοῖς ταῖς αἰατοῖς ἀντιλήψιας ἔτυχον παρὰ Θεοῦ, δι' ἐπιστάσιας Ἀγγέλων τῶν δεσμῶν ἀπαπασσόντων· καὶ τραπεῖς αὐταῖς χορηγηθείσας, αὐθις νεαρὸς τῷ ἡγεμόνι παρίστασαι, καὶ ξισθέντες, θηρίοις ὑπεβλήθησαν, ὧν οὐδὲν αὐτῶν ἤφατο. Ἀπειπῶν οὖν καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Πραφίτιδος Ὀλδαῆς.

Στίχ. Ἀφῆκεν Ὀλδαῖ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,

Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθιά.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχ. Τὸν Ἰακώβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ γέφρος.

Τμηθεῖς ὁ Χριστοῦ Λευίτης Ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευϊαθὰν αἰσχύνει.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Βασιλείως Περσῶν· καὶ ὁ μὲν Ἰακώβος ὤρμητο ἀπὸ κώμης λεγομένης Φαρναθά· ὁ δὲ Ἀζᾶς ἀπὸ κώμης λεγομένης Βιθνηορᾶ. Συλληφθέντες δὲ, καὶ παραστάντες τῷ ἀρχιμάγῳ Ἀχοσαργᾶν, καὶ τὸν Χριστὸν παρόρησια ὁμολογήσαντες, σίνηπι μετὰ ὄξους τοῖς μυκτῆρσιν ἐδέξαντο. Εἶτα τύπτονται, καὶ μετεωρίζονται γυμνοὶ καὶ ὑπάθριοι, τῷ νυκτερινῷ ψύχει καταπηγνύμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ πυρὶ, προστάξει τοῦ Ἀρχοντος, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, καὶ οὕτω στεφανηφόροι ἀνῆλθον ἐν οὐρανοῖς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβεῖαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ μετέβαλον βωῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ εὐήκοα πρὸς θείαν, ἀποπλήρωσιν Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, κεκτημένοι σοφοί, ἐμέλπεται προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμος ἐνθέος Ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προσταγμάτων ἀνόμων, κελευόντων Χριστὸν ἀρνεῖσθαι, ὃ βωῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη παιναῖς ἐκδεδωκότες, ἀπηνήσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ ὀφθέντος ἐν γῆ, καὶ σάρκα εἰληφότος· ὃ μελωδεῖτε Μάρτυρες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄνω τὸ ὄμμα διανοίας, ἀνατείναντες Γενναῖοι τὰς βασάνους, στερότατη ψυχῆ ἠνέγκατε βωῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεύσαντας παῖλαι τοὺς γενναίους, παραβάσεως αἰτόπου πλημμελεία, ἐν νηδυῖ Χριστὸν, ἀρρέυστως συλλαβοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν ἀνήγαγε, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως καίμεναν, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβῆσιν, ἐμμανῶς ἐξέκτυσε· δυνάμει δὲ κρισίττονι, περισθεθέντας τῆσιν ἰδῶν, τὸν Δαμασκῶν, καὶ Λυτρωτῆν.

» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὁ Θεόφρων Τερέντιος, σὺν Ἀφρικανῶ τε, Μάξιμος Πομπηῖος, ὁ θεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς Θεόδωρος, ἅμα τῇ λοιπῇ, τῶν συμμαρτύρων χορεία, Χριστὸν ὁμολογοῦσι, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων, καὶ τούτου τῇ ἀγάπῃ, γενναίως ἐναθλοῦσιν.

Υπὲρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ βουενύροις τυπτόμενοι, καὶ ἀνηλεῶς, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι, τριβόλοις κεντούμενοι, καὶ τοῖς θηροῖς ῥιπτούμενοι, καὶ πυρακτωθεῖσιν, ὀβελίσκοις τὰ σέρνα, φλεγόμενοι ἐβόων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, τεθανατωμένους, ἐν τῇ πλάνῃ ἔσωσαν, ἐχθροὺς ἐθανάτωσαν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, καὶ τὰ φωταυγῆ ἐξεικονίζοντες πάθη, βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ κιθάρα εὐρυθμὸς, κρηομένη τῷ Πνεύματι, καὶ ταῖς διανοίαις, τῶν πιστῶν ἠδύνησα, τετράριθμος πέφυκε, τῶν ἀθλοφόρων θεῖα δεκάς, θεῖον κορυφαῖον, κεντημένη βοῶντα, Τερέντιον τὸν μέγαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ζώωσον, πεπτωκυῖαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην, τὴν ψυχὴν μου ἴασαι, τῇ λόγῃ Πανάμωμε, τῇ κεντησάσῃ θεῖαν πλευράν, τοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς σου, σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν Παῖδες εὐλογεῖσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσιν, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμενον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰᾶμα βρῦει ἡ σορὸς, τῶν Μαρτύρων ἐκ πηγῆς θεοῦ Πνεύματος, ἐπαρδομένη αἰεὶ· προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα, σῶμα καρδίαν καὶ ψυχὴν, καθαγιαζόμενοι, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Ὡς ἄνθη θεῖα τοῦ ἀγροῦ, ὡσπερ ῥόδα μυστικά ἐξηθησατε, καὶ εὐωδίας σεπτῆς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, πλάνην δυσώ-

δη τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἀπελαύνοντες, τῇ θεῖα χάριτι, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον Μάξιμον πιστοὶ, καὶ Ἀλέξανδρον ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα Πόμπιον, Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοιπαῖς συναθληταῖς, πιστῶς εὐφημήσωμεν, καὶ μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ἡγγικε, πρόσσεχε ψυχὴ, ἡ τῆ Κτίσου τελευταία ἐπέλευσις· οἱ θρόνοι τίθενται· καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν· ὁ δὲ Κριτὴς ὡς ἀγαθὸς, βοᾷ Ἐτοιμάσθητε· σπεῦσον ἐν βόησόν· τῶν Μαρτύρων σου λιταῖς Σῶτερ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τῆ φωτὸς, τὴν ψυχὴν μου ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησιν, τῶν παραβάσεων, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνόν, τῆς θεῖας ἀνάδειξον, ὅπως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε.
Ὁ Εἰρμός· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγᾶμου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χάριν, ἀπαντήσας δαψιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ Ἐπισηθίου τε καὶ θεοῦ κήρυκος, ταύτης πᾶσι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἰσαπέστολον ἀνύων Ὅσιε· ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρρησίαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ εὐφημούντων καθικέτευε.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συνθηροῖσας, τὸν πλοῦτον Ὅσιε, πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ὅθεν καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσαις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἀθλησιν.

Εἰχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τῆ σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψαι σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρεύμενος, πάντας συμφορῶν

καὶ κινδύνων, τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμῶντας,
μνήμην, καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἔχεις, συμπαθείας οἰκτιρμούς· ἔχεις εὐ-
σπλαγχνίας ἀβύσσους, θεοχαρίτωτε, τού-
τοις μου συγκαλύψον τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἀ-
πόπλυνον ἅπαντα, τὸν ῥύπον Παρθένε, ἐξ ἀ-
προσεξίας μου τὸν προσγινόμενον· ὅπως, ἀπο-
βλάβης παντοίας, Δέσποινα σωθεὶς μεγαλύνω,
τὸ σὸν εἰς αἰῶνας θεῖον ὄνομα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ἄκακος αἰμὸς
ὥσπερ Σῶτερ, καὶ ἐκεντήθης πλευραίν,
ἥλιος ἐσκότασε, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ αἱ πέ-
τραι ἐσχίσθησαν· ναοῦ δὲ ἐρράγη, θεῖον κατα-
πέτασμα ἀπὸ τοῦ φόβου σου· ὅθεν, ἡ τεκοῦσά
σε Μήτηρ, θρήνοις κοπτομένη ἐβόα· Δόξα τῇ
ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν φαῖδρον ἐν Μάρτυσιν Ἀντίπαν σέβω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» **Χ**οις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
» σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ
» τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῷ φέγγει, τῆς τρισηλίου χάριτος, καταλαμ-
πόμενος, τοὺς τὴν φαῖδράν σου ταύτην
ἐορτήν, ἐκτελοῦντας καταύγασον, τῆς τῶν πα-
δῶν λυτρούμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀμαυρώ-
σεως.

Ο Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σε Πάισοφς, μάρτυρα
γνήσιον, τῶν ἑαυτοῦ ἀνέδειξε παθῶν, τὴν
δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ τῶν δαιμόνων ἀπα-
σαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα.

Νομίμως, τὸ ἱερόν σε ποιμνιον, ὄντως ἐποί-
μανας, καὶ ἐπὶ χλόην Πάτερ τῶν Χρι-
στῶ, διδαγμάτων ἐξέθρεψας· νῦν δ' ἐποπτεύοις
ἀνωθεν, στέφει Μαρτύρων κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτός σου, ταῖς ἀστραπαῖς καταύγασον,
Κόρη πανάμωμε, τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ
σὺμφορῶν, συσχεθεῖσαν καρδίαν με, δικαιοσύ-
νης Ἥλιον, πᾶσιν ἀρρήτως ἀνατείλασα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
» **Σ**τὲ κρᾶζουσα· Σύ με ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Ανέβλυσας ποταμούς, διδασκαλίας τοὺς πι-
στούς ἄρδοντας, καὶ θολερὰ νάματα, τῆς
πολυθείας ξηραίνοντας.

Ισχυὶ δυναμωθείς, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄ-
ραντος, δαιμονικὴν ἔθραυσας, Ἐνδοξε ἰσχὺν
δὲ ἀθλήσεως.

Δαιμόνων τῆς λατρευταῖς, σέβειν Θεὸν ἀλη-
θινὸν ἔπεισας, σάρκα θνητὴν Ὅσιε, πλε-
τῶ εὐσπλαγχνίας φορέσαντα. Θεοτοκίον.

Ρύομενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας τοῦ
ἐχθροῦ Ἄχραντε, τὸν Λυτρωτὴν τέτοκας·
ὅθεν εὐσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Θεοῖς ἀνθραξι, θεῖας ἀγάπης, ἀναπτόμενος,
μάρτυς Ἀντίπα, τῆς ἀθείας τὴν φλόγα
κατέσβεσας, καὶ πυρωθέντι βληθεὶς χαλκουρ-
γήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἱλαστήριον, ἀ-
μαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρ-
θενε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεν-
νήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνη γέγονας.
Ὅθεν κρᾶζομεν· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρουμένου σου, ἡ γῆ ἐσεισθη, νεκρωθέν-
τος σου, τὸ φῶς ἐκρύβη, καὶ οἱ νεκροὶ τῶν
δεσμῶν ἀπελύθησαν· ἡ δὲ πανάχραντος Μήτηρ
σε Δέσποτα, δακρυρροοῦσα πικρῶς ἀπεφθέγ-
γετο· Τέκνον φίλτατον, ὑμῶν σε τὸ μέγα ἔλεος·
τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθένητα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» **Σ**ταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔση
» ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας,
παρανομούντων ἔνστασις, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε· ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῆς πί-
στεως, ὠφθης τοῦ πυρός δυνατώτερος.

Νυσταγμῷ τῆς ἀθείας τοὺς κρατούμενους,
ἐπαγρυπνῶν Πανεύφημε, ταῖς διδασκα-
λίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς γνῶσιν ἐξή-
γειρας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ενεπλήσθη τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἐκ θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπισήθιου· ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Πατέρος· Οσιε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης, Παρβενομήτορ ἄφθορος· τὸν Δημιουργὸν γὰρ, πάντων ἀπεκύησας, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, σῶμα ἐκουσίως φορέσαντα.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ανῆλθες ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος Μακάριε, καὶ γνώσεως ὑπεισηλθες, τὸν ἀκρότατον γνέφον, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ρημάτων σου πλοκαῖς, ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος, ἐζώγησας Ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ χάριτι διέσωσας.

Τὸ μέγα τῆς Θεοῦ, παρουσίας μυστήριον, κηρύττων Ἱερομάρτυς, κατεσμίκρυνας ὕψος, εἰδῶλων ἀθεώτατον.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ἐν μορφῇ, τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἐσκήνωσεν ἐν γαστρί σου, τὴν μορφήν μου φορέσας, ὁ Κύριος Πανάμωμος.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Σταυρώσας, ἐγκρατεία τὰ μέλη μακάριε, τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἐστεψας τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης, διανοίας Ἀντίπα στερόρῳτῃ.

Ιστασο, πρὸ βημάτων κηρύττων τὴν σάρκωσιν, τοῦ διὰ σὲ κενωθέντος, καὶ Πιλάτου βήματι παραστάντος, Ἀθλοφόρε, καὶ Σταυρωτὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυρωτὸν νεκρωθέντος θροῦσιν, ποθῶν Ἀντίπα εἰσέδυσ τῷ πεπυρωμένῳ βοῖ χαλκείῳ, καὶ θυσία, νεκρωθεὶς τῷ Κυρίῳ προσήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Αγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ὁ ἐν Ἁγίοις Παρθένοι, ἐπαναπαυόμενος καὶ δοξάζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ τοῦτον Κόρη δοξάζοντας.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Στίχοι.

Ταύρω παλαίεις, καλλιμάρτυς Ἀντίπα, Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.

Χαλκεον ἑνδεκάτη βληθεὶς φλέγη, Ἀντίπα, εἰς βούην.

Ούτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δομετιανοῦ τοῦ Βασιλέως, σύγχρονος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ τῆς κατὰ Πέργαμον τῆς Ἀσίας χειροτόνηται Ἐπίσκοπος, ὅτε ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς Πάτμον ὑπερόριος ἦν, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ γράφει, Ἱερέα τοῦτον πιστὸν, καὶ Μάρτυρα ἀποκαλῶν.

ὑπάρχων δὲ τῆς κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος Ἀντίπας Ἀρχιερεὺς, ἐν πάνυ πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον ἐν πάσῃ ἐποίμαινεν εὐσεβεῖ πολιτείᾳ· διὰ καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν συνεσχέθη, αὐτῶν τῶν σεβομένων παρ' αὐτοῖς δαιμόνων ἐμφανισάντων, μὴ δύνασθαι ἐν τῷ τόπῳ οἰκεῖν, μηδὲ τὰς προσαγομένας θυσίας προσεῖσθαι, ἀλλ' ἐξελαυνεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀντίπα.

Ἀχθέντα οὖν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐπεχείρει ὁ Ἡγεμὼν πείθειν αὐτὸν, ὡς τὰ πρεσβύτερα τιμιώτερα ἦν, εἶναι δὲ τὰ ἀρτιφανῆ καὶ νεώτερα ἀτιμώτερα· τὴν μὲν τῶν Ἑλλήνων, παλαιὰν θρησκείαν λέγων, καὶ χρόνοις συναυξηθεῖσαν πολλοῖς, τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν πίστιν, ὥσπερ ἀρξάμενην, καὶ ὑπὸ ἐλίγων παραδεχθεῖσαν. Οἷς τὴν κατὰ τὸν Καῖν ἱστορίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφύεισαν ἀσέβειαν, ὁ Ἅγιος ἀντέθηκε, τοῖς εὐσεβεῖσιν οὖσαν ἀζηλώτων, εἰ καὶ τῷ ἀρχηγῶν πολὺ τῶν μετὰ ταῦτα προεῖχε.

Τούτοις εἰς ὀργὴν ὁ Ἡγεμὼν ἀναρρίπισθεὶς, τὸν Μάρτυρα ἐν τῷ κατὰ τύπον βοῦς τεχνουργηθέντι ἐπέβαλε χαλκουργήματι. Πολλὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν ἱκετεύσας ὁ Ἅγιος, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν ἐξυμνήσας, καὶ ὑπὲρ ὧν ἔξωθη δὲ αὐτὸν παθεῖν εὐχαριστήσας, καὶ τοὺς μεμνημένους αὐτοῦ, ἄλλων τε νοσημάτων, καὶ τῆς ἀφορήτου τῶν ὀδόντων ὀδύνης ἀπαθεῖς φυλάττεσθαι ἐξαιτήσας, καὶ ἐπευξάμενος αὐτοῖς ἀμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει ἰλασμέν, τῆς αἰτήσεως τυχῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ ἐτίθη ἐν τῇ κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίᾳ, μύρα καὶ ἰάσεις ἀεννάως πηγάζων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξὶς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὁσίας Τρυφαινῆς τῆς ἐν Κυζικῷ.

Στίχ. Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,

Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφαῖς ἠγούμενη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Στίχ. Ἐξῆλθε Φαρμουθίος ἐν τῶν ἐνθάδε, Φαρμουθὶ μηνί, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ περυσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλο-

» γι, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
 » εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἔν-
 δοξε, μέσον ὡς καμίνου ἔστης τοῦ δολε-
 ρῶς, πυρωθέντος χαλκουργήματος, Εὐλογημέ-
 νος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῇ θείᾳ δρόσω, περικυκλούμενος πάντοθεν,
 ὅλως οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὧν τοῦ πυρός,
 ἐδὲ δαίμοσιν ἐπέθυσας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
 μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ισχυῖ θείᾳ, τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον, Πά-
 τερ, ἐνισχύσας ἄκμων ὥπερ σερόδς, πρὸς
 τὸ σταδίου ἐχώρησας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
 μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεποικιλμένος, ἱεραρχίας θείᾳ χάριτι, αὐ-
 ριδίς πορφυρίδι αἵματός σου Σοφέ, στολι-
 σάμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασιλεία, περιφα-
 νῶς τὰ ἄνω γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Αιμάτων Κόρη, παρθηνικῶν ἐκ σῶν ἐνσε-
 σάρκωται, Λόγος ὁ Πατρί συναναρχος τὴν
 ἡμῶν, συντριβὴν ἐπανορθούμενος· Εὐλογημένη
 σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε δέσποινα.

Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
 » σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρός δὲ δύ-
 » ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 » σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλο-
 » γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾶς, οὐκ ἐν αἰ-
 νίγμασι, καλῶν τὸ ἔσχατον, πρὸς δέ γε
 πρόσωπον πρόσωπον, παρελθόντων τῶν ἐμφά-
 σεων, ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ θεῖον πρό-
 βατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ ποι-
 μνιον πάνσοφε, ὡς ἄμνον οἱ ἀνομώτατοι, ὀλο-
 καυτοῦσι τῷ πυρὶ, Ἀντίπα κράζοντα· Εὐλο-
 γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν πέτρᾳ τῶν θείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρ-
 δίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολά-
 σεων πνεύμασι, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσεις, οὐκ
 ἐσαλεύθης, μελωδῶν Ἀντίπα πάνσοφε· Εὐλο-
 γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς τε
 τύχηκας, Ἀντίπα πάνσοφε· διπλοῦν δὲ
 στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος,
 καὶ νικηφόρος ἀθλητῆς, οἷς καὶ κοσμούμενος,
 ἀνακραζεῖς· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε
 τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ τοῦ πάντων Παιητοῦ, ὡς θείον
 τέμενος, τοῦ Παντοκράτορος, ὡς γῆ ἀνή-
 ροτος ἄσαχυν, ἀγεώργητον βλαστήσασα, Παρ-
 θένε σῶζε, τοὺς πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντας·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
 Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡδὴ θ΄· Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη·
 » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό
 » ἐπαγγαλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιεραρχικῶς Ἱεράρχα, τὸν ἱερὸν ἀνύσας δρό-
 μον, τὴν ἱερωτάτην ζωὴν σε, ἱερωτάτως σὺ
 καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ σε, Μάρτυς
 Ἀντίπα ἱερώτατε.

Ὡς τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, περικαλλῆς γε-
 γενημένος, δόξη μαρτυρίου Παμμάρκαρ,
 καθωραϊσθῆς καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὸν ὠ-
 ραῖον Κύριον, θέσει θεούμενος θεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ θείᾳ
 πανηγύρει, τοῦ ἱερωτάτου ποιμένος, καὶ
 συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς· ἢ καὶ
 ἡμεῖς συγχαίροντες, τοῦτον ἐν ὕμνοις καταστέ-
 ψωμεν.

Ητῶν ἱερῶν σε λειψάνων, ἱερωτάτη μάκαρ
 θήκη, μύρον ἱαμάτων πηγαίει, δυσώδη
 πάθη ἀποδιώκῃσα, καὶ τῆς τὴν σὴν γεραίρον-
 τας, μνήμην σαφῶς εὐωδιάζουσα· Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σε
 νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν
 ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενωῶς ἐκέ-
 τευε, φωταγωγηῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς
 σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου,
 Ἐπισκόπου Παρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος δ΄· Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνή-
 μη σου, τοῖς πιστοῖς ἔξανέτειλε, τὴν κτί-
 σιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίασι, Βασιλεῖ
 μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλήν, καὶ τῶν

δαιμόνων σκότος διώκῃσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτῆσίως γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Βελεὶ τῷ τῶν λόγων σε, παρανομούντων συστήματα, Παμμακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, ἕρανῶν νεφέλαι· χοροὶ Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾶ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διό ἐπαγαλλόμενοι, πίστει σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμοτάτον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ ἑράνια, καὶ ῥεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῆς τε τὴν ἀφθαρτον, ἀντηλλάξω δοξάν· καὶ ἀντ' ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεία· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν Ἀσωμάτοις βασιλείε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανθρακα κηύσασα, ὃν Ἡσαΐας τεθέαται, καὶ λαβίδι τὸ πρότερον, φρικτῶς ὑπεδέξατο, χρόνων δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, σάρκα ὀφθέντα καὶ βροτῶν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος, ταῖς ἀμαρτίας κατάφλεξον, ταῖς ἐμαῖς Θεοσύμφευτε, καὶ παντὸς ῥύπου πλύνόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς μήτηρ δακρῦουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγγνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποδεινότερον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὴν σὴν τελευταίην σπυτόνως μέλω Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
- Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσ-
- ραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡ-
- μῶν ἄσωμεν.

Τὸ ἀφραστον φῶς σοι καὶ τριλαμπές, ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίων, ἢ εὐφροσύνη ἀξίως ἐδέξατο.

Ηνοίγησαν πύλαι σοι τῆς Ἐδέμ, καὶ ἀρχιερεῦσι, προσετέθη ἀρχιερεὺς, καὶ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησία, συνηριβμήτης, Βασιλείε ἐνδοξε.

Νοός σου τὸ ὄμμα προκαθαρθεῖς, ἀνήλθης εἰς ὄρος, ἀρετῆς ὡς ἄλλος Μωσῆς· διό καὶ τὸν ὄντα θεωρήσας, προσεκολληθήης αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκε καθ' ὑπόστασιν ἐνωθεῖς, τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ, ὁ τῶν ὄλων Δημιουργός, προήλθεν ἀφράξως Θεομήτορ, καὶ τοῖς βροταῖς ὁμιλήσαι ηὐδόκησεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
- Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
- καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Η ἀξιοθαύμαστος, καὶ παναοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν ὀρθοδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος Ὅσιε, καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τέλος τὸ μακάριον, καὶ τὴν ἀπάλαυσιν Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλελεγμένος, ἐπαξίως ἀπέληφας.

Θεοτοκίον.

Εχῶν σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι πάντα, γυνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτιν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ως ἥλιος ἡμῖν, ἢ ἁγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφῆ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν, Βασιλείε θεῖσις σε, καταυγάζουσα θάυμασιν· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βῶμεν Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἢ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην βῶσσα, καὶ πόθῳ ταῖς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθός καὶ προστάτις, ἀκαταἰσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Λαμπὰς ἢ φεραυγῆς, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη, ἐν ξύλῳ τῷ Σταυροῦ, ἀναβάντος σου Λόγε, ἢ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, καὶ τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν· ἢ δὲ Μήτηρ σου, παρεσταμένη ἐβόα· Τέκνον φίλτατον, πῶς ἐκουσίως νεκροῦσαι, τὸ φῶς με τὸ ἄδυτον!

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαιρομένην φρέ-
να κατέβαλες, τῆς κακόφρονος αἰρέσεως,
καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ εὐφρανας.

Εν σκηναῖς ἔραναίς σε, ὁ ἀγωνοθέτης Πά-
τερ κατώκισε, τὴν ἀνένδοτόν σε ἔντασιν,
πρὸς τοὺς ἀντιπαίλους προσδεξάμενος.

Υπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων
ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέ-
μεινας, καὶ προκινδυνεύων διετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεόν, ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Παρθένε,
τῆτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρή-
σασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθηρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε · Σῶσον ἡ-
» μᾶς · σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Η ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοι, Θεοφόρε,
ποιμένα πιστότατον τῆς Ἐκκλησίας σε
ἔδειξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, καὶ
τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι κατηκο-
λούθησας ἔνδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σε, διανύσας,
Θεόφρον ἀπειλήφας, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀν-
τίδοσιν.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας,
τὴν πηγὴν ἐγέννησας, Παρθενομήτορ πα-
νάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι · πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκησόν
» μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Νυττόμενος τῷ τερπνῷ, τῶν οὐρανίων πυρ-
σεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέλιπες
Ὅσιε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, ἐν γῆ τῶν πραείων,
ὡς πραότατος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφημῶν
αἰρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεβές, ὀρθόδοξον
φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας, τὴν εἰκόνα σέβειν,
τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Οπόθος σου πρὸς Θεόν, πεπλήρωται πα-
καοίδιμε · μετέστης γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐν-
δέως γηθόμενος · καὶ νῦν τὰς λαμπρότητας, τῶν
Ἁγίων Πάτερ, ἐποπτεύεις καὶ φαιδρότητας.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, λελύτρωσαι τὸ ἀν-
θρώπινον · τὸν φύσει ζωποιοῦν, ἀσπόρως
γὰρ τέτοκας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ,
τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὁ Εἰρμός · Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἁγίου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελεύτα Βασιλίει τρισμάκαρ
Ἐκεῖ γὰρ ἤξει, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτη Βασιλίει ταφῆια δύσσαο νεκρός -
Οὗτος ὁ Ἅγιος Βασιλείος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀν-
τιοῦ ἀρετὴν, καὶ τὸν ἔνθεον βίον, Ἐπίσκοπος Παρίου
καθίσταται, ἐπὶ τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων · ὅς, κατὰ
Παῦλον τὸν θεῖον, διὰ τὸ μὴ συνελθεῖν τοῖς εἰκονομά-
χοις, καὶ μὴ υπογράψαι εἰς τὴν τῶν Ἁγίων εἰκόνων καθαί-
ρεσιν, τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἅπασαν ἐν διωγμοῖς καὶ θλίψεσι
καὶ στενοχωρίαις διήνυσε, μεταθάσεις καὶ φυγὰς αἰε-
τιοῦμενος, τῶν πατρικῶν δογματικῶν προϊστάμενος, τῶν
κακοδόξων τὰς συναξεις μισῶν, καὶ τὴν εὐτέλειαν ἀσπα-
ζόμενος. Οὕτως ἐν πᾶσι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, καὶ εὐά-
ρετος εἰς τέλος ἀναφανείς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τε-
τρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία
ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδαν
τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ
τῶν Πορφυρογεννήτων · μετὰ δὲ ταῦτα, ὕψερρον
μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ τῶν Χαλκοπρα-
τείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τῆ Αὐγύ-
στου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ
Κοπρωνύμου.

Στίχ. Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,

Ἄνθοσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Ητις, ὑπὸ τοῦ πατρὸς πολλακίς ἀναγκασθεῖσα συζευχθῆ-
ναι ἀνδρὶ, οὐκ ἐπέστη · διὰ, μετὰ τὸ ἀποβιώσασθαι
αὐτόν, ἀδείας λαβομένη, πάντα τὰ προσάντα αὐτῇ πένθη-
σαι καὶ Ἐκκλησίαις καὶ εὐαγέτιν οἴκοις διανοημένη,
πολλῶν ὄρφανῶν μήτηρ ἐγγένοι, καὶ χηρῶν προασπι-
στής. Πολλαῖς δὲ παρακλήσεσι πολλακίς βιαζομένη ὑπὸ
Εἰρήνης τῆς ὀρθόδοξου Αὐγουστῆς συνείναι αὐτῇ καὶ
συμβασιλεύειν, οὐδαμῶς ἠνίσχετο. Ὅπως δὲ ἡμέρας
διέτριβεν ἐν τῷ παλατίῳ, ἔξωθεν μὲν βασιλικῶν ἱματίων
ἠμφιεσμένη ἦν, ἔνδοθεν δὲ τρίχινον ῥάκος. Τὸ ποτόν αὐ-
τῆς ἦν ὕδωρ, καὶ ἡ τροφή ἀσκητικὴ · τὸ δάκρυον ἐν
ὀφθαλμοῖς, καὶ ὁ ὕμνος ἐπὶ στόματος. Ὅθεν καὶ τὴν
μοναστήν ὑπέρχεται βίου, διὰ χειρὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις Τα-
ρασίου ἀποκειραμένη, ἐν τῇ Μηνῇ τῆς Ὁμοιοῦσας.

Ἐκτοτε δὲ οὐτ' αὐτῆ τῆς Μονῆς ἐξῆλθεν, οὐτ' ἄλλη τῶν ἀδελφῶν. Οὐκ ἀπελείφθη τῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἠτόνησεν, οὐ κατωλιγώρησε προσευχομένη. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς οὐδέ ποτε τῶν δακρῶν ἀνεστάλτασαν· ἡ ταπεινότης αὐτῆς ἄμετρος ἦν· πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς διηκόνει, τὴν Ἐκκλησίαν ἐκόσμη, ὕδωρ ἐκόμιζεν, ἐν τῇ τραπέζῃ παρίστατο, καὶ διηκόνει. Οὕτως οὖν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς ποιῶσα, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς φορτίων μεδίσταται πρὸς Θεὸν, χρόνων οὐσα πεντάκοντα δύο.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δῆμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,
Νεθ' οὐ κάραν προὔτεινε Δῆμης δημίω.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος.

Στίχ. Ἐὕρε στεφάνους ἀρτίμητος Ἀρτέμων,
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένη κάρᾳ.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυῖδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Δέχθη Θεὸς τρεῖς Ἀββαδάς παθοκτόνους
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἴλεσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βωῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἧς ἠξίωσαι Παμμακάρι ἀπολαύειν, ἐν αὐλῷ φωτὶ σκηνοῦμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, Παμμακάρισε κοσμίως διαπρέπων, συγχορεύεις βωῶν, ταῖς ἄνω στρατηγίαις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστις ὑπάρχων τῆς Τριάδος, μυστηρίων λειτουργὸς ἐπουρανίων, τὸν Δεσπότην ἡμῖν, ἐλέωσαι βωῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐὕας τῆς πρώτης τὴν κατάραν, μεταβέβληκας ἀγνὴ εἰς εὐλογίαν, τὸν Υἱὸν τῆ Θεοῦ γεννήσασα, ᾧ πάντες· Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε, σφάδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀυπηρῶν τῆ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λελυτρωμένος, τὴν χαρὰν Παμμακάρι, καὶ

τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκομίσω μέλπων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογματίων, θερμῶς προϊστάμενος ταῖς γλωσσαλγίαις, τῶν βλασφημῶν Πάτερ, εὐχερῶς διέλυσας ἱεροφάντορ, Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁς τερπνὸς ὁ τόπος, ἐν ᾧ κατεσκήνωσας ἱερομύστα! ὡς ὠραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐνδιαίτημα, ὃ ἐκλήρωσω! Εὐλογεῖτε, μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα σε Παναγία, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν δεινῶν λυτρωμεθα, Χριστῷ βωῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Νικηταὶ τυράννου.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διασῶσες
» σὲ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἀγίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου, τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως τετύχηκας.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε τηρήσας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασιλεῖ, δικαιοσύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Ἐφέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας, καὶ τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως· νῦν ἐν πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ τῆς ποιμένης σε. Θεοτοκίον.

Ρευστὴν δὲ εὐσπλαγχνίαν, φύσιν ἐκ γαστρὸς σε, ὁ πλαστηργὸς προσλαβόμενος Ἀχραντε, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν;

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσφθέγωμαι; ὀρθοδόξων διδασκῶν, καθηγητῆν πανευκλεῆ κο-

ρυφαῖον ἱερόν, δογμαίων θείων ἀψευδῶς· τοῦ ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον· τοῦ λόγου, γενναιότατον συνήγορον· ἱεουργόν ἱερώτατον· θαυματουργόν τιμιώτατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν; ποταμὸν πνευματικῶν, ναμάτων ἐμπλεων αἰεὶ, καταρδεύοντα ψυχὰς, πρὸς εὐκαρπίαν νοσητήν· λυχνίαν, εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν σταλαῖον, ὄρος θείαν ἀγαλλίασιν· θείων λογίων ἐκφάντορα· πάσης αἰρέσεως ἔλεγχον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν; τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱεουργόν πανευσεβῆ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς· κρατήρα, πόμα θείον ἀναβλύζοντα· φωστῆρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα, Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῇ δὲ φαινόμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί τῶν σῶν καλῶν θαυμαστότερον; θραπέυεις πάντας Κόρη, καὶ λυτροῦσαι τῶν παθῶν· ἀπελεύνης πολεμίων, τὰς αἰθέρους προσβολὰς· κινδύνων, ἀπαλλάττεις τῆς τιμῶν τὰς σε, καὶ θλίψεις καταπαύεις Θεοnúμφευτε· Χαρᾶς Παρθένε τῆς κρείττονος, πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, πρεσβεύουσα, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ φοβερόν τοῦτο θέαμα; ἡ Παρθένος ἀνεθόα, τῷ Κυρίῳ μητρικῶς· αἰ ὠδίνες, αἶς οὐκ ἔγνω, ἐν τῷ τίκτειν σε Υἱέ, δριμεῖαι, καθικνῆνται τῇ καρδίᾳ μου· ἔ φέρω, τῷ Σταυρῷ σε προσηλθῆμενον, ὄραν, ὡ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Σπεῦσον λοιπὸν ἐξανάστημι, καὶ δάξασον, τὴν φρικτὴν αἰκονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τῆ Ἀγίῃ, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πάνους ἐπαινεῖν Μαρτίνου κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν
 » ἡλῖος γῆν, ἣν αὐτὴ εἰθέασατο· ἀλάστορα
 » ἐχθρόν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἀβάτατον
 » διήλθεν Ἰσραὴλ· ὠδὴ δὲ ἀνεμῆλπετα· Ἰῶ
 » Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξαται.

Πάνους μυρίου, Μαρτίνε ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν ἐξεδήμησας,

πρὸς ἄπονον ζῶην, καλῶς ἀγωνισάμενος· διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπαῖς, ὀδύνας ἐπικούφισον, ὅπως ἀνυμνήσω σε, εὐχαῖς σε φωτιζόμενος,

Ουσίας δύο, καὶ δύο θελήματα, καὶ ἐνεργείας διπλᾶς, φέροντα Μακάριε, τὸ ἕνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος ἐδογματίσας, Χριστόν τὸν ὑπερούσιον Θεόν, καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκήρυξας, Μαρτίνε ἱερώτατε.

Νενοσηκότας ἀλόγως τοὺς ἄφρονας, καὶ ἐπὶ μόνου Χριστοῦ ἐν φρονούντας θελήμα, φρονήσει ἀληθεῖ, καὶ πίστει σεμνυνόμενος, διήλεγξας Μαρτίνε προφανῶς, καὶ χαίρων ἀνεκράυγαζες· Ἰῶ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξαται.

Θεοτοκίον.

Οκατὰ φύσιν, τὴν θείαν ἀόρατος, ὠραῖη βρέφος ἐκ σου, ἄνθρωπος γενόμενος, διπλᾶς ὡς ἀληθῶς, θελήσεις ἐνεργείας τε, προφαίμων ὑποστάσει ἐν μιᾷ· ὡ πρέσβευς Πανάμωμε, πάντας ἡμᾶς σώζεσθαι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, τὰς καρδίας τῶν θυλῶν σου, καὶ γενῆ ἡμῖν σε-
 » ρεῶμα, τοῖς σε ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένοις.

Υπάρχων ἀνάπλευς πανάβιε, θείου ζήλου συνηθροισας, ἱεραὶν Μαρτίνε σύνοδον, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδη ἐν μέσῳ ἀπεκήρυξας, Πύρρον, Σέργιον Ὅσιε, τὸν Θεόδωρον καὶ Κῦρὸν τε, καὶ τοὺς σὺν ἐκείνοις ὁμοίως ληρωδοῦντας.

Εκ Ῥώμης βιαίως ἐλαυνόμενος, περιήρχου ὡς ἡλῖος, τὰς ἀκτῖνας πέμπων Ὅσιε, τὰς τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ φωτιζων πάντας.

Θεοτοκίον.

Πατρός τῶν ὁμοτήτων καὶ συνθρονον ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, ἐνεργείας δύο φέροντα, καὶ δύο τὰς θελήσεις, Παναγία Κόρη.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον· Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, ἀρεταῖς αὐξηθεῖς τε πνευματικῶς, ἠξίωσαι διαδόχος, Ἀποστόλων γενήσεσθαι, ὀρθοδοξία ποιμάνων, Κυρίου τὸ ποιμνιον· αἰρετικῶν δὲ φάλαγγας, ἐλαύνων πανεύφημε· ὄθεν ἐπὶ τέλει, Μαρτυρίου τῷ στέφει, ἐξέφθης ἀοίδιμε, ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος, ὡ Μαρτίνε θεόπνευστα. Πρέσβευς Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἐμοὶ δαιμάσῃσιν, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πάντοτε κράζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου, Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θρωοῦσα ἐπὶ σταυροῦ, ἀδίκως ὑψόμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ὑπόισω Λόγε, φρικτὸν βλέπειν θέαμα; κόπτομαι τὰ σπλαγγνα, καρδίαν τιτρώσκομαι, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, σφαγὴν σου τὴν ἀδικον· Ἀλλ' ὁ φύσει μακρόθυμος, σπεῦσον ἐξανόισθι ταχὺ, καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεσιν, ὅπως δοξάσης Υἱέου, καὶ μετὴν τεκοῦσάν σε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πέβης ἐφ' ἵππους, τοῖς Ἀποστόλους σου
» **Κ**ύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐτῶν,
» καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου,
» τοῖς πιστῶς μελωδῆσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

Α'δίκως τῷ θρόνῳ, σοφὲ τῷ σὲ ἐλαυνόμενος, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδίκων ὁ δίκαιος, κακωθῆναι προήρησο, ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ διασώσης ἀλώθητον.

Ι'στάμενος μέσον, παρανομοῦντων ὁ ἔννομος, ἀθλητὴς Ἱεράρχα θεόληπτε, καὶ ὑπ' αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος, καὶ συρόμενος μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπίων ἠγήσω, Πάτερ Μαρτίνε τοξεύματα, παραινίας τῶν μάτην θλιβόντων σε· καὶ καρτερῶς ἐνήθλησας περιδονόμενος, καὶ δεσμέμενος μάκαρ, καὶ ταῖς φυλακαῖς συγκλειόμενος.

Θεοτοκίον.

Ε'ν δύο οὐσίαις, θρανδρικῶς γνωριζόμενον, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπον, θελήσεις φέροντα, καταλλήλως ταῖς τούτου, φύσει Παρθένε πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχά-
» λωτον ὁδὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ
» τῷ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν με ἐν τῇ
» τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Γερωτάτῳ σου λόγῳ, Πάτερ, τὸ πανίερρον σαφῶς δόγμα ἐκράτυνας, καὶ τὸ στίφος τῶν αἵρέσεων ἐτρέψας, ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυλακαῖς καὶ θλίψεσι ἐνδοξῆς.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφαροῖς, Ὅσι ἐκέδω-
κας, ἕως σκῆνωμα γέγονας τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσαν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἵρέσεως τὴν πλάνην, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδῶς σε ὡς θῆρες, ἔσυραν ἀλύσει Σοφὲ, ἐχθροὶ δεσμήσαντες, ἐν τῷ μέσῳ παικτικῶς τῆς πόλεως, λοιδοροῦντες βλασφημοῦντες, καὶ ἀναιδῶς σοι ἐπεμβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμῳ Παρθένε, ἡ τὸν ἀπερίγραπτον Θεὸν σαρκὶ κῆσασα, τῆς σαρκὸς μου τὰ πάθη θανάτωσον· ζῶωσον δὲ τὴν ψυχὴν μου, νενεκρωμένην πλημμελήμασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**"βυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ρ'ήγγυται ὁ πονηρός, Θεοφόρε πρὸ ποδῶν ἱερῶν σου· καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀπύλωτα στόματα, ἀποφράττονται τῷ σῷ, λόγῳ καὶ δείκνυται διαλάμπον, δόγμα τὸ θεῖον ὑπὲρ ἡλίον.

Τείνεσί σε ἀφειδῶς, καὶ σχονίαις συνδεσμέ-
σιν οἱ πλάνοι, πλάνην δεσμούντα πᾶσαν, καὶ αἵρέσεων σὺδεσμῶν, διαρρήσσοντα δεσμοῖς, θεῶν δογμάτων σου, Ἱεράρχα, Πάτερ Μαρτίνε ἱερώτατε.

Ι'στασο δικαστικῶν, πρὸ βημάτων κατακρί-
νων τὴν πλάνην, τῶν κηρυττόντων μίαν τοῦ Χριστοῦ Πάτερ θελήσιν· καὶ Μαρτύρων προφανῶς, καλλωπιζόμενος τῷ στεφάνῳ, τούτων τῆς δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοὶ, καταλύονται· ἀρρή-
τως γὰρ τίκεις, τὸν πλαστοουργὸν τῶν ὄλων, Θεοτόκε πανύμνητε, ὡς Θεόν τε καὶ βροτὸν, δύο θελήσεις δὲ κεκτημένον, καὶ ἐνεργείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἱεροῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης τῷ ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ὁ σὴν γεγηθὼς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων,
Ἄπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτίνος.

Ἀμφιτρίτηδεκάτῃ θάναε Μαρτίνος περίπυρος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεγόμενου Πωγωνάτου, ὃς τις Κωνσταντίνος ἐν Σικελίᾳ ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆς Δάφνης λουτρῷ, λαβὼν πληγὴν κατὰ κεφαλῆς διὰ κάδου. Διὰ γοῦν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀποστείλαντος τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τῆς Ῥώμης πρὸς τὴν βασιλεύουσαν ἤχθη βία ὁ μακάριος οὗτος, πολλὰς κακώσεις ἐπὶ τὸν πλὴν καὶ τὴν ἐπάνοδον ὑπομείνας. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς, τῆς δυσσεβοῦς τῶν Μονοθελητῶν ὑπάρχων αἰρέσεως, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Μαρτίνος Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Θεόδωρον δημοσίως ἀπεκήρυξε γράμμασι, καὶ ὄρον ἐξέθετο εὐσεβείας μετὰ τῆς συνελθούσης αὐτῷ Συνόδου, εἰς ἀνατροπὴν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἰρέσεως, μεταστέλλεται αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ὡσπερ εἴρηται, ἀπὸ Ῥώμης· καὶ ὡσπερ τινὶ τῶν κακούργων ἐπιθεῖς αὐτῷ κλοιά, ἐν τῷ Πραιτωρίῳ τοῦτον καθεῖρξεν· εἶτα ὑπερόριον αὐτὸν πέμπει ἐν Χερσῶνι τῇ πόλει. Ἐνθα τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἀθλητικῶς διανύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ, καὶ Δάδα.

Στίχ. Τίνας κεφαλῶν οἶδε κείμενοι δίχα;

Κυντιλλιανός, Μάξιμός τε καὶ Δάδας.

Εν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν δυσσεβῶν, συσχεθεῖντες οἱ Ἅγιοι οὗτοι ἐν χώρᾳ τῇ Ὀζοβία, παρεδόθησαν τοῖς ὑπάτοις Ταυρικίῳ, καὶ Γαῖῳ καὶ ἀνακριθέντες, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐνεβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ἰπνωσάντων οὖν αὐτῶν, ἦλθεν, ὁ διάβολος, ὑποτιθέμενος αὐτοῖς τὰ ἐναντία· καὶ ἀναστάντες προσηύξαντο, ἀλλήλους ἐποικοδομοῦντες· καὶ ἔλθων Ἄγγελος Κυρίου ἐθαρσοποίησεν αὐτούς. Πρωτὰς δὲ γενομένης, ἀναστάντες, καὶ πάμπολλα ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν ἀναγκασθέντες, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ τρανῶς καὶ θαρσαλέως Θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιητὴν τοῦ παντός ὁμολογήσαντες, ἐτύφθησαν σφοδρῶς, καὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ· μετὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξετασθέντες, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνῃ.

Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στίχ. Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεῖς δόσιν,

Ἦχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Τόξου βέλει Ζωΐλε πληγεῖς ἐν ξύλῳ,

Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἴλεσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς

» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Οἱ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως Πάτερ
Χριστὸν στερήσαντες, ἐστέρησάν σε θρό-
νη, ἐκδόντες ἐξορίας, μακροτάταις κραυγαί-
ζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Υπελθὼν ταῖς χρονίους, φυλακὰς, οἷα φύ-
λαξ ἀμώμου Πίσεως, αἰρέσεων τὸ σκό-
τος, ἐμείωσας καὶ μέλπειν, τοὺς πιστοὺς κα-
τεφώτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐ-
λογητός εἶ.

Κρύει καὶ παγετῷ σε, προσπαλαίοντα Πά-
τερ, καὶ ἀσθενείαις μακραῖς, ὑπέθαλπεν
ἡ χάρις, ῥωννύουσα Μαρτίνε, μελωδοῦντα τῷ
Πνεύματι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλο-
γητός εἶ.

Λέων Πάτερ καθάπερ, πεποιθὼς, πρὸς ἀνό-
μους τομῶς ἐχώρησας, Θεόδωρον καὶ Κῦ-
ρον, καὶ Σέργιον καὶ Πύρρον, καὶ τοὺς τούτων
ὁμόφρονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν, ἀγίας
Ἐκκλησίας.

Τριαδικόν.

Ενιζομένη φύσει, διαιρεῖται προσώποις ἡ Πά-
ναγία Τριάς, Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ,
Υἱὸς ὁ συνυπάρχων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο θελήσει δὺο, καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐκ σῆ
Παναμώμε, τεχθεῖς ἀνερμηνεύτως, τῆς ἔτω
συμφρονοῦντας, διασωζει κραυγαίζοντας· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ θεορρήμονος Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατοῦν-
» τες ἐκραυγάζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Στενοχωρούμενος Πάτερ ἀσθενείαις, καὶ χαλε-
παῖς ἐξορίας, καὶ πολυτρόποις κολάσεσι,
Μαρτυρίῃ γεφάνους, ὡς Μάρτυς ἀπέιληφας.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης θεολέκτου, δεδιωγμένος
Μαρτίνε, δικαιοσύνης ἐχόμενος, ἐκδιώξας
ἐκ μέσου, τὴν ἀδικὸν αἵρεσιν.

Επικοσμήσας τὸν Πέτρου θείον θρόνον, καὶ
τῇ αὐτοῦ θείᾳ πέτρᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν ἀ-
σάλευτον, συντηρήσας Μαρτίνε, σὺν τούτῳ δε-
δόξασαι.

Τριαδικόν.

Γλώσση πυρίνη τῶν θείων Ἄσωμάτων, ἀνα-
λαβόντες τὸν ὕμνον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
τῇ Τριάδι συμφώνως, πιστοὶ ἐκβοήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα τῶν ἄνω στρατευμάτων, καὶ Χερουβιμ ὑπερτέρα, **Μ**ῆτερ Θεοῦ χρηματί-
ζουσα, τῶν παθῶν τῆς σαρκός με, ὑπέρτερον
ποίησον.

Ο' Εἰρμός. Οἱ Θεορόημονες Παῖδες.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρεος παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιω-
» γόν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη
» σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε Θεοτό-
» κε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ιερουργός ἱερώτατος, ὁμολογητής τε καὶ μάρ-
τυς γενόμενος, Πατριαρχῶν χορείαις Μαρ-
τίνε μέγιστε, ἀξίως συναγάλλῃ· ὅθεν σε πιστεὶ
μακαρίζομεν.

Ος φωταυγής Μάικαρ ἥλιος, ἀνατεταλκῶς
πρὸς ἑῷαν ἐκ δύσεως, ἀπασαν ἀκτίσι τὴν
γῆν ἐφώτισας, καὶ ἤλασας τὸ σκότος, αἵρετι-
ζόντων τὸ βαθύτατον.

Σπῶμεν ἐν οἴκῳ Θεῶ ἡμῶν, ἐπανακηρύττοντες
ἄθλους καὶ παλαίσματα, καὶ τὰς ἐμολογίας
τοῦ οὐρανόφρονος, Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, καὶ
τοῦτον πέθῳ μακαρίσωμεν.

Ηστράψε μάικαρ ἡ μνήμη σου, ἡμεροφαῆς
ὡς ἀστήρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντα
καταυγάζει τοὺς εἰφημοῦντάς σε, ἐν ἔμνοις ἐ-
παξίοις, Πάτερ Μαρτίνε Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς Πατέρων πειθόμενοι, δύο ἐν οὐσίαις
ἀγνή καὶ Δελήσσει, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος
ἐκ σοῦ τικτόμενον, πιστῶς ἐμολογῶμεν, καὶ σε
Παρθένη μεγαλύνομεν.

Ο' Εἰρμός. Ὁρεος παρῆλθες τῆς φύσεως.

Τὸ Φωταγωγικόν,

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. ᾠδρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομη-
κοντα, Ἀρισάρχου, Πέδου, καὶ Τροφίμου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσέμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λόγῳ Δείας γνώσεως λαοὺς, ἀγνωσίας πάν-
σοφοι, ὀλοτελεῖς ἐλυτρώσασθε, καὶ προση-
γάγετε, σεσωσμένους τέτους, Λόγῳ τῷ ἐκλαί-
μῳ.

φαντι, Πατὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι. Αὐτῶ
πρεσβεῖσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πουδὴν καὶ Ἀρισάρχον σοφόν, καὶ τὸν Δεῖον
Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοπύρικας,
ἀνευφημήσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα, Δέρμη
Δείας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυ-
τον, φέγγες ἐσκήνωσαν, αἰμοιβαῖς πόνων δρεψό-
μενοι, καὶ μεθεξεί, ἀρήρητῳ Δεοῦμενοι.

Παυλῶ ἐσπεόμενοι κλεινῷ, διδασκάλῳ Ἐνδο-
ξοῖ, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἰρκτῆ
κλειόμενοι, ὁμιλοῦντες πόνοις· ξίφει ἐπὶ τέλει
δὲ, τμηθέντες κεφαλὰς ἐπιθλάσατε. Χριστῷ
πρεσβεῦσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄρξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χωρίον εὐρύχωρον Θεοῦ, οὐρακῶν πλατύτε-
ρον, τὸν σμικρυνθέντα τοῖς πάθεσι, καὶ
στενωθέντα με, πειρασμῶν ἐφόδας, ἐν Δλίφσει
πλάτυνον, καὶ ἐν γενοχωρίαις μεγαλύνον, προση-
ρεμοῦσάμοι, τὰ προσπίπτοντα Πανάμωμε, καθ'
ἐκάστην, αὔραις τῆς πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν, ὡς Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν,
ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμά-
μενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέ-
σποτα ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφησεν· ἀλλ'
ἐξανάστηθι, καὶ συνδόξασσον ἀθάνατε, τὴν Μη-
τέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ
ἢ Ἀκροστιχίς:

Θείας Μαθηταῖς Δεῖον ἐξάδω μέλος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσω φῖχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶν, κα-
» θ' ὀρῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπνίκιον ᾠδὴν, ἐβόα,
» ἄσωμεν.

Θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοί, ὡς
αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοί, φω-
τισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τοῖς τιμῶσι τὴν ὑμῶν
μνήμην Ἀπόστολοι.

Επὶ τῆς γῆς ὁ δὲ οἶκτον ἐπιφανεῖς, μαθη-
ταῖς ἐκλέγεται, καὶ Δεράποντας ὑμᾶς, σὺν
ἐτέροις πλείοσιν αὐτοῦ, καταγγέλλοντας Σοφοὶ
τὸ Δεῖον βούλημα.

Γερωτάτη χορεία τῶν ἱερῶν, Χριστοῦ ἑβδομήκοντα, συνταγέντες Μαθητῶν, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν τὴν γῆν, διδασχῶν Δεῖψ φωτὶ καταλαμπρύνετε.

Ο ἱερώτατος Πούδης, καὶ ὁ κλεινός, καὶ σοφός Ἀρίσταρχος, σὺν Τροφίμῳ φωταυγεῖς, ὡς ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν γῆ, τὸν τῆς πλάτης σκοτασμόν ἀποδιώκοντες. Θεοτοκίον.

Γνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἀχραντε, νῦν συναΐψη ὁ Θεός, σάρκα προσελάβετο ἐκ σῆ, καὶ διέμεινεν, ὃ ἦν, καὶ μετὰ σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθῆ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Συνόντες Παύλῳ τῷ κλεινῷ, σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἡλίῳ, περιήλθετε φωτὶ, κηρύγματος ἱεροῦ, ἀγνωσίας, σκότος ἀπελαύνοντες.

Μεγάλοις πόνοις τῆς σαρκός, τὴν ἐπίπονον ἦραν, ἀμαρτίαν ἐκ μέσου, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, τὴν ἄπονον τοῖς πιστοῖς, ἐν ὑψίσοις, λῆξιν μνηστευόμενοι.

Αρρήτως ὄντα ἐκ Πατρὸς, ἐν ἀρχῇ Θεὸν Λόγον, ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα οἱ Ἀπόστολοι σαφῶς, κηρύττοντες ταῖς ἀρχαῖς, τοῦ αἰῶνος τούτου ἐξεφαύλισαν. Θεοτοκίον.

Θηλαΐζεις γάλα τοῦ παντός, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, γεννηθέντα ἀρρέυστως, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, καὶ συντριθέντας φθορᾶ, τὸς ἀνθρώπους πάλιν ἀναπλάσαντα.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωηφόρου, πεφυκότες βότρυας, ἐναποσταζοντας ἡμῖν, οἶνον ζωῆς προσηνέγκατε, ἕρανομύσται Κυρίῳ Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ρύπωθεισαν πάθει, τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου ἄχραντε, Θεογεννητορ ἀγαθῆ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον· σὺ γὰρ ὑπάρχεις σωτήριος καθαρσις. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, τὸν αἰμὸν ἢ ἄμωμος, αἰμαῖς καὶ μήτηρ καὶ ἀγνή, ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε· Λόγε, ὑμῶν σου τὰ Δεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἢ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία Δεοπρεπῶς, μελπεί

» ἀνακραίζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Η ὑπερέσιος, Τριαῖς ὡς τρίφωτον, ἐπανῆψε λαμπάδα τὸς ἱεροῦς, Πούδην τε καὶ Τρόφιμον, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τὴν γῆν, Δεῖψ λόγῳ καταυγαζοντας.

Τῆ Παύλῳ ᾤφθητε, σοφοὶ συνέκδημοι, διωγμούς σὺν ἐκείνῳ πολυειδεῖς, καὶ κινδύνους Ἐνδοξοῖ, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, γεγηθότες ὑπομείναντες.

Αιμάτων ρεύμασι, καθηγιασάτε, πᾶσαν κτίσιν ἀθλοῦντες, τὰ ἐναγῆ, αἵματα τοῖς δαίμοσιν, ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, καταπαύσαντες Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Γσχὺς μου Ἀχραντε, καὶ καταφύγιον, καὶ ἀπόρητον τεῖχος, καὶ πρὸς Θεὸν, πρέσβις χρηματίζουσα, αἰωνιζούσης με φλογός, καὶ γεννῆς ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Δεῖψ φέγγει σὺ ἀγαθῆ, ταῖς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Στήλας κατέαξαν καὶ ναοὺς, τοὺς εἰδωλικούς οἱ εὐκλεεῖς, οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι, ὡς σκηπὴν πεσοῦσαν ταῖς παραβάσεσι, καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ Θεοκῆρυκες.

Θάλασσαν ἵπποι πανευκλεεῖς, ὄντως χρηματιζοντας Θεοῦ, τῆς ἀθείας ταράξαντες, τὸς ἀποπνευγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον, κηρύγματι τῷ Δεῖψ ἀνεζώσατε.

Επισκοπούμενοι πρὸς Θεοῦ, Δεῖψ ἐπισκέψουσιν ὑμῶν, τοὺς ἐν ὀδύνῃ τυγχάνοντας, εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτῆρες ἡμῶν γενόμενοι. Θεοτοκίον.

Γερωτάτως ὁ ἱερός, πάλαι Ἡσαΐας φωτισθεῖς, Πνεύματι Δεῖψ ἐβόησεν· Ἴδου ἡ Πρθένος, ἔξει σαρκούμενον, Θεὸν δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ἀπερίληπτον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμῶν, βῶθ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυελεε.

Ο πάνσοφος Τρόφιμος, καὶ Ἀρίσταρχος ὁ μου, καὶ Πούδης ὁ θαυμασίος, ὡς μαθηταί τοῦ Λόγου καὶ ἱεροῖ, τοῦ Παύλου συνέκδημοι, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλευσι, τῶν τοῦ Πνεύματος Σοφοῖ, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, πᾶσαν ψυχὴν

ἠρθεύσατε διδαχαῖς, ἐκ μέσου ποιήσαντες, τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης θεία χάριτι.

Ε΄νούμενοι πνεύματι, μερισμὸν οὐδ' ἐν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος, ἐσχήκατε ὁμῆ γὰρ τὰς κεφαλὰς, σὺν Παύλῳ τῷ κέρυκι, ἀπετμήθητε τούτῳ κλειζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη κόρη καὶ φρικτή, ἢ ὑπὲρ ναῦν σου γέννησις, τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῷ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπονέμουσα.

Ο' Εἰρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀρισάρχης, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

Στίχοι.

Τιμῷ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστεία,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήτης, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἀφθαρτον κλέος;

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρω,
Τροφή προσήκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει (*).

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καὶ γε τετάρτη.

Οὗτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθεῦντες τῷ διδασκάλῳ ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρωνος ἐτμήθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος, ἐν Ῥώμῃ γεγονώς, διὰ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλείπειν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, ἐτι καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἱστοροῦσιν· ἐγένετο γὰρ ὁ Ἅγιος δι' εὐφυΐαν φιλομαθῆς ἄγαν, καὶ πολῦστον, ὡς ἄλλος οὐδεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Στίχ. Νῦν μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων, ἢ πάλας·

Μιμούμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ σέγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς θιάτροις μιμούμενος, καὶ τὰ ἑτέρων ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καὶ ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μάρτυριον ἐνστασιν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθεὶς, ὡς δῆθεν τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέστη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κρότος παρὰ τῶν θιατρῶν

(*) Καὶ εἰς τὰ προσηλυτωμένα Μηνᾶτα, καὶ εἰς τὸν Συναξαριστὴν, τὸ δίστιχον τοῦτο ἀναγιγνώσκεται οὕτω:

- Τρόφιμος τρυφὴν ποθῶν τὴν οὐρανίαν,
- Τροφή ξίφους γέγονε τοῦ τεθηγμένου.

Ἄλλα πᾶς τις βλέπει, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος στίχος ἔχει ἄμμετρον τὸν β'. γ', καὶ δ'. πᾶσα δὲ δευτέρως τὸν γ'.

ἦν, ἐπαινούτων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἄμικ καὶ καρτερίαν, ἀνακραγῶν μέγα, καὶ σιγὴν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανὸν ἀληθεῖα ἑαυτὸν ἀνεκέρυξεν. Ὄθεν τοῦ Ἀρχοντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθίσειν τὴν γυνῆν, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουληθεὶς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐβλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἰδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Στίχ. Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,

Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Η ἁγία αὕτη Θωμαΐς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλλῶς ἀνατραφεῖσα, καὶ παιδευθεῖσα, συνεζύχθη ἀνδρὶ· καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρός οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν σωφρόνως καὶ κοσμίως διαίγουσα. Ἐπι δὲ συνδιήγει σὺν τῷ ὁμοζύγῳ καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτῆς διάβολος αἰσχροῦς λογισμοὺς ἐπέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαΐς, πολλὰ νουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἤνυσεν οὐδὲν, πυρωθεὶς οὗτος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεὶς, τὴν σπάθην λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ πλήξας τὴν κόρην καιρίως, ἰδιχοτόμησεν αὐτὴν· καὶ ἡ μὲν τῷ Κορίῳ παρέδοτο τὴν ψυχὴν, καὶ Μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέρον, παρευθὺς τὰς ὀψεις ἀποβαλὼν, περιεῖπεν τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δὲ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὗρον τὴν κόρην νεκρὰν κεκείμενην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα ἔβην κἀκείθεν τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυθάνοντο, Τί τὸ ἄρσίμενον; Τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀνακαλύψαντος, καὶ αὐτόχρηστα τοῦ φόβου ἑαυτὸν ἐλέγχοντος, καὶ προσθεμένου καὶ δυσωποῦντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀρχοντα, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δεξασθαι, πεισθέντες οὗτοι παρίστασαν αὐτὸν τῷ Ἀρχοντι. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωσθείσης, τῇ προσταξί τοῦτου ἀπετμήθη ὁ γέρον τὴν κεφαλὴν.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ, ὁ τῆς Σκήτης πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σκήτην τὴν Θωμαΐδα, καὶ κατέδειτο αὐτῇ ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. Καὶ τις τῶν ἐν τῇ Σκήτι, ἔραται καρτείας βληθεὶς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας, καὶ χρίσας ἑαυτὸν ἐλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγῆς, ἔλαβε καθ' ἕνους εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρης ἐπιφανείσης αὐτῷ· ἔξυπνος δὲ γεγονὼς ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκὸς, μεγάλην βοήθειαν τὴν μακαρίου Θωμαΐδα κέκτηνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀρσοδόλον μὲν τὴν κάμνον εἰργάσατο,
- Ἄγγελος τοῖς ὀσίαις Παισί· τοὺς Καλ-
- δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
- τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
- ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ασβεβείας κατεσβέσατε τὴν κάμνον, ὄμβροις Ἀσπετοῦ κηρύγματος, ὡς Ἀπόστολος ὡς δὲ

Δεῖοι ὄντες Ἀθληταί, αἱμάτων ῥοαῖς εἰδωλικήν, ὕλην ἐφλέξατε Σοφοί· ὅθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἀπάσαν, Ἀπόστολοι πανεύφημοι, δεῖον κήρυγμα τῶν ἔθνῶν ἐσπείρατε ψυχαῖς, ὡς ἀριστοὶ ὄντες γεωργοί, καὶ ὡς περ σίτον τῷ Χριστῷ πάντα προσήξατε.

Ωραιοῦσθε ὠραίας ὑμῶν σίγμασιν, Ἀρίσταρχε καὶ Τρόφιμος· ἐλαμπρύνθητε ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν, σὺν Πουδῇ τῷ ὄντως θυμαστῷ, διὰ παντός ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσωποῦντες Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐξ Ἁγίου ὠφθης Πνεύματος, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελου, σωματώσασσα, τὸν τῆς Θεοῦ τούτου μαθηταῖς, τῷ κόσμῳ ὡς Θεῖας ἀστραπαῖς, ἐξαποστείλαντα Σεμνῇ φωταγωγῆσαι πιστοῦς.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογός ταῖς Ὅσιαις δράσον ἐπιήγασαι,
• **Ε**καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δράς Χριστέ, μόνῳ τῷ βυλεσθαι.
• Σε ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκτεμόντες ταῖς ρίζας τῆς ἀθεότητος, τῇ δρεπάνῃ τῇ Θεῖα καταφυτεύσατε, πίστιν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν, ταῖς τῶν εὐσεβούντων, καρδίαις Θεηγόροι.

Λόγῳ Θεῖῳ καρδίας κατενώσασθε· καὶ τῆς γνώσεως σπῆραν καταβαλόμενοι, ἄσταχυν Σοφοί, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασωθέντων, Ἀπόστολοι τὰ πλήθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στύλοι τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου τῆς Θεῖας οἱ Θεῖοι βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμόν, τῆς ζωῆς ἀπασταίζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πουδῆς, καὶ Τρόφιμος τιμῶσθε.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν Παρθένε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκαίνεσας ὅλην καινῇ λαχεία σου φύσεως δεσμούς, ὑπὲρ φύσιν καινίσασσα, κεχαριτωμένη, Θεοῦ τοῦ ζῶντος Μητήρ.

Ὁ Εἰρμός. Ἐκ φλογός ταῖς Ὅσιαις.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐτόλμα Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ ταῖματ'· διὰ σὺ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σαρκῶς κωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἑρακίαις στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Ισχύς ἀφήρηται τοῦ αἰαίστορος, πέπτωκε δὲ τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα· ἀσθενεῖα σαρκός γὰρ οἱ Ἅγιοι, τούτῳ περιπλακίετες,

ἔτρεψεν ὤλεσαν, καὶ τῆς τυρηνίδος τῆς αὐτῆς πιστοῦς ἐρρύσαντο.

Ως χοῦν τὴν πλάην ἐξελεπτύνετε, πανευκλεῖς φωστῆρες οἰκουμένης Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγέλων συμπολίται ὠφθης, μέλλοντες σὺν ἐκείνῳ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Σαρκὸς ἰώμενοι ἀρρώστηματα, καὶ ψυχικῶς Ἀπόστολοι Κυρίου νοσήματα, καὶ τελούντες ἐξαίσια θαύματα, πάντας τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ προσεφειλύσατε, γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθινόν ὅθεν δοξάζεσθε.

Ηθεῖα μνήμη ὑμῶν ἐκλαύψασα, τὴν τοῦ Χριστοῦ φαίδρυνει Ἐκκλησίαν Ἀπόστολοι· ἦν ταῖς Θεαῖς ὑμῶν παρακλήσεσι, ῥύσασθε πάσης βλάβης τῆς τῶν αἰρέσεων, σκέποντες αἰτήμονα λαόν, τὸν εὐσεβόφρονα.

Θεοτοκίον.

Φλογός γεννῆς με ἐλευθέρωσον, ἢ ὑπὲρ νοῦν τὸ πῦρ ἀποτεκοῦσα τὸ ἄσπεκτον· καὶ ψυχὴν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, ἄχραντε τοῦ ἐλθόντος πῦρ ἐπιγνώσεως, Κόρη ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν, θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τὸ Φωταγωγικόν, ἢ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κ ὑμε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πρὸς ἐπίπονα σκῆμματα, πρὸς πολὺπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ παλαιήματα, Κρησκή πᾶνσοφς, γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενος θανεῖν, διὰ πάθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν πᾶσά σε, ἢ Χριστῷ Ἐκκλησία μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Ωμοταίως ξέομενος, καὶ πλευραῖς ἀρυττάμενος, καὶ μασίγων πλήθεσι, δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρηνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σεβάσιμον Ἀθλοφόρων καλλονῇ, Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· διὰ ταῦτά σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν τὴν ἀγίαν, ἑορτάζοντές σου μνήμην, καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Ιερώς πυρπολούμενος, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη παναοίδιμε, μέσον ἵστασο, πυρὸς μηδόλως φλεγόμενος· εἰς χεῖρας δὲ πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ, τὸ μακάριον πνεῦμά σου· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ἱκετεύων, ἱλασμὸν ἀμαρτημάτων, λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Θεοῦ Μήτηρ ἄφθορος, καὶ ἀγνή καὶ πανάμωμος, καὶ ἀγιωσύνη πάση ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχροτήτος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ εἰσῆς με ὄλως ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ρῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμαίμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναριστῶν τοὺς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῆ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Κρήσκεντα πηγὴν θαυματῶν ἐπαινέσω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ ἀ. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἰχνέσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, » σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῆ Ἀμαλήκ τὴν » δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Κροτήσωμεν εὐσεβῶς γηθόμενοι, τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀθλήτου καὶ Μάρτυρος πιστοῖ, ἱερώς ἐναθλήσαντος, καὶ τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, τροπωσαμένου θείᾳ χάριτι.

Ρεόντων παραδραμῶν τὸ ἄστατον, Μάρτυς πολυάθλε, πρὸς αἰκισμοῖς καὶ μάστιγας σαυτὸν, ὀλοψύχως ἐκδέδωκας· καὶ νικητῆς γενόμενος, στεφηφορῶν Θεῷ παρίστασαι.

Ημέραν χαρμονικὴν τελέσωμεν, πανηγυρίζοντες, ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοῖ, τῷ θεόφρονος Κρήσκεντος, καὶ τὰ σεπτά παλαιάσματα, τούτου τιμῶσωμεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ δι' ἡμᾶς ὁράται καθ' ἡμᾶς, ὁ

τῇ φύσει ἀπρόσιτος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγνή παναίμωμε.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ » καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κρεμαίμενος τοὺς ἔσμούς, ῥωμαλεότητινοὸς ἦνεγκας, τὸ τῆς φθορᾶς ἔνδοξε, πάχος προφανῶς ἐκδυόμενος.

Ενεύρου σε Ἰησοῦς, ἀγωνιζόμενον ἐσέρῳς ἔνδοξε· καὶ τῆς σαρκὸς ἔφερες, πόνους ῥωμαλέῳ φρονήματι.

Νυττόμενος ἀληθῶς, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, Κρήσκη στερῳῶς ἠθλήσας, πόνους ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, ἀνερμηνεύτως τὸν Θεὸν τέξασαν, τὴν τῆ παντὸς Δέσποιναν, ἱερολογίαις τιμήσωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς.

Τῶν αἰώνων ἀγαθῶν κληρονόμος, ἀποδειχθεὶς δι' εὐσεβοῦς μαρτυρίας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε παρίστασαι, δόξῃ λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, τὴν τῶν πταισμάτων λύσειν ἀθλητὰ, Κρήσκη ζητοῦντες, λαβεῖν ταῖς προσθεταῖς σου. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐσέρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρως; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένην, Μητηρ ἡ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλάνθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἔνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὖν οὐ σθένω τέκνον μητρικᾶς, φέρειν ὀδύνας, σταυρῷ καθαρῶσά σε.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » σταυροῦ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, » ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναρτώμενος ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέφερες, Μάρτυς ἀθλοφόρε· πάθος γὰρ εἰκόνιζες, τὸ θεῖον καὶ ἄχραντον, δι' οὗ τὴν ἀπάθειαν εὐρηκας.

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα, πίστει ἀδιξάκτω, Κρήσκη ὠμολόγησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας· ὅθεν εὐσεβῶς σε γεραίραμεν.

Η΄ κολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὰ αὐτοῦ σωτήρια, πάθη εἰκονίσας, μάστιγας ὑπήνεγκας, καὶ βίαιον θάνατον, Μάρτυς ἀθλοφόρε αἰοῦδιμε.

Γενναϊότητι κατέπληξας τοὺς ἀθέους, ὑπομονῇ τε σώματος, Κρήσκη θεηγόρε, τὸν τῆς ἡκῆς στέφανον, δεξάμενος ἐνδοξε, καὶ τὴν δὲ αἰῶνος ἀπολαυσιν. Θεοτοκίον.

Η΄ τὸν Κύριον ἀπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπερφυῶς κηύσασα, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῆ ἰδίᾳ πλάσματος, ἢ πάναγνος Δέσποινα, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιτρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως, γενόμενος τῆς κακίας, ἀπεξήρανας Μάρτυς, τὰ ρεύματα θεόπνευστε.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κτησάμενος, Πανεύφημε ἀναβλύζεις, δωρεαῖς ἀθανάτης, ταῖς πίστει προσιοῦσά σοι.

Αιμάτων σου ῥοαῖς, ἱερῶς φονισσόμενος, καὶ ἀστίγμασιν Ἀθλοφόρων, καλλυνόμενος Μάρτυς, ὡς ἄστρον ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ βρωμέν σοι· Χαῖρε, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Μέλειςιν, ἐδοξάσθη ταῖς σοῖς ὁ Δεσπότης σου, Κρήσκη θεόπνευστε Μάρτυς· διὰ τοῦτο τῶν σε ἀντιδοξάζει, ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Αΐθραξι, τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, διὰ πυρὸς ὑπεδέξω, Μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ θεῖον τέλος, καταφλέξας, πολυθέου ἀπάτης τὰ ἄθεον.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, σὲ παμμακάριστε Κρήσκη, ἀνεφάνη· μέσον πυρὸς γὰρ ὤφθης, μεγαλύνων, καὶ δοξάζων Θεὸν ἀκατάφλεκτος.

Θεοτοκίον.

Ὁς θρόνον τῆ Δεσπότου τῶν ὄλων πυρίμορφον, ὑμνολογοῦμέν σε Κόρη, καὶ τερπνὸν παλάτιον καὶ λυχνίαν, καὶ πασταῖδα, καὶ δεῶδεκτον ἄχραντε τράπεζαν.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίας Μαρτύρας Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι.

Θαμβος βλέπειν Κρήσκεντα τῆ πυρὸς μέσον, Ηγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Καίθθανε καὶ Κρήσκης πέμπτη δεκάτῃ πυρὶ λαύρω.

Ὁστος ἦν ἐκ πόλεως Μύρων τῆς Λυκίας, γένους ἐνδόξου, τὴν ηλικίαν προβεβηκώς. Ὀρῶν δὲ τὴν ἀσέβειαν καμῶσαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν ἐπαιρομένην, καὶ πολλοὺς τῇ πλάνῃ δεδουλωμένους, καὶ σέβας τοῖς ἀφύχοις προσάγοντας, παρῆναι τῆς ματαιότητος ἀποστῆναι, (προσελθὼν μέσον αὐτῶν,) καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαι, τὸν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς σεβαζόμενον, μόνον ὄντα δημιουργόν, καὶ πνοῆς καὶ ζωῆς ἀπάσης χορηγόν.

Τοῦ δὲ Ἠγεμόνος, κακοδαίμονα τὸν Ἅγιον ὀνομάσαντος, ὅτι δὴ αὐθαριῶς πρὸς τὰ θεία χωρεῖν ἐγινωκε, τῆς ἐσχάτης μενοῦν εὐκλείας καὶ εὐδαιμονίας, ἀντίφησεν ὁ Ἅγιος, τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Ἐρωτώμενος δὲ τύχην, καὶ πατρίδα, καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάντων, Χριστιανὸν ἑαυτὸν εἶναι ἔλεγε, μὴ καταδεξάμενος μηδὲ ἐν σχήματι σέβας τοῖς εἰδώλοις προσενηκεῖν, καθὼς ὁ Ἠγεμὼν συνεβούλευεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων τῷ Θεῷ ἐξομολογούμενος, καὶ φάσκων μὴ δύνασθαι ἄλλο τι τὸ σῶμα ποιῆσαι, παρὰ τὸ δοκοῦν τῇ ψυχῇ ὡς παρ' αὐτῆς ἀγόμενον καὶ κινούμενον. Διὰ ταῦτα οὖν πρῶτον μὲν ἀναρτηθεὶς τύπτεται, εἶτα ξέεται· καὶ μετὰ τοῦτο, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατεκρίθη. Τοῦ δὲ πυρὸς μηδὲ τριχὸς αὐτοῦ διαφθείραντος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχ. Ἄμνου Θεοῦ σφάττουσιν ἀμνάδας δύο.

Ἀναστασίαν καὶ Βασιλίσσαν ἄμκ.

Ἄυται ἐπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, ὡγενεῖς καὶ πλούσιαι, μαθήτριαί γεγονῦσαι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων τελείωσιν, τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα νυκτὸς ἀνελόμεναι καὶ κηδεύσασαι, διεγνωσθησαν τῷ Βασιλεῖ Νέρωνι. Καταμνησθεῖσαι δὲ, τότε μὲν εἰς φυλακὴν παρεπέμφθησαν· ὕστερον δὲ ἐξαφθείσαι, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἐμμένειν εἰπούσαι, ἀναστῶνται, καὶ τοὺς μασθοὺς, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὰς γλώσσας ἀποτίμνονται· καὶ τέλος μαχαίρᾳ κατατομῶνται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Σκότος συνέσχε ταῖς Ἀθήνας ἀθρόαν.

Ἄφαντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου πρεσβυτέρου, καὶ Παυσολυπίου.

Στίχ. Παυσολυπίω και Θεοδώρω Σύτη,
 Δωρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.
 Τραῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
 ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι Παῖδες τῇ περ-
 » σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ φλογί,
 » πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ,
 » ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἐν-
 δοξε, μέσον τῆ πυρὸς ἐβλήθης δια· Χριστὸν,
 καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, ἐν τούτῳ δέδεξαι,
 ὑμνολογῶν Θεὸν παμμακάριστε.

Εν μέσῳ ἔσθης, φλογὸς ἀστέκτου χρυσὸς ὡς
 ὄβρυζος, πίστει ἐξασπράπτων Μάρτυς ἀλη-
 θινή, καὶ φωτίζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλο-
 γημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πυρὸς παμμακάριον, δυνατωτέραν ἔχων ἔνστα-
 σιν, μέσον ἐμβληθεὶς πανεύφημος τῆ πυρὸς,
 ἀπερίτρεπτος διέμεινας, πλάνης τοὺς ἀνθρακας
 ἀποσβεννίων, Κρήσηκ πολυάθλη.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ ὠφθης Πανάμωμε,
 λόγῳ συλλαβοῖσα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς,
 ὃν ὑμνοῦντες ἀνακραζόμεν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν
 γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
 » σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
 » ναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 » σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
 » λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιδεῖν ἐφιέμενος Χριστὸν, στολαῖς ἐφαίδρυνας,
 τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν, ἐξυφανθείσασιν σοι ἀνω-
 θεν· καὶ παράστασαι γηθόμενος, τῷ ἀθανάτῳ
 Βασιλεῖ, βοῶν πανόλβιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
 ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοὸς καρτερίᾳ τὸν πικρὸν, ὑπέσθης θάνατον,
 πυρὶ ὀπτώμεγος, ὡς ἄρτος ἐνδοξε ἠδιστος,
 τοῦ τῶν ὄλων Βασιλεύοντος· ὧ παριστάμενος
 βράς, ἀγαλλομένη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
 ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογῶν παρά Θεοῦ σαφῶς, τὴν χάριν Ἐνδο-
 ξε, λύειν νοσήματα, διώκειν πνεύματα πάν-
 τοτε, τὴν ψυχὴν ἐξασθενοῦσάν μου, ἀμαρτιῶν
 ταῖς προσβολαῖς, ἴασαι δέομαι, ἵνα κρᾶζω· Εὐ-
 λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὠραῖσθεις, ὑπῆλθες Ἅγιε,
 τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ ὡς ὀχήματι ἐν-
 δοξε, ἐπιβαῖς τούτῳ ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθη-

σας Θεὸν, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάν-
 τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωθαῦμα! πῶς τέτοκας Θεὸν, βροτὸν γενό-
 μενον, Θεοχαρίτωτα; πῶς ἀκατάφλεκτος
 ἔμεινας, πῦρ τὸ ἄσβεστον χωρήσασα; χαριση-
 ρίοις σε φωναῖς ὅθεν δοξαζόμεν καὶ βοῶμεν·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σθης Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
 » στὸς συναΐψας ταῖς διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
 » γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερολογίαις σε θείαις, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνευ-
 φημοῦμεν, ὡς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων, ὑπερ-
 βαλλόντως εὐαρεστήσαντα, καὶ καθελόντα ξόα-
 να, τῆς ἀπώλειας ἀνδρικώτατα.

Ως ὑπερφυεῖς σου οἱ πόνοι! ὡς εὐκλεεῖς σου
 οἱ ἰδρώτες! οὐς ὑπενεγκῶν δια· Χριστὸν,
 ἀρρήτη δόξης Μάρτυς ἠξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεό-
 μενος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανη-
 γυρίζει, ἄδουσα τοὺς ἀθλοὺς σου Μάρτυς,
 καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ παλαισμάτα, ἀπερ-
 γενναίως ἠνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος.

Ημεροφαῖ ὡς ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία σε γνω-
 ρίζει, θείαις φρυκτωρίαις τὸν κόσμον, Με-
 γαλομάρτυς περιουγάζοντα, ὅθεν τελεῖ τὴν μνή-
 μην σου, τὴν φωτοφόρον εὐφημοῦσά σε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου
 νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς
 σελήνης Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε,
 φωταγωγῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ Ἥχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
 λουθία, ὡς σύνθητες, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης,
 Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀρετῶν ἐπώνυμοι,
 καὶ ἀρεταῖς ἐκτρεφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρό-

τατον, εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσατε· καὶ νῦν πρὸς ἕρανὸν ἀνεδραίμετε, Χριστῷ πρεσβεύσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεανίδες σαφῶς, Εὐας τῆς προμητορος, ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθον θεώσεως, ἀνευδότην νεύσει, πρὸς Θεὸν θεωύμεναι, καὶ θείας θεωρίας πληρούμεναι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν, ὡς ἐνστερνισσάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν, αἱ γενναϊόφρονες, τὸν τὴν Εὐαν παλαι, δόλῳ ἀπατήσαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νικήσασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθεισι, πονηροτάτοις θεραπεύσον, ἢ τὸν ἀκέσορα, καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κηύσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβολῆ τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἢ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λήπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλες, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

καὶ τὰ λοιπὰ συνηθῶς, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Χριστοῦ προσοίσω Μάρτυσιν θεῖον μέλος.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
• αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος
• ἐνδόξως δεδέξασται.

Χάριν μοι οὐρανόθεν, Μάρτυρες Κυρίου νῦν αἰτήσασθε, τὴν ὑμῶν εὐφημοῦντι, ἐπὶ γῆς φωτοφόρον πανήγυριν.

Ρῆξασαι προσπαθείας, σαρκικῆς δεσμά ἐν θεῷ Πνεύματι, τῷ Χριστῷ αἱ Παρθένοι, συνεδέθησαν σθένει Θεότητος.

Ἰσχυσεν ὁ Βελίας, ἀπατήσαι πρὶν τὴν Εὐαν σεπτὰ Μάρτυρες· ἀλλὰ νῦν κατησχύνθη, τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὄντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις, ἐκ Παρθένου Κόρης τὸν ἐκλάμπαντα, θεραπεύσασαι Λόγον, αἱ Παρθένοι, σὺν τούτῳ εὐφραίνονται.

Θεοτοκίον.

Τίτικται ἀνερηπνεύτως, ὃν Πατὴρ ἀρρέυστως αἰπεγέννησε, καὶ μαζοῖς διατρέφεις, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ
• των· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ομβροὶ θείου Πνεύματος, καταρδευόμεναι στάχυας, μαρτυρικούς, θεία γεωργία, αἱ Παρθένοι ἐξήνησαν.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ μὴ βλεπόμενα στέργουσαι, τὴς ὀρατοῦς, καὶ τοὺς ἀοράτους, ἐτροπώσαντο δαίμονας.

Πῦρ ἐκ ἐπτοήθητε, προσαναπτόμεναι Πνεύματος, θεῖω πυρί· ὄθεν ἰαμάτων, θεῖαν δρόσον πηγάζετε. Θεοτοκίον.

Ρῆξον τῶν πταισμάτων μου, δεινὸν χειρόγραφον Δέσποινα, ἢ τὰ δεσμά, λύσασα τοῦ Ἄδου, τῇ ἀσπόρῳ κηύσει σου.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Νυμφευθεῖσαι Κυρίῳ θεοπρεπῶς, ὡς περ προῖκα τὸ αἷμα καὶ τὴν σφαγὴν, αὐτῷ προσηνέγκατε, Ἀθληφόροι νεανίδες, καὶ νυμφῶνος θείου, ἀξίως ἐτύχετε, φωτισμῷ ἀρρήτου, ἀπαύστως πληρούμεναι· ὄθεν τὴν ἀγίαν, καὶ σεπτήν ὑμῶν μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν, καὶ πιστῶς ἀνακραζόμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα βασιάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὄθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν, φιλανθρωπῶς ταχινὴν βοήθειαν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ὠλόλυξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ

δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλείους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
- **μ**υστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
- **ε**δόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οὐ τοῦ σώματος ἔρωτες, ἔρωτι τῷ θείῳ ὑποχωρήσαντες, καταγωγή τοῦ Πνεύματος, τὰς Χριστοῦ παρθένους ἀπειργάσαντο.

Συμφωνία θεόφρονι, τοῖς ὑπεναντίας ἀνταξάμενοι, νίκην θείαν ἀπηνέγκασθε, καὶ στεφάνων θείων ἠξιώθητε.

Ο ἄχορός ὁ μακάριος, τῶν ἀειπαρθένων πυρὶ ὀπτόμενος, εὐδία προσενήνεκται, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνατείλαντι.

Γερῶς ὡσπερ ἄκακοι, ἦγυσθε ἀμναίδες θύεσθαι Πάνσεμνοι, οὐκ ἐρίζουσαι, οὐκ κρίζουσαι, ἀλλὰ προαιρέσει θανατούμεναι. Θεοτοκίον.

Σωματούμενον Κύριον, ἔτεκες Κυρία πάσης τῆς κτίσεως· ὃν ἰκέτευσέ μου ῥυσθῆναί με, ἐξ θροῦ Παναγία κυριεύοντος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε,
- **καὶ** τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
- **σ**ὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Ο ἄρθρισαν ὁμοῦ, πρὸς Χριστὸν τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, αἱ Παρθένοι αἱ θεόφρονες, καὶ ὑπὲρ φέγγος, τοῦ ἡλίου κατηυγάσθησαν.

Μέλη ἀνδρικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βάσινα, βασανίσασαι τὸν τύραννον, τῇ καρτερίᾳ, Ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως.

Α ἄνθος ἱερόν, τῶν Μαρτύρων ἀνεδείχθητε, εὐδίαν θείας γνώσεως, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διαπνεύουσαι Πανεύφημοι.

Ρήμασιν ὑμῶν, ὁ μέγιστος πεφίμωται· καρτερία δὲ νενίκηται, καὶ ἀφανσία, παρεπέμφθη Παναοίδιμοι. Θεοτοκίον.

Τέλος μοι χρησόν, προσγενέσθαι Κόρη πρέσβευε, ὅπως φύγω τὰς μενούσας με, ἀτελευτήτους, τιμωρίας καὶ σωθήσομαι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
- **ἀ**παγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν
- **ἢ** ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
- **π**ροσῆγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
- **ρ**ᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπέμειναν τῆς σαρκὸς τὰς οὐνάς, καὶ πύρος τὰς τιμωρίας ἀνδρείως, αἱ τοῦ Χριστοῦ ἀθληφόροι καὶ νύμφαι, ἡ Χιονία Ἀγάπη Εἰρήνη τε· καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν ἀπέλαβον.

Συρόμενοι ἐπὶ γῆς ὡσπερ λίθοι, κατεστρέψατε Παρθένοι τῆς πλάτης, οἰκοδομὴν πᾶσαν σθένει τοῦ Λόγου, καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι τὸν ἅγιον, παρίστασθε περιχαρῶς, τῷ δεσπότην πάσης τῆς κτίσεως.

Γάματα ἢ σορὸς Χιονίας, καὶ Εἰρήνης καὶ Ἀγάπης πηγάζει, ἐκ τῶν πηγῶν ἀρδομένη πλουσίως, τοῦ Παρακλήτου, καὶ παύει νοσήματα· ποτίζει δὲ τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων καρδίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας, ὁ Ἄδαμ ἀποβαλὼν τῇ σαρκώσει, τοῦ σου Υἱοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, καταστολήν θείας δόξης ἐνδεδυται, δοξαζὼν σε περιχαρῶς, ὡς Μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῆ 15. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

Στίχοι.

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονία τάχα,
Οὗ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.

Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἄφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαίδεκάτη κατέκαυσαν.

Κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτε Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη πλησίον λίμνης, ἐν ἣ αἱ τρεῖς αὐταὶ κατέμεινον ἀδελφαί, Ἀγάπη, Εἰρήνη, καὶ Χιονία, μετὰ Ζωῖλου τινὸς δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐφάνη ὁ Χρυσόγονος τῷ Ζωῖλῳ καθ' ὑπνους, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἡ ἁγία Ἀναστασία (ἡ Φαρμακολύτρια δηλ.) μέλλει συναγωνισασθαι ταῖς ἁγίαις τρισὶν ἀδελφαῖς, καὶ σὺν αὐταῖς τελεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου. Ταῦτα μαθοῦσα ἡ ἁγία Ἀναστασία, ἠκολούθησε τῷ Ζωῖλῳ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἁγίας, καὶ ἠπάσατο αὐτάς, καὶ ἰδοῦλευσεν αὐταῖς. Εἶτα, μαθὼν ὁ Διοκλητιανὸς, ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, καὶ ἐτιμωρήθησαν παρ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν παρεδόθησαν Σισινίῳ ἐτίρω Ἀρχοντι. Οὗτος οὖν τὴν μὲν Ἀγάπην καὶ Χιονίαν πυρὶ παρέδωκε· τὴν δὲ ἁγίαν Εἰρήνην εἰς τῶν στρατιωτῶν, τὸ τόξον αὐτοῦ τείνας, καὶ βέλος πέμψας κατ' αὐτῆς, τῷ τιλεὶ παρέδωκε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου πρεσβυτέρου, Φουρτουναίου, καὶ Σεπτεμίνου.

Στίχ. Τετράς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει

Νῦν συγγορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῷ ὀδῶν ἔτι τῆς βασιλείας Διοκλετιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐξῆλθε δόγμα κατὰ πᾶσαν χώραν τοῦ καισθαι πάσας τὰς βίβλους τῶν Χριστιανῶν. Ἀπεστάλη οὖν ἐν πόλει τοῦ Βιουκᾶν Μαριανός τις, ἡ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Μαγριανός, ἀνὴρ παμμίαιρος· ὃς δὴ παρίστησε Φήλικα τὸν ἐπίσκοπον, Ἰανουάριον τὸν πρεσβύτερον, Φουρτουνάτον, καὶ Σεπτεμῖνον· καὶ ὑπαναγούς τὸ βασιλικὸν δόγμα, ἀπήτη αὐτοῖς τὰ παρ' αὐτῶν βιβλία. Ὁ δὲ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος φησὶ πρὸς αὐτὸν· Γέγραπται, ὡ Ἥγεμῶν, « Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσί, μηδὲ ρίψητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων ». (Ματθ. ζ'. 6.) Μάτην τοίνυν ἀγωνιάς, κἄν βασιλικά ἐπιφέρεις προσταγμάτα. Ὁ Ἄρχων εἶπεν· Ἄφες τὰς μωρολογίας, καὶ ποίησον τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως, ἐπεὶ δέσμιόν σε ἀποστελῶ πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ὅποιος εἰμί, φησὶν, ἐν σοί, τοιοῦτος καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ σου εὐρεθήσομαι.

Τότε τῇ φυλακῇ ἐγκλείσας τοῦτον, ἀνεπιμέλητον εἶασεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. Εἶθ' οὕτως ἐξαγαγὼν, ἐπανεκρίνε· καὶ δεσμεύσας αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Κακίαινος πάλιν ἐξετάσας αὐτούς, τῇ φυλακῇ καθείρξε. Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ ἐξαγαγὼν αὐτούς, δεσμίους ἀπέστειλε τῷ Ἐπαρχῷ τῶν Πραιτωρίων· οὗς ἐκείνος δεξάμενος, καὶ πάμπολλα ἐκφροθῆσας, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἐν φυλακῇ δεινοτάτῃ τούτους ἀπέρριψε.

Καὶ μεθ' ἡμέρας δεκατέσσαρας ἐξαγαγὼν, καὶ ἐπανακρίνας, εἰσήξεν αὐτούς ἐν πλοίῳ μετὰ ἵππων, δεδεμένους ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. Κυλιόμενοι δὲ οἱ Ἅγιοι ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ζώων, ἀπόσιτοι τε ὄντες καὶ τοῦ ὕδατος ἄγευστοι ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, πύχαριστον τῷ Θεῷ. Καὶ φθάσαντες εἰς λιμένα πόλεως τινός, ἐδεξιώθησαν κρυφίως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖθεν καταλαβόντες πόλιν, Ταυρομένην καλουμένην, καὶ ἀποπλεύσαντες ἐν Λυκαονίᾳ, ἦλθον εἰς πόλιν Αἰλούρων. Τότε ὁ δύστηνος ἐκεῖνος Ἐπαρχος, λύσας τοὺς Ἅγίους τῶν δεσμῶν, φωνῇ πραιία τὰς ἐρωτήσεις πρὸς αὐτούς ἐποιεῖτο. Τῶν δὲ ἀντιλεγόντων, μήτε βίβλους προδοῦναι, μήτε τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, προσέταξεν αὐτούς μαχαίρα ἀποτμηθῆναι. Καὶ λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, προσηύξαντο· καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς, τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξαντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης, καὶ Θεδώρας.

Στίχ. Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης,
Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόπων ἄχρι.

Θάλασσαν ἡ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
Ἡ τις θαλάσσαν προξενεῖ μου χαρίτων.

Βυθῷ Γαληνῆ καὶ Νίκη βεβλημένα,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σαλου.

Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Κάλλους ἐρώσαν ψυχραστοῦ Κυρίου.

Εύρουσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν,
Τὸ νουνεχέες σου δεικνύεις Νουνεχία.

Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,

Λίχνην φυγούσας, δυσσθεβείας γαστέρα.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ μὲν Λεωνίδης συνελήφθη ἐν Τροιζήνι, ἐξάρχων πνευματικῷ χορῷ, ἐν ταῖς ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἤχθη εἰς Κόρινθον. Ἡ δὲ Χάρισσα καὶ ἡ Νουνεχία, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Νουνεχίας Βασιλίσσα, καὶ Νίκη, καὶ Γαληνῆ, καὶ Καλλίς, καὶ Θεδώρα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον, καὶ ἤχθησαν καὶ αὐταὶ εἰς Κόρινθον πρὸς Βενουστὸν τὸν ἡγεμόνα. Ὁς, τὸν Ἅγιον Λεωνίδην εὐρῶν ἀσάλευτον ἔχοντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρεμάσας, ἀπειδῶς προσέταξε ξέσθαι· εἶτα μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐνδοθῆναι ἐκίλευσεν. Ἐνθα λέγεται τὴν μακαρίαν Χάρισσαν ἄδειν προσφωνούσαν, ὡσπερ ποτὶ τὴν Μαριάμ ἐπὶ τῇ καταποντίσει τῶν Αἰγυπτίων· Ἐν μίλιον ἑδραμον, Κύριε, καὶ στρατεύμα με ἐδίωξε, Κύριε, καὶ οὐκ ἤρνησάμην σε, Κύριε· σῶσόν μου τὸ πνεῦμα. Τοὺς δὲ λοιπούς, συνεπακούοντας καὶ συμπάλλοντας, φθάσαι μέχρι τῆς θαλάσσης· καὶ ἐν πλοίῳ ἐπιβάντας, τῆς ὥδης παρατεινομένης, ἀναχθῆναι ἐπὶ σταδίους τριάκοντα· εἶτα προσδεθέντας λίθοις ἐξωσθῆναι τοῖς ὕδασι· γενέσθαι δὲ τὴν Μαρτυρίαν αὐτῶν πρὸ μιᾶς τοῦ Πάσχα ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,

Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τῆ ξίφους θνήσκεις.

Ἦτις ἦν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα ἐν χώρα τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ ἅγιος Λεωνίδης μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησεν, ἐν ἰδίῳ εὐκτηρίῳ μετὰ τῶν τότε Χριστιανῶν τὸν Θεὸν δοξολογοῦσα. Κατεμνησθῆ σὺν τῷ Ἄρχοντι, καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐδλήθη. Εἶτα ἐξαχθείσα, καὶ τὴν γλωτταν ἐκκοπίσασα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθεισα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπαίτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβηλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θῆρας ἀγρίους ἐπιόντας, οὐ παφλαζούσαν ὄρμην πυρὸς ἀστέκτου, οὐ μελῶν ἐκτομάς, οὐ πόνους πολυτρόπους, αἱ τοῦ Χριστοῦ νεανίδες, ἐδειλίασαν ἐμφρόνως.

Εχουσαι ὄμματα καρδίας, πρὸς τὸν σῶζοντα Θεὸν καὶ Βασιλέα, αἱ ἀμνάδες Χριστοῦ, ἐχώρησαν πρὸς πᾶσαν, τοῦ δυσμενοῦς παρατάξιν, καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Ἰλέως ἔσο τοῖς σοῖς δούλοις, Ὑπεράγαθε πρεσβείαις Χιονίας, καὶ Εἰρήνης σεμνῆς, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀγάπης, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, δι' αὐτῶν ἡμῖν παρέχων.

Ολον τὸν νοῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατείναςαι Χριστὸν αἱ Ἀθληφόροι, ὡς τρυφᾶς ταῖς

πικράς, ἠγήσαντο βασάνης, Εὐλογητὸς εἰ κρᾶ-
ζουσαι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἄχραντε τὴν ζῶσαν, καὶ νεκροῦ-
σαν τὴν ψυχὴν μου ἀμαρτίαν· καὶ ζῶης
μετασχεῖν, ἀξιώσον με θείας, ἢ τὴν χαρὰν κη-
σασα, καὶ νεκρώσασα τὸν ὄφιν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατῶν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Μεμυημένοι τὰ θεῖα παραδόξως, ἐν τῷ και-
ρῷ τῶν ἀγώνων, γνώμην ἀνδρείαν ἀνέ-
λαβον, τοῦ Χριστοῦ αἱ ἀμνάδες, στερρώως ἐνα-
θλήσασαι.

Εσκοτισμένος τῇ μέθῃ ὁ διώκτης, τῆς ζοφε-
ρᾶς ἀμαρτίας, γέλῳτ' ὀφλήσας ἐφαίνετο·
αἱ Χριστῆ δὲ παρθένοι, ὡς φῶς ἀπεδείκνυντο.

Λύρα φωνοῦσα προφρόνως θεῖον μέλος, ὁ-
μολογίας ἐνθέου, καὶ μαρτυρίας καὶ πί-
στεως, ἀνεδείχθητε ὄντως, παρθένοι Νεανίδες.

Οἰχυρωθεῖσαι τῷ πόθῳ τοῦ Δεσπότη, τὰ
ὀχυρώματα πάντα, τοῦ διαβόλου καθεί-
λετε, Ἀθληφόροι Κυρίου, καὶ νῦν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα φέρουσα παλαί τοῦ σοῦ τόκου,
τοὺς νεανίας οὐ φλέγει, Παρθενομητορ ἢ
κάμινος, ὡς οὐδὲ τὴν νηδύν σου, τὸ πῦρ τῆς
Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός. Οὶ θεορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωματοῖς χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ιθύνηθητε Παρθένοι, θεῖους πρὸς λιμένας, τῇ
κυβερνήσει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν
πειρασμῶν παρελθοῦσαι ἄγρια κύματα.

Ὡς ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνην,
σὺν Χιονία Ἀγάπῃ φωτίζουνσι, τῆς Ἐκ-
κλησίας πλουσίως ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήφθητε χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων,
τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος,
περιφανῶς Ἀθληφόροι καταπαλαίσασαι.

Ἡλίου λαμπροτέρα, φαίνουσα ἡ μνήμη, ὑ-
μῶν φωτίζει πιστῶν ἅπαν πλήρωμα· ἦν
ἐτήσιως τιμῶμεν, Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀ-
μαρτία ψυχὴν μου ἀγάθηνον, ἢ τὸν πα-
νάγαθον Λόγον ἀποκησασα.

Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἠχοῦ, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
ληθία, ὡς συνήθες, ἢ Α'. ᾠδρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν
τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἡστραψεν ὡς ἥλιος, ἡ θεῖα μνήμη σου σή-
μερον, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, τὴν
κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Συμεῶν
παμμακάρι, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ
τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διό σε μακα-
ρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα
παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐ-
ράνια, καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρ-
τῆς δόξης ἀφθαρτον, ἀντημείψω χαίρων, βασά-
νων τε στέφη, καὶ αἰκισμῶν παντοδαπῶν, τὰ
ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεία· ἐν οἷς καὶ ἀγαλ-
λόμενος, σὺν τοῖς συναθλοῖς σου Ἐνδοξε, ὑπὲρ
πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συ-
στήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἔτρωσας· φω-
νὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ τῶν
Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν λοιπὸν, τῶν σῶν ἀ-
γώνων τὴν καρτερότητα· διό ἐπαγαλλόμενοι,
πάντες πιστῶς ἑορτάζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοι-
μησιν, τὸν Σωτῆρα δοξαίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τῆ Βασιλέως παλατίῳν,
δυσωπῶ πολυύμνητε· Τὸν νοῦν μου καθά-
ρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ
καταγωγίον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος
ποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέ-
τητον ἔλσος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος
ἰκέτης σου. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χρι-
σὸν τὸν φιλόνηρον, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων,
αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου πο-
θεινόςτατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ
βραδύνης φιλόνηρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Στέφω μάκαρ σε Συμεὼν μελωδίαις. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυσραῖν, ὁ συντρίβων πολέμου, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπὶ νίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Στέφανου ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος, καὶ τῷ θρόνῳ Κυρίου, Παμμακάρι παριστάμενος, τοὺς πίστει τμηώντάς σου, τὴν φωσφόρον ἀθλήσιν, ταῖς εὐχαῖς σου αἰεὶ περισώζε.

Τίμιον σκευὸς ὠφθῆς τοῦ θείου Πνεύματος, Συμεὼν θεοφόρε· παρ' αὐτοῦ χρισθεὶς ἐποίμακας, λαὸν περιούσιον, βακτηρία θείων δογμάτων, Μάρτυς ἐφ' ὕδαρ γνώσεως.

Ἐλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφέ, ἐν λαμπρότητι βίου, καὶ λαὸν ἐποίμανας, ἐπὶ χλόῃ Ὅσις ζωφόρον ὅς τις γερραίνει Μάρτυς τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις χερσὶ Παρθένη τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος· αὐτὴν οὖν ἰκέτευε, τὸν λαὸν σου ἀπαντα, ἀντιτερῆσαι πιστῶς ὕμνουντάς σε.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῆ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ὁσχετῶς βρήθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου ἀστερίωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε.

Ὁραίως τὰς τῆς ψυχῆς, κινήσεις ποιούμενος, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἀνω φέρουσαν, πάσης ἀνεδίας πανηραῖς, ἐξέκλινας καὶ ἤχης, πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλιν Ἐνδοξε, πρὸς τὴν αἰώνιον καταίπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμὸν, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, ἀνομιάντως ἑσάτερ θυσίας ἦνεγκας, Λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τούτου καταγγέλλων, τὴν ὑπὲρ λόγον θείαν σάρκωσιν, τέθυσαι ἀρκίον ὡς ἀκακον.

Ἀνήχθης ὡς καθαροῖ, θυσία καὶ ἄμωμος, τῇ Θεῷ τραπέζῃ Μάκαρ αἰεδίμει· καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα δεκτὸν, τυθεὶς ἐθελουσίως, ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσδεδεξαι, δόξαν εὐκλεῖ κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Κατάραις προγονικῆς, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, εὐλογίαις πάντα τὸν σεφανώσαντα, Λόγον

σωματώσασα Ἄγνη, αἰεὶ εὐλογημένη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ, Ὁ ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, τῆς πιστοῦς καταυγαίζουσα· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Ἰκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθλοφόροι, τὸν μόνον φιλόνηρωπον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος, δευθῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας βαρύνων, τοῦ δοξαζέειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ῥῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Ὑἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἢ ἀφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόασαι· εἰς σωτηρίαν λαοῦ σε, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Ἀγόμενος δεσμώτης διελύσας, ταῖς μηχαναῖς τοῦ πανηροῦ, Ἱερομύστα πανόλβιος· καὶ ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπειλήσας.

Ρῆμάτων σου βολίσι κατέτρωσας, Ἱερομάρτυς Συμεὼν, παρανομούντων συστήματα· καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολυθεον ἀπάτην ἐνέπρησας.

Σταλαζούσιν οἱ πόνοι σου ἴαμα, ταῖς ἀσθενούσι ταῖς ψυχαῖς· τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης, καὶ θείων Ἀθλοφόρων ἐφαμίλλος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σου δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπὲρ νῦν, τὴν οἰκουμενὴν ἐφώτισε, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ πλάνης τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγαίζω· τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στύλος και ἑδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὄφθεις Παμμακάαρ τῆ σῆ ἀθλήσει, ἀκλινη ἀκράδαντον, ταύτην εἰς αἰῶνας, συντήρει μεσιτείας σου.

Υμνοῖς μακαρίζομεν, τὴν πολιτείαν σου, τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς ἐνστάσεις, Συμεὼν πανόλβιε, δι' ὧν ἠξιώθης, τῆς μακαρίας λήξεως.

Μύρω θείας χρίσεως, ποιμὴν γενόμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς ἐτύθης Μαίκαρ, ὡς κριὸς ἐπίσημος, καὶ τῶν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφραναι. Θεοτοκίον.

Εὐρομί σε Δέσποινα, ἐξαιρουμένην με, ἐν ὥρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης, ὁ πιστῶς δοξάζων σε, καὶ κολαστηρίων, ῥυσθίην τῶν μενόντων με.

Ῥῶδῆ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**αινομένην κλυδῶνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν
• κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς
• εὐσπλαγχνος.

Οφθεις θείας ἔμπλεως, θυμηδίας μαίκαρ Συμεῶν, διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον, σὺν ἑκατὸν, δεξάμενος θείοις Μάρτυσιν.

Νεοὶ καὶ πρεσβύτεροι, μονασταί τε καὶ ἱερούργοι, τὸν καλὸν ἀγῶνα διανύσαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μακαρίως ζήσαντες, Ἀθλοφόροι τέλος ἀληθῶς, ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον, διὰ ξίφους, τελειωθέντες γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ ἀνατέταλκε, Παναγία ὁ Δημιουργός, καὶ ἀκτίσι θείας ἐπιγνώσεως, τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν.

Ὁ Εἰρμός. Μαινομένην κλυδῶνι.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αἰδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζαίτ, Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα.

Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεῶν, ἐγὼ μέγαυ,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνωυ.

Ἀρκτου τὸ δεινὸν Αἰδελλᾶς ἔδυστόμα,
Βιδέλλης ἀπλήστου, τῷ Σαταῶν φηγῶν δόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθνήσκει,
Θιακὴν Γοθαζαίτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.

Τὸ δέσμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σαταναῆ τῆ πρόκη.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνούσαν οὐσίαν.

Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει.

Ἰδὼν ἔφης ἄν Παῦλε· Μαρτύρων νέφος.

Ἐβδομάτη Συμεῶν δεκάτη ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Κτησιφῶν καὶ Σαλήκ ἡγεμονεύοντες ἐν ταῖς κατὰ Περσίδα πόλεις, Σαβωρίου τότε τὴν Περσῶν βασιλείαν κατέγοντος, ἐπιστίλλουσι τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Χριστιανῶν Συμεῶν, καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι, ὑποτελεῖς εἶναι αὐτῷ καὶ ὑπόφοροι οὐδαμῶς καταδέχονται, ἀλλ' αἰροῦνται μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ δουλεύειν ἀτίμως καὶ ἀκλῶς. Χαλεπήμαντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως, ἤχθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Συμεῶν, δυσὶν ἀλώσει διομευθεὶς· εἶτα τῆ εἰρκτῆ παραπειμφθεὶς, ἐπιστρέφει πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν Πραιπόσιτον Χουδαζαίτ, ἢ Γοθαζαίτ, Χριστιανὸν μὲν πρότερον ὄντα, διὰ δὲ τὴν εἰς τὸν Βασιλεῖα τιμὴν, καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον, νόμῳ Περσῶν τὸν ἥλιον προσκυνήσαντα· ὅς καὶ συσχεθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη, ἀντὶ τῶν τροφείων, (καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Βασιλεῖα ἀπογαλακτισθέντα ἀνατροφάμενος) τοῦτο μόνου αἰτήσας, τὸ ποιῆσαι καταφανέως, ὅτι οὐ δι' ὀκλασίαν γλώσσης ἀκρατοῦς, οὐδὲ δι' ἄλλο τι τῶν ἀπηγορευμένων, ταύτην δίδωσι τὴν δίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ἧς πρότερον μαλακισθεὶς καταπίπτωκε. Τοῦτο δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπηγγείλατο.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος Συμεῶν ἐν τῇ φυλακῇ, ἠγάπη, καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς ἠύχετο οὕτω καὶ αὐτοὺς τελειωθῆναι. Ἐκβληθέντων οὖν καὶ αὐτῶν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐποτηθέντων τὰς κεφαλὰς, τὸν ἀριθμὸν ὄντων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα, πρῶτος ὁ Ἅγιος Συμεῶν ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν, ἐρεθίσας εἰς τοῦτο καὶ τοὺς λοιπούς. Λέγεται δὲ, ἕνα τῶν ἀνατρομεῶν δειλιάσαι· τὸν δὲ Κουροπαλάτην Φουσίκ, οὕτω καλούμενον, συμβουλεύσασθαι μηδὲλως δειλιάσαι, ἀλλ' ἐπιδύσαντα τὰς ὄψεις, δεξασθαι τὴν τοῦ ξίφους τομήν, ὡκύμορον εὔσαν· ὅς καὶ διαβληθεὶς περὶ τούτου, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύειν παρρησιασάμενος, τὴν γλῶτταν τιμνεταί, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς δέσμα ἀφαιρεῖται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα παρέθετο τῷ Θεῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἄν οὐκ ἔγνως τίς ἐστὶν ὁ φλογὸς μέσση,
Γνώση λαλοῦντος Ἀδριανέ, καρτέρει.

Καὶ οὗτος ὁ Μάρτυς Ἀδριανὸς εἰς ἡν τῶν ποτὲ κρητηθέντων, καὶ διαφόροις φυλακαῖς παραπειμφθέντων. Ἐκβληθεὶς οὖν τῆς φυλακῆς ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ αἱ πεπλατυμένοι Ἕλληνες τοῖς ψευδωνύμοις αὐτῶν θεοὺς ἔβουον, ἠναγκαζέτο καὶ αὐτὸς τῷ βωμῷ προσελθεῖν, καὶ λιθανωτὸν ἐπιθύσαι. Αὐτὸς δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπίσθη τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἀνδρείως ὦν καὶ γενναίως, δραμῶν κατιστρέψε τὸν βωμὸν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπικειμένας θυσίας ἐξίχε, καὶ τὸ πῦρ διεσκόρπισεν. Εἰς ὄργην οὖν κινήσας τὸν Ἀρχοντα, καὶ τὸν τῶν παριστώτων ἐδωλολατρῶν ἀνάψας θυμὸν, ἐκρατήθη, καὶ ἐμαστιχθῆ ἀφαιδῶς· ὁ μὲν γὰρ ῥάβδῳ αὐτὸν ἐπληκται, ἐ δὲ λίθοις αὐτοῦ τὸ στόμα συνετριβῆν, ἄλλος κατὰ μεγαλῆς ἔτυπτε. Καὶ τέλος, κάμινον μεγάλαν ἀνάφαντος, ἐκὶ αὐτῶν ἐπέβαλον, καὶ οὕτως ἐν Κυρίῳ ἐτελευτήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Θνήσκων τί κράζεις· Σῶτερ ἠγάπησά σε;
Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Ὅστος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, δι' ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τραφεῖς, καὶ ἀναχθεὶς πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. Ἀπάρας δὲ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐντευξόμενος τῷ Βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, εὐθὺς κατὰ τὴν πορείαν τῆς οἰκίας ἀρετῆς καὶ πρὸς Θεὸν παρρησίας ἀπόδειξιν ἔδωκε. Κατὰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα γενόμενος, δυσὶ πάθεισι κατεχόμενον ἄνθρωπον ἰδὼν, καὶ μῆτε λέγειν ὄλως δυνάμενον, μῆτε βαδίζειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως ἀλαλον ὄντα, καὶ μόλις ἔρποντα, κρατήσας τῆς χειρὸς, ἀρτίπου ἐποίησε, καὶ τῷ δεσποτικῷ σώματος ἀγίαν μερίδα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐμβαλὼν, εὐλαλον ἀπέδειξεν.

Ἄλλὰ καὶ ἐν τῇ Χρυσῇ γενόμενος Πύλη, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα τυφλῷ τινι προσελθόντι, τὴν ὀπτικήν ἐχαρίσατο δύναμιν. Ἀξίως οὖν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς παρά τε τῶν ἐν τέλει, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, προσδεχθεὶς, καὶ πάσης τῆς πόλεως, καὶ Ἀνθιμου τὸν ἐπίσκοπον Τραπεζοῦντος, κακῶς ἐπιβάντα τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει καθίδρας, ἐξοστρακίσας, ὡς τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Σεβήρου φρονούντα, καὶ τῷ ἀναθήματι παραδοῦς, καὶ τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον Μηνᾶν τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας, βίῳ καὶ λόγῳ διαπρέποντα, καὶ φρονήματος ὄντα τοῦ κατὰ πίστιν ὀρθῆν, χειροτονήσας, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσας, μετὰ χρόνον τινὰ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις τοῖς Μεγάλοις.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας
» ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Ἄχνος φαίνων γνώσεως, φῶς ἐγνώσθης Ὁ-
Ἄσιε, ἐν σκότει καθεύδουσιν, ἀγνοίας καὶ
ἔλυσας, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, ἐναθλήσας
παραδόξως.

Ὁ φθὴς προηγέμενος, Ἀθλητῶν συστήματος·
μεθ' ὧν τελειούμενος, ξίφει ἀνεκραύγαζες,
Συμεῶν θεόφρον· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἄημον πολυάριθμον, Μαρτύρων τιμήσωμεν,
Ἄσεπτῶς συγκροτῆμενον, διαφορῶν πόλεων,
ἱερουργῶν ἐνθέων μοναστῶν τε θεοφόρων.

Θεοτοκίον.

Ἰάσαι Πανάμωμε, πάθη τῆς καρδίας μου·
Ἰκόπασον τὸν τάραχον, τὸν νοῦν μου χει-
μάζοντα, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ὁ Θεός εὐ-
λογητός εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελ-

» πον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθραξ νοητὸς Συμεῶν δεδειγμένος, πυρὶ
οὐκ ἐλάτρευσας μακαριώτατε· ὕλην πι-
κραίν δὲ πολυθείας φλέξας, ἄδυτον πρὸς φέγ-
γος, ἀξίως μετετέθης.

Ἰάσαι ἡμῶν, τὰς ἀσθενείας Μάρτυς· τὸν ζό-
φον ἀπέλασον τῶν καρδιῶν ἡμῶν· καὶ
αἰωνίου ζωῆς δεῖξον μετόχους, σαῖς πρὸς τὸν
Δεσπότην, θεόφρον μεσιτείας.

Στάζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες Πάτερ, ψυ-
χῆς ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπελαύνουσι, πάθη
ποικίλα καὶ νόσους τῶν σωμάτων, τῶν προσ-
ερχομένων, πιστῶς ἐν τῇ σορῷ σου.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τὸν σεπτὸν, σοῦ προδηλώσῃ τόκον, βά-
τος ἀκατάφλεκτος ὠράθη Πάναγνε· πῦρ
γὰρ ἐν σπλάγγνοις τὸ θεῖον δεξαμένη, ὄλως
οὐκ ἐφλέχθης· διό σε ἀνυμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἡ σαῖα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανῆλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολῆ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ὁ δεκτὸν θυμίαμα, προσηνέχθης, τῷ Παμ-
βασιλεῖ, ὡς σφάγιον ἱερόν ὡς περικαλλῆς,
σοφὴ καλλιέρημα, ὡσπερ μύρον, ὡσπερ προσφο-
ρά, ῥόδον ὡς εὐοσμὸν, ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, Ἱεράρχα, πάντων τῶν
πιστῶν, ἐτύθης ὡσπερ κριὸς, καὶ πρὸς
νοητὰ, μετέθης βασιλεία, καὶ Βασιλεῖ πάντων
καὶ Θεῷ, χαίρων παρίστασαι, θεῖα δόξη ἀ-
στραπτόμενος.

Ἡ σεπτὴ παράταξις, τῶν Μαρτύρων, μέσον
ἀσεβῶν, κηρύξασα τὸν Χριστὸν, πληθῆ
δυσμενῶν, δαιμόνων ἠφάνισε, καὶ στρατιαῖς
ταῖς ἀγγελικαῖς, ὄντως συνήφθησαν, θεῖα δόξη
κλειζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φανοτάταις λάμπησι, πανάγια Μητὴρ τοῦ
Θεοῦ, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σκότει
χαλεπῷ, ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχῶν,
θεοῦ φωτισμοῦ, τὰ μεγαλεῖά σου, καταγγέ-
λω ἀειπαίρθηνε.

Ὁ Εἰρμός. Ἡσαῖα χόρευε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας,
ἡ Δ'. ᾠδὴ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μα-
θητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ορμαὶ τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν
τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ
φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ Θεὸν εὐφρανας,
ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραίσας τὴν καρδίαν σε· καὶ
νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα,
κατάλληλον τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν
κατάπαυσιν· ἐνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλί-
πης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σε,
Γωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδίᾳ, με-
λέταις πετρούμενος, ἱεραῖς Θεόπνευστε,
καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς
κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ πα-
ρορμῶντά σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξε-
σι, Γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τερατουργίαις
ἐκλάμψαντα· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπό-
μενος διηλθες ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου
σώματος, μάκαρ τὸ κλυδώνιον.

Οσίως ἐβίωσας μὴ ἐσχηκῶς τὰς φροντί-
δας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις
Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ ἄυλον, ἐν καρ-
δίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις
στάσεσι, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος,
εὐτόνως καθαιρόμενος, καὶ θεοειδῆς ἐνδεικνύμε-
νος· ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἄπονον ἀπέλιψας
τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, θείαν ἀ-
γαλλίασιν. Δ. ὅσα; καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α"σπιλε ἀμολυντε, Μήτηρ Θεοῦ Παναγία,
Κόρη ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Δέσποινα,
πῶς ὑμνήσω σε, τὸ Θεοῦ σκῆνωμα, ὁ μεμολυ-
σμένος, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν; πῶς δὲ
τὸ μέγεθος, σοῦ τῶν θαυμασίων ἐξείποιμι, τὴν
χάριν καὶ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντο-
τε; Φρίττων οὖν προσπίπτω, καὶ κράζω σοι
τὸ, Χαῖρε εὐλαβῶς· χαῖρε πιστῶν παραμύθιον,
τῶν παρακαλούντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πάθος τὸ ἐκαύσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθορῶ-
σα, ἢ Ἁγνή καὶ ἄμωμος, μητρικῶς ὠδύ-
ρετο, καὶ ἐκραύγαζεν Ὡ φρικτὸν θάμα! πῶς

ὁ κτίσις πάντα, ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δό-
ξης Κύριος, νῦν καὶ Βασιλεὺς προαιώνιος, ἀδί-
κως κατακέκριται, καὶ μετὰ κακούργων λε-
λόγισται; Τὰ ὄρη καὶ νάπαι, σταλάξατέ μοι
δάκρυον πικρὸν, καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε,
τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ Στιχολογία συνήθως, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
ἡμέρας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουρ-
γοῦσα ποτε, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυ-
ροτύπως πληξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
Ἰσραὴλ δὲ φυγαῖδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τῆ τῶν παθῶν με τρικυμία πάντοτε, περι-
δονούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ, νῦν πε-
ρικυκλούμενον, τῆ σῆ πρεσβείᾳ Ὅσιε, ἀπα-
θείας πρὸς ὄρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε,
μάκαρ Ἰωάννη κυβήρησον.

Μετατεθεὶς τῇ προαιρέσει Ὅσιε, πρὸς οὐ-
ρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ γῆς
ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῆς σαρ-
κὸς ἐγκρατεία, δι' ἧς Θεοῦ οἰκητήριον, ὠφθῆς
Γωάννη θεσπέσιε.

Υπακοὴν τὴν εὐπειθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν
ταπεινώσιν, ὥσπερ χρυσᾶς ταύτας, πτέ-
ρυγας ἐκέκτησο· δι' ὧν Πάτερ ἐπέτασας, κο-
σμικῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζή-
τησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα.

Θεοτοκίον.

Ο' συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι,
καὶ συναΐδιος, μονογενῆς Λόγος, ἐκ σοῦ
πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεο-
τόκε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσεν, αἶνε-
σιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἀ-
γιος μόνε φιλόνηρωπε.

Νηφαλεότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη,
φανταζόμενος οὐδὲ ὅπως φροντίσιν, ἐνεπα-
ρῆς ὑλικάις· πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος, ἀκτημα-
σύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθεῖς, τῆ φιλησύχῃ ποιμένος, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, ταῖς ἐν βίῳ ταραχαῖς, προθύμως καταλείποις, καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις, θείας γαλήνης τετύχηκας.

Εν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζάλην, ἀταράχως σου τὸν βίον διήλθες, κυβερνώμενος σοφῆ, τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος, βεβιωκῶς ὁσίως, ὡς Ἰωάννη θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Η πρὸς ἡμᾶς φωτιστικῆ, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη, σὺ εἰδείχθης ἀληθῶς, δι' ἧς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπὼν σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ενθάψας πονηραῖς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἀσκήσεις πολλαῖς, καὶ δεήσεις Πάτερ, νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας· ὁθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην βοῶσα, καὶ πόθῳ ταῖς ὑψώσεις σου, μεγαλίνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προσταίτης, ἀκαταίσχυτος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καθορῶσα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

Ἦ δὲ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις,
» σὺ Θεὸς μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
» τρικούς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυ-
» νάμει σου δόξα φιλόθρῳπε.

Ιπομονῆς, πέτρα εἰδείχθης Μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἐκάστοτε, προσρησομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φρονήματος· διὸ σε ὁ Δεσπότης, ὡς ὑπέριτον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σὲ ὁ Πατὴρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο, ὡς γνησίως, τῆτον ἀγαπήσαντα, καὶ ταῖς αὐτοῦ Πάτερ ἐντολαῖς, ἐπηγρυπνηκότα, καὶ τοῖς

υἱοῖς συναριθμῶν, τῆς χάριτος ποιήσας, αἰδίει σε δόξης, Ἰωάννη θεόφρον ἠξίωσαν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀναβαῖς ἐπὶ κλίμακος, εἶδες ὄντως, τὴν ἀκατανόητον, δόξαν Θεοῦ, καὶ καταυγασθεῖς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῇ θείᾳ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὀλόφωτος εἰδείχθης, ὡς περ ἥλιος Πάτερ, καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομητορ, μόνῃ ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετρίβησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ αἰ-
» λότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» ταῖς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ὡς περ ἄκακον ἄρνα, χλόῃ τῆς ἀσκήσεως ἐντεθραμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη μάκαρ, καὶ δεξιοῖς αὐτοῦ προβάτοις, συναριθμῶν (ὁ-σιε εἰδείξεν).

Τῆς ἡμέρας τὸ βᾶρος, Πάτερ καὶ τὸν καύσωνα στερρῶς ἐβάστασας, ἀρετῶν τὸν θείον, ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος· ὁθεν τῇ ἐσπέρᾳ, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Εντολῶν θεμελίῳ, Πάτερ ὠκοδόμησας, πύργον ὑψίκομον, δι' οὗ καὶ ἀνέπτῃς, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τὸν ὄντως ὄντα, ψυχεραστὴν ἰδὼν ὡς θέμις, ὀλοψύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα Παρθένε, κέντρῳ παραβάσεως καὶ κατακείμενον, ἐξανάσθησόν με, ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα, τὸν Σωτῆρα κόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἄχραντε.

Ἦ δὲ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Δακρύων σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγος, καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθροῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν, Ἰωάννη μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Ος ὄβρυζόν σε χρυσόν, δοκιμασθέντα αἰοῖδι-
μέ, ἀσκήσεως τῷ πυρί, Χριστός ἐναπέθετο,
Βασιλεὺς ὁ ἀφθαρτος, ἐν ἀφθάρτοις Πάτερ Δη-
σαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ος κῆπος πανευθαλῆς, εἰδείχθης ὄντως καὶ
εὐκαρπος, δακρύων τοῖς ὄχετοῖς καλῶς
ἀρδευόμενος, καὶ μυρίπνουν Ὅσιε, τὸν καρπὸν
τῷ Κτίστῃ, Ἰωάννῃ προσεπήνοχας.

Θεοτοκίον.

Τὸ σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ
πάνσεπτον, ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, Μαρίαν
τὴν ἄχραντον· Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδεξαμέ-
νη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἀληπτον.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Ἡ ἸΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρός ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρη-
γορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη σκίρτησον ὡς Ἰωάνης,

Ὁὐ γαστρος ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδέμ ἔνδον.

Ὁκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Ἰωάννης ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων
τὸν κόσμον μισήσας, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλ-
θε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην καὶ γενό-
μενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνι-
ζόμενος ἐν πᾶσι, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ
γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιθόητος, καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθί-
μος, καὶ ἐτοιμότητος θεραπευτής, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρη-
γόριον ἐπ' αὐτῷ χαίρειν, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ
τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην
χώραν καὶ ἀγνωστον διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ
ἐπὶ ξένης τεχνίτη, κακεῖ ἠγωνίζετο. Εἶτα, καταβαλὼν
τοὺς ἀγίους τόπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Χαρίτω-
νος Λαύραν, καὶ ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρε-
τῆς· καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Σάββα τοῦ Γότθου.

Στίχ. Ὑπελθε Σάββα φθαρτὸν ἠδέως ὕδωρ,

Ὡς ἂν πίνης ἀφθαρτον ἠδονῆς ὕδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντινιανῶ τοῦ μεγά-
λου, καὶ Οὐσλέντος τῶν Βοσιλέων, τὴν διατριβὴν
ἔχων ἐν Γοτθία, ἐνθα γεγέννηται. Ἐτι δὲ νῆπιος ὢν,
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἴλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ
μόνον οὐ προσήπτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύε-
σθαι διεκώλυε, τὴν εἰς Χριστὸν τέτοις παρατιθέμενος πίστιν,
καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάνας
αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνασι.
Μετὰ δὲ χρόνον τινα, ἐρευνᾶν τῶν Χριστιανῶν ποιούμενοι,
προσελθόντα τὸν Ἅγιον Σάββαν, καὶ ἑαυτὸν προσαγγεί-
λαντα, αὐτῆς μνηστῆσαντες ὀπεπέμφαντο. Ὑστερον δὲ,
Ἀθαναρίχου παραγενομένου, συνελήφθη. Φραγγελωθεὶς
οὖν, καὶ τυφθεὶς, καὶ ἄξονι ἐκταθεὶς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς

οἰκίας ἐμπευρίσθη· καὶ ἀπεγεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων
μὴ πεισθεὶς, ἤχθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτε-
θέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἀπεπνάγη, ἔτος ἄγων
τῆς ἡλικίας τριακοστὸν ἔδωκεν.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός
ἡμῶν Κοσμᾶ, ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχ. Θραύσας βέλη σα, καὶ μεταστάσθω, βίε,

Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικῶς
ἀγῶσι, καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεὶς, καὶ
γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θεῖα ἱερωσύνῃ καλῶς
ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπροβλήτος καταστάς. Ὅθεν ἐνστερι-
σάμενος τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὄχρωμάτων καθαίρεισιν
πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν εἰκόνα
ἀθετεύτων τὴν ὄφρυν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε, καὶ
προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσε, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀνα-
δησάμενος. Καὶ ἦν ἐκ παιδός εἶχεν εὐλάβειαν, μέχρι
γῆρας συνετήρησε, μηδαμῶς ὑπὸ ἀμελείας κατασχεθεὶς,
ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε σὺν Αὐξεν-
τιῷ τῷ σοφῷ, μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνησε, καλῶς
σαββατίσας πρὸς τὴν οὐράνιον κατάπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν
τῷ οἴκῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετίθη.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρός ἡ-
μῶν Ἀθανασίας.

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω

Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος, ἡ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, γενναῖ-
ται μὲν ἐν τινὶ νήσῳ, Αἰγίῃ λεγομένῃ, παρὰ γονέων
εὐσεδῶν. Μαθοῦσα δὲ τὸ Ψαλτήριον, καὶ πᾶσαν ἐκκλη-
σιαστικὴν Ἀκολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ
γονεῖς ἔξευξαν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θεῖλουσαν. Μεθ' ἡ-
μέρας δὲ τοῦ συνοικεσίου ἐκκαίδεκα, βαρβάρων ἐπελθόντων,
ὁ αὐτὸς ἐσφάγη μαχαίρᾳ. Ἡ Ἁγία οὖν καὶ αὐθις εἰς τὸν
πρῶτον ἀνακαινισθεῖσα λογισμῶν, ἠγωνία, πῶς ἂν δυναθείη
διακρυσθῆναι τοὺς γεννήτορας, μὴ συναφθῆναι ἐτέρῳ ἀν-
δρὶ. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἠσχόλη τὸν λογισμὸν, ἐφθασε
πρόσταγμα βασιλικόν, ἵνα τὰς ἐν ἀγαμία καὶ χηρείᾳ
πάσας οὖσας γυναῖκας ἐκεῖ συζευξῶσιν ἐθνικοῖς. Ὅθεν καὶ
μὴ θεῖλουσα ἦλθεν εἰς δεύτερον συνοικεσίον· ἔμωσ καὶ
τῆς ἰδίας σωτηρίας αἰεὶ φροντίδα ποιούμενη, ἐσχόλασεν εἰς
εὐχὰς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τῶς δεσμένους
σκερπίζουσα. Μετὰ δὲ χρόνον τινα, πείθει τὸν συζυγον μο-
ναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ βαρβαρὸς ἦν· ὅς καὶ μετὰ χρόνον
τινα, ὁσίως διαπρίψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ, ἐλευθερίας τυχοῦσα, διέκειμε πάντα τὸν πλῆ-
του αὐτῆς, καὶ προσλαβομένη ἑτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο
εἰς ἀσκητήριον· καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἠγωνίζετο·
τυροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἤπτετο, εἰμὴ τὸ Ἅγιον
Πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταύ-
ταις μόνον ἀπεγευσμένη. Τροφή δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βρα-
χὺς καὶ ὕδωρ, μετὰ τὴν ἐνάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρα-
τείας· ταῖς δὲ ἀγίαις τρισὶ τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ,
λεπτοῖς μένοις λαχάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δὲ ἡμερῶν
δύο. Μετὰ δὲ χρόνους τέσσαρας, πρὸς χειρὶσθῆ ἀρχεῖν τοῦ
ἀσκητηρίου· καὶ ἐκτοτε τὴν ἐσχατίαν πασῶν τῶν μονα-
χιστῶν προέκρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὔτε διαγωνίσασθαι
αὐτὴν πρωτεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθυδεῖν αὐτὴν, οὐκ ἐπὶ
πλευρῷ, ἀλλ' ἐφ' ἐνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ
προεστρεπισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσαρῶν, ἔρωτι τρω-
θεῖσα ἠσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξελ-
θεῖσα, Ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῷ πρὸς τοῦτο χρη-

σαμένη, τὸν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν· Ἐκείσε οὖν ἐφ' ἱκανὸν τοὺς τῆς ἡσυχίας καρποὺς δρεψαμένη, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρεῖαν ἐπιχορηγούντος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρεῖας κατεπεργούσης καὶ βίας τινός, ᾤχετο, συνεργὸν αὐτῆς ἔχουσα Ἰγνατίου τινὰ εὐνοῦχον πρεσβύτερον, παντοίαις κατάκομον ἀρεταῖς, ὡς τοῦ προμνημονευθέντος μοναχοῦ Ματθαίου, Σαύμασι καὶ σημείοις διαλάμπαντος ἐν τῷ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχεθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, Σιλοβομένη αἰεὶ, καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὀπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασα εὐθὺς ἐκείθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον· καὶ ἀσπασαμένη τὰς ἀδελφὰς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδητο ταύταις, νοθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτῆσιν ἀρετῶν θείων, καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυοκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προηνοῦσα, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγέλασα, νύχαρίστησε μὲν τῷ Κυρίῳ· ἐπιουνάξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφὰς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν ἀντ' αὐτῆς ἄρχειν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὑμνωδίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἐξαρκέσασα, τὸ λείπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμένη, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς, ὅτι ὁ ὀφείλω ἀπολαθεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπολήψομαι. Ὅθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν φοβερόν τι καὶ ἐξαισιον, ἀνδράς ἀστραπηθόλους δύο, ἐκατέρωθεν τῆς Ἀγίας ἱσταμένους, ἔξωθεν τῶν ἁγίων θυρῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικὴν ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτήν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἀγίας, καὶ τὴν ἐκδασιν διὰ τῆς ὀπτασίας ἰδῶσαι, τῷ Θεῷ νύχαρίστησαν, τῷ οὕτω δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει αφεκς'.

Στίχ. Βηθεῖς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάνη,

Χριστῷ προσῆδες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἄϊς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Ο** δες, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριαδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Τὴν δευτέραν Κυρίῳ, ἐννοῶν παρησίαν, ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβαίλου, Σοφὴ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Απάλων ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω, μερίδα Πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐν φόβῳ τε τὰ τούτη, ἐκτελεῖν δικαιώματα, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Μακρυθεῖς τοῦ σαρκίῳ, τῶν δεσμῶν Ἰωάννη, ψυχῆς ἐφρόντισας, Κυρίῳ ἐλευθέρᾳ, τῇ γνώμῃ ἐκδουλεύων, καὶ κραυγάζων ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Η τοῦ κόσμου κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα, ἡμῖν κησάσα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη Ἀγνή, ἵνα σε μακαρίζω.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως καμίνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Οσμηλωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσάμενος, Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, ἐν τούτῳ διέρρηξας, τῶν ἡδονῶν τὸ πέλαγος· καὶ διασωθεῖς, ἀκαταπόντιστος ὦφθης, Ἀγγέλων συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακραζῶν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δὲ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον Κύριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος, πτηνῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἠσκησας· καὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον, ἐκτήσω ἀναμέλπων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η καθαρά τοῦ Πνεύματος, τῇ ψυχῆσιν σκη-
ἠνώσασα, χάρις καθαρὰν σοι, τὴν καρδίαν ἔκτισε· καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν, εὐθὺς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου· ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρὰ πολιτεία, ἐβόας Ἰωάννη· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, Ἄοντως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἀναρχον, Υἱὸν καὶ αἰδῖον, ἐν σοὶ ἀγνή σαρκούμενον, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἐν πίστει βοῶντων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐπταπλασίως καμίνον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σῃ
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρη τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
» μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάννη ψυχῆς σου τὴν αὐλακα, τῶν ἀρετῶν, ταύ-

τη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωφόρα σπέρματα· ὅθεν ἰαμάτων θεοπρεπῶν, ἐθέρισας τὸν σταύχυν, πολύχουν θεοφόρε, δι' οὗ ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας Μακάριε, ὡς ἀληθῶς, πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς, δικαιοσύνης γέφανον, εἴληφας θεόφρον παρὰ Χριστοῦ· καὶ νῦν ἐπαναπαύη, σκηναῖς φωτεινοτάτοις, μετὰ Δικαίων παναοίδιμε.

Ε'πέβης ὡς ἐν ἄρματι ἀρετῶν, τῷ τεθρίππῳ παμμακάρε αἰθέριος, εἰς οὐρανοὺς, ἄλλος ὡς Ἡλίας Πάτερ σοφέ· καὶ σὺν Ὁσίαις ὤκησας, σῶμα τὸ πολυάθλον ἐπὶ γῆς, λιπῶν, τοῖς σέ ποθοῦσι, ταμεῖον ἰαμάτων, καὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον. Θεοτοκίον.

Ρ'ιφθέντας οὐρανόθεν διαγωγῆς, καὶ πεσόντας σθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν, ἠξίωσας πατρίδα· διὸ σε Θεομῆτορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ο' Εἰρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἦχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, ἢ Α'. Ὁρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ νίκην οὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν παύσῃ θεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσιμόν σου ἀθλήσιν.

Τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικούς καμάτους, οὓς διήνυσας χαίρων, Παφνούτιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος· καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην περιχαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

Η'τῶν λειψάνων σου θήκη, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τῶν ἰάσεων ῥεῖθρα, καὶ πάντων καταρδεύει τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας Παφνούτιε, τῶν προσφοικτώντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνοῦντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δ ὄξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανόθεν ταγμαίων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ ἄμωμος Παρθένο, τὸν Δεσπότην καὶ Κτίστην, καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, ἐβόα πεκρῶς, θρηνηδῶσα καὶ γένεσα· Τί τέτο τέκνον γλυκύτατον, ὃ ὄρω; ἀνυμνῶ σε τὸ μακρόθυμον. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ἅγιον ὁ παρών. Ὡδὴ ἀ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Α'σομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον ἐκτελέθοντες, τοῦ Ἀθλοφόρου ἐορτὴν, παιδοῖς εὐφημοῦντες, ἐν ἄσμασι δοξάζομεν, τὸν τοῦτον στεφανώσαντα.

Ε'λαμψας ἐν κόσμῳ φωστῆρος δίκην, θεραπευτὰ τοῦ Ἰησοῦ, Παφνούτιε μάκαρ· διὸ σου τὴν πανίερον, τιμῶμεν μνήμην σήμερον.

Η'ύγασας ἐν δόγμασιν Ἱεράρχα, τὸν περιούσιον λαόν, καὶ πόμα Κυρίου, διὰ τοῦ ξίφους ἔπιες ἀθλήσας καρτερώτατα. Θεοτοκίον.

Ο'ρος ἀλατόμητόν σε Παρθένε, ἐξ οὗ λίθος ὁ Χριστὸς, ἀλάξευτος ὤφθη, ἐν ἄσμασι γεραίροντες, ἀξίως μακαρίζομεν. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Υ'μνοῖς ἱεροῖς γεραίροντες, τὴν πανευκλεῆτε καὶ ἱεράν μνήμην σήμερον, ἐκτελοῦμεν τοῦ ἀθλοφόρου, Παφνουτίου ἀγαλλόμενοι.

Τεῖχος ἀρράγες ἀκλόνητον, κατὰ τῶν δαιμόνων οἱ πισοὶ προβαλλόμεθα, τὸ πηγάζον ἐκ τῶν λειψάνων, θεῖον ἔλαιον χριόμενοι.

Σθένει τοῦ Χριστοῦ ῥωννύμενος, μέσον ἀνομούντων θεῖον νόμον ἐκήρυξας· καὶ νομίμως Μάρτυς ἀθλήσας, νίκης εἴληφας τὸν στέφανον. Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σε χωρήσασα, καὶ τεκῆσα σαρκακωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ο' Εἰρμός· Τόξοι δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦγος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φανίξας ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν, Συσίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσήξας σαυτὸν, Παφνούτιε ἐνδοξε· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· εὐφρανας τοὺς Ἀγγέλους, τῇ στερόρῳ σου ἐνστάσει· διὰ καθικετύων μὴ παύση, σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ε'πάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατώδυνης ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχαυ τὴν ἄφεισιν· σέ γαῖρ ἐπικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαι με Θεοτόκε, τοῦ πυρός τῆς γενένης, καὶ στησον ἐκ δεξιῶν με τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανοίμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου ὄνπερ εὐλογημένη, δυσωπῆσα μὴ παύση, συγχώρησον πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦ δὴ δ'. Ο' Εἰρμός.

» **Τ**οὺς οὐρανοὺς καὶ ἀρετὴ σου κατεκαλύψε,
» καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ·
» διὸ ἀπαύστως κραιζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἐφορᾶζομεν, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις συγχαρευόντες, τὴν εὐκλεῆ τελουμένην σου, μνήμην, ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Υε'πὸ τῆς ὄντως ἐδοξασθῆς θείας χάριτος, καὶ μετ' Ἀγγέλων τῷ Δεσπότη παριστάμενος, νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Τοὺς αἰκισμοὺς καὶ πάνους Μάκαρ καθυπέμεινας, ἀπτοήτω καὶ γενναίω τῷ φρονήματι, τοὺς στεφάνους εἴληψας, ὄντως ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος. Θεοτοκίον.

Χερσικῶν ταγμάτων Κόρη ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκαλίαις ἐπαχοῦμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Ἦ δὴ ε'. Ο' Εἰρμός.

» **Ο**' ἀνατείλας τὰ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Ο' ἀναδείξας ἡμῖν, τοῦ γενναίου τὴν μνήμην, ἠλίθ λαμπρατέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Γερωτάταις φρεσὶ, καὶ πισταῖς διανοίαις, τὴν μνήμην ἀνυμνοῦμεν, σου Μάρτυς ἐνδοξε, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εἴφη καὶ θήρας καὶ πῦρ, καὶ τὸν θάνατον Μάρτυς, οὐδόλως ἐπτοήθης, κραυγαῖζων. Δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἢ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαίροις ἢ τέχασα, Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

Ἦ δὴ ς'. Ο' Εἰρμός

» **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δέόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῤύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυναίμεων.

Ε'κκέχυται, εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἅπαντα, Ἀθλοφόρε, ἢ δοθεῖσά σοι χάρις πανένδοξε· διὸ πίστει πάντες, τὸν δοτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Ο' μέγιστος, τῆς Τριάδος θείων Παφνούτιος, ἀνεδείχθη, φοβερός ἐναντίαις δυνάμεσιν, ἀπελαιύνων ταύτας, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Ε'ν θάυμασι, καὶ σημείοις Χριστός σε ἔδῳξασεν, ἀθλοφόρε, καὶ τοῖς πᾶσα Παφνούτιε ἔδειξεν, ἰατρὸν παμμάκαρ· διὰ ταῦτα τιμῶμεν τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σου σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ῤυσθῆναι πάντας, πειρατῶν πολυτράπων τοῦ ὄφους.

Ο' Εἰρμός· Ε'βόησε, προτυπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχοι.

Τὸν Παφνουτίον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
Ἄπαικός ἐστι καὶ σιγῆς κρυφαὶ τάφῳ.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Παφνούτιον ἐνθεν αἶεραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Κοινωνός ὄφθης Θεόδωρε τοῦ πάθους,

Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.

Ε'πὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίου, ἡγεμονεύοντος Θεοδότου ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐγένετο συλλογὴ νέων πολλῶν εὐεθῶν καὶ ὠραίων, εἰς τάξιν Ἑρῶνων. Τότε δὴ σὺν ἑτέροις ἱκανοῖς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Θεόδωρος ἤχθη τῷ Ἠγεμόνι. Ἐπιτεθείσης οὖν αὐτῷ στολῆς καὶ σφραγίδος, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς, διέρρηξε ταύτην, εἰπὼν· Ἐγὼ ἐσφραγισμένος εἰμὴ ἐκ κοιλίας μητρὸς μου ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ ἑτέρῳ Βασιλεῖ οὐ στρατεύομαι. Ο' δὲ Ἠγεμὼν εἶπε· Καὶ ποῖον Βασιλεῖ ἐστρατεύθης; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ

Ἡγεμῶν εἶπεν· Οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἡμῶν θύεις; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Δαίμοσιν ἀκαθάρτοις οὐδέποτε ἔθυσαι.

Τότε προσέταξε τύπτεσθαι αὐτὸν· καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, ἔστη εἰς ἐρώτησιν, καὶ φησὶν ὁ Ἄρχων· Κἄν ἄρτι ἐσωφρόνησας πρὸς τὰς ἀποκρίσεις; Ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἶθε καὶ αὐτὸς ἐπέγνωσ τὸν ποιήσαντά σε, ὡς ἐγώ, καὶ προσκύνῃσας αὐτὸν. Τότε ἐπ' ἐσχάρας ἀπλώσαντες αὐτὸν πεπυρακτωμένης, θεῖον καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν καὶ ἄχυρον ἐπέβραινεν αὐτοῦ. Καὶ οὗτοι μὲν ἐποίησαν οὕτως. Ὁ δὲ Θεὸς μέγα τι καὶ θαυμασίον τοῖς ἰσχυροῦσιν ἐδείξατο· μεγάλου γὰρ ἤχου γεγονότος, καὶ τῆς γῆς εἰς δύο διαίρεθεις, ἐν ἣ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἐσχάρα ἐπέκειντο, ὕδωρ ἀναβλύσασιν, ὃ τοῦ θαύματος! τὴν τε ἐσχάραν καὶ πᾶσαν κατέσβεσε τὴν πυρκαϊάν· ὁ δὲ Ἅγιος, ὅλος ἀναστάς ὑγιής, λέγει τῷ Ἡγεμῶνι· Τοῦτο, ὃ ἐθιάσω Ἀνθύπατε, οὐ τῆς ἐμῆς δυνάμεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, ὃ ἐγὼ λατρεύω. Εἴ οὖν βούλει καὶ αὐτὸς γνῶναι τὴν τῶν θεῶν σου δύναμιν, ἀναψον ἑτέραν πυρκαϊάν, καὶ ἀπλωθήτω εἰς τῶν στρατιωτῶν σου τῇ ἐσχάρα ἐπ' ὀνόματι τούτων, καὶ τότε γνώσῃ τὴν ἀνυπερβλήτων τοῦ Θεοῦ μου δύναμιν. Καὶ οἱ στρατιῶται εὐθὺς ὑπολαβόντες, Μὴ οὕτω ποιήσης, ἔφησαν, κύριε, ἀλλὰ μᾶλλον ἱερέα τῶν θεῶν τῇ ἐσχάρα ἐπίθεις· ἴσως γὰρ αὐτοῦ ἀκούσονται ὡς ἱερέως, καὶ οὐ βλαθήσεται.

Καὶ ὁ Ἄρχων ἀκούσας, Ἀχθήτω, φησὶν, ἱερεὺς. Καὶ στηράντων ἐνώπιον αὐτοῦ ἱερέα, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἡγεμῶν· Τί σου ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Διόσκορος. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰπέ ἡμῖν, Διόσκορε, ποῖα μαγεία χρωῦνται οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τοῦ πυρός, ὅτι ὁ Θεόδωρος ἴμεινεν ἀβλαβής; Ὁ Διόσκορος ἔφη· Οἱ Χριστιανοὶ μάγοι οὐκ εἰσὶ, μὴ γένοιτο! ἀλλ' ὅπου τὸ Χριστοῦ ὄνομα ἐκφωνηθῆ, πᾶσα φαρμακεία καὶ γοητεία διαλέλυται, καὶ οἱ δαίμονες φρίττουσι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Ἰσχυρότερός ἐστιν ὁ Χριστὸς κατὰ τὸν Δία; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ὁ Ζεὺς καὶ οἱ ἕτεροι θεοὶ κωφάεισιν εἰδῶλα καὶ ἀναίσθητα. Παρακαλῶ οὖν σε μὴ ἀναγκάσης με ἐπιθῆναι τῇ ἐσχάρα· ἀλλ' εἰ βούλει τὴν τῷ Διὶ ἐπιγνώσασαι ἰσχύον, ἐκείνου ἐπίθεις τῇ ἐσχάρα τῆς πυρκαϊᾶς. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν, Καὶ τίς, φησὶ, τολμᾷ τοῦτο ποιῆσαι; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ἐγώ, τῇ σῇ προσταξεί, τοῦτο ποιήσω· καὶ ἐάν ἀμυνῆται με, πιστεύω αὐτῷ, ὅτι θύναται. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Μέχρι τῆς θύρας ἐκ ἧς ἱερεὺς; τί τοιαῦτα λέγεις; Ὁ Διόσκορος εἶπε· Δι' ἐνδειαν φρενῶν ἡμῶν ἱερεὺς· ἰδὼν δὲ τὸν μακάριον Θεόδωρον, μὴ κυριεύμενον ὑπὸ σοῦ, ἔστηρίχθη· καὶ νῦν δέλω σου στρατιωτικῆς αὐτοῦ γενέσθαι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν, Ἐπειδὴ, φησὶν, οὕτω λέγεις, ἐπίθου τῇ πυρᾷ.

Τότε ὁ Διόσκορος, προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, εὐξάει, ἔφη, ὑπὲρ ἐμοῦ, δούλε τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐξαμένου, ἠπλώθη ὁ Διόσκορος τῇ πυρᾷ τῆς ἐσχάρας, εὐχαριστήσας, καὶ μέγα βήσας· εὐχαιριστῶ σοι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς Θεοδώρου, καὶ δέξαι τὸ πνεῦμα μου ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Χριστῷ. Καὶ εὐθὺς κρατηθεὶς ὁ Ἄγιος, ἐνεβλήθη τῇ φυλακῇ. Καὶ τῇ ἑστῆς, ἵπποις ἀγρίοις ἐκ τῶν ποδῶν προσδεθείς, τῷ ἄρματι ἐξεδέθη· καὶ οἱ μὲν ἔκποι ἀτάκτως φρόμενοι, κατὰ τοῦ κρημνοῦ πεσόντες ἀπέλοντο· ὁ δὲ Ἅγιος ἀοράτως θεῖα δύναμι· τῶν δεσμῶν λυθείς, καὶ ἀβλαβῆς δεσπευθεὶς, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ὅς ὦν Σωκράτης καὶ Διονύσιος, οἱ τὸν Ἅγιον τῷ ἄρματι τῶν ἵππων προσδήσαντες, διεβεβαίουντο ἐξαισίον τι καὶ φρικώδες, ἰδεῖν, τῶν ἵππων ἰλαυνομένων, θέαμα καταπλήττου καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Διηγούμενα γὰρ εἶναι ἄσμα πρὸς οὐρανὸν ἐκείν, καὶ τὸν Ἅγιον ἀναλαβόν, τῶν δεσμῶν ἀπέλυσεν· ἐν αὐτῷ δὲ ταῦτον ἄρα καὶ ὑψώθη, διεσώσασα ἀβλαβῆ ἐν τῷ

Πραιτωρίῳ· τοὺς δὲ ἵππους, ὡς ὑπό τινας βιαζομένους, κατεκρήμνισεν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἰστωῖτες καὶ πιστεύσαντες, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἀνέβησαν. Ὁ δὲ Ἡγεμῶν αὐτοὺς τε καὶ τὸν Ἅγιον καθείρατο τῇ φυλακῇ, καὶ κάμινον ἐκκαῆναι προστάττει Ὁ Ἡγεμῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐμβληθέντων, ἀνωθεν δρόσος κατιοῦσα, δροσίζουσα τοὺς τοὺς ἦν, καὶ πρὸς ὀμιλίαν ἐτράπησαν· ἡ δὲ ἦν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἀναμνησις· ἦδη γὰρ πρὸ τριῶν ἐνιαυτῶν αἰχμαλωτισθείσης αὐτῆς, καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν γῆν μετὰ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων ἀπαχθείσης, τὸν τῆς αἰχμαλωσίας διηγούμενος τρόπον, ἤθελε ταύτην ἰδεῖν· καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, ἀνεβόα, δεῖξόν μοι τὴν μητέρα, οἷς οἶδας τρόποις· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· ἵνα γνῶσι πάντες τὰ μεγαλεῖά σου· καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὀμιλίας.

Ἐπεὶ δὲ, τῆς φλογὸς μαρτυρίας, πρὸς ὕπνον ἐτράπησαν, Ἄγγελος ἐπιστάς τῷ Ἁγίῳ. Μὴ λυποῦ, φησὶ, Θεόδωρε· πάρεστι γὰρ ἡ μήτηρ σου. Ὁ δὲ, διτυπνωθείς, διηγήσατο τὰ ὁραθέντα τοῖς στρατιώταις· καὶ τοῦ διηγήματος μὴπω παραιωθέντος, ἐπίστη μίσην τῆς καμίνου τοῦ Ἁγίου ἡ μήτηρ Φιλίππα, αὐτῷ καλουμένη· καὶ ἰδοῦσα ὅτι ἐπόθει υἱόν, ἠγαλλιάσατο, καὶ κατηπάσατο αὐτὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας· ὅπως τε, καὶ ὅθεν ἦκει ἀναδιδασθεὶς παρὰ τῆς μητρὸς ὁ Ἅγιος, εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας τὰς χεῖρας, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν ἀνέπεπε τῷ Θεῷ.

Πρωτῆς δὲ γενομένης, ἀναστάς ὁ Ἡγεμῶν, Ἐμοί, φησὶ, δοκεῖ μὴδὲ ὅσπου καταλειφθῆναι ἐν τῇ καμίνῳ, ἡ ὃ, τε Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπερόρησαν. Καὶ ἄρα τῷ λόγῳ, τίς τῶν ἐκ τῆς καμίνου ὑποστρέφων, τοιαῦτα τῷ Ἡγεμῶνι διέξεισι· Θεοδώρου αἰτησάμενον τὸν Ἰησοῦν, ἐμαράνθη ἡ φλόξ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀθρόως καταλαβούσα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ καθιζόμενοι ὡς ἐν Σαλαμῶν, ὀμιλοῦσι· περὶ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Τούτων ἀκούσας ὁ Ἡγεμῶν ἐξίστη· καὶ παραγνώμενος πρὸς τὴν καμίνον, μετεκάλεσατο τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτήν· Σὺ εἶ ἡ μήτηρ τοῦ Θεοδώρου; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Παρασκύασον τὸν υἱόν σου θύσαι τοῖς θεοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς κακεγκάκως ὀληται, καὶ αὐτὴ ἀτεκνὸς γίνῃ. Ἡ δὲ Φιλίππα εἶπεν· Ὁ υἱός μου, σταυρωθεὶς ὑπὸ σοῦ, θύσει τῷ Θεῷ αὐτοῦ θυσίαν ἀληθινὴν, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Εἴ οὖν σὺ εὖρις τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου, τοῦτο καὶ γενήσεται. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Ἡγεμῶν, τὸν μὲν Ἅγιον Θεόδωρον σταυρωθῆναι, τοὺς δὲ στρατιώτας λοχευθῆναι μίσην τῆς καμίνου, καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου ξίφει ἀποτμηθῆναι· καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος καθήλωθεις, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπηώρητο ζῶν, εἰς οὕτως ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Τότε τινὲς τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ἰβουρίοις περιστεύσαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεοντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦτοῦ μητέρα·

Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ τρωθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνυξε λόγχῃ νεκρὸν Ὑψίστου παῖλα·

Νύττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρας ζῶντας δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ

μῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισσιδείας τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
Ἐχων ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν τῶν Εἰκονομάχων, ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνατεθειμένος· καὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀντιοχείας τῆς Πισσιδείας. Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ διαβόλου πονηρᾷ συμβουλῇ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις ἐκινήθη, καὶ γράμματα πανταχοῦ ἐπέμποντο, διὰ τῶν τούτων Ἐπισκόπους ἅπαντας τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβεῖν, παρεγένετο καὶ οὗτος· καὶ μὴ πεισθεὶς σύμφρων τοῖς αἱρετικοῖς γενέσθαι, καὶ ἀρνήσασθαι τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν προσκύνησιν, ἐξωρία καὶ κακουχία κατεδικάσθη, καὶ ἐν αὐτῇ Σαυῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρᾶθειαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τῆς Καλδαίης ἀνελῶν,
» οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνηδρευσαν, ὑπερύμνητε
» Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδος δυναίμεως πιστοῖς κατὰ τῶν δαιμόνων ἐδόθη, ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς, πᾶσιν ἴασιν νέμουσα ἄφθονον, ταῖς βωῶσι Παφνούτιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Επὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανευκλεῆ σου ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, Ἀθλαφόρε Κυρίῳ κραυγάζομεν Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Η Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ, ὡσπερ Σησαυρόν κεκτημένη, τὴν τῶν λειψάνων σου σορόν, γηθομένη κραυγάζει Παφνούτιε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεόν ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῆς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, ἡ φαιδρὰ ἑορτῆ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ ὑπέρλαμπρος

ἦν πάντες πόθῳ, ἐκτελοῦντες βωῶμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς Παμμακάρε ἠγωνίσω, ἐν σταδίῳ ἑστῶς, καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες, Χριστῷ ἀπαύστως μελωδῶν τῷ Δεσπότη, καὶ τῶν μεγάλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἀληθῶς ὠραῖος ἀνεδείχθης, ἐν ἀγῶσι πολλοῖς Ἱερομάρτυς, στολὴν ἱερὰν τῷ αἵματί σου, στολισθεὶς φαινιχθεῖσαν, καὶ στέφος παραθεοῦ, λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκῆσαν ἡμῖν τοῖς φθονηθεῖσιν, ἐχθρῶ πονηρῷ, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, τὴν μάνην Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὴν ἄφθονον χάριν χορηγεῖς ἀήττητε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, πᾶσι τοῖς πίστει προσιούσι, τῷ Δεῖῳ σου τεμένει καὶ μέλπουσιν, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καὶ ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Ιλέων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου πᾶσί τε Μάρτυς ἁρθοδόξοις, τοῖς πίστει πανταχόθεν προσρέχουσι, τὴν Δεῖαν σου τελέσαι πανήγυριν, ταῖς πανιέροις μεσιτεῖαις σου.

Κατεύνασον Μάρτυς σαῖς εὐχαῖς τὸν τάρταρον, Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, καὶ διαστρέφειν τὰς εὐθείας, πειρώμενον ὁδὸς τῆ Θεοῦ ἡμῶν, ἐμπνεύσειν αἱρέσεων ἔνδοξε, καὶ τὴν εἰρήνην πᾶσιν αἴρεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Παναίμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, αἱ Πραφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ ταῖς προσηγορίας ἀρμάζοντες· ζῶν γὰρ τοῖς ἐν Ἄδῃ ἐγέννησας, κράτος Σαυαίου διαλύσασαν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου.
τοῦ Τριχινᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεῷ ἐκλεκτόν,
σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀγρυπνίαν πάννυ-
χον, καὶ ἀγάπην στησάμενος, μελέτην θείαν,
ἄκραν ταπεινώσιν, ἐλπίδα πίστιν, καὶ καθα-
ρότητα, ἄκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν,
καὶ προσευχὴν, στυλὸν σε δεικνύουσαν, φωτει-
δέστατον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστολὴν ἀλη-
θῆ, καὶ σωτήριον ἔνδυμα, εὐσεβεῖ φρο-
νήματι, ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων
ράκιῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον σκέπειν οὐκ
ἐλίπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμκώσαν-
τος τὰς μηχανάς, σθένει δυναμούμενος, τῷ θείῳ
Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου
Μητρὸς, δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι, ὡς πτω-
χὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσενήνοχας θυ-
σίαν ζῶσαν, καὶ ὀλοκάρπωμα, σεπτὸν Παμμα-
καρ, καὶ δῶρον τίμιον· ὅθεν καὶ ἔλαβες οὐρα-
νῶν ἀπόλαυσιν· πρὸς ὃν αἰεὶ, πρέσβευε δεόμεθα,
τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ἀγίαν ὄψιν τὴν
σὴν, ὃ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς
τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπᾶσσωμαι, τὴν σὴν
εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων ὁ
ἄθλιος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν
χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἄς ἠχρείωσα; Δέ-
σποινα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἠπλωμένον θελήματι, ἢ δὲ γῆ ἐσειέτο, καὶ
πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠ-
νοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἢ
δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰ-
μωγῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;
καὶ τα λοιπὰ συνηθῶς, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ Ἁγίῳ ὁ παρῶν.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχαις
ἔχνεσιν, ὃ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλκή
τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν προβαλλεται, ἢ μνήμη
σήμερον, τοῦ Θεοφόρου πᾶσι τοῖς πτεροῖς,
εὐωδίαν ἐκπέμποντα, τὴν μυστικὴν τοῦ Πνευ-
ματος, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ παραδόξα.

Ρομφαία τῇ νοητῇ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν
προσβολάς, σὺ διακόψας ἦρας κατ' αὐτῶν,
νικητήρια Ὅσιε· ὅθεν θαυμάτων χάρισι, καὶ
ιαμάτων ἐστεφάνωσαι.

Ποθήσας τὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε, πτωχεῖαν ἀ-
πασαν, τὴν γερᾶν καὶ πρόσκαιρον σαφῶς,
ἐβδελύξω Θεόδωρε, δόξαν· διὸ καὶ ἔτυχες, δό-
ξης ἀφθάρτου καὶ φαιδρότητος.
Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύνησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.
Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σὺ Χρι-
στὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τοὺς θῆρας τοὺς τῆς σαρκὸς, δι' ἐγκρατείας
ἐνεργοῦς ἐκτεινας, καὶ τῆς ψυχῆς Ὅσιε;
πάσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οἱ πόνοι σοι ἐκ κλαυθμῶ, κατασπειρόμενοι
σοφῆ ἔδωκαν, ὄντως καρπὸν εὐστάχυν,
τῷ Παμβασιλεῖ προσφερόμενον.

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμόν, τοῖς σοῖς βλεφαίροις
ἀληθῶς Ὅσιε, ἕως Θεοῦ σκηνώμα, μάκαρ
σεαυτὸν ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ως καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσπελάσας, διὰ
συντόνου προσευχῆς καὶ ἀγνείας, καθη-
γιασθῆς Πνεύματι Θεόδωρε· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις
νῦν, αὐλιζόμενος μέλπεις, ὕμνον τὸν τρισαγίον,
τῷ τῶν ὄλων Δεσπότη· πρὸς ὃν δυσώπει Ὅσιε
αἰεὶ, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτῆμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τῆς εἰς σέ, πεπιςευκότας ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος

Ἠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνηξήθησαν τῷ σώματί σου θεόφρον, τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη· ὅθεν ὡσπερ φοῖνιξ, ἤνθησας Θεόδωρε, καρπούς προβαλλόμενος, γλυκασμὸν τῇ ποιμνῇ σου βρίοντας.

Α'πενέκρωσας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὠφθης Θεοφόρε, δεῖον οἰκητήριον, δι' οὗ πᾶσιν ἔβλυσας, τὰ τῶν ἰαμάτων χάρισμα.

Ε'ν πτωχείᾳ τῇ τοῦ πνεύματος καὶ στενώσει, Πάτερ ἀεὶ διάγων, ῥάκεσι τὸ σῶμα, τριχίνοις ἐκαλυπτες, πρὸς πλοῦτον τὸν ἀφθαρτον, μόνον ἀφορῶν καὶ αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμῳ ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ἠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» **Σ**θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε τὸν σὸν, ἀσκητὴν ἐκραταίωσας· σὺ δὴ δύναμιν καὶ ἀνδρείαν, περιέζωσας τοῦτον, κατὰ τοῦ πολεμήτορος.

Σὲ Κύριε ποθῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ Ὅσιος, σοὶ ἄμωμον ὡσπερ θυμῶ, ἑαυτὸν ἐγκρατεῖς, πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν.

Ε'ν δίψει καὶ λιμῶ, ἐκζητήσας τὸν Κύριον, Θεόδωρε τοῦ χειμάρρου, τῆς τρυφῆς ἀπολαύεις, Ὅσιων σὺν τοῖς τάγμασι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνημφε κεκτῆμεθα.

Ἠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτριψας Ὅσπε, τῆς ταπεινώσεως ὄπλοις, κατ' αὐτοῦ χρυσάμενος, καὶ τὴν νίκην, συνεργείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω Θεόδωρε.

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα Ὅσπε, τῆς ἐγκρατείας ἰδρωτί, ἐν τῇ καρτερίᾳ Πάτερ αἰσίως, ἀπεκρούσω, τῇ γαλήνῃ Χριστοῦ κυβερνώμενος.

Αἴηστον, τὴν τοῦ θανάτου ὥραν ποιούμε-
νος, ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις, διετέλεις Πάτερ λούων τὴν κλίνην, καὶ ἐν φόβῳ, τῷ Κυρίῳ δουλεύων ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἔστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Στίχοι.

Θῆσκεις ὁ πλήξας τριχίνῃ στολῇ, Πάτερ,
τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Ἐκαδί σός, Θεόδωρε, λίπ' ὄσέα θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ὁστος ὁ αἰοίδιμος, πάση κακοχηγίᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποβαλὼν, καὶ κρύει καὶ παγετῷ πηγνύμενος, τριχίνοις καὶ ἀδρανέσιν ἀμφίοις τὸ σαρκίον ἐκαλυπτεν· ὅθεν καὶ τοῦ Τριχινᾶ μετίσχεν ὀνόματος. Διὰ τοι τοῦτο καὶ τὴν τῶν δαιμόνων ἀπεγύμνου ἀπάτην· καὶ μύρον εὐωδῆς ὁ τάφος αὐτοῦ ἀναπηγάζει πᾶσι τοῖς προστρέγουσι πόθῳ, καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγίαν χαρίζεται.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικῶ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Κασσαρίου, Σεβηριανοῦ, Χριστοφόρου, Θεωνᾶ, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος.

τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.

Καμινιαίας αἰθαλῆς πεπλησμένοι.

Χριστῷ προσήλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Ὅσπε πάντες ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα διήνυσαν, ὅτι καὶ ὁ πολυάθλος

Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιος συλληφθεὶς ἐπιμωρεῖτο, καὶ τιμωρούμενος τὰ παράδοξα ἐπετελεῖ ἐκεῖνα. Καὶ ὁ μὲν Βίκτωρ, Ἀκίνδυνος, Ζωτικὸς, Ζήνων καὶ Σεθηριανὸς, ἰδόντες τὸν Ἅγιον τῷ τροχῷ βληθέντα, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντα, μιᾷ φωνῇ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν, οἱ καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετεμήθησαν. Ὁ δὲ Χριστοφόρος, Θεωνᾶς, Καισάριος καὶ Ἀντωνῖνος, δορυφόροι ὄντες τοῦ Βασιλέως, καὶ παριστάμενοι αὐτῷ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸν Μεγαλομάρτυρα ἐτάζοντι ἀπηνῶς, καὶ τὴν τοῦ νεκροῦ Ἐλληνος, διὰ τῆς ἐπικλήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἰδόντες ἀνάστασιν, ὡς τάχος διὰ προσευχῆς γεγεννημένην, παραυτίκα ῥίψαντες τὰς ζώνας καὶ τὰ ὄπλα αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ Σαύτου, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. Διὰ τοι τοῦτο κρατηθέντες, τῇ φυλακῇ συνεκλείσθησαν. Μεθ' ἡμέρας δὲ τινὰς παραστάντες τῷ Τυράνῳ, ἐκρεμάσθησαν καὶ ἐξέσθησαν, καὶ τὰς πλευρὰς λαμπάσι κατεφλέχθησαν, καὶ τέλος, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκαμίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην

Ἰωάννην, χαίρουσιν εὐρόντες νόες.

Ὅστις, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων θείῳ πόθῳ τρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολληθῆ· καὶ καταλιπὼν τρυφήν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθείς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα. Καὶ καταλαβὼν τοὺς σιδασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος μονῇ ἐπιδημεῖ· καὶ καλῶς τελήσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, μετήλθε τῶν τῆδε πρὸς τὰς αἰωνίους καὶ μακαρίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,

Χριστοῦ χάριν σπευδόντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζακχαίου.

Στίχ. Οὐχὶ κατάβα, ἀλλ' ἀνάβα σοι λέγει,

Ζακχαῖε, Χριστὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ θεία χάρις, ἡ ἐν καμίνῳ πάλαι δρόσον Παισὶ, δοῦσα, αὕτη Πάτερ τὴν τῶν παύων, κατεμάρανέ σοι κάμινον, ὡς νεφέλη σοι, ἀναψύξεως ὄμβρον ἐκχέασα.

Ἐν τοῖς ἰδρώσι, τὰ τῶν δακρῶν Πάτερ ῥείδρα σοφῆ, μίξας, κολυμβήθραν χάριτι τοῦ Χριστοῦ, ἀπειργάσω ταῦτα Ὅσιε, ἐν ἡ λουσαίμενος, τῶν παθῶν ταῖς κηλίδας ἀπέσμηξας.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν δακρῶν πάθη φλέξας σαρκὸς, ὄλος καθαρὸς ὑπέρλαμπρος

ὡς χρυσὸς, ἀνεδείχθης θείαις χάρισι, Πάτερ Θεόδωρε, ἀποστίλβων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θεοτόκε τοῖς κραυγαζούσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δακτῆλ, λεόντων χάσματα ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄνθεσι κοσμούμενος σοφῆ, τῶν ἀρετῶν νοητῶς, τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἔπνευσας Ὅσιε· καὶ τὰ μύρα τῶν θανμάτων σου, πᾶσιν ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ κραυγαζούσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τοὺς θῆρας Ὅσιε, τοὺς νοητοὺς προσευχαῖς, κατὰ σὲ αἶροντας στόματα, ἀπεφίμωσας καὶ ἔψαλλες, ἐν διανοίᾳ καθαρά, Πάτερ γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ ῥθης ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν, Πάτερ Θεόδωρε, ἀντὶ στενωπέως, πρὸς πλάτος ἀπειρον Ὅσιε, ἐν Ἁγίῳ τοῖς σκηνώμασιν· ἀντὶ ῥακίων εὐτελῶν, βύσσῳ κοσμήμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σύ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν; Μαρία θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συναΐψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄνω τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανοῖς ἐπιποθήσας, κλίμακι καθάπερ ἐχρήσω, ταῖς ἀρεταῖς σου Πάτερ Θεόδωρε, δι' ὧν ἐκεῖσε ἐφθασας, καὶ τῆς ἐφέσεως ἐπέτυχες.

Ὁ ἴκος ἐχηματίσας Πάτερ, τῶν ἀρετῶν, ἐν ᾧ πλουσίως, πίστις καὶ ἐλπίς καὶ ἀγάπη, καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν· διὸ καὶ πλήρης Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν μετέστης ἄριστα.

Ἐνθα τῶν Ὁσίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Δικαίων αἱ χορεῖαι, ἐνθα τῶν Ἁγίων τὰ πλήθη,

καὶ πρωτοτόκων Πάτερ τὰ τάγματα, περιφανῶς ἐσκλήνωσας μεθ' ὧν αἰεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων· σὺ ἡ εὐφροσύνη τῆ κόσμου, καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου· σὺ γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνούντων Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α΄. Ὠρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, ἀθλητὴς ἱερώτατος, ὡς Ἰανουάριε, ἐχηρημάτισας, οὐκ ἀλλοτριῶν ἐν αἵματι, οἱ κείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, εἰσελθὼν, ἐνθα πρόδρομος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀενάως, τοῦτον Πάτερ, ὀπτανόμενος καὶ βλέπων, ἀπερ αἱ Ἄγγελοι βλέπουσιν.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσριπτούμενος, καὶ θηρῶσι διδόμενος, Ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπεινῶτος τὸν νῦν, ῥώμῃ θείᾳ διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλήσας, ἱερὲ θραυματοφόρε, τῶν ἀσωμαίων ἐφαμίλλη.

Διαιδέριον Πρόκουλον, Σῶσσον Φαῦστον Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον τὸν αἰοίδιμον, καὶ τὸν σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς σοφοῦς ἱεουργοῦς, στεφηφόρους ὡς μάρτυρας, ὡς τῆς πόλεως, τῆς ἁγίας πόλιτος πρεσβευτὰς τε, τῶν αὐτοῦ μακαριζόντων ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυτον, τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἁγίαν κιβωτὸν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότητος χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου, περιφανῶς μακαρίσωμεν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἡ ἀμνάς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο,

καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο· Ὑἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακρόθυμε, πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Δόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σύστημα τερπνὸν Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ὁ Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιοῦς, ὃ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδήμα.

Συνὼν ταῖς στρατιαῖς, τῶν αὐτῶν Ἀγγέλων, καὶ μεθέξει φωτισμοῦ, ἀδύτου τὴν ψυχὴν, ἱερώς φωτιζόμενος, φωτίσον μου τὴν καρδίαν, τὴν φωσφόρον σου σήμερον, ἑορτὴν εὐφημοῦντος Μακάριε.

Υπῆρξας ἐκ παιδός, ἱερώτατος ὄλως, ἀρεταῖς συναυξηθεῖς, καὶ χρίσμα ἱερὸν, εἰληφώς ἱεράτευσας, Ὅσιε λαὸν ποιμένας, μαρτυρίου δὲ αἵματι, λαμπρυνθεῖς ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας.

Στρατὸς φωτοειδής, ἱερώτατος δῆμος, συναδλεῖ σοὶ καρτερώς, σφεδ' Ἱεουργέ, μεθ' ὧν πᾶσαν διέλυσας, ὄφειως μηχανουργίαν, ὑπομείνας πολὺπλοκα, ῥωμαλέῳ φρονήματι βάσανα.

Τὺς ἔχνησι Χριστοῦ τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου, ἀρχιποιόμενος Σοφέ, ἐπόμενος βαφαῖς, μαρτυρίου ἐφαίδρυνας, σοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης, τὴν στολὴν· διὰ τοῦτό σε, διανοίας τιμῶμεν εὐθύτητι.

Ηχήσας ὡς βροντῆ, σοῦ ὁ ἐνθεος λόγος, ἐμβροντήτους ἀκοαῖς, παράφρονος ἐχθροῦ, κατεπτώσεν Ἐνδοξε, ὅθεν σε καθυποβχίλλει, ἀνηκέστοις κολάσεσι, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενον.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξαζὼν σε Θεοῦ, Μητέρα ἀψευδῆ, καὶ αἰεὶ μακαρίζων σε, ἄχραντε, καθὼς προεῖπας, ἱερώς προφήτευσας, ὀπηνίκα Χριστὸν ἔνδον ἔφερες.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Α ἴγλη τῷ Ἁγίου Πνεύματος, περιηθησμένοι, μέσον καμίνου ἐχόρευες, Νεανίας τὴν πρὶν ὄσιους, Παμμακάριστε μιμούμενος.

Τάξεις ἱερῶν δυνάμεων, μέσον τῆς καμίνου, σὺν σοὶ Θεόφρον ἐχόρευον· μεθ' ὧν ὕμνευς τὸν εὐεργέτην, διαμένων ἀκατάφλεκτος.

Ε"χων τὸν Χριστὸν ὑπέρμαχον, μέσον τῶν τυράννων, ἐστὼς ἀπτόητος ἔμεινας καὶ βασάνους καθυπομείνας, Μάρτυς ὠφθης ἐνδοξότατος. Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς Θεόνυμφε, τῶν ἀμαρτιῶν μου, ἢ τὰ δεσμά διαρρήξασα, τὰ τῷ Ἄδῃ τῷ τοκετῷ σου, καὶ χαρὰς πάντα πληρώσασα. Ὁ Εἰρμός. Τὸ ἔξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιερωσύνης τὴν στολὴν ἐπιχρώσας, ταῖς τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς λαμπροτέραν, περιφανῶς ἀπέδειξας Θεράπον Χριστοῦ ὅθεν ἀνεήλυθας, εἰς μονὰς αἰωνίους, βρύων τοῖς τιμῶσί σε, ἰαμάτων πελάγη, καὶ ἰκετεύων πάντοτε Θεόν, πᾶσι δοθῆναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προῖστατο πρὸςθεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺς γὰρ δούλης σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σώζε τοὺς εἰς σέ, πεπιστευκότας ὡς μόνος φιλάθρωπος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῖ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας,
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὕμνησις.

Πάντες Σώσσον τὸν λευίτην καὶ ἀθλοφόρον, τὸν ἱερόν τε Φαῦσον, Πρόκυλόν τε τὸν μέγαν, καὶ τὸν Δισιδέριον, συμφώνως τιμήσωμεν.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας Πρόκουλε Μάρτυς, σὺ μὴ νυστάξας ὄλωσ, ἐρηγόρσεις θείαις, πᾶσαν κατεκοίμισας, ἀθέων κακόνιοιαν.

Ολος θείαις εὐτυχίσας καλῶν ιδεῶν, καὶ μαρτυρίου φέγγει ἀπαστράψας ὠραίως, μέγιστε Εὐτύχιε, Θεῷ εὐηρέστησας.

Νέον ὡσπερ Δανιὴλ σε, θηρῶν ἐν μέσῳ, σὺν τοῖς συναθλοῖς σώζει, ἀβλαβῆ ἐκβληθέντα, ὦ Ἰανουάριε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, δι' ἧς μεγάλως πάντα, ἐπευλόγησεν ὄντως, ὁ πανυπεράγαθος, ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Αἵματι ἱερῷ, τὴν στολὴν σου Πανόλβιε, ἐτέλεσας λαμπροτέραν, καὶ ναὸν πρὸς τὸν ἄνω, ὡς ἱερεὺς ἐλήλυθας.

Ρεῦσαν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πολύτμον αἱμά σου, γεγένηται ἰαμάτων ποταμὸς, παθημάτων, ξηραίνων Πάτερ ρεύματα.

Τὸν ἄδικον κριτὴν, τυφλωθέντα ἐντεύξει σε, ἐφώτισας εὐσπλαγχνίαν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, μιμούμενος, Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει φῶς ἄδουτον, ἀνέτειλε Θεοτόκε, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάθρωπος.

Ρήμασι σημεῖα θεωρήσας, δῆμός σε παρανόμων, ἐργαζόμενον ἱερομύσα, τῷ Ποιητῇ, ἐκ ψυχῆς προσέρχεται, παραδόξως φωτιζόμενος.

Ωφθης καὶ πρὸ τέλους ἱεράρχα, καὶ μετὰ θείον τέλος, ἐργαζόμενος πλήθος θαυμάτων, τὴν δωρεάν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Νῦν ἱερωτάτη συμφωνία, Φαῦστον καὶ Σώσον πάντες, Δισιδέριον σὺν Εὐτυχίῳ, καὶ τῷ σοφῷ Ἀκουτίῳ μέλψωμεν, καὶ Προκούλῳ τοὺς θεόφρονας. Θεοτοκίον.

Επ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, σὼν ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται ὁ Θεὸς Λόγος· ὃν ἐκτενῶς, Θεομητορ αἴτησαι, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτύρου Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλου.

Σώσσου και Φαύστου διακόνων, Δισιδερίου ἀναγιώστου, Εὐτυχίου, και Ἀκουτίωνος.

Στίχοι.

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδα
Ἄπριλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.

Σὺν τῷ Προκλήῳ Σώσσον, ἀλλὰ και Φαῦσον,
Πρὸ κουλεοῦ κύψαντας ἔκτεινε ξίφος.

Δισιδέριος τὴν δέριν δούς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, και παρέστη Κυρίῳ.

Φωνῆς ἀκουτίστητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχισ, συντημήθητί μοι.

Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτῃ.

Ὅσοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, και Τιμοθίου ἄρχοντος Καμπανίας, οἱ και ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· και τελευταῖον μὴ ὑπευδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβάλλεται· και ταύτης διασωθῆς, τὰ νεῦρα ἐκκόπεται, και ξίφει και αὐτὸς τὴν κάραν τμηθεῖς, τελειῖται.

Γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μαξιμίνα, χήρα οὖσα, και μογενηνὴ υἱὸν ἔχουσα, τοῦτου ἀπολέσασα τεθνηκότα, και ἀπαρηγορήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τοῦτου στερῆσιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἐλθούσα, ἀναβλέψασα ἀνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπηρωρημένον ῥόκος, τὸ τοῦ Ἁγίου φέρον ἐκτόπωμα· και εἰς κοῦν λαβούσα ὅπερ ποτὲ ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὰν υἱὸν τῆς Σουμανίτιδος, θεῖον κινήσεια, ἐποίησε και αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γάρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐφυῶς, ἀντεσχημάτισε τὸ ὅμοίωμα τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου· και κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ παιδός, τίθεικε τοὺς ὀφθαλμούς τῆς εἰκόνης· και κατὰ τὰς ἀκοὰς και τὸ στόμα ὁμοίως και τὰ καθεξῆς μέλη συναρμολογήσασα, μετ' αἰμωγῆς και θερμῶν δακρῶν ἔλεγε· Δούλε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με, και ἀνάστησόν μου τὸν υἱὸν μου, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπικαμφθεῖς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυναικί. Τεῦτο τὰ παράδοξον διασαμέναι ἀπαντες οἱ συνελλυθότες εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ νείου, ἐξεβαμβήθησαν, δοξάζοντες και ἔλογαυντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.

Στίχ. Ἦδει μενούσης πρόξενον λαμπηδόνας
Τὴν ἐν ζόφῳ καθειρξίν ἡ Ἀλεξάνδρα.

Ἀλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν γυνὴ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἰδοῦσα οὖν τὸν Ἅγιον Γεώργιον τιμωρούμενον, και μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρός πληγέντα, και μὴ βλαβέντα, εἶτα ἐν τροχῷ σιδήροις ὀξείσι διηρημοσμένῳ, προσδεθίντα, και κατὰ πρᾶνους ἀπολυθέντα, και τὸ σῶμα εἰς πάλλα κατατμηθέντα, πάλιν ἐγγὴ καταστάνα, και ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, δύνοντι τοῖς ἰδῶλοις, και τῷ παραδόξῳ θεάματι πολλοὺς παρασκευάσαντα τῷ Χριστῷ πιστεῦσαι, αἱ και τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἀπεκλείσθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ταῦτα οὖν διασαμένη, καταλιπούσα τὴν δόξαν τῆς βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· και ὁμολογήσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεδόθη τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα, γενομένης ἀποφάσεως ἀποτμηθῆναι Γεώργιον, και Ἀλεξάνδραν, αὐτὴ μαθοῦσα

τοῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσπύξατο τῷ Θεῷ, και παρίδωκε τῶν ψυχῶν.

Ἀπολλῶς δὲ, και Ἰσαάκιος, και Κοδράτος, Σεράπωντες ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, και ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας και φαρτῆς, και βασιλέως θνητοῦ, και πιστεύσασαν τῷ Χριστῷ, και θανοῦσαν δι' αὐτὸν, ἐπίστευσαν και αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· και παρρησιασάμενοι, ἤλεγξαν τὸν Βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες και θρηνώδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, μεθ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλέησαντα. Ὀργισθεῖς οὖν ἐπὶ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς, προσέταξε βληθῆναι τοὺτους, ἐν τῇ φυλακῇ. Και τοῦτου γενομένου, ἐσκέπτετο δι' ἄλλης τῆς νυκτὸς τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Πρωτὰς δὲ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλὼν, τὸν μὲν Κοδράτον ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι, Ἀπαλλῶ δὲ και Ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι, και λιμαγχουθῆναι· οἱ και μεθ' ἡμέρας τινας τῷ λιμῷ πεισθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπαλλῶ, Ἰσαακίου, και Κοδράτου, λιμῷ και ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Λιμαγχάνην οἶσαντες Ἀθληταὶ δύο,
Ψυχοκτόνων φεύγουσι δαιμοναγχόνην.

Ζωρὸς χύτρας σῆς, τὸς ἰδρωτάς Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεῖς αἰμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανῶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Μαξιμιανὸς, οὐχ ὁ παμφάγος λύκος,
Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθνηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅστις ἐκ τῆς παλαιᾶς Ρώμης ὄρμητο, υἱὸς γερωῶς πλουσίων και εὐγενῶν. Κατὰ δὲ τινα χρεῖαν, τὴν Ρώμην ἀφῆς, εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεγένετο. Βίον δὲ καταστάσει και ἀκριβεῖα διαλάμψας, και εὐφυῆς και πολυμαθῆς ἀναγνωρισθεῖς, χειρατονεῖται πρεσβύτερος παρὰ Σισινίου τοῦ αἰοδίκου Πατριάρχου. Διαρκέσας δὲ μέχρι Νιστορίου τοῦ αἰρετικοῦ, τοῦ τὸν ἀγνώτατον Σισινιον διαδεξαμένου, ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, και τοῦ λαοῦ παντός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. Καλῶς οὖν τὸ ποιμνίαν διαποιμάνων ἐπὶ ἔτη δύο και μῆνας πέντε, και τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδαλῶν ἀσλαβῆ διατηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,

Και πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Ὅστις ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρσι ἡμῶν, καταλιπὼν κόσμον, και τὰ ἐν κόσμῳ, και τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν κυριακὴν ἐντολὴν, ἀποκαιράμενος, προθύμως ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Μειζόνων δὲ ἀγῶνων τῆς ἀρετῆς γενοῦς ἑραστής, παραγίνεται εἰς Γερσόλυμα· και τὰς σειθασμίους τόπους πιστῶς προσκυνήσας και καταστασάμενος, εἰς τὰ Σινᾶ ὄρος ἀνέρχεται. Κάκεισε μοναχοῦς εὐρωνῶν, ἀκρῶς τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἐμεινε μετ' αὐτῶν, ὑποτασσόμενος αὐτοῖς και ὑπηρετῶν. Ταπεινῶφρω δὲ ἄγαν καταστάς, ἐδέξατο χαρίσματα γνώσεως και σαφείας πολλῆς, και βίους Πατέρων Ἁγίων συγγραψάμενος, και ψυχοφελῆς λόγους συνθεῖς, ἐν βαθυτάτῳ γήρα· πρὸς Κύριον ἐξεδάμησεν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον δέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδας Δείους ἐμιμήσω, ἀναμέσον τῆς φλογός, ὧ Ἰανουάριε, ἐν συγκαταβάσει Ἀγγελῶν περιχορευῶν, καὶ ὠδαῖς μυστικαῖς τὸν Σωτῆρα ὑμῶν.

Ανοσον τὸν λογισμόν σου, χάριτι Δεῖα τῶν, καὶ πρό τῆς ἀθλήσεως, νόσους ἐθεράπευσας πάσας, ποιμὴν καὶ μέγας, θαυματουργὸς γνωριζόμενος.

Ἰστασο πρό τῶν βημάτων, Μάρτυς τῶν τυραννικῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα, καὶ τοὺς δυσσεβεῖς καταισχύων, καὶ πλανηθεῖσιν ἄπασιν, ὑποδεικνύς τὴν ἀλήθειαν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τὰς κινήσεις, Ἀχραντε τὰς τῆς σαρκός· ζῶν ἢ κησάσα, ζώωσον ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, νεκρωμένην πάθει, καὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασιν.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξάς με λπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφημείθω ὁ μέγας νῦν Πρόκουλος, καὶ σὺν τῷ Εὐτυχίῳ Ἀκουτίῳ, ὁ Δεῖος Διδέριος, Φαῦστός τε καὶ Σῶστος ὁ γενναϊόφρων, τοῦ Σωτῆρος οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες.

Σε χορὸς Ἀθλοφόρων ὁ ἐνδοξος, κορυφαῖον πλουτήσας ἐπάτησεν, Ἱερομύστα ἐνδοξε, κορυφὰς τῶν δαιμόνων, καὶ ἀθείας, κορυφούμενον θράσος ἠφάνισεν.

Ὡς οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατεπάτησας· καὶ θηρῶν τὰς ὀρμὰς ἐχαλίκασας, ὡς Δανιὴλ Πανάραστε· ὡς δὲ Παῦλος τὴν κέραν ἐναπετήθης, εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ σκηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, ἐάν τοῦ αἰκητήριον ἔδειξε, σὲ καθαρὸν Πανάχραντε, ὧ βωῶμεν αἰπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε

» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἰανουαρίου τὰ σεπτὰ παλαιίσματα, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ στίγματα, τὴν μέχρι αἵματος ἀνδρείαν, τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θάνατον, θαυμάτων τε τὸ ἄπειρον πέλαγος, ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνομεν.

Ὡραῖθης ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς Ἀοιδίμε, μαρτυρίας ὡσπερ ἄδυτος, ἥλιος Δείους ὡς ἀστέρας, Μαρτύρων τὴν πληθὺν ἐπαγόμενος· καὶ νῦν φωταγωγεῖτε τὰ πέρατα, ἀθλῶν μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Σε τὸν ποταμὸν τὸν λογικὸν πληρούμενον, τῶν ναμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, καὶ καταρδεύοντα πλουσίως, θαυμάτων ἰσραῖς ἐπιδείξει, πιστῶν ταῖς διανοίας, γεραίροντες, Ἱερομάρτυς μακαρίζομεν.

Ἡμέραν τελέσωμεν πιστοὶ ἑόρτιον, εὐφημῶντες Ἀκουτίωνα, Πρόκουλον Σῶσσον καὶ τὸν Φαῦστον, Εὐτύχιον σοφὸν Διδέριον, καὶ τὸν Ἰανουάριον ἄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάντων νῦν πρεσβεύοντας. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς τυφλώττουσαν, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον, καὶ χειραγωγήσον με Κόρη, ὁδοὺς σωτηριώδεις πορευέσθαι, καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προσκόμματα, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιομέλον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερομύστης τοῦ Λόγου Πατήρ γενόμενος, καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμψας, τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη, Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἰαμάτων χάρισματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, τῆ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι

τὴν μνήμην σου, Θεομακάριστε Πάτερ Θαυματουργέ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν εἰδείχθης, τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε· διὰ τῆς βασιλείας, τῆς ἀνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Θεόδωρε.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἡ τῶν ἀμαρτανάντων, κραταιὰ προστασία, τῶν καταπονουμένων ἢ ἰσχυρά, καὶ βεβαία ἀντίληψις, Θεοκυῆτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν, καταφύγιον πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ κρεμάμενον, ἡ ἀμωμος Παρθένος, ἡ ἀσπόρος τεκούσα, ἐβόα Σρηνωδαῦσα· Ἰὲ καὶ Θεε, τίς ἡ Δεῖα καὶ ἄφατος, εἰκονομία σου Λάγε, δι' ἧς βραταῦς, τῆς κατάρτας ἠλευθέρωσας!

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεὸν σε δῶρον παρμάκαρ μέλω Πάτερ.

Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ ἀδηγήσαντι παῖλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶ, καὶ ἐν ἔρήμῳ θρέψαντι, ἄσωμεν ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοφεγγῆ σε ἀστέρα, ἀ νοητὸς Ἥλιος, τῷ στερεώματι Σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέδειξε, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλὴν ἀφανίζοντα.

Εκ μητρικῆς σε νηδύος, ὁ Ποιητῆς Ὅστι, Ἱερεμίαν ὡς τὰ πρὶν, καθαγιασας εἰργάσατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὐχρηστὸν, πνεύματα ἀποσοβοῦντα, πονηρὰ Πάτερ Θεόδωρε.

Ἰδρῶσι τῆς ἐγκρατείας, φλόγα παθῶν ἔσθεις, καὶ ἐπομβρία προσευχῶν, ρεῖθρα θαυμάτων ἐβλυσας, καύσωνα ἀρρώσθημάτων σβεννύντα, Πάτερ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Ο ἀγεώργητος βότρυς, σαῦ ἐκ γαστρῶς ἦν θῆσε, Παρθενομητορ γλυκασμόν, ἀναβλυστάνων ἀφέσεως, καὶ εὐφροσύνης πανάχραντε, ἅπασι τοῖς ἐκ τῆς μέθης, τῶν δεινῶν παραφρονήσασιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πν εὔμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εὐλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θελημα σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁς θαυμαστός ὁ βίος σου Θεόφρον! ὡς φρεβρὰ τὰ θαύματα! ὡς ὑψηλή σου ἡ πρὸς Θεὸν, οἰκείωσις καὶ νεῦσις καὶ ἀκλινὴς ἀνάβασις! πανένδοξε Θεόδωρε.

Ρύμην παθῶν ἀνέστειλας παρμάκαρ, τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων ταῖς δολεραῖς, ἐξηφάνισας ἐνέδρας, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἰσχυῖ Θεόδωρε.

Οί τῇ σεπτῇ προστρέχοντες σορῶ σου, ἐκ ταύτης ἀρούμεθα, τῶν ἰαμάτων τοὺς θησαυροὺς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη, καὶ δωρεάν τὴν ἄφθονον, ὑμνοῦντές σε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως Παρθένε, καινοτομοῦνται· τίκεις γὰρ, ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργόν, ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Αγωνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου ἔλαβες Θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰᾶσθαι ποικίλα, πάντων ἀρρώσθημα, τῶν πιστῶς προστρέχόντων, τῇ σῇ τιμίᾳ πάντοτε σορῷ, ἣν προσκυνοῦντες αἰεὶ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν ταῖς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνησεται Παρθένε ἀγνή; ταῖς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσαρκῶν ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδηγήσεται, καὶ τὴν ταύτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάσθητε καὶ σῶσον ὡς Θεὸς, τὸν κόσμον πάντα χειρὸς τοῦ αἰλάστατος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα ὁ Θεὸς, τὴν αἰκίαν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Ποταμός υπάρχει σαφώς, πεπληρωμένος ναμάτων θείων, χαρισμάτων τε του Πνεύματος, καταρδεύων ἅπασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ Θεόδωρε.

Απηχόνισας τὸν ἐχθρὸν, νευραῖς τῶν πόνων τῶν σῶν παμμακάρε, καὶ τὰ τούτου ἐξωλόθρευσας, πονηρὰ σρατεύματα, τῶν προσευχῶν σου ξίφει Θεόδωρε.

Μελετῶν τὸν νόμον Θεοῦ, ἐν διεξόδοις τῆς ἐγκρατείας, θείον ξύλον ἀνεθλάστησας, εὐκαρτίαν πράξεων, τῶν ἐναρέτων φέρων Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐκ γενεῶν, πασῶν ἐδείχθης, Χριστὸν τεκοῦσα, μακαρίου ἐργαζόμενον, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Ακοίμητον λαμπάδα σε, καὶ λύχνον μὴ σβεννύμενον, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε, τοῖς ζῶντι κρατούμενοις, τῶν παθῶν Θεόδωρε, καὶ τῇ ἀμαυρότητι, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν.

Καλῶς παιδοτριβοῦντά σε, τὸν Μάρτυρα Γεώργιον, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἔσχηκας, καὶ τούτου ἐμιμήσω, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Πάτερ Ὅσιε στοργὴν.

Ανόθευτον ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν ἀσύγκριτον, πίστιν ἐλπίδα καὶ ταπεινώσιν, ἔσχες ὑπὲρ ἀνθρώπων· ὅθεν ὑπερβάλλουσας, χάριν εὔρες ἐκ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ρανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανάχραντε, τὴν ἐκτακεῖσάν με διάνοιαν, φλογμῶ τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου, τῆς καρδίας ἀναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Μέριμναν τῶν γηίνων ἀπεκρούσω, ὄλον δὲ ἐκένωσας, τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐνθόσιμος τούτου καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀναβλυζούσαις, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσιν.

Ελυσας παγετὸν τῆς ἀμαρτίας, κρῦει πιεζόμενος, κλωβοῦ ἰσταίμενος μέσον, καὶ ὡς

ἄσαρκος Πάτερ προσβολαῖς, ὑπήνεγκας ἀέρων, θεία θαλπόμενος χάριτι.

Αράνακι ἱερά σου προσιόντες, ὁδμῆς θείας γνώσεως, πληρούμεθα Ἱεράρχα, δυσωδίας λυτρούμενοι παθῶν, οἱ πόθῳ σε τιμῶντες, θαυματουργέ Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Παθῶν με τρικυμία συνταράσσει, βυθὸς ἀπογνώσεως, χειμάζει μου τὴν καρδίαν· κυβερνήτην κηύσασα Χριστὸν, Παρθένε καὶ Σωτήρα, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ὁ Εἰρμός. Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θὺς πυρίνῳ ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς θεοφόρε, ἐπιβάς ἀνέδραμες, εἰς αὐρανίους οἰκήσεις, Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἀνθρώπος σὺν τοῖς Ἄγγελοις περιχορεύων· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, θαυμάτων θείων δοχεῖον Θεόδωρε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου.

Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.

Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗτος ὄρμητο ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν χώρας, ἐκ χωρίου λεγομένου Συκειοῦ, κατὰ τοὺς χρόνους γεννηθεὶς Γουστινιανοῦ τοῦ πάλαι, δοκῶν οὐκ ἔχειν τὸν τῆς γενέσεως τρόπον ἐπαινούμενον, ἀνέγγυον ὄντα καὶ σκοτίον. Φασὶ γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα, Μαρίαν ὄνομα, εἶρα καὶ χάρισι διαλάμπουσαν, ἐφελκύσασθαι τινα τῶν βασιλικῶν ταχυδρόμων, τοῦνομα Κοσμάν, ἐξ οὗ γενέσθαι τὸν Ὅσιον· ἀποκρῦφαι δὲ τοῖς μετὰ γέννησιν εἴ τι πρὸς αὐτῆς ἄδοξον ἦν καὶ ἐπίψυγον. Εὐθὺς γὰρ κατὰ τὴν νύκτα, ἢ συνῆλθεν ἢ τοῦτον τεκοῦσα τῷ ἀνδρὶ, ἔδοξεν ὄναρ, καταφοιτήσαντα ἀστέρα, ὑπὸ τὴν αὐτῆς γενέσθαι γαστέρα· ὅπαρ ἐδῆλου τὴν ἐσῶτερον λαμπρότητα τοῦ παιδός.

Ἄλλ' αὐτὸς οὐκ εἰκάζειν τοῦτο μᾶλλον ἢ πιστεῦειν τοῖς τότε πεποιήκει, παρασχὼν ἑαυτὸν ἐκ πρώτης ἡλικίας Θεῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ μάρτυρι Γεωργίῳ, προσφιλεῖ, ὡς δοκεῖν συνεῖναι αὐτῷ πάντοτε, καὶ παιδαγωγεῖν, καὶ ταῖς κρείττασι πράξειν ἐπιθυμίαις, καὶ ὅλως ἐρᾶν αὐτοῦ θείον τινα καὶ θαυμαστὸν ἔρωτα. Οὕτως οὖν ποιοῦντι, καὶ ταῖς κατὰ μέρος ἀναβάσει προαγομένῳ, ὁ Ἅγιος διὰ παντὸς ἐπιφαίνεται. Ἄλλα πρῶτον μὲν ὁ Ὅσιος τῷ τῶν μοναχῶν καταλέγεται τάγματι· εἶτα, διελθὼν τοὺς εἰς ἀκρότατον ἀρετῆς φέροντας βαθμούς, καὶ ἀπόδειξιν τῆς τελείας ἀρετῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν οἰκειώσεως, τὴν τῶν θαυμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, ἐπὶ τὸ μέγα τῆς ἀρχιερωσύνης ὕψος ἀνάγεται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀναστασιουπόλεως ἐγχειρίζεται. Ἐνθα πολλοὺς τὴν θεογνωσίαν παιδεύσας, καὶ ἅ προσήκει πράττειν ὑψηλοτάμενος, καὶ πανταχοῦ διὰ τῶν θαυμάτων τὸ ὀμόφυλον θεραπεύσας, καὶ μεγάλας παραδοξοποιήσας, ἄς οὐ βράδιον γραφῆ παραδειναι, πάντας ἐκπλήξας, καὶ Βασιλεῦσι καὶ Ἀρχιερεῦσι

Σαυμαστός φανείς και ποθούμενος, προβιπίσας πολλοῖς περὶ τῶν μελλόντων, καταλύει τὸν βίον, μειδιάματι σεμνῶ τοὺς παραληφόμενους αὐτὸν Ἀγγέλους δεξιωσάμενος.

Λίγεται δὲ αὐτῷ, μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, ὄναρ ἐπιστῆναι τὸν ἰνδοξον Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, ἐγγχειρίζοντα βακτηρίαν. Καὶ αὐθις ἐποχοῦμενον ἵππῳ, καὶ ἐπισυρόμενον ἕτερον, εἰς ὃν ἐκέλευσεν ἐπιβῆναι τὸν Ὅσιον, τὴν ἐκαῖθιν πορείαν διὰ τῶν Σαυμάτων προφαίνοντα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς σὲ Σῶτερ ἐμπύρου Σείου πόθῃ, Νέαρχος εἶπεν, οὐδὲ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὃς ἐστὶ Σίμων ὁ ζηλωτῆς· ἦτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχ. Τὸν Ναζαρηνὸν γνοὺς, Ναθαναήλ, μέγαν, Τὴν Ναζαρέτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Κανᾶ, πόλεως τῆς Γαλιλαίας, ἐνθα ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, εἰς γάμον κληθεὶς μετὰ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τὸ πρῶτον Σαῦμα ἐποίησε, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλόν. Προσιδέχεται δὲ καὶ αὐτὸς τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς νομομαθῆς· ὃν εὐρών ὁ Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, καὶ γινώσκων, ὅτι προσδέχεται τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ περιχαρείας εἶπεν αὐτῷ· Ὁν ἐγράψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. ἀ. 46.). Ἀπελθὼν ἐν ὁ Ναθαναήλ, καὶ ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων αὐτὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἐτελειώθη (*).

Γαῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέκτους
- Τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα,
- ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἀψευδῆς Ἱεράρχης, Δυσίαν ἀναίμακτον, προσήγαγες ἐν Πνεύματι· καὶ παθῶν νεκρότητι, Δύμα εὐῶδες Παμμακάαρ, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πῦρ ἡδονῶν ἐγκρατείας, ἰδρῶσι κατέσβεσας, αὐχμὸν τε γῆς ἀνέστειλας, ὄμβρων ἐπικλύσαι Σαυματοργε, ὡς Ἥλιος οὐρανὸς κεκλεισμένους, εὐχαῖς σου ὑπανοίγων.

Ἀγιασθεὶς ἀπὸ βρέφους, εὐχῆς γενναιότητι, στερευούσας ἐποίησας, γαστέρας πολυπαιδας, τυφλοῖς παρέσχες τὸ βλέπειν, καὶ χωλοῖς εὐδρομίαν, Θεόδωρε τρισμάκαρ.

(*) Περὶ τοῦ Ναθαναήλ τούτου, ὄρα εἰς τὴν παρὰ τῷ Φοῖνικι νεωτέραν ἔκδοσιν τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου, Μαΐου 40. καὶ Ἰουνίου 41.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ σε, Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὲ διετήρησε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἡ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ θάλασσα,
- καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
- υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ πέτραν ὑπομονῆς, ἐρείσας σου τὰς βάσεις τῆς ψυχῆς, ἐπαρετράπης προσβολαῖς ἐναντίαις, οὐκ ἐσαλεύθης, ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἀλλὰ ὕψος πρὸς Σείον ἀνέδραμες, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τιμώντων σε πρεσβεύων.

Ρεῖθρον πρόεισιν ἐκ σοροῦ, ἰάσεων τῆς σῆς Σαυματοργε, καὶ ἀποπλύνει μολυσμοὺς, παθημάτων, καὶ σηπεδόνας δεινῶν ἐκκαθαίρει, καὶ πιστῶν καταρδεύει Θεόδωρε, πᾶντων τὰς καρδίας τῶν πόθῳ σε τιμώντων.

Ὁ τῶν δώρων τῶν Σεικῶν, ἐπώνυμος, καὶ μύστης τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, Ἱερέων ὠραιότης, Σαυμάτων ἡ βρύσις, ἡ σεπτὴ μυροθήκη τῷ Πνεύματος, νῦν ἀνευφημίσθῳ, Θεόδωρος ὁ μέγας.

Θεοτοκίον.

Ἱεραὶ σεπτῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλῃν καὶ ὄρος καὶ σκηνὴν, καὶ ἀγίαν φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, ἀνέτειλεν ἥλιος, Παρθένε, Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

Ὁ Εἰρμός. Ἡ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ὡς ὀρθρος, ὡς ἡμέρα διαυγῆς, ἡ σὴ ἑορτῇ, ἐπέφανε φωτίζουσα ἡμῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶς, ἀνευφημούντων τοὺς σεπτοὺς πόρους σου Πάνσοφε.

Συνόμιλος Ἀγγέλων, Ἀποστόλων καὶ Ἀθλητῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων γεγωνῶς, Πάτερ καὶ Ἱεραρχῶν, ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ πρεσβεύεις αἰεὶ.

Ἡ Σήκη τῶν ἀγίων σε λειψάνων Πάτερ σοφέ, ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωάμ, ἐγνωρίσθη τοῖς πιστοῖς· ἡ προσιόντες, τὰς ψυχὰς ἀγιαζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φοικτή σου ἡ λοχία, Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ·
διόσε μακαρίζομεν αἰεὶ, καὶ δοξάζομεν πι-
στῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Ο' Εἰρμός. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,

ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἢ τῇ
Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία αὐ-
τοῦ εἰς τὴν Β'. τῆς Διακαινησίμου, καὶ ψάλλεται κατὰ
τὴν ἐφεξῆς διατύπωσιν.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐν τῇ τῆς Διακαινησίμου
Ἑβδομάδι.

Εἰσπέρας. Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὸ, Χριστὸς ἀ-
νέστη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια ε'. Δόξα, τοῦ
Ἁγίου, Ἦχος πλ. β'. Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπόλι-
τεύσω. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος.
Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀ-
ναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστά-
σιμον Στιχηρὸν τοῦ Ἦχου, εἶτα Ἀναστήτω ὁ Θεός.
Πάσχα ἱερόν, κτλ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν
νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'. Ἀναστά-
σεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ὡς τῶν αἰ-
χμαλώτων, καὶ αὐθις τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ
Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, Συ-
ναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ ἡσασαμένοι· καὶ εὐθὺς, Δόξα.
Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεο-
τόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ
τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἠέλ-
κυσμένη πᾶσα, κτλ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.
Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλεῖε καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα οἱ
Κανόνες, τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Πά-
σχα ἐν ἐκάστῃ Ὤδῃ. Ἀπὸ γ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆ
Πάσχα· καὶ εὐθὺς τὴν δ'. Ὤδῃν. Ἀφ' ε'. Κοντάκιον καὶ
Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ,
Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ'. Ἡ ζ'. Ὤδῃ, κτλ. Ἐξα-
ποστειλάριον, Σαρκὶ ὑπνώσας· εἶτα τοῦ Ἁγίου, καὶ
αὐθις, Σαρκὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσι-

μα δ'. τοῦ Ἁγίου δ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν, μετὰ τῶν
Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτει-
λε τὸ ἴαρ. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ Χρι-
στός ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰ-
σοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα, Ἀ-
πολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τᾶφῳ —
Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται καὶ τὸ
Μεγαλυνάριον αὐτοῦ. Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ. Εἰ
δὲ βουλεῖ, Εἰς μνημόσυνον, εἰάν ὁ Ναὸς ἢ τοῦ Ἁγίου.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς
Διακαινησίμου.

Τῇ Ε'. ἰσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου γ'. τῆς Θεο-
τόκου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν,
τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'. Τίς λαλήσει τὰς δυνα-
στείας σου πηγῇ. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου —
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ γ'.
τῆς Θεοτόκου, Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγῇ. Δόξα,
τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ
νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη.
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν, Χριστὸς ἀνέστη,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, Συ-
ναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ, Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ· καὶ εὐθὺς, Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀ-
θλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰ-
διόμελον τοῦ Ἁγίου. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου,
κτλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁ-
γίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἐκάστῃ Ὤδῃ, Ἀπὸ γ'.
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν ε'. Κον-
τάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν
Χριστοῦ, καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ'. κτλ. Ἐξ-
αποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Θεοτόκου,
Πηγῇ ὑπάρχεις ἀληθῶς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστά-
σιμα τῆς Ὀκτωῆχου β'. τῆς Θεοτόκου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'.
καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ.
α'. Ἀνέτειλε τὸ ἴαρ. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡ-
μέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰ-
σοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη· ἢ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα· Κον-
τάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς· Ἀ-
πολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα — Ἀ-
πόστολος, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Δίπτυχα, ψάλ-
λονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Εἰσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ α'. Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου ὄλου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ε'.
καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Ἀξίως
τοῦ ὀνόματος. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Τῶν Συρῶν
κεκλεισμένων. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον,
Ο' Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ

Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Φιλάνθρωπε. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ὡς τῶν αἰχμαλώτων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τῷ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἴσθιν, κτλ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυίλεον, Καθίσματα, πρῶτον τοῦ Ἁγίου, εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἐωθινόν α'. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, ἡ Ἰπακοή, Ὡς ἐν μίῳ τῶν μαθητῶν σου. Μετὰ τὴν ε'. Ὤδῆν, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς τὸ α', τῷ Ἁγίῳ, εἶτα πάλιν τὸ β'. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἱερ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'. Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἀπολυτικίον, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Σὶ τὴν φαινήν λαμπάδα. Κοινωνικόν, Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προομιανόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τῷ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἰσοδος τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκειμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπολυτικίον, τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἶτα, τὸ, Ἄξιον ἴσθιν, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια. Ἡ Ἰπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκειμενον τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν ἡ. Ὤδῆν, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ ε'. Ὤδῆ τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς τοῦ

Ἁγίου. Ἅγιος Κύριος. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει αὐτῆς.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προομιανόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιον τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ε'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκειμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ἀπολυτικίον αὐτοῦ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυίλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, Ἀνέτειλεν ἰδέ. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Πόθω ζέοντι. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ πάντων ἐπιστάμενος. Εἶτα πάλιν τοῦ Ἁγίου. Γεωργήσας ἐμμελῶς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Προκειμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσα ἐπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, τῷ Ἁγίῳ, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὴν σύμπτωσιν ταύτην τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετὰ τῆς παρούσης Κυριακῆς, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἀπαρραλλάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προειρημέναις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου.

Η'. Ἐάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποῖα δήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα καὶ μὴ ἐν Κυριακῇ, μηδὲ ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Μετὰ τὸν Προϊμιακὸν, καὶ τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου κα-
 Σαράν, καθὼς ἐστὶν ἐπιξῆς τιτωκυμένη, λέγοντες μόνον εἰς
 ἕκαστον Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης
 Ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Καθίσματα. Κανόνας δὲ
 ψάλλομεν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου. Καταβασίας
 ὡσαύτως τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν Δ'. ᾠδὴν, στιχολογοῦμεν
 τὴν Τιμιωτίραν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ
 Μακαρισμοὺς, ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου τὴν γ. καὶ
 ε'. ᾠδὴν. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ
 Ἁγίου.

Σημείωσον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου
 Γεωργίου καταβαίνει ἕως εἰς τὴν Μεγάλην Πα-
 ρασκευὴν, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν πέμπτην
 τῆς Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. Ἄλλ' ἐπειδὴ
 αἱ ἡμέραι αὗται εἰσὶ τὰ δύο ἔσχατα ὅρια τῶν
 Πασχαλίων, διὰ τῆτο συμβαίνεισι σπανιώτατα.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
 Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ βούλεται ὁ Πρασιτῶς ποιῆσαι ἀγρυπνίας,

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφέστηκε,
 καὶ νουργεῖ τὴν κτίσιν, εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει,
 Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· ὅθεν σαφῶς, φωτισθεῖς
 τὴν δίσνοιαν, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, τῶν
 ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἐσρατεύσω σο-
 φέ· καὶ παρατάξεις πάσας, καθελὼν τῶν
 ἀνόμων, Γεώργιε τρισμάκαρ, στερόδος ἀθλητῆς,
 ἀνεδείχθης τῇ χάριτι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ
 θαυματουργεῖ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ρεῖθρα ἰάσεων νέμεις, τοῖς σοὶ προστρέχουσι,
 Γεώργιε τρισμάκαρ· καὶ ψυχῶν καὶ σω-
 μάτων, ἀρρώγος σὺ ὑπάρχεις, τοῖς πίσει Σερμηῆ,
 προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου, ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς
 τοῦ Ἰησοῦ, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος α'.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε,
 χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐχρέστη-

σας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τῶν αἰώνων
 εὖρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν
 νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει Χριστὸς γὰρ ὄν-
 ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Ἁγίου.
 Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εὕγε τῆς ὑπὲρ νοῦν, χαρᾶς ἧς ἠξιώθης, Γεώρ-
 γιε τρισμάκαρ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτίστου,
 ὡς μάρτυς ἀπαράγραπτος!

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοιτῆς ἀνθήσει.

Χαίραις τῶν Ἀθλητῶν, ὁ μέγας ταξίαρχε,
 καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, προσφύγιον καὶ
 τείχος, καλλίνεκε Γεώργιε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλοῦν-
 των, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ὡς ἄριστος
 προστάτης, Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλά-
 ζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν
 ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄ-
 δην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας
 αὐτῷ· Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χρι-
 στῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ος τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν
 πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰα-
 τρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγα-
 λομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προϊμιακὸν, καὶ τὴν α'. στάσιν
 τῆ, Μ α κ ά ρ ι ο ς ἀ ν ἠ ρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρα-
 ξα ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Αυτόμελον.

Ος γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε,
 συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι
 τὸν ὁρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας,
 καὶ ἐδάξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον·
 ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι,
 τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον
 μνήμην σου.

Ρωμαλέω φρονήματι, πεποικῶς ἠτύτομολῆσας,
 ὡσπερ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ὑπε-

ρορῶν μὲν τῆ σώματος, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ἰδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἀθλῶν σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραζάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀναλωτός, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεὸς ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων ταῖς φαλαγγας, τροπώσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τῆς πιστοῦς δὲ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασωζεις καλούμενος.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὡσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκωμεν. Ὡς μαργαρίτην πολυτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλεοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα, περιφρουρήσον· ἐπαγρυπνήντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τῷ Κυρίῳ τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν στευρόν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσῶθεισαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκαυθώδη θρησκείαν τῶν εἰδῶλων ἐκρίζωσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κληῖμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυσταίνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 41. 9. **Τ**αδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνέχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ

τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι παρέξ ἐμοῦ ὁ σωζών. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀδικηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἳ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολασθῶσιν, ἢ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ἰψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπισεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνε δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκυ-

κλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χαίλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, ταῖς ἄνω Δυναμίει εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε, καὶ συνορτάζειν ἡμῖν ταῖς δι' αὐτὸν ἠθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ θυλὸς παραγέγονε. Διὸ περ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὄλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Α ριστεῖαις ἀθλων γεωργῶν τὰ κρείττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε· πίστει πόθον ἐνστήσάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀπώσάμενος, ἀγάπῃ ἐκτίσῃ τὰ οὐράνια πανεύφημε. Παρρησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, ἰλασμόν τε ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαίρει καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰώνιον εὐρεῖ ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἀσματικὴν ὑμνωδίαν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν. Σήμερον γὰρ ἕαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περκάζον ἄνθη τὰ λογικὰ, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος, οὗ τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγᾶς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦειν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρησασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ἔξυλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὀρῶν ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ· Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Ασμα ἀσμάτων χορεύοντες ἅμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, πτερινίσας κατέβαλε· διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς· Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομὼν, ταῖς βροτοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεία, προηγόρευσεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθεῖς, ὦ πολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότη τοῦ διδασκάλου ἠκολούθησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρτέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας ὡς βέβηλα· τὸ σῶμα γὰρ ὃ παρέδωκας, ὑπὲρ ἀγάπης τῆς κτίσαντος, ὄλον μεληδὸν κατετέμενετο· καὶ ὁ Βαλίας μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνθεῖς ἐτιτρώσκειτο, σεφηφόρον σε ὀρῶν ἀκμαιότατον. Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τῆ Κυρίου σου, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίει, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ανευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπῆς γὰρ ἐλέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεπακιμμένη δόξη καὶ χάριτι, ὅθεν καὶ σκιρτῶσι νῦν, Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνεῖσι, τὸν δοξάσαντα, σέ, Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ενδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέθης Γεώργιε, ταῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ Χριστοῦ κερπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, δεῶν ματαίων πλάνην ψυχόληθρον· τότε καὶ, Στρα-

τεύομαι, τῷ βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζες· οὐδὲ γὰρ δῆρες, οὐδὲ τροχαί, οὐ πῦρ, οὐδὲ μάχαιρα, ἐμὲ χωρῖσαι κατισχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευς σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ταῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταπραϊνίσας ὀργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου φρικτοῦ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἀνθεσιν, ἀσματικοῖς περιστέφωμεν, καὶ τὰ σεπτά σου, περιπτυσσόμεθα πίσει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευς σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰοδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐγάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βείσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Ζῆτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ανέτειλεν ἰδού, τὸ τῆς χάριτος ἕαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίε τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφαροῦντες ἐνθέως, παιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάτης ταμεία κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τραπαιοφόρε παμμακάρε Γεώργιε, Μάρτυς ἐνδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευς, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν δειῶν ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεποικῶς πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροὺς, Μάρτυς Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Αναβαθμοί· τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε.

Τέλος· Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενα.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα.

Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζομένη, Γεωργίε βυῶ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα δερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Εἶδ' οὕτω, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Ἐλέει καὶ αἰκτιρμοῖς.

Καὶ εὐθύς οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀροστιχίς.

Ἦμῶν σε Γεώργιε Δαυὶδ ἐκ πάθου· δεῖ γὰρ δὴ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Υπὲρ ἧλιον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλίτα· ὡς γὰρ ἀκτίνας παμφαεῖς, τῶν θαυματίων τὰς αὐγάς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσες, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μοιχομάχε μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητᾶ, δός μοι τοὺς ἀθλοὺς μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σα, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὸς ἐκπυρούμενος, φῖ καὶ ἔζης γηθόμενος.

Νέος ὤφθης ἐν πολέμοις ἰκανὸς τῇ χειρὶ, ἄλλος Δαυὶδ ἀνδρείος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ, ἠττάς καθελῶν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγον σου, στεφανῆτα Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Ως ἀνέκφραστος ὠραῖος, φρικαλῆος ὁ σὸς, ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑπομαζιον καὶ γὰρ, τὸν παντέλειον Θεόν, δηλαΐζεις σαρκί· παραδόξον ἄκυσμα, βρεφοτρόφε Μητράνανδρε! Ἐ΄τερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς· Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προστάτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Θερμοτάτη πίσει καὶ στοργῇ, τὸς προσκαλουμένους σε, Μάρτυς Χριστοῦ στηφηφόρε Γεώργιε, παρεστῶς ὀλόφωτος, σεπτῶ βήματι, τῆ τῶν ὄλων δεσπύζοντος, σὺ ταῖς ἰκεσίαις, καὶ ταῖς προστασίαις διαφυλάξον.

Εὐγενές γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε, μαρτυρικαῖς γεωργοῦμενον πράξεις· καὶ ὡς πλοῦτον ἔμψυχον, οὐρανόις σε, δησαυροῖς ἐναπέθετο, ὁ ἀγνοηθῆς, ὡς διαφορόντως ἀρυστεύσαντα.

Ρωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὠρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμακάρε Γεώργιε· καὶ κατασρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἐνδοξε ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν πίστει ὑμνῶντας σε, αἴτησαι σωθῆναι, πάσης ἀθλοφόρε περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ἐγένετο λογικὸς, Λόγον τὸν ἑράνιον, τῇ σῆ γαστρὶ Θεομητορ χωρήσασα, δι΄ ἣ πάντα γέγονεν, οὐρανὸς τε καὶ γῆ, καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα· ὧ ἐν παρόρησῃ, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ΄. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἢ πανένδοξος μνήμη ἢ τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοὶ, παιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τὰ τε ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· ρεῖθρα θαυμάτων καὶ γὰρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλὴ, ἑρανός τε συχαίρει, στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοσφά-

τηγος γὰρ, Χριστῷ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐρανόα. Θεοτοκίον.

Εὐφράνθητι, τέρπου Μαρκάμ· εἰ καὶ χθὲς ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς, διήλθεν, ἀλλ' ἐν ὡς ἐκ πασῶ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Ἐτερος. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνω τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων Ἐνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς καλοῦντάς σε, λιτανεύων καὶ λυτρωτῆ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπηδόσι Πάνσοφε, τὴν ζοφεράν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀγλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει εὐφημοῦντων σε.

Ελπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπη πίσει τε, περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας. Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρὶ συνάναρχον· Θεοτόκον διὸ σε πίσει σέβομεν.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα· τῷ γὰρ θεῷ ζήλω, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν τυράννων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρυάγμα· ὄθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανεμῶν τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφέ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ Σταυρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισται, καὶ ἐν τούτῳ ἠσχυνας, τυράννων τὸ φρυάγμα· ὄθεν σῆ πρεσβεία, τοῖς αἰτούσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ως ὑπερήλασε τὴν πρὶν, Νότου βασιλίσσαν σοφέ, νῦν ἢ βασιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε· ὄθεν

σοι συμπαρίσταται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τῷ Θεῷ ὡσπερ βασίλισσα.

Ρημάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβῆς, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καὶ τοι κρηόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδῆς, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτήρ οἰκουμένης, ἀστήρ φαινότατε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ καὶ τέτοκας Ἀγνή, καὶ παρθνεύεις ἐν ταυτῷ· Δαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερὸν ξενήκιστον! Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα, φέρουσα σαῖς ἀγκάλαις θηλάζεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἰμνοῦμένσθ, τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, δι' ὧν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναοίδιμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Ἀξιάγαστε.

Ανέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ σπριγμῷ τῷ τῆς πίστεως πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιώδη Παρθένε γεγέννηκας, πλοσία χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

καταβασία. Ἐπὶ τῆς Δείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Εὐρτίον κρότει σκιρτώσα ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτήν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετάθεσιν τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ καλά γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον Θαυματοβρύτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βουνὸν οὐ περ Δαυμαστῶς ἐζώσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζώσαν Δυσίαν προσήνεγκας.

Αινέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν σὴν ὑμνήσω, ἀπλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται, ὅταν σοι ψάλη τὸ πνεῦμά μου. Θεοτοκίον.

Ἰπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον γαλακτοτρόφος, καὶ παρθένος πέφυκας; ἀπορῶ σου,

τὸ φρικτὸν μυστήριον! τιμῶν λοιπὸν τὸν τάκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Ἔτερος. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε.

Αγγελικαῖς, συγχορευῶν ὡς Μάρτυς χοροστασίαις, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, Στεφανηφόρε, ἐμπορούμενος δόξης, τοὺς τῆ σκεπῆ τῆ σῆ προστρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίε τοῦ σου Δεραπόντος, ταῖς ἰκετηρίας, Χριστέ προσδεχόμενος. Θεοτοκίον.

Γὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὔας σὺ Θεομῆτορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμφιεσμένον, ἐκ σοῦ τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὅθεν πάντεςσε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένε πανάμωμε.

καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

ᾠδὴ ε'. Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἰδοὺ σοι καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν, θεοσυλλεκτε λαεῖ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῖ Δαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχαίρητε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς τρυφᾶς ταύτας ἡγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ καὶ ψάλλων Ἐνδοξε· ἡ φωνὴ δὲ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγαλλεσθε, σὺν αὐτῷ δαυτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεϊς, καὶ πάλιν ἀγνεύεις ὡς πρὶν· κροθερός ὁ τοκετὸς, μητρανύμφευτε Κόρη, καὶ ἀνεκκλάητος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκτεϊς.

Ἔτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς οὐρανίη συνόμιλος, Μάκαρ γεγονῶς, καὶ τὴν Δείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θεώμενος, τοὺς τιμώντάς σε πίστει διάσωσον.

Ολοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῶν Δαυματῶν δεχόμενος, ταῖς

δωρεὰς τοῖς χρήζουσι, διανέμεις παμμακάρι Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σέ καταφεύγω Πανάχραντε. Σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ διαφυλάξον· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἶα Μητέρα τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θεριζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἄγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον ἦν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστατήν ἡμῶν, ὡς ἐνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτέντα αὐτὸν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Ο ἐνδοξος καὶ θαυμαστός καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος κατὰ τοὺς χρόνους τῆν Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέφας· ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν Βασιλέως, τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθιτοῦντας τὸν Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιοῦσθαι, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρῶν ὁ Ἄγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγγων καὶ ἀσθένειαν, καὶ μυκτηρίζων τὸς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις, οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράννου, ἄς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπέξεν, οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν κοντῷ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀφαιμένου, ὡς τε καὶ πολὺ αἷμα καταβρέυσαι, ἀποστραφείσης

δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἄγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῷ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἠρμοσμένῳ, δεθείς, κατὰ πρανοῦς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεὶς, αὐθις ὑγιῆς καθίσταται θείου Ἀγγέλου ἐπιστάσια.

Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνητίῳ τῷ συνιδρω αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν· οἱ τῆ τοῦ Βασιλέως προστάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὠμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ, ἀβλαβῆ τὸν Ἄγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσέβητου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξεληθόντα. Μετὰ ταῦτα κρηπίσι σιδηραῖς, ἦλους ἔχουσαι, τοὺς πόδας ἐμπίρειται, καὶ τρίχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι ξηροῖς νεύροις βῶν τυπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημείου, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένη σαρῷ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρός, καὶ τῷ Ἄγιῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασι τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως· Τίς τε εἶη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι εἶπε, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἰδῶλα πλάνην ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἦδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ αἰεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μὲν φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκέριος, οὗ τὸν βῶν τελευτήσαντα ὁ Ἄγιος ἠγειρε· τῷ δὲ τοιοῦτω θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθείς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο, ξίφεσιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθεὶς.

Παλλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἐτι, διὰ τὸ τὸν Ἄγιον Μάρτυρα Γεώργιον, εἰσελθόντα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεός, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν· τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι, ὡς μόνος Θεός ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθέντα τὰ εἰδῶλα πάντα καταπεσεῖν, καὶ συντρίβῆναι· μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτάς τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν Ἄγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θάττον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι· τοῦ δὲ Βασιλέως κελεύσαντος, αὐτὸν τε καὶ τὴν βασίλισσα Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι· ὁ μὲν Ἄγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ἐκείνη δὲ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχ. Θεῖαν κεφαλὴν ἦρεν Οὐαλερίου

Κακὴ κεφαλὴ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, στρατηλατῶν.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῆ κάρας,
Ἐῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,
Χριστῷ πεπορθῶς, ὡσπερ ἀλκαίᾳ λέων.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας
Ψυχῆς νοσοῦσης εὗρε φάρμακον ξένον.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχ. Λαιμόν σόν ὡς γῆν, ὡς ὕνιν δέ τὴν σπάθην,

Γεωργέ Γλυκερίε, προσφόρως κρίνω.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει Θερινὸν συνθερισθεὶς Δονάτω,

Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥωδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ποθῶ σὺ ἐξυμνεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ πάλιν συζελλομαι ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμηθῶσι βουληθῶ, ὑπὲρ ἅμμον εὐρίσκονται πληθυνόμενα· καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητὰ, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμαμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες Μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι τὸ σὸν γὰρ θαυμαστὸν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἄδεται ὄνομα.

Θαμβεῖται σὺ Στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, Ἀγγέλων Βασιλεὺς καταπλαγείς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τοῦ κάλλους σου· διό περ καὶ σὺν αὐτῷ, βασιλεύειν αἰεὶ σε κατηξίωσεν. Θεοτοκίον.

Ολόφωτε σκηνὴ Θεοδόμητε, λυχνία κατὰ χρυσε, εἰμίμε κιβωτὲ, Θεοκατοίκητε ναε, ξενοβλάστητε ῥάβδε, Μητράνανδρε, τοὺς σοὺς ἐκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφυλάττε.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην, ἐκὼν νῆτομόλησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐνδοξε, καὶ νίκην ἀράμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, φύλαξ ἐχηματίσας, αὐτὴν, αἰεὶ φυλάττων τῇ προστασίᾳ σου.

Ος Μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀθλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νῦν πύργος ἀκράδαντος τοῖς εὐφημοῦσί σε, πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἐκείσιν σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπέρρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἀρδεύων Μακάριε, καὶ τῇ τῶν πόνων σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι' ὧν τυράννων τὸ θράσος ἔσβεσας. Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν πάντα διατρέφαντα, δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν,

ἄνθρωπον γενόμενον Ἁγνή· ὃν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος. Ῥωδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Υμνους ὡς εὐώδη, συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου Ψαλτήρος, δεῦτε στέφος λαμπρὸν ἀσματόπλοκον, τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἠρίστευσε γὰρ καθελῶν Σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο μελουργέ, Προφητόπρωτε φράσον· Ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ, τίς καὶ ποῖος ἐστίν; Ὁ μεγάλαυχος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως φυτὸν, καρδιοτρόφον.

Ερχου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φθάσον, ἡμᾶς τὴν νοσσιάν σου, ὡς αἰετὸς χρυσοπτέρυξ, περιθάλπων αἰεὶ καθυπόδεξαι, διεῖς τὰς πτέρυγας σου· σκιάν ὑπὸ σὴν γὰρ, καλὸν ἀναπεπαῦθαι. Θεοτοκίον.

Γὁ δὲ ἦν προέφη, Προφήτα Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπόρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μείνασα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου Κόρη!

Ἔτερος. Κάμινος ποτὲ πυρός.

Ρύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχώδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὀρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ολω τῷ φωτὶ, Παμμακάρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, πεικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σὼ φοινηχθεῖσαν αἱματι, Μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμέων. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰῶνων ἀναλάμπαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὁρατὰ τε καὶ ἀόρατά, Παρθενομήτορ τέτοκας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Ῥωδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκυτάτην δρόσον, ὄρη σταλάξατε· καὶ σὺ, κατ' ἐξαιρέτον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον χόρευε νῦν, καὶ ἀγαλλου φαιδρῶς· εὐ-

ρες καὶ γὰρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφυλάκα.

Αἰνοῦσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἔθνων, εὐλογοῦσιν ὑμνοῦσι, καὶ συμφῶνως κρᾶζουσι· Χαῖρε Σωτὴρ τῶν πιστῶν ἢ χαρὰ· χαίροις καὶ σὺ, εὐχος Ἀθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ρᾶβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τοὺς δαρμούς, ταῖς κρηπίδας, τὸν λάκκον, τῆς ἀσθέστου σέβομαι, τᾶλλά τε ὅσα ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τὸν δε τὸν χῶρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφοτέροι. Θεοτοκίον.

Η δόξα τὸ κάλλος, ἢ ὠραιότης τῶν πιστῶν, ἢ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωμα, πάναγνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἔτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Απαύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνῶντων σε Μάικαρ, ὡς χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυραίνης, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἀγρυπνον φυλάκα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυτον.

Τῶν ἀθλῶν τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοι δεδώρηται, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης· ὧ παραστάμενος, μετὰ παρρησίας Τρισμάικαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλουμένους σε περιέπων διαφυλάττε.

Η γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοιγήσῃ πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς· ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε, χοροβατῶν, καὶ περιπολεύων, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν προετύπου σε, τοῦ Μαρτυρίου Πάναγνε, ἐν ἣ πλάκες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσῆ κιβωτός· ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σὺ, τὸν ἀναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'.

Τῶς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Εἴαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἢ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότητος, καὶ δεῖα ἐξανάστασις, πρὸς ἡμέριον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταῦ-

τη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἢ μνήμη, ἢ φωταυγής· ἦν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα δεῖας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδράν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίζαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, φαιδράν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἑαρνοῖς ἀνδρῶν, ὄντα ἀήττητον· ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ολον. προσενηνοχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάικαρ, ζωὴν ὀλόκληρον, ὡσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμφυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχηματίσας, πρέσβυς θερμότητος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, Σήκαις τὴν ἀκήρατον, εὐρες ἀπόλαυσιν· ἧς νῦν ἐμφορούμενος Μάικαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλητρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθῆντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχῆθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἢ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν ἢ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυραννῶν, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητῆς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσε, ἐν βασιάνοις αὐτὸ προσαιμιβόμενος· Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία. Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Διατύπωσιν.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. **Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.**

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μητερ σεμνὴ ἀποσοβεῖν, πνεύματα διώκειν θείῳ Πνεύματι, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προϊστασθαι. Διὰ ταῖς σαῖς πρῆβείαις, αἰτῆσαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ηκάνες τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάζει, καὶ πᾶσιν ἴασιν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουμένοις σε βοήθειαν, Μητερ Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε. Διὰ ταῖς σαῖς πρῆβείαις, αἰτῆσαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, πίσιν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακάριστε σεμνὴ· ὄθεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μητερ Ἐλισάβετ ἀνεπαύσατο. Διὰ ταῖς σαῖς πρῆβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Παῖνμα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρικυμίαις πάντοθεν, περικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν σαίλω, τὴν ψυχὴν δονούμενον, ἐπὶ λυμένα εὔθειον, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ταῖς προσευχαῖς σου κυβερνησον, ὅπως Ἐλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἠγλαῖσμένη χάρισι, θεομακάριστε, τῷ καθαρῷ Λόγῳ, ἐνυμφεύθης ἐν-

δοξε, ἐκ βρέφους δι' ἀσκήσεως, καὶ αὐτοῦ ζωηφόροις, ἐπηκολούθησας ἔχνησι, νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

Απόρραγεῖσα τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ κολληθεῖσα Σεμνῇ, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἔτηξας· ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε, τὸν ἀδιαίρετον, Θεοῦ Πατρὸς Λόγον, διαπύρω ἔρωτι, ποθοῦσα ἢ αἰδιδιμος, Ἐλισάβετ δοχεῖον, Ἁγίου Πνεύματος γέγονε, θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα.

ᾠδὴ γ'. **Οὐρανίας ἀψίδος.**

Οὐρανίους θαλάμους, φωτοειδεῖς ὤκησας, νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ποταμοὺς διεκβλύζεις, παθημάτων ρεύματα, ἀποξηραίνοντας.

Τὸν Ἥλιον ζηλοῦσα, καὶ Μωϋσῆν Πάινσεμμε, μήκει ἡμερῶν, ὡς ἐκεῖνοι, νηστείας ἤνυσας, ἄρτον οὐράϊκον, θεωριῶν σοφωτάτων, δεχομένη χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Αποκαλύψις θεία, τῇ σῇ μητρὶ δεδοται, ἀπὸ τῆς σῆς συλλήψεως κόρη, τῆς ἐσταμένης σοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, δι' ἀρετῆς πολιτείας, Ἐλισάβετ ἐνδοξε, καὶ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας σε μόνην, τὸ καθαρὸν τέμενος, ἢ πανευκλεῆς Ἐλισάβετ, πίστει ποθήσασα, χαίρει Πανάμωμε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαχθεῖσα, εὐσεβῶς ὀπίσω σου ἀκολούθησασα.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄρφουργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πεκτῶν τὸ στῆργμα, μόνε φιλαίνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. **Θεῖας πίστεως.**

Πόνους ἠνεγκας τῆς ἐγκρατείας, χάριν εἴληψας τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Ἐλισάβετ θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν. Ἀξιάγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. **Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.**

Οφνθινὸν δεινόν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας, προσευχῇ σου, πρότερον συντρίψασα, τοῦ

πονηροῦ, πάσας μηχαναῖς, θεία δυναστεία, καὶ τοῦτον εἰς βρώσιν δέδωκας, θηρίων Ἐλισάβητ, καὶ παντοίων ὀρνέων, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην δοξάζουσα.

Θεῶν ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας, θείῳ σθένει, τεσσαρακονθήμερον, Μητέρα σεμνή, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ' ἄσιτος διαρκέσασα, σαρκὸς ἐπανασάσεις, θανατοῦσα πανσόφως, καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦμα θεόπνευστε.

Θεοτοκίου.

Μόνη Θεόν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐπεπόθησεν ἐκ ψυχῆς, τούτῳ μνηστευθεῖσα, ἡ Ἐλισάβητ ἐν Πνεύματι, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανθαύμαστε.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Α'πεξήρανας ρεῖθρα, τὰ τῆς ἀμαρτίας δακρύων προσχύσει· καὶ αἱμάτων ῥύσιν, πολυχρόνιον ἔστῃσας χάριτι, εὐλαβῶν γυναιῶν, προσελθουσῶν σοι διαφόρως, Ἐλισάβητ Ὅσια πανεύφημε.

Ε'πί πλείονας χρόνους, ἄρτου τὴν μεταλήψιν ἠρήσῳ ἐνδοξε, ἐγκρατείας πόνοις, τὴν ψυχὴν εὐσεβῶς ἐκκαθαίρουσα, καὶ τὴν ἀσαρκίαν, τῶν Ἀσωμάτων προσκτωμένη, Ἐλισάβητ Ὅσιων τὸ καύχημα.

Ο'λοτρόπως Κυρίῳ, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀναθεμένη σου, ὀφθαλμοὺς νοός μὲν, καὶ καρδίας αὐτῷ ἐνητένιζες· ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις, τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθεάσω, ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίου.

Υ'περτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων, Λόγον κηύσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναἰδιον· οὐ ταῖς φρυκτωρῖαις, ἡ Θεοφόρος ἀγασθεῖσα, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην διέλυσεν.

Ὡδὴ ς'. Ἰ. λαίσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, ἀσκητικῶς ἐπισπάσασθαι, ἐπιποθοῦσα Σεμνή, ελαίου μεταλήψιν, ἐκ βρέφους ἐξέκλινας, ἰλαρυνομένη, ταῖς τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν.

Ο'βίος σου φωταυγής, ταῖς ἀρεταῖς κεκαλωπίσται· ἡ κοίμησις ἱερῶς, τοῖς θαύμασιν ἤσραψε, διώκουσα δαίμονας, καὶ παθῶν χειμῶνα, θείᾳ χάριτι σκεδαζούσα.

Τῷ κρῖνι καὶ παγετῷ, σαρκὸς γυμνώσει πτερούσα, ἡλίου καύσιν στεργῶς, ὑπέφερες στέργουσα, Ἐλισάβητ ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἄνω θαλψιν, ταῖς ἐλπίδας ἐπεραιόουσα.

Θεοτοκίου.

Συνελαβες ἐν γαστρὶ, τὸν Προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκί, τὸ φύσει ἀσώματος, καὶ γαλακτι ἔθρεψας, τὸν τροφέα πάντων, Θεομήτορ ἀπειρογάμη.

Ὁ Εἰρμός.

Ιλαίσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαί πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβητ τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἐλισάβητ λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε, Καλὴ καλὸν βλέπει σε νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καιγε τετάρτη ἀπῆρε πολὺνδε Ἐλισαβέτεια.

Η'τις ἐν ἀπαλῷ τῷ σώματι ἀσκητικὸς πόνους ὑπέλαβουσα, χάριν ἰαμάτων παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο· ὅθεν παντοῖα νοσήματα ἴασατο. Ταύτης ἡ γέννησις διὰ θείας ἀποκαλύψεως ἐδηλώθη, καὶ οὐκ ἐκλογῆς ἴσασθαι προηγγέλθη. Μονοχίτων δὲ οὔσα, τῷ κρῖνι καὶ τῷ παγετῷ διεπήγνυτο· ὕδατι τὸ σῶμα διὰ βίου παντός οὐκ ἀπέπλυε· τεσσαράκοντα ἡμέρας νηστὶς διετέλεσεν· ἐπὶ τρισὶν ἔτισιν ἴσχε μὲν τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν, τοῖς δὲ σωματικῶς ὀφθαλμοῖς οὐδέως εἶδεν οὐρανοῦ κάλλος, ἢ μέγθος· ὅφιν μίγιστον δεινὸν εὐχῆ ἰθανάτωσεν· ἐπὶ πλείστοις χρόνοις οὐ μετέλαβεν ελαίου· ὑποδήματα τοῖς ποσὶν οὐκ ἐκτίσαστο. Ἐν τούτοις οὖν τοῖς κατορθώμασι θαυμάσιως διαλάμπουσα, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πολλῶν θαυμάτων, μέχρι τῆς σήμερον, τοῖς μετὰ πίστει αὐτῇ προσερχομένοις τὴν χάριν παρέχουσα· χροὺς γὰρ ἐκ τῆς σοροῦ αὐτῆς λαμβανόμενος θεραπεύει πᾶσαν νόσον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἐπνίξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας, Ποταμόπνικτος Μάρτυς ὀφθεῖς Κυρίου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάββας κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Αὐρηλιανῷ τῷ Βασιλεῶς, ἐν Ῥώμῃ τὴν τοῦ Στρατηλάτου διεκὼν ἀρχὴν· ἦν δὲ τὸ γένος Γότθος. Ἐχὼν δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῶν ἐν ταῖς ἐρκταῖς Ἀγίων ἐπεριλείτο. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν ἀσκησιν, τὰ πονηρὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐφυγάδευε πνεύματα. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλεῖα· καὶ ῥίψας τὴν ζώνην, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. Κρεμασθεὶς οὖν, καίεται ταῖς λαμπάσι· καὶ ἐν λίθῃτι, πίσσης μεσση, πυρωθῆντι, ἐμβάλλεται· καὶ παραδόξως σωθεὶς, ἀνδρας ἑβδομήκοντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετεκαλέσατο, οἱ καὶ ταῖς κεφαλὰς διὰ Χριστὸν τμηθῆντες, ἐστεφώθησαν. Εἰς δὲ ἑτέραν ἐξήτασιν ὁ Ἅγιος ἐσαχθεὶς, ἐνισχύσαντος αὐτὸν δι' ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ πρότερον ἐν τῇ φροσῇ, καὶ θαυροποιήσαντος, τῷ ποταμῷ ἀπερρίψθη, καὶ τῶν τῶν μαρτυρίου στίφανον ἐκομίσα-

το. Ἐπίπριπε δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῆς κλικίας ἀκμῇ λευκότης σώματος, καὶ παρειῶν ἐρύθημα, καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πώγωνι οἶονεὶ χρυσαίχουσαι τρίχες καὶ διαλαμπουσαί· αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βολαί, βλοσυρὸν καὶ ἀκατάπληκτον ἔχουσαι, τὸν ἀνδρῆιον καὶ στρατιωτῆν ἄκρως ὑπέφαινον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Σάββα πιστευσάντων, ἐβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένας,

Ἐύροις πεσόντας ἄνδρας ἑπτὰκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πασικράτους, καὶ Βαλεντίωνος.

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἤρατο τμηθεὶς κράτος,

Βαλεντίωνος ἐμβαλὼν φόβον ξίφους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Δοροστόλου (ὃ καὶ Δουρίστορον καλεῖται,) τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μυσίας, ἐν λεγεῶνι τινὶ στρατευόμενοι, Αὐλοζάνου ἐπαρχοῦντος. Τὴν δὲ περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην τῶν ἀνθρώπων βλέποντες, καὶ πάντας κατεπτηχότας, καὶ ὑποκύπτοντας τοῖς τῶν κρατούντων θεσπίσμασι, παρρησίᾳ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν· ὡς περισχόντες αἱ τοῖς εἰδώλοις προσκείμενοι, ἄγουσι πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Παρ' οὗ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζομενοι, τοῦτο μὲν οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἅγιος μᾶλλον Πασικράτης, ὑποδειχθέντος αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσεγγίσας, τοῦτον κατέπτυσε, προσειπὼν, Ταύτην μᾶλλον προσήκειν αὐτῷ τὴν τιμὴν. Προσθείντες οὖν ἀλύσεισι, τίθενται ἐν φρουρᾷ. Δῆλος δὲ ἦν ὁ Ἅγιος Πασικράτης ἐπαγαλλόμενος τῷ δεσμῷ, καὶ οἶον ὀρμίσκον χρυσοῦν περιφέρων τὴν ἄλυσιν, ὡς ὄργανον αὔσαν τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων, δι' ὧν σωθήσεσθαι ὤμιτο.

Αὐθις δὲ παραστάντων αὐτῶν τῷ Ἡγεμόνι, προσῆλθε τῷ ἁγίῳ Πασικράτῃ Παππιανός, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, κλαίον ἄμα καὶ συμβουλευὼν ἐπιβαλεῖν λιθαινοῦ τῷ βρωμῷ, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης ῥυθῆναι, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι. Καὶ γὰρ ἔτυχεν αὐτὸς, ὑπεροψία τῶν κρειττόνων, καὶ πῆθω τῶν παρόντων, δέει τῶν ἀλγεινῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάς. Ὁ δὲ Ἅγιος Πασικράτης ἀπίσαστο αὐτὸν, ἀνάξιον εἶναι τῆς συγγενείας εἰπὼν, καὶ μηδὲ ἰκανὸν κρίνας πρὸς συμβουλήν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάντα.

Ἐγγίσας δὲ τῷ βρωμῷ, προὔτεινε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καίεσθαι, καὶ ἄμα πρὸς τὸν Ἄρχοντα ἔλεγεν, ὡς ἡ μὲν σὰρξ, ἢ δημιουργηθεῖσα θνητὴ, εἶκει τῷ πυρὶ, καὶ, ὡς ὄρας, καταπονεῖται καὶ καταρρεῖ. Ἡ δὲ ψυχὴ, ὡς αἴθλος καὶ ἀθάνατός τις οὖσα, καὶ μὴ πεφυκυῖα τοῖς ὀφθαλμοῖς κάμπτεσθαι πάθεισιν, ἀκλινὴς καὶ ἀνένδοτος ἔστηκεν, εἰς ζωὴν αἰώνιον συντηρουμένη. Ἐρωτηθέντος δὲ τοῦ Ἁγίου Βαλεντίωνος, καὶ συμφροεῖν τῷ ἁγίῳ Πασικράτῃ εἰπόντος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχονται ἀμφοτέρω. Ἐνθα συμποπέμπεσθαι φασὶ τὴν μητέρα τὸν Ἅγιον Πασικράτην, καταθάρρυνουσαν, καὶ ὑποσχεῖν τὸν αὐχίνα τῷ ξίφει κελύουσαν. Ὑπῆρχον δὲ, ὅτε τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ὁ μὲν Ἅγιος Πασικράτης ἔτῳ δύο καὶ εἰκοσιν, ὁ δὲ Ἅγιος Βαλεντίων, τριάκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐυσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίνου, καὶ ἑτέρων τεσσαρῶν.

Στίχ. Ἀριθμὸν ἰσαμίλλον ὀκτῶ Μαρτύρων,

Τὸν ἰσάκις τέμνουσιν ἴσον ἰσάκις.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, προσέταξεν ὁ Δικληπιανός, τοὺς πανταχοῦ εὐρισκομένους Χριστιανούς, καὶ μάλιστα τοὺς διὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἀποκλεισθέντας εἰς φυλακὴν, ἢ θύοντας τοῖς θεοῖς ἀπολύεσθαι, καὶ διατρίβειν ἐν ζωῇ, ἢ, μὴ τοῦτο ποιοῦντας, ἰσχυρῶς βασανίζεσθαι, καὶ τελευταῖον τῆς τοῦ θανάτου παραπέμπεσθαι ψήφῳ. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, παρὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διδαχθέντες, καὶ πιστεύσαντες, εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν, παραστάντες τῷ τυράννῳ, ἠναγκάζοντα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς οὖν οὐκ ἐπέισθησαν, πρῶτον μὲν γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν ἐκ τεσσαρῶν· ἔπειτα κρεμασθέντες, ἐξέσθησαν, ἕως αἱ σάρκες αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπον, καὶ τὰ σπλάγγνα αὐτῶν ἐνδον ἐφάνησαν. Καὶ τέλος, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων.

Ἰνώμην φιλόθεον ἐκτήσω· μετ' Ἀγγέλων γὰρ Ἄγνη ἐβιοτεύσω, ἀγρυπνήσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρα προτείνεις συμπαιθείας, καὶ παρέχεις τὴν ὑγίαν τῷ λειψάνῳ, τοῖς προστρέχουσι σῶ, καὶ πίστει προσιοῦσι, μοναζουσῶν τὸ στήριγμα, Ἐλισάβετ θεοφόρε.

Θαύματα μέγιστα τελοῦσα, καὶ θεράπεινα· δειχθεῖσα τοῦ Κυρίου, Ἐλισάβετ σεμνή, πρὸς τοῦτον νῦν μετέστης, σὺν ταῖς Ὁσίοις ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἰ"δε τὴν θλίψιν μου Παρθένε, ἢν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου, καὶ γενένης πυρός, ἐξάρπασον βωῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἱ τῇ σορῷ πελάζοντες, τῶν λειψάνων σου πάντοτε, πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς λαμβάνουσι, Θεοῦ σε δοξάζοντος, αἰεὶ καὶ μεγαλύνοντος, τοῦ προσδεξαμένου, ταῖς σεπτοῦς σὴ ἀγῶνας· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν Πνεύματι, πίσει τῷ τὴν σὴν, καταλαβόντι θείαν σορὸν, τὸ βλέπειν· δεδῶρησαι, παρὰ Χριστοῦ πλουτήσασα, τὴν τῶν ἰαμάτων, θαυσιλῆ χορηγίαν· πρὸς ὃν Ὁσία κράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέταλκας, θείαις ἀρεταῖς, λαμπρυνομένη πάνσεμνε, βολίδας τε πέμπουσα, τῶν ἱερῶν θαυμάτων σου, ὧν αἱ μετασχόντες, Ἐλισάβετ βοῶσιν· Οἱ Παιῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκαλαίς ἐβαστασας, ἄχραντε Παρθένη, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βασιζόντα, παντοδυναμῶ νεύματι· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βωῶντες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
- » **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
- » **Κ**αυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
- » **Τ**ύττης ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
- » **Α**νεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
- » **Λ**αὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἄδῃ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδέσθαι κάλλος νοητόν, τοῦ Νυμφίου καθαρῶς ἐπεπόθησας, καὶ, Ποῦ κοιτάζεις; αὐτῷ, πῶ δὲ ποιμαίνεις; Δερμῶς ἐκραύγαζες· ἐπαναπαύσομαι ἐν σοὶ, καὶ σὺ ταῖς τερπνότησι, κατατερφθήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ω σαῦμα! πῶς μετὰ ταφὴν, καὶ χρονίαν ἐν μνημείῳ καταθεσιν, ἀδιαλώβητον, τὸ σὸν ὄραται λείψανον κείμενον, χαριτωθὲν καὶ λαμπρυθὲν, σημείοις καὶ τέρασι, καὶ ἰαμάτων κρυνοῦς, καθ' ἐκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον.

Σύνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν καὶ Δεῖαν πραότητα, πίστιν ἀνόθευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἔνθεον, ἐν ὀλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ ταῖς ἐκείθεν αὐγαῖς, Ἐλισάβετ λαμπομένην φαιδρότατα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, ταῖς ἀνομίας παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίας μου, ὡς ὑπεράγαθος, ἐλεῆμον ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
- » **Ε**συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
- » **Κ**ατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
- » **Π**ὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
- » **Α**χραντον, Θεοτόκον αἱ πιάτῃ μεγαλύνομεν.

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

ἢ Α'. Ὠρα, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ διπλᾶ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, εἰ βούλει· εἰδ' οὖν, εἰπέ τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἀποστόλου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Δεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα πιστοὶ, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιούχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βωῶντες· Μάρκε σοφέ, διδασκαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπóρος ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διήλθες, ὄλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς, ἔρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας Θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μάρκε πάνσοφε.

Ταῖς κεκαυμένας καὶ χέρσους ψυχὰς ἐλίπαινας, ταῖς φαειναῖς νιφάσι, ταῖς τῆ Εὐαγγελίου· διὸ σου Δεῖε Μάρκε, παιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρρον ἔπιες· ὡς ἐξ Ἐδέμ δὲ ἐξώρησας, περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλύζων νάμασι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καταρδεύων, Θεοπνεύστοις δόγμασιν.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίως πρώην μὲν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐθύθισεν· ἀλλὰ σὺ πάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης ἀνείλκυσας, δυνάμει τοῦ αὐταῖς μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, καθελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι.

Ω Μάρκε πανίερε φωτὶ, ὁμιλῶν τῆ Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος γέγονας· καὶ νῦν πανόλθιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνευδότοις νεύσεσσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσει Θεοῦμενος, μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος, εὔρες τὸ πολυεύκτον· Διόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τῆ Χριστοῦ Ἐκ-

κλήσιας, διδάσκων τὰ λογικά πρόβατα, πιεσύνειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. προσόμοια τῆ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ω Μάρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὀξυγράφου γεγένησαι. Χριστῆ τὴν σάρκωσιν, θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτητοῦ τὰ ῥήματα ἐν ἡ δυσώπησον, ἐγγραφήναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἐνδοξον μνήμην σου. Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν, εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεβείας ἢ ἀνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας, Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῶ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκῆρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δ εὔτε τῆς οὐρανοῦ μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὑμνωδίαις, Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τῆ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανοῖς ὄμβροισ ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῶ τῶ Θεῶ, τῶ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου (*).

Ὤδη α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Μάρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος ὅπως μοι ἐμ-

(*) Ὁ παρῶν Κανῶν, καὶ τοῖ ἀνεπίγραφος οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν τρισὶν ἑτέροις χειρογράφοις, φαίνεται ὁμοίως ἐκ τοῦ ὕψους, ὅτι ἐστὶ θεοφάνους ποίημα.

πνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἀγνοίαν, καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσεται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτῆρ τῶ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἷτιος, σὲ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῶ σοφῶ μαθητευθεῖς, καὶ τὴν ἐκείνῃς πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῶ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, ὡς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Ὤδη γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστῆ, σοφίαν ἀνεκίνηρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῶ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλάθρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστῆ, σοφίας τὸ αἰετῆρον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σὲ δεικνύς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλάθρωπε.

Τῶ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφῆ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν μνηύσας τρανότατα. Θεοτοκίον.

Αιγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκαλαῖς ἐποχοῦμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας· καὶ ταύτη παλιν τὸν Μάρκον ἐπεμψας, συνετίθειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρωπήσιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστῆ σου μυστήριον.

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων, μεγάλα μυστήρια, θεῖος κῆρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον. Δόξα, ἕτερον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἐνδοξῆ, τῶν διδασκαλίων σου βολαῖς, φαίδρυνομένη κραυγάζει σοι· Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἐδὴ δ' ὄρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξεληλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα Σοφῆ, τῆς οἰκουμένης σου τρανώς, ῥημάτων ἢ δύναμις, δαυτικῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἐφανε Σωτήρ, ὡς ἀσραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκημένη ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσία πυρσόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν. Θεοτοκίον.

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχοῦμενος, τῶν Αἰγυπτίων ταῖς βουλαῖς, καὶ θεομάχους λογισμοὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδασκαλαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἰδὴ ἐ. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εσταλάξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος πανταχέθεν ἀκτίσι λαμπόμενον, ἐκφανθεῖς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, Μάρκε παμμακάρ θεόληπτε.

Εκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξεληλυθας, καὶ ποτίζεις ταῖς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ῥεύμασι, δαψιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχηματίσας, καὶ ταῖς τούτου διδασκαλαῖς φωτιζόμενος πάντοτε, ταῖς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλήτων, Μάρκε Κυρίε Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ὁς ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου, τεχθεῖς Αἰγυπτίοις Χριστῆ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρὸς, ὁ ἐκλάμπρας πρὸ κτίσεως οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας, σοφῶς αὐτοὺς μυσταγωγῶντα, θεογνωσίας μυστήρια.

Ἐδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες ὄφρυν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπεινώσας, Ἀπόστολον τὸν σὸν, δείξας τροπαιῆχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας σοφῆ, τὸν δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Ὁ Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγῶγησεν, εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτὸν, δείξας ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν θεογνωσίας, τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προσελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σβάσματα, ταῖς διδασκαλαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκαῖς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους· ἐν ἧ καμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατευθυνον τὰ διαθήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξαῖζω σε· σὺ γὰρ πάντας ἐφώτισας, Μάρκε σοφῆ, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μαιφόνιοι,
Πρὸς οὐρανούς πέμποντες αὐτὸν ἡγήσοον.

Εἰκαδὶ πέμπτη Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες
εἶλκον.

Ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Μάρκος, πάση τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Βαρβαρικῇ, καὶ Πενταπόλει τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου Καίσαρος. Συνεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον εὐαγγέλιον, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρήνῃ τῆς Πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατεργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμῶν χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Ἰσχυρὸν δὲ αὐτῷ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔλθων, καὶ τινὰς τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλου εὐρῶν, συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων. Ἐνθα ἐπελθόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων προσκυνηταί, μὴ φέροντες ὄραν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εὐοδουμένην, σχοινοῖς αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτρας, κατεξάινοντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν ἐφείνισσε. Ἐθέντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὤφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προὔποφαίνων τὴν μέλλουσαν

αὐτὸν διαδέχεσθαι δόξαν. Μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς δῆσαντες αὐτὸν, ἔσθον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεισθαι καὶ περιβρῦπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Κατὰ δὲ τὴν τῆς ἰδέας διάθεσιν εἶχεν οὕτως. Οὔτε πρὸς ὄγκον καὶ μέγεθος ἀμετρον τὸ σῶμα τετύπωτο, οὐδ' αὖ ταπεινὸς καὶ συνεσταλμένος, ἀλλ' εὐπρεπὴς καὶ εὐκοσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας ἐπανθούσαν ἔχων πολιάν· τὴν ῥίνα ἡμίσην μακρότερον, καὶ οὐ διὰ σιμότητα, ἡκρωτηριασμένην ἔχειν καὶ κολοβὴν τὴν ὄψιν προφαίνουσαν. Ὄφρυες συννεύουσαι· ὁ πώγων βαθύς· κεφαλῆς ὑψηλότης, καὶ χροιάς κράσις ἀρίστη. Προσὴν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἄγαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐπροσήγορον, ὡς ἀντιλαμβάνειν ταῖς τοῦ σώματος χάρισι τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετάς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, ταῦ συγκειμένῃ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἐιστάς Μακεδόνιε τοῦ φθαρτοῦ θρόνου, Ἕμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης.

Στίχ, Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένη Νίκη

Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ὀκτώ Ὁσιορπαρτύρων καὶ ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὄκτω συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν ἀχένας,

Ἰπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐδὴ ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Ταῖς Δείκταις, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀντανაკλαῖσεις μυστικῶς, ἀντιπέμψεις ἀγνοειδέϊς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, Παντουργεῖς δυνάμεσι, τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἕξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκῶς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν κηρύττων Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Σπηλὴν αὐτὸς, ἐν Αἰγύπτῳ ἕστησας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σπο-

ρᾶς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαίου Πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ἐδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας Ἐνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτῶν, ἡμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν ἐδόξασας Ἐνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὴ διδασκαλία, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένοσ τὸν Ἐμμανουὴλ, βασταζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἔκλαμπος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται, ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδὴ θ'. Ἰὺπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθαστον, τῆς τρισηλίθης Θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρῶτερον, κατατροφᾶς καὶ τρανότερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορευῶν, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Πέτρον κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια, περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεορρήμον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσοῦμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδωρηται, οἷς ὡς νηπιος, σωματωθεῖς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρκον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρον, τοῦ Ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυπαῖς

πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημίσθη ἄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογματῶν τῶν θεῶν συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θεοῦ ὀπαδός, εὐπειθῆς γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Διόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη. (ἤκει εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, λέγομεν Ἀπόστολον, Καθολικῆς Ἀ' Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιάν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθηταῖς αὐτοῦ, δύο, δύο.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κ' ἔρει ἐκείραξαψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων Μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ θεῶν μέγιστε, κρατυνόμενος καὶ λογισμῶν αὐτοκράτορα, σαφῶς παιησάμε-

νος, καὶ γενόμενος Θεοῦ, παραστάτης ἐπαΐσιος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω, καὶ ποιμνὴς προηγήσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Θ'ς κριὸν ἐκ ποιμνίου σε, Βασιλεῦ πανμακάριστε, βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμνόν, καὶ βροτοὺς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Ε'φ' ὑδάτων τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποίησαι, Βασιλεῦ αἰοίδιμε μετὰ τέλος γάρ, ἀπόρριφείς ὡς προέφησας, συντόνως ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμασειὰ ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, ἰαμάτων, ποταμῶν καὶ νοσημάτων, παντοδαπῶν καθαρτήριον.

Διόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Διευτε λαοί, ἄσωμεν.

Τῷ Βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων Δυναμίμων, στεφηφορῶν παρίστασαι, πᾶσιν αἰτούμενος, Βασιλεῦ θεοφόρε, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κιατὰ παθῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας, καὶ βασιλέα ἄθεον, ἐγκελευόμενον, τὸν ἑράδιον Μάικα, ἀρνεῖσθαι βασιλέα, σὺ κατεπαίτησας.

Βασιλικῶν, φύλακα θεῶν προσταξέων, βασιλικῶ σε χρίσματι, θεῶν ἐπέχρισε, Βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, καὶ στέφει μαρτυρίου, Μάικα ἐκόσμησεν.

Θεοτοκίον.

Η' τῶν πιθῶν, καταφυγὴν ἄειπαρθενε, ἢ κραταιὰ βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοι, εἰπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς διασώσον.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρῳ με τῆς πίστεως.

Α'γέλαις ἠριθμήθης τῶν πρωτοτόκων, θεόμενος μεθέξει θειοτάταις, καὶ βλέπων κατάρωτερον τοῦ Δεσπότη, τὴν ὠραιότητα, Μάρτυς ἀήττητε, Βασιλεῦ θεόσοφε, καὶ μακάριε.

Αίρεσεων διελύσας τὸν χειμῶνα, τῇ θερμῇ τῶν πανσόφων σου διδαγμάτων' εἰδώλων

διεσκέδασας τὴν ὀμίχλην, φωτὶ τῶν ἄθλων σε·
διέμε φώτισον, Βασιλεῦ μακάριε, τὸν τιμῶντάσε.

Ψυχόλεθρον Γλαφύρα φυγοῦσα βόθρον, λι-
μένα σωτηρίας σε Πάτερ εὗρε· διὸ καὶ
νυμφευθεῖσα Χριστῷ τῷ Κτίστῃ, χαίρει κραυ-
γάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄ-
γιος, πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Εκύησας τὸν ἀναρχον Βασιλέα, ἐκ σὺ Παρ-
θενομητορ ἀρχὴν λαβόντα· αὐτὸν οὖν ὡς
φιλόανθρωπον ἐκδυσώπει, σῶσαι τοὺς δούλους
σου, πάσης ἐκ θλίψεως, καὶ ἐχθρῶν ἀλώσεως,
παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερῶσας, ἐ-
» **Ε**πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς με·
» νυμφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζαίλην ἄθεον, εἰδῶλων πλάνης, ἐκφευξάμε-
νος, ἱερομύστα, διὰ δὲ ξίφους θαλάσση
πονταύμενος, πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὄρμον κα-
τήνησας· καὶ αἰώνιως ἐν ταύτῃ γηθόμενος,
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥοδὴ δ'. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ιέρευσας, σεαυτὸν ὡς ἀρνίον πανάμωμον, τυ-
δεῖς Παμμακάριστε, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν
αἱμάτων σου, θαλάσσαν ἐξήρανας, τῆς πονη-
ρᾶς ἀθείας δεῖα χάριτι.

Βασιλειαν, ἐπιχρῶσας ἐσθῆτα τοῖς αἵμασι,
καὶ νίκης διάδημα, τῇ κεφαλῇ περιθέμε-
νος, χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασιλεια
Πάτερ τὰ οὐράνια.

Οσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάνας τὸ ποι-
μνικον, εἰς μάνδραν εἰσήλασας, τὴν ἐπου-
ράνιον Ὅσιε· ἐνθα τῆς ἀθλήσεως, περικοσμού-
μενος στέφει προσεχώρησας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια,
τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν κατα-
πραῦνον, σῶζουσα τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν
ἐχθρῶν ἐπηρείας προστασίας σου.

Ῥοδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τοῦ Πνεύματος αἴγλης λε-
λαμπρυσμένος, σκότος ἀπεμείωσας ἀθείας,
Ἱερομύστα, καὶ πολλοὺς συσχεθέντας, τῇ ὀμί-
χλῃ τῆς ματαιότητος, πρὸς ταῖς οὐρανίους, μο-
ναῖς καθωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν
φυλακῇ τε, ἐνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀ-

θεῶν, ὄρας τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ δεῖον τέλος, δι'
Ἀγγέλου ἐκδιδασκόμενος, Ἱερομαρτύρων, κρη-
πίς καὶ ἐδραῖωμα.

Θαῦμα φρικτὸν, ἐν τῇ σῇ τελειώσει πᾶσιν
ῶράθη· ξίφει γὰρ ἡ κἀρα σου ἐκτμηθεῖ-
σα, Ἱερομάρτυς, καὶ θαλάσση βληθεῖσα, συ-
νηρόσθη τῷ δεῖω σκηνεῖ σου, δῶρον τοῖς πο-
δοῦσι, δοθεῖσα θεόσδοτον. Θεοτοκίον.

Πόλις Θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα,
ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν,
ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, Θεο-
τόκε Παρθένε λύτρωσαι, μόνη προστασία, πι-
στῶν ἀκαταίσχυντε.

Ῥοδὴ ε'. Ἐν ἀθύσσω πταισμάτων.

Εφ' ὑδάτων πορείας πεποίησαι, ὕδατα τῆς
πλάνης ξηράνας τοῖς ρεύμασι, τῶν ἱερῶν
αἱμάτων σου, καὶ πρὸς ὄρμον κατήνησας ἀ-
κλυστον.

Ζωηφόρος νεκρὸς ἐχρημάτισας, Πάτερ τὴν
ὕγραν Βασιλεῦ διερχόμενος, καὶ μαθηταῖς
διδόμενος, διὰ θεῶν σαφῶς εἰσηγήσεων.

Τὴν ἀγίαν στολὴν κατεποίκιλας, αἵμασι σε-
πτοῖς ὡς περ βύσσον βασιλειον, ἦν Βασιλεῦ
ἐνδεδυσαι, στεφηφόρος Χριστῷ παριστάμενος.
Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε θεόθυμφε, ἡ μετὰ Θεὸν
προστασία τῶν δούλων σου, βαρβαρικῆς
ἀλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀθύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
» ἀνάγαγε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀρασειας.
Στίχοι.

Τμηθεῖς Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνῃ,
Ἐξ αἱμάτων σῶν βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰκάδα ἀμφ' ἐκτῆν Βασιλεὺς ξίφει αὐχένας
κάρθη.

Ο ἑνδοξὸς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Βασιλεὺς Ἐπίσκοπος
ἦν τῆς ἐν Ἀμασειᾷ μητροπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους
Λικιμίου, ὃς δὴ, τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ Κωνσταν-
τίνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ γαμβρός ὢν, ἐξεπέμφθη παρ' αὐτοῦ
κατὰ Μαξιμίου ἐπαναστάντος, καὶ τινα μέρη τῶν κατὰ
τὴν Ἀνατολὴν κατασχόντος, καὶ τυραννήσαντος. Κατὰ
τὴν Νικομήδειαν αὖν γενόμενος ὁ Λικίμιος, ἐπὶ τὰ τῆς
ἐπαναστάσεως λήυτο, τοῦ τυράννου ἀπογόνου τὴν διὰ

μάχης αντίστασιν, και τον κατά χείρα κίνδυνον έκφυγόν-
τος, αυτός εν Νικομηδεία τοίς ειδώλοις προσήγε θυσίας,
και τον Άγιον Βασιλέα εξ Άμασειας, μετά κόρης τινός,
Γλαφύρας προσαγορευομένης, άχθῆναι προσέταξεν. Η δε
Γλαφύρα αυτή, Σεράπαινα ούσα Κωνσταντίνης τῆς γαμε-
τῆς Λικινίου, επει τον Λικινιον επιμανέντα αυτή και έ-
πιλυττήσαντα ἤθετο, τούτο άναθεμένη τῇ κυρία αυτής,
μετά χρημάτων παρ αυτής εις Άνατολήν πέμπεται· και
τόπους εκ τόπων άμείψασα, εις τήν Άμάσειαν κατανατᾶ.

Τούτο ούν πυθόμενος ο Λικίνιος, και ότι τὸ επιφερόμε-
νον παρ αυτής χρυσίον εις οίκοδομήν' εκκλησίας τῷ έπι-
σκόπῳ δίδωκε, άμφοτέροισι συλληφθῆναι και πρὸς αυτόν
άχθῆναι εκέλευσεν. Άλλ' η̄ μὲν Γλαφύρα τον βίον ε̄φθη
λιπούσα· ο̄ δε μακάριος επίσκοπος Βασιλεύς εν Νικομη-
δεία πρὸς τον Βασιλέα ἤχθη, και τήν δια ξίφους άπό-
φασιν δέχεται, άντιπών αυτόν ίκανῶς, και τῆς ταιλαιπω-
ρίας τῶν νομιζομένων θεῶν, και τῆς αὐτῶν ματαιότητος
καταπτύσας. Τίμνεται ούν τον αύχένα· και εν πλοίῳ
βληθείς, τῇ θαλάσῃ εκδιδόται, τῆς μὲν κεφαλῆς ρίψει-
σῆς εν αὐτῇ εκ του ενός μέρου του πλοίου, του δε σώ-
ματος εκ του έτέρου, ᾱ και συνῆλθον αὐτίς κατά τήν φυ-
σικήν άρμονίαν· και εύρέθη σῶος ο̄ Άγιος εν τῷ κατά
Σινώπην κόλπῳ, άλιευόντων τινῶν, και σαγήνην καθιέν-
των, και πρὸς τήν χέρσον ε̄λκυσάντων αυτόν, καθῶς έπι-
στάς Άγγελος Έλπιδοφόρῳ, τῷ πρώτῳ ὑποδεξαμένῳ τον
Άγιον εν Νικομηδεία, ειπεν· ὅς και παραγεγόμενος ἄρα
Θιοσίμῳ και Παρθενίῳ τοίς διακόνοις, οί εξ Άμασειας
σῶν τῷ Άγίῳ παρεγένοντο, ε̄λκυσθέντα αυτόν από τῆς σα-
γήνης ε̄λαβον· και μύροις και ὕδαϊς τιμήσαντες, εις τήν
Άμάσειαν παρέπεμψαν.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Άγία Γλαφύρα εν εἰρήνῃ
τελειούται.

Στίχ. Θεὸν Γλαφύρα ψυχικῶν δι' ὀμμάτων,
Οὐ γλαφυρῶς νῦν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Όσία Ιούστα εν εἰρήνῃ
τελειούται.

Στίχ. Τρόπον σελήνης πλησιφαοῦς Ιούσταν,
Λάμψασαν ἔργοις, μνήματος κρύπτει
κῆφος.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Όστος Νέστωρ, τοὺς γονεῖς
καταλιπών, και μονάσας, εν εἰρήνῃ τελειούται.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς ἰδρῶσι Νέστωρ ἐπρίῳ,
Δί οὖς φύσιν τύραννον ἠρηνήσω θέσει.

Ταῖς τῶν σῶν Άγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐν δὲ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Αἰμάτων βαφαῖς, ἐπιχρώσας σεαυτῷ παρ-
φύραν Μάρτυς, και ταύτην χαίρων ἀμ-
πεχόμενος, και τῇ χειρὶ τὸ σωτήριον, ὄπλον
του Σταυροῦ περιφέρων, Βασιλεῦ πανασιδίμε,
τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συμβασιλεύεις αἰεί.

Ἐν ποιμένη τῇ σῇ, ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλη-
σαν σώμά σου, εκ θαλαττίων κόλπων
πέλαγος, ἅμα πηγάζον ἰάσεων, και τῶν πα-
θημάτων ξηραῖνον, διεκχύσεις τῇ χαίρτι, Ἱερο-
μάρτυς Βασιλεῦ, τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Νυμφίῳ Χριστῷ, νύμφην ὄλην ἀρεταῖς ἡ-
γλαῖσμένην, και παρθενία διαλάμπου-
σαν, Γλαφύραν Πάτερ προσήγαγες, ταύτην
διδασκαῖς ὠραίσας, και νυμφῶνος ἠξίωσας· ἡ
και συγχαίρεις Βασιλεῦ, εν οὐρανόις σκηναῖς.
Θεοτοκίον.

Ἐν μόνη ἐλπίς, και βοήθεια πιστῶν Θεογεν-
νήτορ, σπεῦσον· βοήθει τοῖς ἰκέταις σου,
βυθιζομένοις ταῖς θλίψεσι, και ἠπορημένοις
Παρθένε, και εν ὀδύνη ὑπάρχουσι, και κατα-
φεύγουσιν εις σε, εν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ἐν δὲ η̄. Τὸν εν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν βακτηρία τῶν σοφῶν, διδασμάτων πρὸς
νομαῖς σωτηριῶδες, σου τὰ θεήματα νέ-
μων, τοὺς πονηροὺς και βαρεῖς, εκ μέσου Πά-
τερ λύκουσ ἤλασας, και ε̄σφαγιασθῆς, ὡσπερ
ἀρνίον θέλων.

Ἐκ θαλαττίων σε βυθῶν, μαργαρίτην ὡς
τερπνὸν ἀναδοθέντα, συγκομίζουσι πίσει,
οἱ ἱεροὶ μαθηταί, θαυματῶν αἴγλην ἀποπέμ-
ποντα, Ἱερομαρτύρων, κανῶν και μέγα κλέος.

Ὁλος εκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀναθέμενος σαυ-
τὸν χρίσματι θεῷ, ἱερῶς ἠγιασθῆς, και
ἱερεύσας σαυτὸν, προσήχθῆς ἱερεὺς και σφά-
γιον, εν τῇ ἀθανάτῳ, και μυστικῇ τραπέζῃ.

Θεοτοκίον.

Καταφυγή Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν εν δεινοῖς
συνεχομένων, Παναγία Παρθένε, μη ὑπε-
ριδῆς ἡμᾶς, κινδύνοις κλονουμένους πάντοθεν,
και πολλαῖς ἐφοδοῖς, τῶν πονηρῶν βραβείων.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν εν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, και τήν
φλόγα εις δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, και ὑπερυψοῦτε, εις
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν δὲ θ'. Τὸν εκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐρωσύνης παμμάκαρ, και σεπτῆς μαρτυρίας,
ταῖς θεῖαις ἀπαστραίπτων καλλοναῖς, νῦν
κατοικεῖς τὰ οὐράνια, και παρίσασαι χαίρων,
Τριῶδι τῇ Ἁγίᾳ Βασιλεῦ, μετα πάντων Μαρ-
τύρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

Ὁς φωταυγῆς σου ἡ μνήμη, ἀπαστραίπτου-
σα αἴγλην, ἐνθέων χαρισμάτων τοῖς πι-
στοῖς ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἐνθα κείμενος
βρύεις, ἰάματα και σώσεις Βασιλεῦ, χαλεπῶν
εκ κινδύνων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ἐν τῶν λειψάνων σου θήκη, ὡς πηγὴ κα-
θαρᾶται, ἰάσεων ἐκβλύζουσα κρουνούς,
και Σεραπεύουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα Πά-

τερ, φυγῶν καὶ τῶν σωμάτων Βασιλεῦ· δια-
ταῦτο πιστῶς σου, τελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτοκνητορ Παρθένη, μετὰ τῶν Ἀσωμά-
των, Ἀγγέλων Ἀπεστέλων Προφητῶν,
Γεραρχῶν Ἀθλοφόρων τε, καὶ Ὁσίων ἀπεί-
νων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεόν, ἐκδυσώπει
ῤυσθῆναι, κινδύνων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σα-
φίᾳ, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
βρώσει φθορᾶ πεπτωκᾶτα δεικῶς, ἐξ ἀγίας
Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. Ὡρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν,
συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὸν ἐπιπερινόν.

Εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐνέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γερεὺς ἱερώτατος, ἀθλητῆς ἐννομώτατος, συγ-
γενῆς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, δαιμα-
τουργός ὑπερθαύμαστος, φωστῆρ διαυγέστα-
τος, πλανωμένων ὁδηγός, Συμεῶν ἀναδέδειξαι,
στύλος ἀσειστος, τῆς σαπτῆς Ἐκκλησίας καὶ
τῆς ἀνω, βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγ-
γέλων ἰσότιμος.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, παλυτράπους
δουμάσιε, μετὰ πάσαν βίασαν, πολυώ-
δονον, μετὰ μυρία παλαισμοτα, σταυρῶ προ-
ωμίλησας, ἐκμιμούμενος Χριστόν, σταυρωθέν-
τα δελήματι· ὅθεν σήμερον, Συμεῶν σου τὴν
μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐκτελοῦντες ταῖς αἰσθή-
σεις, ταῖς ψυχικαῖς φωτιζόμεθα.

Εἰς ναὸν ἐπουράνιον, ἱερῶς πρᾶσχωρήσας,
ἱερῶ σταζόμενος, μάκαρ αἵματι, καὶ τῆ
Τριάδι παράσασαι, πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς
ἐκείθεν ἀστραπαῖς, πηγαζούσας πανόλβιε· ὁ-
θεν χαίροντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦ-
μεν, Συμεῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, λύσιν πτακ-
σμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν ἱεράρχα, καὶ
Μάρτυρα στερόν, ἱερῶς εὐφημῶμεν, τὴν
πλάινην ὀλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα·
ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορ-
ταίζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου
λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σίμων ὁ καὶ Συμεῶν ὑμνεῖσθω πόθῳ. Ἰωσήφ
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου.

Σίμων ἱερώτατε τῷ Δεσπότῃ, στεφηφορῶν
παρεστηκῶς, τοῖς πόθῳ τὴν μνήμην σου,
τελοῦσι τὴν πανίερν, πταισμάτων λύσιν αἰ-
τησαι.

Γοστῶ πτερούμενος Θεομάκαρ, τῷ τοῦ Σταυ-
ροῦ ὡς ἀληθῶς, τοῦ Πνεύματος αὔραις, τὸν
κλυδῶνα παρέδραμες, τῆς πλάινης παμμακρόρισε.

Μύρω δειῶ ἔχρισεν ἱερέα, σὲ τοῦ λαοῦ ὁ
ἐκ φυλῆς, Ἰουδα βλαστήσας Χριστός,
Συμεῶν ἱερώτατε, τῶν Ἀγγέλων σινοφιλε.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὔσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τῶν
κτίστην καὶ Θεόν, ἐν μήτρᾳ συνέσχεε,
Παρθένη καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀποκίτρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Τάξου δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν δεαύμενος, ὅλος ἱεράρχα,
δουραϊδῆς ἐχρημάτισας, μαρτυρίου περι-
στράπτων, λαμπηδῶσιν ἱερώτατε.

Ὁρθρος τοῖς ἐν σκάτει ἔλαμψας, τῆς δι-
καιοσύνης, ὑποδεικνύων τὸν Ἥλιον, ἐκ-
νεφέλης Παρθένου Κόρης, τοῖς ἀνθρώποις ἀ-
νατείλαντα.

Κόσμη ἠδοναῖς ἐμίσησας, καὶ ἀρχιερέων, κό-
σμος τερπνός ἐχρημάτισας, καὶ ἀθλήσας,
ὑπερπασμίου, δόξης Πατέρα κατηξίωσα.

Θεοτοκίον.

Απὸς ἐγκωμίων πόναγνε, νόμος νῦν ἠττάται,
σὲ ἀνυμνεῖν Θεονύμφευτε· τὸν γὰρ Λόγον
Θεοῦ τεκοῦσα, ταῖς Ἀγγέλου, ὑπερβέβηκας.

Ὁ Εἰρμός.

Τάξου δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
τες, περιζώσαντο δύναμιν· διὰ ταῦτα
ἔστερωθή, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιεραρχίας ταῖς στολαῖς ἐκοσμήθης, καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς ὠραιώθης, καὶ τῷ Θεῷ σὺν δόξῃ παριστάμενος, λάμπεις ἀυγαζόμενος, τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος ὄθεν δυσωποῦμέν σε, Συμεῶν ἱεράρχα· Ὡς παρρήσιαν ἔχων πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Δὲ ἀγάπησιν οἰκτίριμον.

Ιερούργησας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους, τῷ Διὰ σέ τυθέντι, τυθεῖς ὡς ἀρνίον, καὶ τούτῳ προσήνεξαι, Θεόφρον πανόλβιε.

Συνετρίβη πρὸ προσώπου σου Ἱεράρχα, τῆς ἀσεβείας ὄρη, καὶ βουνοὶ τῶν δαιμόνων, πάντες κατετάκησαν, Χριστοῦ δυναμοῦντός σε.

Υψηλότατον τὸν βίον ἔχων Παμμακάαρ, ἐβελοντὶ ὑψώθης, ἐπὶ ξύλου τὸ θεῖον, πάθος ἐκμιμούμενος, τοῦ κόσμον ὑψώσαντος.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος τὸν τόκον σου ὁ Προφήτης, σὲ Ἀββακούμ προγράφει, κατάσκιον ὄρας, Κόρη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εθέλοντι Μακάριε, παρέδωκας σαυτὸν, παθεῖν προθύμως, μιμούμενος Χριστὸν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πάθη μειώσαντα.

Ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐπέδωκας σαυτὸν, ὀλοκαυτοῦσθαι πυρὶ τῶν βασάνων, μάκαρ Συμεῶν, εὐωδία μυστικῆ συντηρούμενον.

Ναὸς τοῦ θείου Πνεύματος, γενόμενος σοφῆ, ναοὺς εἰδώλων κατέστρεψας μοχλῶ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καὶ πλανωμένους, πρὸς τὸ φῶς καθωδήγησας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, ἀγνή Θεοτόκε, σὰρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Μεμύησαι παραδόξων ἐκ θείων ἐλλάμψεων, τὰ πρὸς θεῖαν, ὀδηγοῦντα ζωὴν σε πανόλβιε, καὶ ἀρρήτου δόξης, Ἱεράρχα ἀνάπλευσ γέγονας.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πλησθέντα τῷ Πνεύματος, ὡσπερ ἄλλον, ποταμὸν ἐξ Ἐδέμ πορευόμενον, Συμεῶν ἡ θεῖα, Ἐκκλησία ἀγαλλεται ἔχουσα.

Εκάθισας, ὑψηλὴν εἰς καθέδραν διαδόχου, Ἱακώβου, καὶ τρόπων συμμετόχος, τὴν ἱεραρχίαν, μαρτυρίῳ λαμπρύνας Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Θεόνυμφε, τῆς ψυχῆς μου, ἰατρὸν καὶ σωτήρα κηύασσα, τῶν βροτῶν τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ θεραπεύοντα πάθεσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἄνω Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς κατῶ Σιών, τὸν θρόνον ἐγκεχείρισαι καὶ καλῶς τὸ ποίμνιον, ὀδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, ἐσταυρώθης Χριστῷ Συμεῶν, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραάμ, καὶ ἐκ σειρᾶς τῆς τοῦ Δαυὶδ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ συγγενῆ τοῦ Ἰησοῦ, εὐφημήσωμεν σήμερον Συμεῶν τὸν τρισόλβιον, ὡς μεγάλως μὲν τῇ ἀγχιστεῖα Χριστοῦ κλειζόμενον, λαμπρῶς δὲ τῷ θρόνῳ τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγλαϊζόμενον, εὐκλεῶς δὲ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου καλλυνόμενον· καὶ γὰρ οὗτος, ὡς ὁ Δεσπότης, τῷ σταυρῷ προσεπάγη, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

Ἄδελφά πάσχεις, Σήμεῶν, τῷ Κυρίῳ,
Ἐύλω κρεμασθεῖς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.

Ἐν ξύλῳ ἐβδομάτῃ Συμεῶν πάγη εἰκάδι μακρῶ.

Ὁς ἦν υἱὸς τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου. Τοῦτον αὐτὸς ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν προσλαβόμενος, καὶ ἀδελφὸν ὀνομάζεσθαι καταδεξάμενος, ἱερίᾳ ἔχρισε, τοῦ κηρύττειν αὐτοῦ τὴν ἐνδοξὴν παρουσίαν. Ὁθεν μυρίοις πόνοις καὶ ἰδρῶσι παλαίσας, ὡς ποιμῆν, καὶ οὐχ ὡς μισθωτὸς, τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων κατεκόσμη. Καὶ ναὸν ἑαυτοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπεργασάμενος, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε· καὶ τοὺς πεπλανημένους πρὸς φῶς ὀδηγήσας, καὶ πολυώδυνα κολαστήρια ὑπομείνας διὰ τὴν εὐσέδειαν, σταυρῷ προσεπάγη, ἡδὴ γεγενωῶς ἐτῶν ἑκατὸν εἰκοσι· κἀκείθεν πρὸς τὸν ποσειόμενον αὐτῷ Χριστὸν Σωτήρα ἐπανῆλθεν. Οὗτος ὁ μακάριος διπλὴν τὴν κλῆσιν ἐπλούτησε· Σίμων γὰρ καὶ Συμεῶν ἑκαλεῖτο· καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐγρημάτισεν.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-

μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχ. Παθῶν καθαρθεῖς, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Ο μακάριος οὗτος Ἰωάννης γεννᾶται εἰς Εἰρηνούπολιν, μίαν οὖσαν τῆς Δεκαπόλεως, χριστιανῶν καὶ Θεοφίλων γουένων υἱός, Θεοδώρου καὶ Γρηγορίας. Ἐνναετῆς δὲ γενόμενος, σπουδαῖος ὢν καὶ ταπεινός καὶ ὑπήκοος, ἠγαπήθη παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· καὶ ἀπελθὼν σὺν αὐτῷ ἐν τῇ κατὰ τὴν Νίκαιαν τῷ δευτέρῳ συγκροτηθείσῃ Ἐσδόμῃ Συνόδῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει, γίνεται ὁ τούτου μὲν καθηγητῆς ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῶν Δαλαμάτων· οὗτος δὲ μεγαλόσχημος καὶ ἱερεὺς. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποστέλλεται παρὰ Νικηφόρου Βασιλέως ἐν τῇ Μενῇ τῶν Καθαρῶν ἡγούμενος. Θεαρίστως οὖν καὶ ἀποστολικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην κυβερνήσας ἐπὶ χρόνοις δέκα, καὶ μικρόν τι πλείον, ἠγαπήθη παρὰ παντὸς ἀνθρώπου.

Πειρασμῶν δὲ παγκοσμίων μελετωμένων παρὰ τοῦ μισοκαλοῦ διαβόλου, ἀπεκαλύφθη τῷ μακαρίῳ· καὶ ἐπισυλλέξας καὶ νουθετήσας πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα, καὶ παραινέσας τὰ εἰκότα, λέγει πρὸς αὐτούς· Ἰρηγορεῖτε, Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, ἵνα μὴ συληθῆτε ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἀρνήσησθε προσκυνεῖν τὰς ἀγίας εἰκόνας· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι ἐν τοῖς ζῶσιν ἴδητε. Λέγοντος δὲ ταῦτα τούτου, ἐλθόντες τινεὶ ἐκ τοῦ εἰκονομάχου Λιόντος ἠγριωμένοι, πᾶσαν τὴν ποίμνην διεσχόρπισαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὡς ἴδια, διενείμαντο, καὶ τὸν ποιμένα σιδηροδέσμιοι λαβόντες, πρὸς τὸ Βυζάντιον εἴλκυσαν, εἰς διαρπαγὴν τὴν μονὴν εἰσάσαντες.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄθεον αὐτὸν καὶ ἀλιτήριον ἀποκαλέσας, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἀνευθριάστως εἰπὼν, καὶ καταβροντήσας, εἰς Συμὸν αὐτὸν ἐκίνησε· διὸ καὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις σφοδρῶς ἐτυφεν. Ὁ δὲ μακάριος ἔχαιρεν, ὡς πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ φυλακισθεὶς ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς, ἐξορίζεται εἰς κάστρον, λεγόμενον Πενταδάκτυλον, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λάμπης· καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀλύσει σιδηραῖς πεδήσαντες, ἐν φυλακῇ σκοτεινῇ ἐναπέδεντο, ἐπὶ μῆσιν ὀκτῶ πρὸς δέκα ἐκεῖσε τούτου εἰσάσαντες.

Μετὰ δὲ τούτο, ἔφερον αὐτὸν ἐν τῇ πόλει γυμνόν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, εἰς Θριάμβον· καὶ μετὰ πολλοὺς τοὺς λόγους, παρεδόθη τῷ τότε ἀναξίως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πατριαρχεῦντι Ἰωάννῃ· ὃς, καὶ πάνδεινα κακὰ ἐνδειξάμενος εἰς αὐτὸν, λιμαγχονήσας ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἀνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, εἰς τὸ Κριόταυρον λεγόμενον κάστρον τῶν Βουκελλαρίων, εἰς ζοφεράν ἐπὶν ἐναπεκλείσας, ἐταρίχευεν ὑποπιάζων· ὁ δὲ Ἅγιος τὸν Θεὸν ἐδόξαζε, πάντα εὐχαρίστως ὑπομένων. Τοῦ δὲ παρανόμου Βασιλέως σφαγέντος, κρατήσας Μιχαὴλ αὐτοῦ, τοὺς ἐν ἐξορία ἀνεκαλέσατο. Ἀφίκετο δὲ ὁ Ἅγιος μέχρι τῆς Χαλκηδόνος, μὴ συγχωρηθεὶς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν. Βασιλεύσαντος δὲ Θεοφίλου, ἠθέλησε προσκαθίσαι ἐν τινὶ γαῶ μεθ' ἑτέρων πατέρων· εἶτα κρατηθέντες ὑπὸ τοῦ τότε πατριαρχούντος, καὶ πάνδεινα πεπονθότες, ὁ μακάριος ἐξορίζεται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀφουσίας. Καὶ πληρώσας ἐκεῖσε χρόνους δύο καὶ ἡμῖσι, εἶδεν ὄπτασιαν τινα· καὶ ἀναγγείλας τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν μετάβασιν αὐτοῦ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποπλίωνος, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχ. Σφαγεῖς Ποπλίων, αἷμα σὸν Χριστῷ χέεις,

Ὅς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ παλαι.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐλογίου τοῦ ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον, τὸν ξενιστὴν τῶν ξένων,

Θεοῦ ξενιστῆς Ἀβραὰμ ξενίζέτω.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλίωνος τοῦ νέου, ὃς κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Κονίεται τὸ σῶμα Μάρτυς Λολλίων,

Κόνει φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ δὲς κόνιν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σῶμα βασαίνους προδούς, ὑπὲρ Χριστοῦ προσύμως, οὐ παρετράπησ οὐκ ἐνέδωκας, κραυγάζων Θεσπέσιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεῖω Παμμακάρι φίλτρῳ, ἀναφλεχθεῖς τὰς φρένας, πυρὸς ἐνύλου δυνατώτερος, βοῶν ἐχρημάτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ὁ Δεσπότης Χριστὸς, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, τῷ ἴσῳ πάθει σεμνυνόμενος, καὶ μέλπεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενομητορ ἀγνή, τὸ τῶν δαιμόνων τραῦμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωσμα, Ἀγγέλων εὐπρέπεια, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐχθρῆ τῆς πλάνης ρύσαι.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁλὴν τὴν αὐγὴν, σοφὴ τοῦ Παρακλήτου, τῇ καθαρᾷ σου Συμεῶν, δεξάμενος καρδίᾳ, σκότος τῶν δαιμόνων ἀφεγγές, ἐξηφάνισας, πιστοὺς φωτίζων.

Θάλασσαν δεινῆς, σοφὴ κακοπιστίας, ἀποξηράνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν θείων διδασχῶν σου, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, στάχυν πίσεως καρποφοροῦσαν.

Ὡφθης ἱερεὺς, σεπτὸς ἐν τῷ ἰδίῳ, αἵματι Μάρτυς εἰσελθὼν, ναὸν εἰς θείον, ἐνθα, πάντοτε ὄρας τὸν διὰ σέ, ὡσπερ ἄμωμον ἀμὸν τυθέντα.

Θεοτοκίον.

Γνα σε φωναῖς, Ἀγνή χαριστηρίοις, τὴν χαριτώσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνωμένη, σκέπε περιφρούρει τε ἡμᾶς, Θεοσύμφευτε ἐκ πάσης βλάβης.

Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα,
- καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτη-
- ρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν
- ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ τόκος σου ἀφθορος.

Ως στύλος πυρὸς μάκαρ ὠραίης, λαῖ προη-
γούμενος τοῦ νέου, ἐξ Αἰγύπτου τῆς πλά-
νης, καὶ πρὸς γῆν, ἐπαγγελίας τὴν Δεῖαν Μάρ-
τυς, τῆτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως εἰσηγήσεσιν.

Σίμων Συμεὼν διπλῆν τὴν κλησιν, λαβῶν, τὸν
διπλοῦν τῇ φύσει Λόγον, ἐναντίον ἀθέων
τὸν αὐτὸν, Θεὸν βροτὸν τε ἀνακηρύττεις· ὅθεν
σε πάντες, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Η γῆ ἡγιασθη τῇ ἀθλήσει, σοῦ Μάρτυς σταυ-
ρῷ προσηλωθέντος· αἱ ψυχαὶ δὲ Δικαίων
Συμεῶν, ἀγαλλιώνται τῇ σῇ ἀνοδῷ· ὅθεν καὶ
πάντες, οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῷ Δεῖῳ, φωτὸς οἴκη-
τήριον Παρθένη, τῶν παθῶν με τὸ σκότος
τὸ πυκνόν, καὶ νύκτα ὄντως τὴν βαθυτάτην,
σαῖς μεσιτεῖαις, Θεοκυῆτορ ἀπειλύνουσα.

Ὁ Εἰρμός.

- Ὁ τόκος σε ἀφθορος εἰδείχθη, Θεὸς ἐκ λα-
- γόνων σε προῆλθε, σαρκοφόρος ὅς ὤφθη
- ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφῆ·
- σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων
τῶν ἐν Κυζίκῳ (*).

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρα-
τούσης ποτὲ, τῆς Ἑλλήνων σκαιοτήτος,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν
τοῦ Ὁσίου Μέλωνος τοῦ θαυματουργοῦ, οὗ ὁ Κανὼν, Ἰωσήφ
τοῦ Ἱμνογράφου ποίημα, φέρει Ἀκροστιχίδα: Τὸν φωσφό-
ρον σου, Μέμωνων, δοξάζω βίον.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι αἱ δύο Ἀκολουθίαι ἐν τῷ χειρογράφῳ
κεῖνται κατὰ τὴν κδ'. τοῦ παρόντος· ἡ δὲ τῶν Ἀποστόλων
Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου κατὰ τὴν σήμερον.

καὶ ὠθαύσης ἅπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάρα-
θρα, ὁδὸν εὐθείαν οὐ κατελίπετε, καὶ ἀθεῖα
οὐ προστεθήτε· ἀλλ' ἐνηθλήσατε, γνώμης ἀν-
δρειότητι, καὶ τὴν ζῶν, ξίφει θανατούμενοι,
κατεκληρώσασθε.

Θέογγιν Ῥῥφον Ἀντίπατρον, Θεόστιχον Ἀρ-
τεμᾶν, Μάγνον πάντες Θεόδοτον, τὸν
κλεινὸν Θαυμάσιον, καὶ τὸν Δεῖον Φιλήμονα,
τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς ἐκλάμψαντας, καὶ
τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγῆσαντας, πίστει τιμή-
σωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ἱεραίν, τούτων
ἐορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Α ἴθη μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ ἱε-
ραῖ, Θεοσυλλεκτον ἄθροισμα, Ἐκκλησία
ἄριστος, συνοδία Θεόλεκτος, χορὸς Ἀγίων, δῆ-
μος μακάριος, ὑπὲρ Τριαδος, ἀγωνισάμενοι, ταύ-
την αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἄφεισιν, ἀμαρτιῶν,
καὶ εἰρήνην ἅπασιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ, τῆς αὐτῆς,
ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων,
οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὴν ἐννάριθμον Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ταῖς Δεῖαις καλλοναῖς, ἐνθόμενοι ὄντως,
καὶ χειμάρρου τῆς τρυφῆς, τρυφῶντες δα-
ψιλῶς, καὶ μεθέξει θεούμενοι, Μάρτυρες στε-
φανηφόροι, τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας, χαλεπῶν
ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε.

Η λίου φωταγοῦς, ἀνατείλαντες δίκην, ταῖς
ἀκτίσιν τῶν στερρῶν, ἀγώνων Ἀθληταί,
καὶ θαυμάτων ταῖς λάμπεσιν, ἅπαντας φωτα-
γωγεῖτε, καὶ παθῶν νύκτα λυτετε, καὶ δαιμόνων
τὸν ζόφον σκεδαῖζετε.

Νεφέλαι μυστικαί, τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμ-
βροις, ὑετίζουσαι πιστοὺς, εἰδείχθητε σε-
φοῖ, Ἀθληταί ἀξιάγαστοι, καὶ ξηρύνουσαι τὴν
πλάην, ἀθεΐας ἐν χάριτι· δια τοῦτο ὑμᾶς μα-
καρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Χριστὸν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφῇ τῇ καθ' ἡ-
μᾶς, Θεομητορ πανάμωμε· ὅθεν πᾶσαι γενεαί
σε, εὐσεβῶς μακαρίζομεν, τῶν ἁγίων Μαρτύ-
ρων τὸ καύχημα.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νεκροῖς ξοάνοις, ἐπιθύσαι μηδὲως θελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, θυσία ζωσα προσήχθητε, παῖδες ὠραιότατοι, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμήμενοι σθένει τῷ Πνεύματος, ἀνομούντων τὰς βουλαῖς, καὶ τὰς ἐνέδρας καθιέτε· νομίμως δ' ἀθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Α'ποσκοποῦντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὐκλειαν Μάρτυρες, τὴν φθαρτὴν καὶ γεγραν, τιμὴν ἐμφρόνως ἐλίπετε, καὶ δόξαν ἀθάνατον, ὄντως ἐλάβετε. Θεοτοκίον.

Ρ'ομφαῖαι πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, σοῦ τεκούσης τὸν Χριστόν, τρωθέντα λόγῃ Πανάμωμε· ὑπὲρ οὗ οἱ Μάρτυρες, τρωθέντες ἤθλησαν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυναίμει καὶ πλούτῳ
• **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• **τ**ρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
• **στιν** Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σοφισθέντες τῇ γνώσει τῇ θείκῃ, ὀπλισθέντες τοῖς ὀπλοῖς τοῖς νοητοῖς, ἐχθροῦ κατεβάλετε, παρατάξεις ἐν Πνεύματι, καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανέντες μετέβητε, πρὸς ζωὴν ἀγήρω, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναβλύζοντες πᾶσι, ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ διώκετε πνεύματα, Ἀθλοφόροι ἐνάριθμοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ι'ερεῖα Ἀθλοφόροι, καὶ νεόθυτα σφαίγια, θείαι προσφοραὶ τε, θύματα δεκτὰ προσηνέχθητε, τῷ ἐκουσίως τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον, θανατώσαντι· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντες, παρειμένας ἰάσασθε, Ἀθλοφόροι χεῖρας, καὶ δυσεντερίας ἐρρύσασθε, τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθῃ τῇ σορῷ ὑμῶν, περιβόητον ἄνδρα, ποτὲ ἀξιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἔχοντες, μαρτυρίου στέφος, ἅμα ἐκομίσασθε Μάρτυρες· ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίῳ παριστάμενοι, καὶ πληρέμενοι δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύετε. Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῖς πατρῷοις, ἀχωρίστως καθήμενος, σοῦ ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς, κἀθῆται Παρθένε ὡς νήπιος· οὐ τὸ μακάριον πά-

θος εἰκονίζοντες, οἱ καλλίνικοι Παῖδες, ἀρίστως ἐνήθλησαν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Νοητοὶ ὡς ἄνθρακες, ἀνάψαντες σοφοί, κατεφλέξατε ἀληθῶς, φρυγανῶδη ἅπασαν πλάνην μακάριοι, καὶ πυρᾶν ἐσδέσατε, τῶν εἰδῶλων δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μερισμὸν ἐν σώμασιν, οὐκ ἔσχετε πολλοῖς, αἰμερίστου ὑπεραθλεῖν, Ἀθληταὶ Τριάδος κατεπειγόμενοι· ὅθεν διελύσατε, διαβολοῦ πᾶσαν φάλαγγα.

Α'νυμνεῖσθω σήμερον, Θεόγνις Ἀρτεμᾶς, Ρῆφος Μάγνος τε ὁ κλεινός, εὐκλεῆς Φιλίμων τε καὶ ὁ Θεόδοτος, σὺν τῷ Θαυμασίῳ τε, καὶ Ἀντίπατρος Θεόστιχος. Θεοτοκίον.

Ρ'υομένη φάνηθι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη, τῶν θείων Ἀθλοφόρων, σοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων ἐναντίον· οὗς περ σαφῶς, ἰατροῖον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας.

Υ'ψώσαντες χεῖρας καὶ καρδίας, ὑψηλοτάτη γνώμη, πρὸς τὸν Ὑψιστον ἀνδρειοφρόνως, τοῦ πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις Μάρτυρες, θεοφόροι κατερράξατε.

Π'εῖθροις τῶν σεπτῶν ὑμῶν αἱμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης, ἐξηράνατε θάλασσαν ὄντως, καὶ τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, κατηρδεύσατε θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Ω'σπερ θημονία ἢ κοιλία, σὲ τῆς Ἀγνῆς ὠράθη, σῖτον φέρουσα ἀθανασίας, πάντων πιστῶν, τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, καὶ τοὺς Μάρτυρας εὐφραίνοντα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἦ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• **Κ**ατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
• **μαρτημάτων**· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγα-
• **γε**, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

κοντακίον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου, καὶ Φιλίμονος.

Στίχοι.

Εικών αύλων Ταγματών τῶν έννεά,
Οί τας κάρας τηθέντες άνδρες έννεά.

Εικάδι ογδοάτη βιότου λυγροῦ έννε' άπηραν.

Ούτοι οί Δειότατοι Μάρτυρες, εκ διαφόρων τόπων άθροισθέντες, και τη Κυζίκω καταθέντες, γνώμης γενναϊότητι τόν Άρχοντα κατήσχυαν, και την τῶν ειδώλων πλάνην κατέπτυσαν· και ποικίλαις αικίαις ύποβληθέντες ούκ ίπέισθησαν, αλλά μάλλον ζῶσαν θυσίαν ίσχυαίως τῷ ζῶντι Θεῷ ανέθεντο, δια ξέφους ανατρεθέντες.

Τῆ αὐτῆ ημέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Μέμνονος τοῦ Σαυματουργοῦ.

Στίχ. Υπνοί τι μικρόν, άρπαγήν την έσχάτην,
Την εις άπαντην τῷ Θεῷ, Μέμνων μέμων.

Ούτος ο έν Άγίοις Πατήρ ήμῶν Μέμνων, τόν κόσμον άποταξάμενος δια τόν Θεόν, και δικαίως και εύαρίστως πολιτευσάμενος, έν ύπακοή και ύποταγή, γέγονε Μοναχῶν Άρχηγός. Πραόττητα δέ και ταπεινώσειν και άγάπην έξασκησας, γέγονε και Σαυματουργός· άκοίδων γάρ ποτε ίπειλθουσῶν έν ταις τῆς Μονῆς άρούραις, έξήλθει ο Άγιος, και δι εύχῆς πάσας, ως ύπό πυρός, διώξας, έν τῷ ποταμῷ άπέπνιξε. Καί έν τῷ άνύδρω δια προσευχῆς ύδωρ έξήγαγεν, ο και μέχρι τοῦ νῦν άεινάως βρῦει, εις δόξαν Χριστοῦ. Άλλα και πλωτήροι ποτέ, άδρίας ζαλης έμπεισούσης, τούτου αίτησαμένοις εις βοήθειαν, έφάνη σὺν αυτοίς πηδαλιουχῶν τό πλοϊον, και προθυμοποιῶν, και συντόμως εις λιμένα διασωζῶν. Οὕτω διατρέψας έν πλείοσι χρόνοις Σαυματουργῶν, σωτηρίαν τοίς επικαλουμένοις έχορηγεῖτο· και εύαριστήσας μέχρι τέλους, άπῆλθε πρὸς Κύριον μετα τῶν τῆς άρετῆς εφοδίῶν.

Διήγησις περι τοῦ γενομένου Σαύματος έν Άφρικῇ, έν τῆ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Έπιστηθι, λάγνε, ὠδε μοιχείας βλέπων
Τὴν ένδίκησιν, και μακραίν ταύτης γίνε.

Εν τοίς χρόνοις Ηρακλείου τοῦ Βασιλέως, και Νικητά Πατρικίου, έν Άφρικῇ Σαῦμα γέγονε τοιοῦτον. Ταξωτής τις ἦν έν τῆ πόλει Καρθαγένῃ· Σαυατικοῦ δέ καταλαβόντος την πόλιν, άπήει έν τῷ ιδίῳ προαστείῳ μετα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ως δήθεν φεύγων τόν Σάνατον. Άλλ' ο διάβολος, ρίψας αὐτόν εις άμαρτίαν, παρεσκευάσει μοιχεύσαι την γυναίκα τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ· εἶτα, κρουσθείς ἐπὶ τοῦ βουδῶνος, ίτελεύτησε· και μετα τρεῖς ὠρας ἤξαστο κραζειν εκ τοῦ τάφου· Έλεήσατέ με· και ανοίξαντες, εἶρον αὐτόν ζῶντα, και ούκ ἠδύνατο λαλήσαι. Θαλάσσιος δέ, ο Πάπας Άφρικῆς, παρεμυθήσατο αὐτόν· και μετα τίσσaras ημέρας διηγήσατο, ότι, έν τῷ μέλλειν έξελθεῖν την ψυχὴν μου, έώρων αἰθίοπας τινάς, φοβερῶς παρισταμένους μοι· και μετα ταῦτα ειδον νεανίσκους δύο ὠραίους έλθόντας, έφ' οίς έχάρη μου ἡ ψυχή· και λαβόντες με οί νεανίσκοι, ανέβαινον έν τῷ οὐρανῷ. Τα γούν τελῶνια τῶν αἰθίοπων έξήταζεν πάσαν άμαρτίαν μου· άλλο τοῦ ψεύδους, άλλο τοῦ φθόνου, άλλο τῆς κλεονεξίας. Άντετίθουν δέ οί Άγγελοι τας άγαθὰς μου πράξεις.

Ότε δέ ανέβημεν εις την πύλιν τοῦ οὐρανοῦ, συνήτησεν ήμῖν τό τῆς πορνείας τάγμα, και προσβάλλοντο την πρὸ βραχίος μοι κραχθεῖσαν μοιχείαν· και νικῆσαντες, κατέσπασάν με εις τὰ κατώτερα τῆς γῆς, εἶθα αἱ τῶν άμαρτωλῶν ψυχαί κολάζονται, περι ὧν άδυνατε γλώσσα διηγήσασθαι. Θρηνοῦντε δέ μοι, εφάνησαν οί δύο νεανί-

σκοι, οίς κλαίων έλεγον· Έλεήσατέ με, ίνα μετανοήσω. Τότε λέγει ο εις τῷ έτέρῳ· Άντιφωνεῖς αὐτῷ, ίνα μετανοήσῃ; Ο δέ λέγει· Άντιφωνῶ. Τότε αναγαγόντες με, εισήγαγον έν τῷ τάφῳ, και εἶρον τό σῶμά μου ως πλόν και βόρβορον, και ούκ ἤθελον εισελθεῖν. Οί δέ εἶπόν μοι· Άδύνατόν έστιν άλλως μετανοήσαι, εἰμή δια τοῦ σώματος, μεθ' οἰ ἡμαρτες. Τότε σὺν εισῆλθον, και ψυχωθέντος τοῦ σώματος, ἤξάμην βοῶν. Ταῦτα εἶπων, και τίσσαρακοντα ἡμέρας επιβιούς άσιτος, κλαίων και ὀδυρόμενος, πάλιν έκοιμήθη.

Τῆ αἰάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ο Θεός, έλεησον ήμάς. Άμήν.

Ώδη ζ'. Νέοι τρεῖς έν Βαβυλῶνι.

Νέοι έξ τρισί πρὸς άλλοις, μιαν γνώμην έν πολλοίς, κτησάμενοι σώμασι, κάμινον κατέσβεσαν πλάνης, δρόσῳ Δείου Πνεύματος, εύσεβῶς δροσιζόμενοι.

Στάζουσιν ὑμῶν οί πόνοι, Μάρτυρες Δείους κρουνοῦς, ίάσεων πάντοτε, νόσων ποταμῶς εκμειοῦντες, και ρύπον πάντα πλύνοντες, τῶν παθῶν αξιάγαστοι.

Εχαιρον οί Άθλοφόροι, έν τῷ Σλίβεσθαι αὐτούς, χαράν άνεκκλήητον· έψαλλον τεμνόμενοι ξίφει· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ο Θεός τῶν Πατέρων ήμῶν.

Βάρη τὰ τῶν νοσημάτων, πάθη τὰ τῶν καρδιῶν, ὀδύνας τοῦ σώματος, πάσαν τε συμβαίνουσιν Σλίψιν, ήμῶν κουφίσαι ένδοξοι, Άθληταί δυσωπήθητε.

Θεοτοκίον.

Οφθης πάντων τῶν Μαρτύρων, άχραντε Μητερ Θεοῦ, κραταίωμα μέγιστον· ὠφθης τῶν ανθρώπων προστάτης, τῶν σέ ὑμνούντων πάντοτε, ίεροῖς μελωδήμασιν.

Ώδη ή. Δυτρωτά τοῦ παντός.

Χαριστήριον αἶνον προσαξῶμεν, τῷ μεγίστῳ ήμῖν άντιλήπτορας, τοῦς άθλοφόρους Μάρτυρας, παρασχόντι βοῶντες· Πάντα τὰ έργα, εύλογεῖτε ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Ανυμνεῖσθω ο μέγας Άντίπατρος, Σαυμαξέσθω ο Δείος Θαυμασίος, Ρουφός τε και Θεόστγος, Μάγνος Θεογνις άμα τῷ Θεοδότῳ, Άρτεμᾶ και τῷ Δείῳ Φιλήμον.

Ρίζωθέντες έν πέτρα τῆς πίστεως, εύγενῆ ὡς στελέχη οί Μάρτυρες, καρπούς ήμῖν αθλήσεως, νῦν προβάλλονται πίστει τοίς μελωδοῦσιν· Εὐλογεῖτε τὰ έργα τόν Κύριον.

Γατήρες παθῶν μεγαλώνυμοι, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη ίάσασθε, και τῆς γενένης ρύσασθε, και τοῦ σκότους εκείνου τοῦ έξωτέρου, δυσωποῦντες Χριστόν τόν Θεόν ήμῶν.

Θεοτοκίον.

Νομοδότην Χριστὸν ἀπεκήσας, τὸν νομίμως ἀθλήσαντας στέφαντα, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας ὃν δυσώπει, τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τροπωθέντα με Κάρη ἰάσασθαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τῆ παντὸς Παντοδύναμε, τὴς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὤδῃ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδὲ, ἠνεώχθησαν ὑμῖν ἑράνιοι, πυλεῶνες ἐναθλήσασιν, ἔφη Χριστὸς τοῖς Ἀθλοφόροις εἰσελθετε, κομίσασθε χαίροντες, τὰ ἔπαθλα τῶν πόνων ἐπάξια, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ὡς ἀνθη τερπνὰ τοῦ νοητοῦ Πανεύφημοι, Παραδείσου ἐγνωρίσθητε, κρίνα ὡς εὐσσμα καὶ ῥόδα, ἡμᾶς ἐγκατασφραίνοντες χάριτι, καὶ πλάνης δυσωδίας ἐξαίροντες ὄθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ γεραίροντες, Ἀντιπάτρου Θεοστήχου τε, Ρούφου Φιλήμονος τοὺς ἀθλους, τοῦ Δεῖου Θαυμασίου τὰ θαύματα, τοῦ Μάγνου Ἀρτεμᾶ καὶ Θεόγνιδος, καὶ Θεοδότου τὸ ἀήττητον.

Ἡμέρα σωτήριος ἡμῶν ἀνέτειλε, τῶν Ἀγίων ἡ πανήγυρις ἦν ἐτελέωντες ἐτησίως, βοήσωμεν αὐτοῖς μετὰ πίστεως Μαρτύρων φωταυγῆ ἀκροθίνια, πάντων καρδίας καταυγάζετε.

Θεοτοκίον.

Φορέσας ἐκ σου ὁ Βασιλεὺς τοῦ σώματος, τὴν πορφύραν προεληλυθεν, ὅλος ὠραίος ἐκ γαστροῦ σου, καὶ πάντα τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο, καὶ νίκην Ἀθλοφόροις ἐβράβειυσεν, ἀχραντε μόνῃ Ἀειπαύθηνε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος, καὶ Σωσιπάτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάντα κατελίπετε τερπνὰ, Χριστὸν ἀγάπησαντες, οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐκολλήθητε, ἀπίσω ἐνδοξοὶ ἔχνεσί τε τούτου, πίστει πρηνέχθητε, Ἰάσων καὶ Σωσιπάτρε πάνσοφοι ὦ καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰάσων Σωσιπάτρε ψυχὴν τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, αἱ τὸν περιγέστον, διδαχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλαίμψαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες, γένος ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον, σεαυσμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοὶ, Ἰάσων Σωσιπάτρε, τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλεν, ἀνακαλέσασθαι· καὶ πρὸς σωτηρίαν, πάντας καθωδήγησεν, ὑμῶν ταῖς θεοσόφοις διδάγμασιν ὦ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ἄξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὤδῃ α'. Ἦχος β'. Δ εὖτε λαοί.

Τῷ ταῦ Χριστοῦ, βῆματι νῦν παριστάμενοι, μνεῖαν ἡμῶν Ἀπόστολοι, ποιεῖσθε πάντοτε, τῶν ἡμᾶς εὐφημούμενων· ἐλάβετε γὰρ χάριν, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυὰς σεπτῆ, τῶν Ἀποστόλων αἰτήσασθε, Χριστὸν τὸν πανοικτίρμονα, χάριν δοθῆναι μοι, τοῦ ὑμᾶς εὐφημῆσαι, καὶ μέλψαι τοῖς ἀγῶνας, ὑμῶν πανόλβιοι.

Μύστακ Χριστοῦ, Ἰάσων ὦ παμμακάριστε, καὶ πάνσοφε Σωσιπάτρε, τοὺς τὴν σεπτὴν ὑμῶν, ἑορταζοντας μνήμην, παντοῶν ἐκ κινδύνων, ἀπολυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τῶν δωρημάτων ἡ ἄβυσσος·
χαῖρε λιμὴν ἀχείμαστε· χαῖρε ὀχύρωμα,
τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Παρθένε Θεοτόκε, μόνη
πανίμνητε.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τοῦ Παύλου φοιτηταί, Σοφοὶ γενόμενοι, κατ'
ἴχνος ἐκείνου τε πορευθέντες, διεδράμετε
τὰ σύμπαντα, τὸν σωτήριον λόγον καταγγέ-
λοντες.

Ὡς Δεῖοι ποταμαί, σοφίας Ἐνδοξοί, ναμάτων
πληροῦτε τῶν σωτηρίων, Ἐκκλησίας τὰ
συστήματα, ἐκ πηγῶν σωτηρίας βεῖθρα βλύζοντες.

Παντοίων ἀναγκῶν, καὶ περιστάσεων, τοῦ
βίου πρεσβείαις ἡμῶν ἀγίαις, Θεοφόροι κυ-
βερνήσατε, τῆς ἡμᾶς νῦν τιμῶντας διασωζόντες.

Θεοτοκίον.

Ὀ κλίνας οὐρανοῦς, τῆ ὑπὲρ ἔννοιαν, κε-
νώσει τὴν σάρκα ἐκ σοῦ πτωχεύει, προσ-
λαβόμενος Θεόνυμφε, καὶ τὸν κόσμον πλουτί-
ζει τῇ Θεότητι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ἐξ ὕλῃ γε-
• κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰάσωνα πιστοί, καὶ Σωσίπατρον ὑμνοῖς, ὡς
μύστας ἱεροῦς, τῆς Ἁγίας Τριαδος, καὶ κή-
ρυκας τῆς πίστεως, ἐπαξίως τιμήσωμεν, ὅπως
λάβωμεν, ταῖς παρακλησεις τούτων, πάντες
ἔλεος, καὶ χάριν εὐρωμεν Δείαν, εἰς εὐκαιρον
βοήθειαν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, Θαυματουργοί,
τελοῦντες ταῖς ἰάσεις, πρὸς Θεοῦ τὴν πί-
στιν λαοὺς εἰλκύσατε.

Καὶ ποιμαίνειν Μακάριοι, καὶ ὀδηγεῖν, ὑμᾶς
καὶ μετὰ τέλος, τὸ μικρὸν πιστεύομεν
τοῦτο ποιμνιον.

Συγγεγόμενα Ἐνδοξοί, πνευματικῶς, πρεσ-
βείας συμπολίταις, ταῖς χρησταῖς φιλίαις
τόμῳ παρῴσχοιτε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς σὲ σαρκί, τε-
κούσης Θεοῦ Λόγε, τῷ λαῷ σου δώρησαι
ταῖς ἐλέη σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ἰερούργοι τοῦ Χριστοῦ, τῶν μυστηρίων εὐ-
κλειεῖς ὠφθητε, καὶ καιωνοί, Σοφοὶ τῶν

ἐκείνου, ἀγίων τε παθῶν· διὸ ἐπαξίως, αἰε μα-
καρίζεσθε.

Ὡς οὐρανοὶ λογικοὶ, τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ
Θεοῦ Ἄγιοι, δόξαν τρανώς, φθεγγόμενοι
ζόφον, ἐξήρατε δεινόν, καὶ θεογνωσίας, τὸν
κόσμον ἐπλήσατε.

Ταῖς ἱεσείαις τῶν σῶν, ἱερωτάτων Μαθητῶν
Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου,
καὶ πρόβατα νομῆς, καὶ φόβῳ σε πάντες, ὑ-
μνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εν γενεαῖς γενεῶν, εὐλογημένη καὶ ἀγνή
πέφυκας, ὡς τὴν ἀράν, τῷ Δεῖῳ σου τό-
κῳ, νεκρώσασα τὸ πρῖν, καὶ τὴν εὐλογίαν, τῷ
κόσμῳ πηγάσασα.

Ὡδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ὀ πλον σε οἱ θεηγόροι, Ἀπόστολοι κεντημέ-
νοι, τὴν τῶν ἐναντίων εὐσθενῶς, παράτα-
ξιν ἔτρεψαν, ὡς ἄριστοι, στρατιῶταί σου Λόγε.

Εκράτυναν τὴν Ἐκκλησίαν, Σωσίπατρος
καὶ Ἰάσων, ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὡς ἐνθεοὶ
ρήτορες, καὶ κήρυκες, καὶ Θεοῦ ἱεράρχαι.

Εκύκλωσαν ἡμᾶς ἀνάγκαι, καὶ θλίψεις δι'
ἀμαρτίαν· ἀλλὰ παρακλησεσι σεπταῖς,
τῶν Ἀποστόλων σου, ἐλέησον, ὁ Θεὸς τοὺς
σοὺς δούλους.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ὁ σὲ γνώσκων, λαὸς ἀγνή Θεο-
τόκε· ἐν γὰρ τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φωτὶ, πᾶς
τις πορεύεται, σωζόμενος, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ἄ**βυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
• σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάνν, Κύ-
• ριε Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.
Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρὸν γραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες,
γεγόνατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, τρισ-
μακάριοι· καταυγάζετε γὰρ αἰεὶ κόσμον θαύ-
μασιν, Ἰάσων, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Σωσίπα-
τρε, Χριστὲ Μαρτύρων κλέος, Ἀπόστολοι θεο-
φόροι, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθικετεύ-
σατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπόστολοι θεηγόροι, καὶ κήρυκες εὐσεβείας,
διδάσκαλοι καὶ προστάται εὐσεβούντων
ἀεισέβαστοι, παρεστηκότες Θεῷ, καὶ φωτὸς
θεοῦ πληρούμενοι, καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμε-
νοι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραίρειν τὴν ὑ-
μῶν πανέορτον πανήγυριν ἐν εὐφύμοις ὑμνω-
δίαις εὐσεβῶς πάντες γὰρ ἐσμέν ποιμνιον ὑμῶν,
λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι· ἀλλ' ὡς ὄν-
τες σωτῆρες τῶν πιστῶν, σπεύσατε πρὸς τὸν

Κτίστην πρεσβεύειν παρρησία, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐν τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φαρτῆς πέρας,
Ἄλλ' εὔρειν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην.

Θανόντι δάξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις
Σὺ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου Πάτερ.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεθῆσατο γαίης.

Τούτων ὁ μὲν Ἰάσων Γαλαθῶς ἦν, ὃς καὶ πρῶτος ἐκείνου ζωοῦται πρὸς τὴν εὐαίθειαν. Σωσιπάτρος δὲ ἦν Ἀχαΐας ὀρμώμενος, μετὰ τούτων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἰδέξατο. Ἀμφότεροι δὲ, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, ὁ μὲν Ἰάσων τῆς ἰδίας πόλεως διδάσκαλος καθίσταται, ὁ δὲ Σωσιπάτρος τῆς Ἑκουσίω Ἐκκλησίας τῶς οἰακας δίδεται.

Οὗτοι, τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν καλῶς ποιμάναντες, τὰ Ἐσπέρια καταλαμβάνουσι· καὶ τῆ Κερκυραίων ἐπίδημησαντες κήσῳ, ναὸν περικαλλῆ ἀνεγείρουσι Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρι· ἔνθα τῷ Θεῷ λειτουργοῦντες, πολλὰς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστάσαντο πίστιν. Διαβληθέντες δὲ Κερκυλλίῳ τῷ Βασιλεῖ, φρουρᾷ ἐγκλείονται, ἐν ἧ ἑπτὰ λήσταιχοι ὑπῆρχον ἐγκλεισμένοι, ὧν αἱ προσηγορίαι εἶναι αὐταί: Σατορῦνος, Ἰακίσχαλος, Φουστιανός, Ἰανουάριος, Μαρσάλιος, Εὐφράσιος, καὶ Μαρμῖνος· οὗς, δι' ὧν εἶπον καὶ ἐποίησαν, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετήνεγκαν πίστιν, πρόσβατα ἀντὶ λύκων ἐργασάμενοι· οἱ τινες μετὰ ταῦτα, ἐν λέβησι πεπληρωμένοις πίσης καὶ θείου καὶ κηροῦ βληθέντες, τὰς τῆς μαρτυρίας στεφάνου παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. Καὶ ὁ δεσμοφυλάξ ὡσαύτως πιστεύσας εἰς Χριστὸν, τὴν εὐώνυμον χεῖρα καὶ τοὺς δύο πόδας ἐκκοπίς, τέμνεται· καὶ τοῦ αὐχένα, τὰ ταῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενος ὄνομα.

Τοὺς δὲ Ἁγίους, Ἰάσωνα καὶ Σωσιπάτρον, τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν ὁ Βασιλεὺς, Καρπιανῷ τῷ Ἐπαρχῷ τιμωρεῖσθαι ἐκδίδωσιν· ὃς τοῦτους ἐρωτήσας, αὐτῶν τῆ εἰρηκτῆ δεσμεύσας ἀπέριψεν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὰς οὕτω δεδεμένους Κερκύρα ἡ τοῦ Βασιλέως θυγάτηρ, καὶ μαθῶσα, ὅτι διὰ τοῦ Χριστοῦ πάσχουσι, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀνηγόρευσε· καὶ τὸν κόσμον, ὃν περ ἐφόρει, πένησι δέδωκε. Τοῦτο μαθὼν ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἐπεὶ οὐκ ἠδυνήθη τῷ σκοποῦ μεταστρέφαι αὐτὴν, ἀρκτῆ κατακλείει, καὶ Αἰθίοπι τινὶ ἀσώτῳ εἰς διαφθορὰν ἐκδίδωσιν· ἀλλ' ὅτι τῆ Σύρα τῆς φυλακῆς προσήγγισεν, ὑπὸ Θερίου διεσπαράχθη. Ἡ δὲ, τοῦτο μαθῶσα, ἰάσατο αὐτὰν, καὶ τοῦ Θεοῦ λυτρεῦται· καὶ δὲ ὧν πρὸς αὐτὸν διεξῆμι, Χριστιανὴν αὐτοῦ ἀπεργάσατο, καὶ Μέγας ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεός, εἰς Αἰθίωφ ἀμβόησεν· ὃς, αὐτίκα ὑπὸ τοῦ τυράννου δεινῶς βασανισθεὶς, τῷ βίῳ μεθίσταται. Περὶ δὲ τὴν φρουρὰν ἔβλα ἐνέγκαντες οἱ ἀτραπιῶται ὑψηλὰν, τὴν Μάρτυρα κατακαῦσαι πειρώμενοι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀφελκτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετεκαλῆσατο πίστιν. Διὰ τοῦτο ἔβλω ἀναρτάται, καὶ καπνῷ πυργωρῷ ὑποβάλλεται ἐπὶ τοσοῦτον, ἕως τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Θεῷ

παρίθετο. Μετὰ ταῦτα, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσας ὁ Βασιλεὺς, κἀκείνων ἐν παρακίμῳ νησιδίῳ διαφυγόντων, αὐτὸς τιμωρησόμενος τοῦτους ἀπέπει. Καὶ δὴ μέσον τοῦ πελάγους γενόμενος, ὡς ὁ πάλαι Φαραῶ, τῆ Σαλάσῃ κατεποντίαθη. Καὶ ὁ μὲν τοῦ Κυρίου λαὸς εὐχαριστήριους ὕμνους τῷ Θεῷ προσήγαγε. Ἰάσων δὲ καὶ Σωσιπάτρος τῆς φυλακῆς ἀπολυθέντες, εἰδίασκον ἀκωλίτως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπὶ δὲ ἀνέστη Βασιλεὺς ἕτερος, καὶ τὰ περὶ τῶν Ἁγίων ἔμαθε, κελύει ἀχθῆναι βούτην σιδηρᾶν, καὶ βληθῆναι πίσσαν ἐν αὐτῇ καὶ ῥητινὴν καὶ κηρὸν, καὶ ἐκπυρωθῆναι σφοδρῶς, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐν αὐτῇ βληθῆναι. Τοῦτου δὲ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων ἀφελκτων διαφυλαχθέντων, πολλοὶ τῶν ἀπίστων οἱ μὲν κατεφλέχθησαν, οἱ δὲ τῷ Χριστῷ προαΐδραμον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, λίθον ἐξαρτήσας τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ, ἐβρῆναι, Ὁ Θεός, λέγων, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου, ἐλέησόν με. Ὁ δὲ μακάριος Ἰάσων, παρώντος τοῦ Βασιλέως, τὸν λαὸν ἅπαντα νουθετήσας, καὶ διδάξας, καὶ κατηχήσας, ἐβάπτισεν ἅπαντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπονομάσας τὸν Βασιλεῖα, Σεβαστιανόν. Οὐ μετὰ πολλὰς δὲ ἡμέρας, ἡ υἴος τοῦ Βασιλέως, νόσῳ περιπεσὼν, ἐτελεύτησε· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἀπόστολος, ἤγειρεν αὐτόν. Πολλὰ γοῦν ἔκτετε κατεργάσατο θαύματα, καὶ ναοὺς ἀνεγείρας περικαλλεῖς, καὶ πάντα καλῶς καὶ ὁσίως τελήσας, καὶ τὰ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐπαυξήσας, ἐν γῆρα καλῶ τὸν ποθούμενον διαβαίνει Χριστόν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων ληστῶν, οἱ, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσωνος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ἐν λέβητι πίσης καχλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀρσάι, μαθόντες τὴν Ἐδέμ λησοῦ κόχως,

Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλογῷ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας, θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἣτις βέλεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,

Ἐκ σιγμαίων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Μὴ δειλιάσης Βιταλίε πρὸς φλόγα·

Ἠγήσομαι γάρ, καὶ προεισέλθω Ζήνω.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκαμήξει ρύπον,

Ὅβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίου;

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδη ζ. Εἰκόνας χρυσῆς.

Τοῦ πρώτου φωτός, τὰς ἀκτῖνας ὁ σοφὸς Παῦλος δεξάμενος, ὑμᾶς Ἰάσων ἱερώτατε, καὶ Θεοφῶρε Σωσιπάτρε, δευτεροφανῶς καταυγαίνει, διδασκαῖς ἀναμελποντας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡλίου Σοφοί, ἐπὶ γῆς τοῦ αἰσθητοῦ ἀδᾶν ἐδράμειτε· ἀνατολὴν γὰρ καταλαίμακτες,

πρὸς δύσιν φθάσαντες ἔδωτε· σώματι φαιδρῶ πρὸς Θεὸν δέ, ἀνυψώσαντες πνεύματα, ὑμνολογεῖτε νῦν αὐτόν, ὡς τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Προστάτην Σεργίην, τὴν τεκοῦσάν σε Χριστὲ Παρθένον ἔδωκας, ταῖς ἐν ἀνάγκαις περιπίπτουσι, ταῖς τῶν δεικῶν περιστάσεων ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς εὐχαῖς ταύτης, τῶν κινδύνων τὲς ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ωραιωθέντες καλλοναῖς, τῆ τῆς χάριτος Σοφοῖ Εὐαγγελίου, παντὶ ὠφθητε κόσμῳ, τὴν ὑπερέχουσαν νῦν, εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι· ὄθεν ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν φιλοσόφων τὰς πλοκάς, διελύσατε σοφῶς θεολογούντες, Τρισυπόστατον φύσιν, Μύσται τοῦ Λόγου σεπτοί, καὶ κόσμον ὅλον ἐφωτίσατε, μέλπειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σε Θεοτόκον ἀληθῆ, ὀνομάζοντες Ἀγνή ὀμολογοῦμεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Λόγον ἀφράστως διπλοῦν, τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν, καὶ ὑπερυψῶμεν αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν ἐπὶ γῆς τοὺς Ἁγίους, μεγαλύναντα Λόγον, Θεοῦ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα, καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑψέσις, κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν, ἐν χειρὶ τῆ οἰκείᾳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τελειωθέντες Θεόπται, ἐν ὀλίγῳ πληροῦτε, ἐν τόποις φωτεινοῖς, χρόνους μακροῦς, ἔνθα χαρὰ ἀνεκλάλητος, καὶ αἰδῖος δόξα, καὶ φῶς τὸ καταλάμπον ὡς Θεός, τοῦ φωτός τοὺς ἀξίους, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας.

Νῦν εὐφημοῦντες Θεόπται, δυσωποῦμεν ἐν ὑμνοῖς, ὑμᾶς ὡς κυβερνήτας ἱεροῦς, ὑπὲρ εἰρήνης τῆ σύμπαντος, ἰκετεύσατε κόσμῳ, καὶ εὐσταθείας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡμῶν σωτηρίας, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε.

Θεοτοκίον.

Θεοκῆτορ Παρθένε, σαῖς ἀλήκτοις πρεσβείαις, κατάβαλε τὰ θράση τῶν ἐθνῶν, τῶν τοὺς πολέμους ζητούντων αἰεὶ, Βασιλεῖ φι-

λοχρίστῳ, βραβεύουσα τὰς νίκας κατ' ἐχθρῶν· ἵνα σε κατὰ χρέος, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδαμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεσπῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τὰς ἀστροῖς.

Π'παμφαῆς καὶ θεία, τῶν Ἀποστόλων ἑορτή, τῶν Κερκυραίων τὰ πλήθη, πρὸς εὐχάριε συγκαλεῖ· δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευματικῆς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδέξου θαιμάτος.

Μάκαρ Θεόπτα Ἰάκωβε, σὺ τὴν τοῦ Ἄγου φωνήν, παραυτίκα δεξάμενος, πατρικῆς ἠλόγησας, θεραπεῖαις καὶ σχέσεως καταλιπὼν γὰρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς νοσητὴν δέ, μεταβαῖς θάλασσαν, ταύτην ἐτάραξας, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπεροσμίοις σου, θεομακάριστε.

Λόγον παμμακάρο Ἰάκωβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, θεραπεύων πράξεσιν, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον, πρωτοτοκίων, ὄντως ἐστέρησας, ὡς τὴν καλίαν, θεὸν ἠγούμενον· ὃν καὶ ἐξηλεγξας, καὶ γυμνὸν ἀπέδειξας, τῆς πατρικῆς, σκέπης εὐλογίας τε, καὶ κλήρου ἁμοιον.

Αρχὸν κατέσταθης Ἐνδοξε, νῦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, περὶ σοῦ ὡσπερ γέγραπται, μαθητῆς γενόμενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος· καὶ διὰ ζῆλον, σοῦ τὸν Σεργότατον, ὑπὸ ἀνόμων, μαχαίρα πάνσοφε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς τῶν δωδεκά, συμμαθητῶν, μάκαρ ὁμηγύρεως, προαναιρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος Πανεύφημε τῆς θεολέκτου δωδεκάδος, θάνατον ἐν μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου,

διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμενας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἔπιες· ὄθεν τῆς βασιλείας σε συγκληρονόμον προσήκατο ὁ φιλάθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α΄.

Απόστολε καὶ Μάρτυς Ἰακώβε, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἴτησαι τοῖς ἑορταζούσι τὸ σεπτὸν σου μνημόσυνον, ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλκος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὓ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Βροντῆς Ἰακώβον εὐφρονα παῖδα γεραίρω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

Ἐδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Τῷ σῶ δικτύῳ, ἀλιεύς ὡς ἔμπειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυθῶ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις λάμπησι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὧ θεοφάντορ Ἰακώβε, μνήμην τὴν ἀγίαν εὐδώσον.

Οπρὸ αἰῶνων τῷ Πατρὶ συναναρχος, ὑπερτελής τε Θεός, σωματωθεὶς ὠφθη, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυσι Μάκαρ, καὶ ὑπρέτην σε πάνσοφον, ῥώμῃ τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νενοηκῶς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸ στερρόν Μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἔνδοξε, τοῖς αὐτοῦ ὑπρέταις, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔθνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βουλῆς μεγάλης τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἐπιφανεὶς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο· ὅς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητὴν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰακώβε, λόγους τοὺς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

(*) Ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος ταύτης ἐλλείπουν Τροπάρια τεσσάρων γραμμάτων PONT. Καὶ τῶν μὲν πρώτων τεσσάρων φθῶν τὰ θεοτοκία ἀποκλείονται αὐτῆς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τέσσαρας, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν, παρεντίθενται ἐπιπρὸ τούτων καὶ ἀνα ἐν Τροπάριον, μῆτι εἰς τὴν ἀκροστιχίδα ἀνήκοντα, μῆτι ἐν τῆς χειρογράφοις ὄντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελαληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἐδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Η ἐκ τοῦ ὑψους σε πνοή, βιαία τοῦ Παρακλήτου, ἐκπυρώσασα σοφὸν θεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δείκνυσι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, ἃ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὡσπερ βέλος ἐκλεκτὸν, ὁ Λόγος ἠκονημένος, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαρρήσσοντα ψυχὰς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομεύοντά σε, τέτων τὰ σκύλα Ἰακώβε.

Γερωμένος σου Σοφέ, ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος, τῷ Θεοῦ τῇ συγγενείᾳ παμμακάαρ, φαιδρυνόμενος τρανῶς, ἐν συναφείᾳ δείκνυται· ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὠφθη, τῷ Λόγῳ συνδιαιωόμενος.

Ακλιδῶτου σου ψυχῆς, τὸ ἰλαρὸν τῷ Δεσπότη, ὄραθὲν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὧ Ἰακώβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερυβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διό πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἄγιος μόνε φιλάθρωπε.

ἑαβισμα, Ἦχος α΄. Ἰὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ μαθητευθεὶς, καὶ πικῶν τὸ ἐκείνου, ποτήριον σοφέ, ὡσπερ ἔφη σοι μάκαρ, μαχαίρα Ἰακώβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὄθεν ἅπασα, ἢ Ἐκκλησία χορεύει, ἑορταζούσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ἣ εὐφημοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κήρυξ Χριστοῦ, γεγονόςαι θεῖος Ἰακώβε· σὺ κληθεὶς γὰρ, θεῶν ἠκολούθησας, τὴν πατρικὴν, σχέσιν παριδῶν, καὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διό καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανῶν κληρουχίας, κατηξίωσαι μάκαρ αἰοδιμε.

Ω τοῦ θερμοῦ, πόθου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! σὺ γὰρ τούτου, σφάδρα ἐ-

πεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθεῖς, καὶ μορφωθείς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δεύτερον, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτίσι, λαμπρυνθεῖς καὶ τῇ δόξῃ, πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτὸν, ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον· τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσεἰληφῶς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, Ἀσωμάτοις συμπάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ολον σαυτὸν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ Δεσπότη, Μύστα θεοδίδακτε, τῶν ἀρετῶν, ἤρθης ἐμφανῶς, πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ θείαν ὄντως ἀκρόρειαν· κἀκεῖθεν ἰαμάτων, ποταμούς ἀναβλύζεις, τοῖς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νέος ὡσπερ Ἡλίας, ζήλω πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξαι ἠθέλησας Ἐνδοξε· ἀλλ' ἐκώλυσέ σε, ὁ θελητῆς τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Ε'πιβάς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θρόνων, τοῦ Δεσπότη ἐπόθησας Ἐνδοξε, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαιῶς, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως ὃν ἔστερξας.

Υπερέβη τοὺς ὄρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δυνάμιν σου, ὡς ἰμάτιον περιζωσάμενος, ἰαμάτων βρύει, τοὺς ποταμούς καὶ τῶν θαυματῶν, καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινὴ σε νεφέλη, Λόγον ἀπαστράπτοντα, δόξῃ θεώμενον, ἐν θαβῶρ τῷ ὄρει, ἐπεσκίασε μάκαρ Ἰάκωβε· καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώτης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἔλασμον εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ὡδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ρεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἰαμάτων ἀεννάως παρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἔνδοξε, ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβεῖ, πόθῳ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακαρίστε.

Οργانون χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρακῶς σε παμμακάκαρ, τῆς ἑαυτῆ πλουσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, μυστηρίων, Ἱεροουργέ τῆς αἰδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γῆνῳ, βασιλείας ἐπέτυχες, οὐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἣν δι' ἀδλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτοῦ μυσταγωγόν, Μάκαρ σε εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον.

Αβυσσον τῶν οἰκιρριῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένα, τῶν λυπηρῶν τῆ βίβη, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, θύραν μοι ἀνοίξον· σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
• ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
• βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
• κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
• ὡ κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλοῦσής σε, ἀγάπην πατρὸς, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ω'ς ἀλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ Τρισμάκαρ τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἡδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἀμεμπτον, ὃν ἐκτέλεσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπ' ὄρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν-
δόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὡς ἀμνὸς Ἰακώβος ἀχθεῖς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μνησκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε μάχαιρα φόνου Ἰακώβον ἐνὶ τρια-
κοστῇ.

Οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς δὲ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνδρείου καὶ Πέτρου κλη-
σιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰς μαθητείαν σὺν τῷ ἀδελ-
φῷ προσεκλήθη· οἱ καὶ εὐθὺς, τὸν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον
καὶ ἀπλῶς πάντα ἀφέντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ τοσοῦ-
τον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὡς τῷ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ στήθος ἀ-
νάκλιον χάρισσασθαι, τῷ δὲ πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς
ἔπιε. Καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζήλου ἐπεδεί-
ξαντο, ὡς τε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ θελήσαι κατενεγκεῖν, καὶ
ἀναλῶσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ τάχα ἂν τοῦτο ἔ-
δρασαν, εἰμὴ ἡ αὐτοῦ ἀγαθότης τούτους διεκώλυσε. Διὰ
ταῦτα οὖν αὐτοὺς τε καὶ τὸν Κορυφαῖον Πέτρον αἰείποτε
ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οἰκονομίαις παρελάμ-
βανε, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶν δογμάτων μυσ-
ταγωγῶν. Τοῦτον τὸν μακάριον Ἰακώβον, μετὰ τὸ πά-
θος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μὴ φέρων ὁ Ἡρώδης παρῆρσιαζόμενος, καὶ τὸ σωτήριον
κήρυγμα καταγγέλλοντα, ταῖς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνείλε μα-
χαίρα, δεῦτερον μετὰ Στέφανον μάρτυρα τῷ Δεσπότη πα-
ραπέμφας Χριστῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Ἐρέψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὠδαῖς κάτω.

Ἄπῃλθε τέρψων, ὡσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Μαξίμου.

Στίχ. Μάξιμος εὐρών τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,

Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μνηύει μέσον ξίφος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λει-
ψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐ-
πισκόπου Ἀμασειάς.

Στίχ. Χρὴ μὴδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,

Ἡσσιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχ. Τίς μὴ Δονάτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις;

Ὁ ὑπερ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Ἐ-
πίσκοπος γενόμενος ἐν πόλει, λεγόμενῃ Εὐροία κατὰ
τὴν παλαιὰν Ἠπειρον. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει χωρίον ἦν,
ἄνομα αὐτῷ Σωφεία (τὸ νῦν λεγόμενον Σουλὴ κατὰ τινάς),
ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος, καὶ ὅσοι ἂν ἐξ αὐτῆς ἔπινον, πι-
κρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἀγιώτατος
Ἐπίσκοπος Δονάτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν μετὰ τῶν σὺν
αὐτῷ Κληρικῶν. Καὶ ἅμα τῷ καταλαβεῖν αὐτόν, βροντῇ

γέγυε· καὶ εὐθὺς ἐξελθὼν ζῶν θανατηφόρον, ὅπερ ἐν-
φώλευε τῇ πηγῇ, συνήντησε τῷ μακαρίῳ, καὶ ἐπειράτῳ
τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπεριλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ ὄνου, ᾧ ἐ-
πωχεῖτο ὁ μακάριος. Ὁ δὲ, ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τὸ θη-
ρίον, ἔλαβε τὸ σχοινίον, ᾧ ἔτυπτε τὸ ὑποζύγιον, καὶ τύ-
ψας κατὰ ὠτόν τὸ θηρίον, καιρίαν μάστιγα δι' αὐτοῦ
τούτῳ ἐπήνεγκεν· ὃ καὶ παρευθὺς περὶν ἀπέφυξε. Τότε
συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόπται τοῦ θανάτου, κατέκαυσαν
τὸ θηρίον· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἀψασθαι. Ὁ δὲ
Ἅγιος, εὐχὴν ποιήσας, καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας, καὶ
πρῶτος πίων, ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδελῶς πίνειν· ἐξ
οἷ πίνοντες καὶ εὐφρανθέντες, ἀβλαβεῖς εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰ
ἴδια ἐπορεύοντο.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος, μετεκάλεσάτο πάν-
τας τοὺς ἐκεῖσε Ἐπισκόπους, καὶ, Ποῖός ἐστι Δονά-
τος, ἐπυθάνετο, ὃ τὸν δράκοντα διὰ φραγγελίου
ἀποκτείνας, καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς ἐξαγαγὼν ἐκ
τῆς γῆς, καὶ ἐξ οὐρανοῦ βροχὴν καταβιβάσας;
Οἱ δὲ ὑπέδειξαν αὐτόν, λέγοντες· Οὗτος ἐστὶ, Βασι-
λεῦ. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, κατασπασάμενος αὐτόν, ἀπήγαγε
πρὸς τὴν Βασιλίτσαν· καὶ περὶντες ἀμφοτέρω, ἐπελαβον-
το τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτόν, καὶ λέγοντες·
Δούλε τοῦ Θεοῦ, παρακλήθητι, καὶ ποιήσων
μεθ' ἡμῶν ἔλεος· μονογενὲς γὰρ θυγάτριον ἔ-
χοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλούμενον δαίμονος,
μεγάλως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα· εἰ οὖν θε-
ραπεύσης αὐτήν, λάβε τὸ ἡμῖσι τῆς οὐσίας
αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐλθέτω ἡ παῖς. Οἱ δὲ τοῦ
Ἁγίου ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐπιτιμηθέντος τοῦ δαί-
μονος, καὶ ἐξωθέντος εὐθὺς παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἴαθη ἡ παῖς.
Τοῦ δὲ Βασιλέως διδόντος τὸ ὑποσχεθῆναι, οὐ κατεδέξατο
τοῦτο λαβεῖν ὁ μακάριος. Διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν πρό-
θεσιν, ἤτήσατο τόπον τινα δοθῆναι, κλησίον τῆς χώρας
αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτήδειον ἔντα εἰς ναόν, Ὁμφάλιον
οὕτω καλούμενον, ὃν ἐδώρησατο εὐθὺς ὁ Βασιλεὺς δι' ἐχ-
γράφου προσταγματος.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος καὶ νεκρὸν ἀνέστησε, ταφῆναι·
κωλυόμενον, ἕως οὗ τὸ ἐφελόμενον τῷ θανειστῇ ἀποδῶ·
μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν θανειστὴν περὶ τοῦ ζη-
τήματος, καὶ διαρρήχθῆναι τὸ χειρόγραφον, κοιμηθῆναι·
τούτον πάλιν προσέταξεν, ἄχρις ἂν ἡ κοινὴ ἀνάστασις
πάντων γένηται. Ἐπεὶ δὲ τότε καὶ αὐχμῶ ἡ γῆ ἐπέζε-
το, δι' ἐντευξίως τοῦ Βασιλέως ὁ Ἅγιος· ἐξελθὼν τῆς πί-
λεως ἠῆξάτο· καὶ τοσοῦτος κατήλθεν οὐρανόθεν ἐν τῇ πί-
λει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ὑετός, ὡς μεθυσθῆναι τὴν
γῆν, καὶ μηδὲν κατακλυσμοῦ διαφέρειν. Ἐπρόντιζε δὲ ὁ
Βασιλεὺς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ Ἅγιος, καὶ ὁ ὑετός σφο-
δρὸς πανυ. Ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὰ βα-
σίλεια; καὶ μηδὲως βραχέντος, μηδὲ μικρὰν νοτίδα ἔ-
χοντος, θάμβος ἐπὶ τούτῳ κατεῖχε πάντας. Ὁ δὲ Βασι-
λεὺς ἐτέρπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ δὸς αὐτῷ χρυσίον
ἱκανόν, λόγῳ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἑτέρα τινα ἐπιτήδεια
πρὸς τὸν τούτου καλλωπισμὸν, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια.
Ἀπελθὼν δὲ, καὶ τὸν ναόν οἰκοδομήσας, καὶ τὸν ἴδιον
εὐτρέπισας τάφον, καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἔλασας, ἀπῆλθε
πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ποτήριον ἔπιες, καθὼς ὑπέσχεο, τὸ τοῦ
Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα
τούτου, σὺ ἐβάπτισω Θεομακάριστε, ᾧ νῦν

προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακτίσι λαμπόμενος, τῆς Δεοπτίας ὠφθης Ἰακῶβε· διὰ τοῦτό σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστός ὁ Κύριος, καταγαλίζει Ἀγγέλοις συμπάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδοῦ σοι πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ὧ παρεστῶς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θαβῶρ ἐν ὄρει σὺ Θεασάμενος, ἐπὶ γῆς καταπίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο ὄραν τοῖς ὄμμασι· τῆς πατρικῆς δὲ φωνῆς ὡς ἀκήκοας, Εὐλογητός ὁ Θεός, προσανεβόας τρανώς. Θεοτοκίον.

Δαίδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνούμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἀγνή.

Ὡδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Αβραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ Θεόπτα κτησάμενος, τῷ προσκαλουμένῳ, σὲ Χριστῷ ἐπόμενος, ἐγένου Δεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπεροψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεγωνοτέρα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόσδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς ἠχῆσεως· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ οἰκουμένη πάση Θεόν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης ἐνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ ἀρχῶν Ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἀπάσης τῆς γῆς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γῆν διέδραμεν, ὃ σὸς λόγος Ἰακῶβε, πληξας ὡς βροντῆ, τὴν τῶν ἀπίστων ἐννοίαν, φωτίσας δὲ ἅπαντας, Δεῖω φωτὶ τῆς πίσεως, ὡσπερ ἀσραπῆ, τοὺς εὐπειθῶς ἐκβοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρητορευάντων γλῶσσάί σε, ἀνυμνησαι οὐ· αφένουσιν, ὧ Θεογεννητορ, Μαριάμ. Δεό-

νυμφε· Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Θεόν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ὧ βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς Δεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ-
• ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττοιν, περισωθέν-
• τας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυ-
• τρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς
• ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς
• αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αγίως σου τὸν δρόμον διηνυκῶς, ἐν Ἀγίων σικηνώμασιν ἐνδοξε, νῦν γεγηθῶς, αἴγλην κατοπτεύεις τὴν τριφεγγῆ, ἧς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητὰς, τοὺς σοὺς καὶ χαρμοσύνης, ἀνάδειξον παμμάκαρ, ταῖς ἱεσείαις σου Ἰακῶβε.

Ἰδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονευταῖ, ὡς τὸν σὸν πρὶν Δεσπότην μὴ φέροντες· τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφαυλίζων σῆς ἀγωγῆς, τῇ παραθέσει ἤλεγξας· κτείνουσι μαχαίρᾳ τὸν μιμητὴν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σάρκα ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὧ Θεορρήμον παμμάκαρ ἰστέ.

Ρομφαία οὐρανίῳ τιμωρηθεὶς, ταῖς πληγαῖς τοῦ Ἡρώδης ἀπώλετο, ὅτι τοὺς σοὺς, Λόγε διακόνους καὶ μαθητὰς, οὗς Ἀποστόλους ἔφησας, κτείνων οὐκ ἐνάρικσεν ὁ δεινός· διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν Εὐεργέτα, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Τιμῶντές σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ Ἰακῶβε, μύστα Χριστῷ ἄδοντες δὲ ζῆλόν σου τὸν θερμόν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν σφαγὴν, βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς σε, κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σε πάντες ὀνομαζόμεν.

Θεοτοκίον.

Ωραῖθης ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξαστο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε
• γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
• Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
• χίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος β΄. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ δι' εὐσπλαγχνίαν, μαθητευθεὶς Ἰακώβῃ τῆς χορείας, ὠφθῆς κορυφαίων συναριθμῖος· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλᾷ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰακώβῃ, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν Διηγόρον σε παμμακάρι, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Δίς.

Ἦ' τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰακώβῃ.

Α' στραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθευδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὧ Ἰακώβῃ,

καταφωτίσας ἀνεδείξας, υἱὸς διὰ πίστεως, τῷ Δεσπότην καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς ὡς Διηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανόμουσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικαῖς ὕμνωδαῖς Ἰακώβον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόμοις ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος. Ἠραξέων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκωμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

